

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

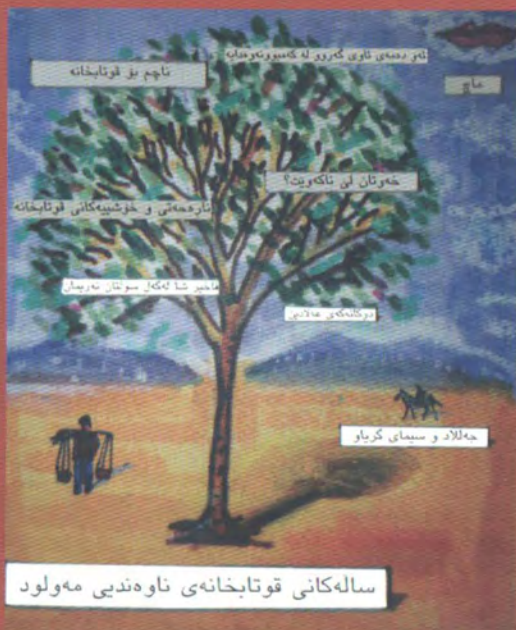
منندی اقرأ الثقافی

من درهختیگه

نورهان پاموک

وهرگیزانی سامان کهریم

ناوەندی بازرگانەوی ئەندێشه

ناوەندی پۆشنبیری و هونەری ئەندێشه

بەرپۆهەبەری گشتیی ناوەند: هەزار مەجید

بەرپۆهەبەری چاپ و بلاوکردنەوه: سیروان مەحمود

ناوەندی پۆشنبیری و هونەری ئەندێشه - ناوەندی بلاوکردنەوهی ئەندێشه

سلێمانی - شەقامی مەولهوی - تەلاری بازرگانیی سیروانی نوێ - نۆمی چوارەم

<http://www.endeshe.net>

andesha.library@yahoo.com ● andesha@outlook.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400

من درهختيكم

نۆرھان پاموك
وهرکيړانی سامان کهريم

ناوی کتیب: من دره ختیکم
ناوی نووسەر: تورهان پاموک
وه رگتپانی له تورکییه وه: سامان که ریم
بابهت: هه لبراره
توبه تی چاپ: یه که م ۲۰۱۸
چاپخانه: نه ندیشه
تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
نرخ: (۴۰۰۰) دینار
ژماره ی سپاردن: له به رتیه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره (۱۴۷۰) سی سالی (۲۰۱۸) سی پین دراوه .

مافی ئەم کتیبه پاریزراوه ©
به بی ره زامه ندی نه ندیشه، هیچ لایه نیک ریگه پیدراو نییه بۆ له به رگرتنه وه ی
ئەم کتیبه، جا که به شیوه ی ئەلکترۆنی، کاغەزی، وینه یی، دهنگی، یان هەر
شیوازیکی تری له به رگرتنه وه بیت.

پيشكەشە بە تۆ باوكە، كە ھەميشە ئەم

ئامۆزگارىيەت دەكردم:

”مروڧ تەنيا يەك جار دەژى، بۆيە دەبىت

لە ژياندا ئەو ئاراستە يە بگريته بەر كە خۆت

ئارەزووى دەكەيت. قورسە! بەلام خۆشە.“

تۆ راستت كرد: قورسە ، بەلام زۆر خۆشە.

هیچ شتیک هیندهی زیان سه رسوورپهینه ر نییه، جگه له
نووسین.

- ئیبینی زهرهانی

ناوهرۆك

- پيشه‌كى..... ۱۱
- تيبىنى بۇ خوينەر..... ۱۴
- جەللاد و سىماي گرياو..... ۱۷
- خانى ئىره‌يىبەر و جوانى تەتەر..... ۳۳
- فاخير شا لەگەل سولتان نەريمان..... ۳۷
- كاتىك و ىنەكيش بەرەو كۆيزبوون دەچىت..... ۴۱
- من درەختىكم..... ۴۵
- خەوتان لى ناكە و ىت؟..... ۵۵
- دايكم، باوكم و ونيوونيان..... ۶۳
- نارەحەتى و خوشىيەكانى قوتابخانە..... ۷۵
- ناچم بۇ قوتابخانە..... ۹۱
- سالەكانى قوتابخانەى ناوہندىي مەولود..... ۹۵
- يەكەم و كۆتا گفتوگو لە ننيوان بكوژ و كوژراودا..... ۱۴۹
- ماچ..... ۱۶۷
- دوكانەكەى عەلادين..... ۱۸۱
- ئەو دەمەى ئاوى گەروو لە كەمبونە وەدايە..... ۱۹۵
- ئورھان پاموك..... ۲۰۵

پیشہ کی

لہناو دلی ٹم کتیبہ دا دوو بابہ ت ہہیہ، کہ نارہ زومہ لہ بارہ یانہ وہ خہ یالڈانم بخمہ گہر و خہ یال بٹافرینم، کہ ئەوانیش: سیمای نہینیداری میژوو، ہر وہا یادگار بیہ کانی سالانی مندالی و خویندکاری۔ لہ رۆمانہ کانمدا، لہ نووسینہ ناساییہ کانمدا، ہموو کات گہراومہ تہ وہ بۆ ٹم دوو بابہ تہ وہ۔ ہموو جاریکیش ہہستم کردووہ کہ ہردوو بابہ تہ کہ لہناو سہرمدا چوونہ تہ وہ ناو یہک۔ واتہ لایہنی مندالناسای میژوو، لہ گہل لایہنی میژووییی مندالی۔

مہہستم لہ لایہنی مندالناسای میژوو: توانای دۆزینہ وہی خہ یالی زور سادہ و بنچینہ یی و بہہیزہ لہ میژوودا، جیاواز لہ ژیانی ٹیستامان۔ یان لانی کہم شہیداییہ کم ہہیہ بۆ بابہ تیککی لہم شیوہیہ۔ لہ وانہ یہ کیشہ کونہ کان، شتہ کان، پہیوہندییہ کان، بہ نیسبہ تہمہ وہ لہناو تارماییدا بن، بہ لام سہر بہ دنیاہ کی زور سادہ ترن و ہک لہو دنیاہی ٹیستامان۔ ئەگہر یادی دنیاہ کی لہو شیوہیہ سادہ ش نہ کہین، بہ ہردہوامی بیری لی دہکہینہ وہ۔ لہ کوندا ہینانہ ناخافتنی

درهختیک، تیگه‌یشتن له جه‌للادیک، بینینی ئیره‌ییی پاشایه‌کی عاشق، ئاسان بوو. ئەم ئاسانییه‌ هیزیک دەدات بە نووسین، تیگه‌یشتن و چیرۆی خه‌یاڵکردنه‌وه دەدات بە خوینه‌ر. لەم کتێبه‌دا کارم کردووه بۆ هه‌لبژاردنی نووسینه‌ هه‌ره به‌هیز و هه‌ره ئاسانه‌کان بۆ تیگه‌یشتن، له‌ناو ئەو په‌رانه‌دا که تاكو ئیستا نووسیومن گرنگه‌ ئەوه بزانیته‌ که مه‌رج نییه‌ نووسینی به‌هیز و تیگه‌یشتنی ئاسان له‌یه‌ک کاتدا پیکه‌وه هاتین.

له‌گه‌ل ئەوه‌شدا مندالی لایه‌نی میژوویی و کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه. هه‌موومان ئاره‌زووی ئەوه ده‌کەین به‌ شیوه‌یه‌کی شیعرناسا بیر لایه‌نه‌ جوانه‌کانی مندالیمان بکه‌وێته‌وه. له‌به‌ر ئەوه یادگارییه‌کانی مندالیمان له‌ سووچی هه‌ره به‌هاداری بیر و میتشکماندا ده‌وه‌ستن. با به‌مه‌ بلێین لایه‌نی شیعیری مندالیمان. به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا سه‌رده‌می مندالیمان لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تییه‌ هه‌یه. یادگارییه‌کانی خیزان، شه‌ره‌کانی نیوان دایک و باوک، جیا‌بونه‌وه‌کان، لێدانه‌کانمان، ئەو شتانه‌ی له‌ قوتابخانه‌دا ژیاوین، خۆشه‌ویستی و رقمان به‌رامبه‌ر به‌ قوتابخانه، به‌هه‌ستترین ورده‌کاریمان دەدات له‌باره‌ی کۆمه‌لگه‌ و پیکهاته‌ی ئەو ولاته‌ی که تێیدا ده‌ژین. به‌م تێوه‌ژنه‌ کۆمه‌لایه‌تییه، پارچه‌یه‌ک - سه‌له‌کانی قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی مه‌ولود - له‌ رۆمانی سه‌مه‌ره‌یه‌ک له‌ سه‌رمدا/

١. سه‌مه‌ره‌یه‌ک له‌ سه‌رمدا، رۆمانیکی نوینی پاموک، له‌ سالی ٢٠١٤دا بلاو بووه‌وه، ئەم

رۆمانه‌ که نووسه‌ر له‌ ماوه‌ی شه‌ش سالدا ته‌وا‌ی کردووه. وه‌ر گێڕدراوه‌ته‌ سه‌ر زمان

کردیی شیوه‌زاری سورانی و ناوه‌ندی نه‌دیشه‌ چاپ و بلاوی کردۆته‌وه.

بلاو ده که مه وه، که سهره پای هه موو هه وله کانم، ماوه یه کی زوره نه متوانیوه ته واری بکه م. به و شیوه یه ش قاره مانه که م، مه ولودی فروشکاری کولانه کان، که چوار ساله پیکه وه ده ژین، بۆ یه که م جار دیته بهر دیدی خوینهر. هه ردوو کمان زور به جوشو خرۆشین.

کاتیک ساله کانی قوتابخانه ی ناوه ندیی مه ولود و پارچه کانی ترم خسته ناو ئه م کتیبه وه، ده ستکاری ده قه کانم کرد. نووسینه کۆنه کانم گۆری. رسته و په ره گرافم بۆ زیاد کردن، کورتم کردنه وه، سه ردیزم بۆ دانان. هه م له بهر ئه وه ی ده مویست ئه م کتیبه بییت به یه ک پارچه، هه م - با دانیسی پیندا بنیم که - تاکو ئیستاش چیژ له یاریکردن له گه ل ئه م پارچانه دا ده بینم، که زورم خووش ده وین.

به لئ ئیتر ئه مانه جوانترین ئه و په رانه ن که له نزیکه ی چل سالی - به گویره ی من - ژبانی نووسه ریمدا نووسراون و هه ریه که بیان ده توانریت به ته نها بخوینرینه وه.

بیرۆکه ی ئه م کتیبه مان له ئیواره خوانیکدا له گه ل په شهید چاواشی دۆستم و چاپکه ر و بلاوکه ره وه ی گه نج، دارمین حادزیبه گۆفیجدا، پیکه وه تاووتوی کرد. سوپاسی ئه وان و هه موو کارمهنده کانی چاپ و بلاوکه ره وه ی یاپیکریدی ده که م، که به شیوازیکی دۆستانه پیشوازیی له نووسه ره نوێکانیان ده که ن.

بویوک ئه دا، ته مموزی ۲۰۱۳

تیبینی بۇ خویته: گیره ره وه کتیه؟

کاتیک ئەم پارچه سەر بە ستانەم لە رۆمان و یادداشته کانمدا هەلبژارد و خستمنە ناو ئەم کتیبە وه، پووبه پرووی پرسیاریکی بنچینهیی بوومه وه، که له راستیدا پتویسته هه موو خویته ریکی به ئاگای رۆمان، هه موو رۆماننوسیکی به ئاگا، کاتیک له ناو چیرۆکی کتیدا، به رده وام بپرسیت و بیری لی بکاته وه، که لیره دا کی کیشه کان ده بینیت، کی ده یانگیره ته وه؟ ئەو دهنگه ی له م چیرۆکه دا قسه ده کات و ده گیره ته وه دهنگی کتیه؟

رۆماننوسی هونه ریکه، که مرۆف له ناویدا بتوانیت باس له ژانی خۆی بکات، وهک بلیی باس له ژانی که سیکي تر بکات. باس له ژانی که سیکي تر بکات، وهک بلیی باس له ژانی خۆی بکات. هه ر له بهر ئەمه شه که وا قورسه به ته وا وه تی تیکه ییت که کی قسه ده کات. من له سه رده می مندالی و گه نجیتیمدا ده مو یست بیم به وینه کیش. زور وینه م کیشا - دره ختی سه ر به رگی ئەم کتیبه ش - ئەم ئەزمونه م له رۆمانی من ناوم سوورده دا به کار هینا بۇ تیگه یانندن و ئاشنا کردنی وینه کیشه کانی ئیستانبول له سالانی ۱۵۹۰کاندا. یاخود ئەو شتانه ی که بینیبووم، تیندا ژیا بووم، کاتیک له سالانی ۱۹۶۰کاندا له ئەنقهره له قوتابخانه یه کی سه ره تاییی حوکومی ده مخویند، له کوتاییی سالانی ۱۹۷۰دا، کاتیک بۇ ماوه یه کی دیاریکراو مامۆستای زمانی ئینگلیزی

بووم له ناماده بییهک، که له بالتالیمانی^۱ بوو له ئیستانبول،
خستمنه ناو چیرۆکی مه ولودی فرۆشیاره قاره مانه که مه وه.
یاخود ئه و چیرۆکانه ی که له کهسانی تره وه گویم لئ بوو،
ئه و چیرۆکانه ی که بیرم لئ کردوونه ته وه و کردوومنه ته
به ری قاره مانه پۆمانیک، که له من ده چیت. یاخود کاتیک
له پۆمانه کاندای له زمانی که سی به که مه وه قسه ده کم،
وهک: ”من،“ له راستیدا چومه ته ناو ناسنامه ی که سیتییه کی
تره وه. ئه م که سیتییه ی تریش، بۆ نمونه وهک جه لال سالیکی
گۆشه نووسی پۆژنامه له کتیبی ره شدا، له پۆمانه که دا
دهست دهکات به گێرانه وه ی چیرۆکیک له زاری که سیک
تره وه...

بۆ ئه وه ی هه موو ئه م دهنگانه و گۆرینی ناسنامه نه پوون
بکه مه وه، له سه ره تای به شه کاندای تیبینیم نووسیوه، پیشانی
دهدات که که قسه دهکات.

ئۆرهان پاموک

۱ بالتالیمانی: گه ره کیکه له که نار ده ریادا له ئیستانبول، له به ری ئه وروپا.

جہلاد و سیمای گریاو

[لہ کتیبی رہشہ وہ۔ جہلال سالیکی گوشہ نووسی پوژنامہ
دہیگریتہ وہ، کہ یہ کیکہ لہ قارہ مانہ کانی ناو پوژمانہ کہ.]

بؤچی کوریکی چاوبہ فرمیسک ئیمہ دہشلہ ژینیت؟ کاتیک
ژینکی چاوبہ فرمیسک دہبینین، باریکی ناٹاسایبہ، رہنگہ لہ
ژیانی پوژانہ ماندا و ہک باریکی بہہست و بہٹازار بیبینین،
بہلام بہ خوشہ ویستی و لہ ناخہ وہ ئہ و پەسەند دہکەین.
بہلام کوریکی چاوبہ فرمیسک، ناخمان پەر دہکات لہ ہستی
بیچارہ یی. ئہم کورہ یان گہیشتوتہ خالیک کہ نہتوانیت
چیدی کاریک ئہنجام بدات، و ہک بلینی کوتایی دنیا بیت - بؤ
نمونه و ہک ساتی مردنی کہ سینی خوشہ ویستی - یان لہ
دنیای ئہودا لایہ نیک ہبہ کہ لہ گہل دنیای ئیمہ دا ناگونجیت؛
لایہ نیک کہ ناٹاسوودہ کەرہ، تہانہت سہرسوورہینەرہ.
ہہموومان ئہو سہرسوورمان و حہپەسانہی سہر سیمای
کہسیک دیتہ بہرچاومان، کاتیک ئہو کہسہ سہیری
نہخشہ یہکی جوگرافی دہکات و پنی وایہ بہتہواوی
شارہزای ہہموو نہخشہ کہ یہ، کہچی لہناکاو چاوی دہچیتہ

سەر ولاتیک که هیچی له بهر وه نازانیت، له م باره یه وه چیرۆکیک باس کراوه که له ناو بهرگی شه شه می کتیبه که ی نایمادا (کتیبی میژوو) و ههروهها له ناو کتیبه که ی محمەد خەلیفەدا که به ناوی میژووی کیلمانه وه یه و له کتیبه که ی قادری ئەدیرنه ییشدا ریکه وتم کردووه، که به ناوی میژووی جه لاله کانه وه یه. چیرۆکه راسته قینه که ی خواره وه به زوری له گیرانه وه کانی کتیبی میژووی جه لاله کانه وه نزیکه. (به در له وه، چاوه پروانین وه زاره تی په روه رده ئەم دەستنووسه کۆنه وه ر بگێریته سەر نووسینی نوێ و به وینه کانی ناویه وه بلاوی بکاته وه، که به ریزه یه کی زۆر په روه رده یییه.)

زۆر نا، سێ سەد سال له مه و به ر له شه و یکی به هاردا، قه ره عومه ر، که به ناو بانگترین جه لادی ئەو سه رده مه بوو، به سواری ئەسپه که یه وه نزیک ده بووه وه له قه لای ئەرزو پرووم. دوانزه پوژ له وه و به ر به بریاری پاشا، به فرمانداریتی بوستانجیباشی جه لالد، به فرمانیکه وه که درابوو دهستی، نیردرابوو بۆ له سیداره دانی عه بدی پاشای حوکمداری قه لای ئەرزو پرووم. ئاسووده بوو، چونکه له ماوه ی دوانزه پوژدا ریکه ی نێوان ئیستانبول-ئەرزو پروومی بریبوو، له کاتیکدا گه شتیاریکی ئاسایی له وه رزه دا ده یتوانی ریکه که به مانگیک بپریت؛ له ناو فینکی شه وی به هاردا ماندوو بوونه که ی بیر چوو بووه وه، به لام له سه روو ئەوه شه وه بیدهنگی و په نکیه ک بالی کیشابوو به سه ریدا، که هیچ کاتیک پێش به جیهیتانی ئەرکه که ی، ههستی پێ نه کردبوو. وهک بلتی ههستی به تارماییه کی نه فره تی، یاخود ههستی به شه ژانیک ده کرد، که ده بیته کۆسپ، بۆ ئەوه ی نه توانیت ئەرکه که ی به حه ق و پرووسپیه تی به جی بهینیت.

تا بلینی ئه رکه که ی قورس بوو. به تهنه ده چوو بو
کوشکی پاشایه ک، که پره له پیاوه کانی پاشا، که هیچ
نایاناسیت و نه بیینیون، فه رمانه که ده داته پاشا، به هیزی
ممانه و به جهرگی خوی، ههستیک ده خاته دلی عه بدی
پاشا و ده ور به ریه وه، که نه توانن بیهوده به رپه رچی
بر یاری پاشا بده نه وه، ئه گه ریکی بچوو کیشه، به لام ئه گه ر
پاشا درهنگ بکه ویت له ههستکردنی به م بیهوده بییه،
پیش ئه وهی ده ور به ر ی پاشا بکه ونه جووله به نیه تی
تاوان، ئه وکات قه ره عومه ر بی ئه وهی کات به فیرو بدات،
یه کسه ر پاشا ده کوژیت. له بهر ئه وهی له م کاره دا ئه وهنده
به نه زموون بوو، هه رگیز ئه م شه رزه بییه رووی نه ده دا که
ئیس تا ههستی پی ده کرد، له سی سال ژیا نی پیشه کهیدا، به
دهستپیکردنی له سه رده می شاگردیتیه وه تا کو ئه مرو، زیاتر
له شهش سه ده که سی کوشتبوو، نزیکه ی بیست شازاده،
دوو سه رو کوه رزیر، شهش وهزیر، بیستوسی پاشا، دز و
جه رده، تاوانبار و بیتاوان، ژن، کوپ، مندال، پیر، کریستیان،
مسولمان، ئه شکه نه جه ی هه زاره ها که سی دابوو.

به یانییه کی وه رزی به هار بوو، پیش ئه وهی جه لاد بچیته
ناو شار، له که نار ئاویکدا له سه ر ئه سپه که ی دابه زی، له نینوان
جریوه و نه غمه ی بالنده کاندا ده ستنوژی گرت، نوژی کرد.
دوعا کردن و پارانه وهی له خوا، بو ئه وهی کاره که ی به باشی
به رپوه بچیت، کاریک بوو که زور که م ده یکرد، به لام وه ک
هه موو جاره کانی تری، خوا دوعای ئه م کوپله ئیشکه ره ی
په سه ند کرد.

بەو شىئوھىەش ھەموو شتىک بەباشى بەرپنۆھ چوو. عەبدى پاشا ھەر کە جەللادەکەى بىنى گورىستىكى چەورى بە کەمەرەوھىە، کلاوئىكى سوورى خورى لە سەرە بەگويزانتاشراوھەکەيدايە، يەکسەر تىگەيشت، بەلام ھىچ بەرھەلستىيەكى وھەى نەکرد کە پنى بوتريت نياسايى. لەمىژەوھە خۆى نامادە کردبوو بۆ چارەنووسەکەى، لەوانەشە لەبەر ئەوھە بىت کە تاوانەکەى خۆى دەزانى.

سەرەتا فەرمانەکەى دە جار خوئندەوھە، ھەموو جارئکيش بە ھەمان ئاگايىيەوھە - ئەمە تايبەتمەندىيەکە، کە لە پاشاکان و پياوانى دەولەتدا دەبىنريت کە پابەندن بە ياساکانەوھە - دواى ئەوھى فەرمانەکەى خوئندەوھە، بە شىئوھىەكى سەرنجراکيش و بەرچاوەوھە ماچى کرد و خستىە سەر سەرى. - ئەمە ھەلوئىستىک بوو لەو کەسانەدا دەبىنرا کە باوھەريان وا بوو بتوانن کارىگەرىيەک لەسە دەوروبەريان دروست بکەن، قەرە عومەرىش بە ھەلوئىستىكى گىلانەى دەزانى - داواى کرد کە دەيەويت قورئان بخوئنت و نوئز بکات - ئەمە ويستە لەو کەسانەدا دەبىنرا، کە بەراستى باوھەريان ھەبوو، ھەروھەا بۆ ئەوھى کات درئز بکەنەوھە - دواى نوئزکردنى، بەردە بەنرخەکان، ملوانکە، مستىلەکانى دابەش کرد بەسەر پياوھەکانى دەوروپشتىدا، بە وتنى، "بۆ ئەوھى يادم بکەنەوھە، شمەکەکانىشم نەکەويتە لای جەللادەکە". - ئەمە ھەلوئىستىک بوو لەو کەسانەدا دەبىنرا کە بەتوندى باوھەشيان کردوھە بە ژياندا، لەگەل ئەوانەى کە ئەوھندە ئاسايى و پووکەشن، بە رادەيەک کە رقيان لە جەللادەکەيانە - نەک ھەر وھک ئەوانەى چەند ھەلوئىستىک لەم ھەلوئىستانە پيشان دەدەن،

به لکو وهک ئه وانه ی که هه موو هه لو یسته کانیا ن پیشان ده دن. عه بدی پاشا پیش ئه وه ی گور یسه چه وره که بکریته ملی، به جنیودانه وه هه ولی په لاماردانی شی دا، به لام دوا ی ئه وه ی مسته کۆله یه کی باش له لایه ن جه لاده که وه درا به که ناری چه ناگه یدا، که وته سه ر ئه ژنو، که وته ناو چاوه پروانی مردنه وه. ده گریا.

گریانی ش هه لو یستیک بوو له وه لو یستانه ی که قوربانیه کان له م جو ره دۆخانه دا پیشانیان ده دا، به لام جه لاد له سیمای گریاوی عه بدی پاشادا شتیکی وه های بی نی، که له ماوه ی سی سالی ژیا نی پیشه که یدا بۆ یه که م جار ههستی به بی پیری کرد. به و شیوه یه ش، شتیکی کرد که پیشتر قهت نه یکرد بوو: پیش ئه وه ی بیخکنیت سیمای قوربانیه که ی به پارچه قوماشی عه بایه ک دا پۆشی. ئه مه کاریک بوو که له هاو پیشه کانی خزیدا ده بی نی، په خنه ی لی ده گرتن، چونکه باوه پی وا بوو که جه لادیک بۆ ئه وه ی کاره که ی بی وه ستان و بی که موکورتی به جی بهینیت، ده بیت تا کۆتایی بتوانیت سه یری چاوی قوربانیه که ی بکات.

دوا ی ئه وه ی دلنیا بوو که مردووه، بی ئه وه ی کات به فیرو بدات، به گو یزانیکی تاییهت، که پی ده لین شفره، که لله ی مردووه که ی له جهسته ی کرده وه، یه کسه ر که لله بر درا وه که ی کرده ناو تووره که یه که وه، که به مووی بزن دروست کرابوو، ناو تووره که که ش پر بوو له هه نگوین، به ته وا وه تی نو قمی کرد له ناو هه نگوینه که دا. بۆ ئه وه ی بۆ پاشای بسه لمینیت که ئه رکه که ی به سه رکه و تووی به جی هیناوه، ده بوایه بی ئه وه ی که لله ی قوربانیه که بشیوی و

تیک بچیت، بیگه ینیته ئەوانەى که له ئیستانبول پشکینى بۆ دەکەن دلتیا بن که کهللەى عەبدى پاشایە، چونکە ئەگەر کهللەى بێردراوى پاشا ناودارە که نمایش نەکریت و پیشانى کۆمەلگە نەدریت، لایەنگرەکانى بانگەشە دەکەن که پاشاکەیان له ژياندايه و کەسىکی هاوشیۆه ی پاشا دەخەنە شوینی پاشا، لەوانەیه یاخی ببوونایە.

کاتیک جەللادە که کهللە بێردراوہ که ی بەئاگاوه خستە ناو توورە که پڕ لە هەنگوینە که وه، جارێکی تر بەسەرسامییه وه ئەو دەربرینە ترسناک و نەینیدارە ی سیما گریاوه که ی پاشای بینى، ئیتر هەرگیز نەیتوانی تا کوتاییی ژيانی، که زۆر دور نەبوو، ئەو دیمەنە لەبیر خۆی بیاتە وه.

یەکسەر سواری ئەسپە که ی بوو، له شار دەر چوو. کاتیک جەستە ی قوربانیه که به چاوی پڕگریانە وه و به رینۆرەسمینکی نازار بەخشە وه نیتزا، جەللادە که دەیویست لەگەل کهللە که ی، که به لاتەنیشتی زینی ئەسپە که ی وه بوو، به لانى که مە وه به دووری دوو پۆژ لە شوینی پروداوه که وه دوور بیت. بەو شیۆه یەش، دواى ریکردنیکى بەردەوام، که پۆژ و نیویکی خایاند، گەیشته قەلای که ماھ، له کاروانسەراکه تیروپر نانی خوارد، به توورە که که ی وه چووہ ژوورە که ی خۆی، خەویکی قولی لى که وت.

کاتیک له خەوه قولە نیورپۆژخایەنە که خەبەری بووه وه، له خەویدا خۆی له ئەدیرنە بینیبوو، که سەردەمی مندالیی تیدا بەسەر بردبوو، پاشان لەو شووشە گەورە یە نزیک بووه وه، که پڕ بوو لە مرەبای هەنجیر و دایکی هیندە ی کولاندبوو نەک تەنھا ناو مالە که و باخە که یان، بەلکو هەموو

گه ره که که ی پر کردبوو له بۆنیکی مینخۆشی ههنجیر، سه ره تا وا هاته بهرچاوی ئه وه ههنجیره سهوزه خره بچووکانه چاوی گریاناوی که لله یه که؛ دواتر به دهر له وهی دهیزانی شتیکی قه دهغه دهکات، به ههستی تاوانباریتی گه واهیداربوونی ئه و ترسناکیه ئالۆزه ی سیما گریاوه که وه، سه ری شووشه ههنجیره که ی کرده وه، پاشان له ناو شووشه که وه دهنگی هه نسکی گریانی کورپکی کامل هاته دهری، به بیتچاره بییه که وه که دهست و قاچی مرۆشی به ند ده کرد، چه په سا.

شهوی دواتر، له کاروانسه رایه کی تر، له جینگه یه کی تری خه ونیدا، له ناوه راستی خه ودا، خۆی له یه کتیک له سه ره له ئیواره کانی گه نجیتیدا بینی: که میک پیش ئه وهی دنیا تاریک بکات، له یه کتیک له کۆلانه کانی ناو شاری ئه دیرنه دا بوو. له سه ر ئاگادار کردنه وهی هاوڕێیه کی، که نه یده زانی کتیه و نه یده ناسییه وه، له سه ریکی ئاسمانه وه ئاوابوونی خۆر، له سه ره که ی تریه وه پروه سپیه کزه که ی مانگی ده بینی که بهرز ده بووه وه. دواتر تاکو خۆر ئاوا بووایه و دنیا زیاتر تاریکی بکردایه، پروه خره که ی مانگ به دره وشانه وه وه زیاتر دهر ده که وت، بی ئه وهی زۆریشی پی بچیت، پوون ده بووه وه که ئه م پروه دره وشاوه یه سیمایه که و دهگری. ئه و شته ی که کۆلانه کانی ئه دیرنه ی گۆریبوو بۆ کۆلانه ئالۆز و نا ئاسووده کانی شاریکی تر، لایه نه به ئازاره که ی رووی مانگ نه بوو، که گۆرپوو بۆ سیمایه کی گریاو، نه خیر، به لکو لایه نه نهیتیدار و نادیاره که ی بوو.

چه لاد سه ره له بیانی بیری کرده وه، ئه و راستیه ی که له ناوه راستی خه وه که یدا دۆزیویه تیه وه له گه ل یادگار یه کانی

خۇيدا دەگونجىت. بە درىژايىي ژيانى پىشەيىەكەي، ھەزارەھا سىماي كورپى گرياوى بينىبوو، بەلام ھىچەكىتک لەو سىمايانە نەيخستبووھ ناو ھەستى تاوانبارى، ترس، ياخود بىبەزەيىيەوھ. بە پىچەوانەوھ، دلگران و خەمبار دەبوو بۇ قوربانىيەكانى، بەلام يەكسەر ئەم ھەستەي بە لۆژىكى دادپەرورەي، سەپىنراوى، نەگەرانەوھى فەرمان، ھاوسەنگىي وەر دەگرت، چونكە دەيزانى ئەو قوربانىيانەي كە كەللەيان دەپەرىتريت، دەخنكىنرەين، مليان دەشكىنرەيت، ھەموو كات لە جەللادەكەيان زور زياتر زانىارىيان ھەيە لەسەر ئەو زنجيرە ھۆكار و بابەتانەي كە خۇيان دەبات بەرەو مردن. ھىچ شتىك نەبوو بەرگە نەگىرەيت لە ديمەنى كورپىكدا كە بەپەلەقاژى و چاوبەگريان و تلانەوھى لەناو چلەدا، بە ھەنسكى گريانەوھ بچىت بۇ مردن. جەللاد نە كورپە گرىنۆكەكانى نزم دەكردەوھ، وەك ھەندىك گىل كە لە سىدارەدراوھكانەوھ چاوبەروانى قسەي بویرانە و جۆرە ھەلوپستىك دەكەن كە بچنە ناو مېژوو و ئەفسانەكانەوھ، نە دەكەوتە ناو ھەستىكى بەزەيىيەوھ، كە دەست و قولى بەند بكات، وەك ھەندىك گىلى تر، كە ھەرگىز نەيانتوانىوھ لە پىكەوت و بىبەزەيىي ژيان بگەن.

ئەو شتەي لە خەوھەكانىدا دەست و قولى بەند دەكرد چى بوو؟ بەيانىيەكى خۆرەتاو، كاتىك بە توورەكە لەموودروستكراوھكەي سەر زىنى ئەسپەكەيەوھ لەنىوان شاخ و دۆلە قوولە بەتاویرتەنراوھكانەوھ پىي دەكرد، جەللاد بىرى كردهوھ، ئەو شتەي كە دەست و قولى بەند دەكات پەيوەندىي ھەيە بەو بىبىرارىيەي لە ناخیدا ھەستى پىي كرىبوو، پىش

ئەوێ بچیتە ئەر زور ووم. هەستیکی نەفرەتی لە پوچیدا بوو،
کە هەستی بە تارماییه کە ی کردبوو، تا دەرووی زیادی دەکرد.
پیش ئەوێ کە لە قوربانییه کە ی لە جەستی بکاتەو،
نەینیه کە ی لە سیمایا بینیبوو، کە خستبوو بە باریکەو
ناچار بیت بە پارچە قوماشی عەبایە ک سیمای عەبدی پاشا
دابۆشیت. جەلاد بە درێزایی پۆژە کە، کاتیک بە سواری
ئەسپە کە یەو لە نیوان تاوێرە بەر دە سەرسوور هینەرە کانی
سار بەو، درەختە قاییم و سنەو بەرە کان - کە لە شیوێ
کە شتییه کە ی چارۆ کە داری شیوێ مەنجەل و شیریکدا بوون، کە
هەنجیریک جینگیر کراو لە جینی سەریدا - لە نیوان وردە بەر دە
سەیرۆسە مەرە کانی کە نار پووبارە ساردوسرە کەو، کە لە
هەموو کاتیک زیاتر نامۆ و زیاتر سەرسوور هینەر بوون،
پنی دەکرد، ئیتر بۆ چاریکی تر هیچ بیری لە دەربیرینی
سیمای ناو تورە کە کە نە کردەو، کە بە زینی ئەسپە کە یەو
بوو. ئیتر سەرسوور هینەرترین شت دنیا بوو؛ دنیا کە نوێ
کە تازە دۆزیوویەو، یە کە م جار بوو کە درکی پنی دەکرد.
لە شەوێ بێخەوێ کانیدا تازە درکی دەکرد کە هەموو
درەختە کان لە سنبەرکی تاریک دەچن و لە نیوان
یادگارییه کانیدا دەجوولینەو. بۆ یە کە م جار هەستی دەکرد
ئەو شوانە بێگونناحانە ی کە لە قەدپالە تازە سەوزبووێ کانداندا
پانە کانیان دەوێرینن، وە ک بلیی لە سەر شانیان لە جینی
سەری خۆیان ئەشیای کە سیکی تریان هەلگرتوو. بۆ
یە کە م جار تێدە گەیشت ئەو لادئ بچوو کە دە مالیانە ی کە
لە قەدپالی شاخە کاندان دروست کراون، بیری ئەو پینلاو
بە تالانە ی دەخاتەو کە لە بەر دەمی دەرگای مزگەوتە کانداندا

پرز كراون. دواى نيورپوژ كه به نيوان شاخه مؤره كانى پوژئاوادا، له ژير په له هوره كانى سهر شاخه كاندا پى ده كرد، كه پىك له وینه ده چون، تازه ده بىنى كه ئامازه ده دن به وهى دنيا پووته، شوينىكى پووتوقووته. ئىستا تیده گەشت كه هه موو پوه كه كان، ماده كان، ئازه له شهر منه كان ئامازهن بۆ دنيا به ك هيندهى يادگار بيه كان كۆن، هيندهى بىچاره بى ساده، هيندهى كابووسه كان ترسناك. تاكو پى بى بى بى بى به ره پوژئاوا، تاكو سى به ره درى ژبووه كان واتا يان بى بى بى بى جه لاد هه سى ده كرد كه له ده ورو به ريه وه ئه و ئامازه و نى شانانهى كه نه يده توانى نه ينى به كهى بى بى بى بى ده كه تا، وهك دزه كردنى خوين له ناو دى زه به كهى در زبرد وودا.

كاتىك دنيا تارىكى كرد، له ناو ئه و كاروانسه رايه دا، كه بۆ پشودان بۆى چو بوو، تىروپ نانى خوارد، به لام تىگه گشت كه به تووره كه كه وه ناتوانىت خوى چه پسى ژوورىك بكات و به وىت. له ناوه راستى خه وه كه يدا، ئه م كابووسه ترسناكه وهك جه راحه تىك كه له برى نىكى كولا وه وه دىت، به هى واشى بلاو ده بو وه وه به ناويدا؛ ده يزانى كه له م خه وه دا ناتوانىت به ركهى ئه و سى ما بىچاره به بگرىت، كه هه موو شه وىك به خۆداپوشىن به به ركهى يادگار بيه كهى تریه وه ده گرى. بۆ به به ده م سه رى كردنى سه رسامانه وه بۆ سى ماى مرؤفه كانى ناو كاروانسه را قه ره بالفه كه، بۆ ما وه به كه پشوو بى دا، دواتر به رده وام بوو له پى گه كهى.

شه و سارد و بى ده نگ بوو؛ ره شه با نه بوو، ته نانه ت لى كى ش جو لهى نه ده كرد، ئه سه په هى لاكه كه شى خوى پى گهى خوى ده دۆز بيه وه. ما وه به كهى زۆر بى ئه وهى هى ش شى تىك

بیینیت، وهک پوژه رابردووه خوشهکانی، بی نهوهی بیر له پرسیاریک بکاتهوه که میشکی بشلهژینیت بهردهوام بوو له پینگهکهی، دواتر بیرری دهکردهوه که به هژی تاریکاییهوه بووه. چونکه کاتیک مانگ لهنیوان هورهکانهوه دهر کهوت، درهختهکان، سیتیهرهکان، تاویرهکان هندی هندی بوون به ناماژهی نهینیهکی ئالۆز. نهوهی که ترسناک بوو، نه بهرده بهنازارهکانی مهنازهکان بوو، نه درهخته سهرهیبه تنهاکان، نه لوورهی گورگهکانی شهوه بیدهنگ و تنهاکه. ئه و شتهی که نهوهنده دنیای سهرسوورپهینر کردبوو تا ئه و پادهیه لیتی بترسیت، نهوه بوو وهک بلینی دنیا دهیهوینت چیرۆکینک بگپزیتهوه. وهک بلینی دنیا دهیویست شتیک به جهللادهکه بلیت، ناماژه بو واتایهک دهکات، بهلام ئه م قسهیه لهناو نادیاریهکی دووکه لاویدا ون دهبوو، وهک چۆن لهناو خهویکدا پوو دهوات. بهرهبهیان جهللاد له بن گوینچهکیدا گوینی له دهنگی ههنسک بوو.

کاتیک دنیا پرووناک بووهوه، بیرری کردهوه که دهنگی ههنسکهکه یارییهکی رهشهبا نوینکهیه، که لهسه رلقهکان دهیکات، دواتر به خوی وت که نه مه له نهجامی هیلاکی و بیخه ویدایه. ده مه و نیوه پو دهنگی ههنسکی ناو تووره کهی سه رزینه که نهوهنده بهباشی دهییسترا، جهللاد لهسه ر نهسپه کهی دابهزی، وهک که سیک که له نیوهی شهودا له جینگه گهرمه کهیدا ههلهدهسیت بو نهوهی جیره جیره بیزار کهری پهنجهریهک نه هیلیت که بهباشی دانه خراوه، گوریسه کهی باشتر توند کرد، که تووره که کهی به زینه که یهوه پی بهستبووهوه. بهلام دواتر، له ژیر بارانه که دا، که بیبه زبیبانه

دەبارى، نەك ھەر بەتەنھا گوڭبىستى ھەنسكەكان، بەلكو ھەستى بە فرمىسكى چاوى سىما گىياوھەكەش دەكرد.

كاتىك خۆر سەرلەنوى دەر كەوتەو، تىگەيشت كە نەپتىنى دنيا لەگەل نەپتىيەكى دەربرىنى سىما گىياوھەكەدا پەيوەندىيەكيان ھەيە. وەك بلىنى واتاى دنيا ون ببوو، لە كۆندا ئەو دنيايەى كە باش دەمانناسى و ئاشناى بووين، ڤوون و ئاشكرا بوو، واتايەكى ئاسايى سەر سىماكان، دەربرىنىكى ئاسايى بەپتوھەتتەبووئەو. دواى دەرگەوتنى ئەو دەربرىنە سەيرەى سىما گىياوھەكە و جىتەشتنى جەللادەكە لەناو تەنھايىيەكى ترسناكدا، واتاى ھەموو شتىك ون ببوو، وەك چۆن ھەموو شتىك سەرۆژىر دەبىت دواى شكانى جامىكى ئەفسوونى يان سووراحىيەكى شووشەى سىحراوى. كاتىك جلوبەرگە تەرەكانى بەرى، لەبەر گەرمای خۆردا وشك دەكردەو، تىگەيشت بۆ ئەوئەى ھەموو شتىك بگەرپتەو بۆ بارى ئاسايى كۆن، پىويستە ئەو دەربرىنە سەيرەى سىماى كەللەى ناو تۆرەكەكە بگۆرپت، كە ھەر وەك ماسكىك لكاوه بە سىماكەو. لە لايەكى ترەوھە فەرمانى پىن درابوو كە دواى سەربرىنى كەللەكە و نوقمكردنى لەناو تۆرەكە پەر لە ھەنگوینەكەدا، بەگوێرەى ئەخلاقى پىشەكەى، دەبووايە بى ئەوئەى كەللەكە تىك بدات بىھىننت بۆ ئىستانبول.

لە بەيانىيى ئەو شەوھە شىتكەرەى كە بەسەر ئەسپەكەيەوھ بەبى خەو بەرپىيى كرد، دەنگى ھەنسكە بىكۆتاكەن ببوون بە موزىكىكى بىزاركەر، جەللادەكە ئەوئەندە دنياى لە لا گۆرئابوو، بەلايەوھ قورس دەبوو باوھەركات كە خۆى خۆيەتى. درەختە چنارەكان، سەنوبەرەكان، رىگە قورابويەكان، ئەوانەى سەر

کانیبه کانی لادی که نه میان ده بینی و به ترسه وه رایان ده کرد، له دنیا به که وه هاتبوون که هیچ نه دیده ناسی و ناشنای نه بوو. کاتی نیوه رۆ له شارۆچکه به کدا که پیشتر نه دیده زانی هه به، کاتیک به غه ریزه به کی ناژه لیه وه خوراکى خوارد، نه ستم بوو به لایه وه که بزانتیت نه و خوراکه چیه که ده یخوات. کاتیک له ده ره وه ی شارۆچکه کدا دابه زى و له بن دره ختیکدا راکتشا، بۆ نه وه ی نه سپه که ی که مینک پشوو بدات، تیگه پشت نه و شته ی که زه مانینک وای زانیوه ئاسمانه، گومه زیکى شینی سهیره، که قهت تینی نه گه یشتووه و نه یبینیوه. که خور ئاوا بوو، سواری نه سپه که ی بوو. به رده وام بوو له رینگه که ی، به لام هینشتا رینگه ی شهش رۆزى له به رده مدا مابوو. نیتر تیگه یشتبوو نه گهر هه نسکه کانی ناو تووره که که بینه نگ نه کات و ده برپینی سیما گریا وه که نه گوریت، نه گهر نه و کاره سیحراوییه نه کات که دنیا که ی ده گه رینیتیه وه بۆ دنیا کونه ئاساییه که، به هیچ شیوه یه ک ناگاته نیستانبول. دواى تاریکبوونی دنیا، رینگه وتی بیریکى کرد له که نارى لادییه کدا، کاتیک گوینیستی وه په ی سه گه کان بوو له لادیکه دا، له سه ره نه سپه که ی هاته خواری. تووره که ی سه ره زینی نه سپه که ی داگرت، ده مه که ی کرده وه، قژی که لله که ی گرت و له ناو هه نگوینه که دا ده ری هینا. به و سه تله ئاوانه ی که له بیره که دا ده ری ده هینا، به وریاییه وه که لله که ی شهرد، وه ک بلینی کورپه به کی تازه له دایکبوو ده شوات. دواى نه وه ی به پارچه قوماشینک قژ و ته نانه ت کونی گوینچه کانیشی وشک کرده وه، له بهر رووناکیی تریفه ی مانگدا سهیری سیما که ی کرد: ده گریا، هیچ تینک نه چوو بوو، هه مان ده برپینی

بەرگەنەگیرا، بېچارەبیبە بېرنەچووەوەکە لەسەر سیماکە بوو.

کەلەکەى لە کەنارى بېرەکەدا دانا، لە زینى ئەسپەکەیدا نامزەکانى پېشەکەى ھەلگرت و گەراپەو، کە بریتى بوون لە دوو چەقۆى تايبەت و شیشە ئاسنینهکانى ئەشکەنجەدان، کە دەمەکەیان کول بوو. سەرەتا بە چەقۆکان بەھێواشى بە برینى پېست و ئیسقانەکەى دەستى کرد بە رېنگکردنەوھى کەنارى دەمى کەلەکە. دواى ھەولینكى زۆر، لێوھەکانى بەتەواوھتى پارچەپارچە کردبوو، بەلام ئەگەر زۆریش نەبیت توانیبوو دەمەکە بەئینتە بارىک کە پېتکەنیت. دواتر دەستى کرد بە کارىكى وردتر، دەستى کرد بە کردنەوھى چاوھەکانى کە بەئازارەو بەزەقى رەق ببوون. دواى ھەولینكى زۆر ھىلاککەر و درىژ، کاتىک دەربرینى پتکەنینهکەى بلاو کردەوھ بە ھەموو سیماکەدا، ئیتر ھىلاک و سست ببوو. بەلام کە لەسەر پېستى لاچەناگەى کەلەکە نیشانەى مۆرىى مستەکۆلەکەى بېنى، کاتىک پېش ئەوھى عەبدى پاشا سەر بېریت لێى دابوو، دلخۆش بوو. بەدلخۆشییەكى مندائاساوھ کە توانیبوھتى ھەموو شتىک بخاتە رېوشوینى خۆى، بەراکردن نامزەکانى برد، لە زینى ئەسپەکەدا جىگىرى کردن. کاتىک گەراپەو، کەلەکە لە شوینى خۆیدا نەمابوو. لە یەكەم ساتدا ئەمەى وەك یارییەكى کەلە سیماپتکەنیاویبەکە بېنى. کە تیگەپشت کەلەکە کەوتۆتە ناو بېرەکەو، بى ئەوھى ھىچ ھەست بە بېرپىارى بکات، راي کرد بۆ نزیکترین مالى لادیکە، بە لیدانى دەرگایەک ئەوانەى ژوورەوھى خەبەر کردەوھ. باوک و کورنیک دەرگاگەیان لى کردەوھ، بېنېنى

جهللاده که له به رامبه ریاندا بهس بوو بۆ ئه وهی باوکه پیر و کورپه که ی به ترسه وه په پیره وهی فرمانه که ی بکن. هه رسیکیان پیکه وه تاکو به یانی کاریان کرد بۆ ئه وهی که لله که له بنی بیره که دا دهر به یینه وه، که زوریش قوول نه بوو. دنیا له پوژبوونه وه دا بوو، کورپه که، که گوریسی له سیداره دانه که یان به سستیوو به ناوقه دیه وه و شوپیان کردبووه وه بۆ ناو بیره که، که لله که ی به قژ گرتبوو، به ترس و هاوارهاواره وه که رایه وه سه ر زه وهی. که لله که پارچه پارچه بیوو، به لام ئیتر نه ده گریا. جهللاده که به ئاسووده بییه وه که لله که ی وشک کرده وه، نوقمی ناو تووره که هه نگینه که ی کرد، چه ند قرووشیکی دایه دهستی باوک و کورپه که، دواتر له لادیکه وه به دلخوشی به ره و پوژئاوا که وته پئی.

کاتیکی خۆر هه لهات، بالنده کان له نیوان دره ختی به هاردا جریوه یان ده هات، جهللاده که به دلخوشییه که وه که بارته قای ئاسمانه کان فراوان بوو، به جۆشوخرۆشی ژیانه وه، تیگه یشت که دنیا سه ره له نوئ ئه و دنیا کۆن و ناشنایه یه. ئیتر گوئی له دهنگی هه نسکه که ی ناو تووره که که نه بوو. پیش ئه وهی ببیت به نیوه پۆ، که له ئه سه په که ی دابه زی، له که ناری ده ریاچه یه کدا که به دره ختی سه نه و به ر داپوشرابوو، به دلخوشییه وه ویستی بخرۆیت، خه ویکی قوول، که چه نده ها پوژه چاوه پروانیه تی. پیش ئه وهی بخرۆیت، به دلخوشییه وه هه لسا یه سه ر پئی، له و شوینه وه که لئی پاکشابوو پئی کرد بۆ که ناری ده ریاچه که، له وینه دانه وهی ئاری ده ریاچه که دا سه یری سیما ی خۆی کرد، جاریکی تریش تیگه یشتبوو که دنیا له جیتی خۆیه تی.

دوای پینچ پوژ، له ئیستانبول ئەوانەى عەبدى پاشا باش دەناسن، کاتیک کەلەکە لە توورەکە کەدا دەر دەهینن، دەلین کەلەى ئەو نییە، کاتیک باس لە دەربرینی سیما پیکەنیاوییە کە دەکەن، کە هیچ لە عەبدى پاشا ناچیت، جەللادە کە پیر لە سیما دلخۆشە کەى خۆى دەکاتەو، کە لە ئاوی ئەى ئاوى دەریاچە کەدا بەئاسوودەیییەو سەیرى کردبوو. چونکە دەیزانى هیچ سوودیکیشى نابیت، هیچ وەلامى ئەو تاوانبارکردنە شى نەدایەو، کە گوايە بەرامبەر بە بەرتیلیک کە لە عەبدى پاشای وەر گرتوو کەلەى کە سیکى تری هینارە، بۆ نمونە کەلەى شوانیکی بیگوناحى خستۆتە ناو توورەکە کەو و هیناویەتى، دواتر بۆ ئەوئى ساختە چیتییە کە شى ئاشکرا نەبیت، سیماکەى شتواندوو، ئیتر ئەو جەللادەى دیبوو، کە دەبیت کەلەى لە جەستەى جیا بکاتەو، وا لە دەرگا کەو بۆى دیتە ژوور.

قسە و قسە لۆکى ئەوئى لە جیاتییى کەلەى عەبدى پاشا کەلەى شوانیکی بیگوناح پەڕینراو، زۆر زوو بلاو بوو، ئەوئەندە زوو بلاو بوو، هەر کە جەللادى دووھەم نیردرا بۆ ئەرزو پووم، عەبدى پاشای دروستکراو پیشوازیی لى کرد، کە لە کۆشکە کەدا نیشتە جى بوو، یە کسەر جەللادە کەى لە سیدارە دا. بەو شتوویەش یاخیبوونی عەبدى پاشا دەستى پى کرد، کە هەندیک بە سەیرکردنى شتو و جوولەى سیمایدا دەیانوت ساختە یە و دروستکراو، یاخیبوونە کە بیست سالى خایاند و بوو هۆى پەراندى شەش هەزار و پینچ سەد کەلە.

خانی ئیره ییبهر و جوانی ته تهەر

[له رۆمانی من ناوم سووره وه.]

سه رده مینک له باکووری هیرات، خانیکی گهنج هه بووه، که له سه ر شاخیک، له ناو قه لاکه یه کدا ژیاوه، مه راقی وینه ی هه بووه. ئه م خانه له ناو کچانی حه ره مه که یدا ته نها یه ک کچی خۆش ویستوه. دواتر ئه م کچه جوانی جوانانه ی ته ته ریش که خان به شه یداییه وه خۆشی ویستوه، عاشقی خان بووه. شه و تاکو به یانی پینکه وه ئه وه نده خه وتوون، له ناو ئاو و عاره قه دا ئه وه نده دلخۆش بوون، ویستویانه ژیانیان تا کوتایی به و شیویه به رده وام بیت. باشترین رینگه یه کیش بۆ ئه وه ی ئه م موراده یان بیته دی، بیریان له وه کردۆته وه که کتیبه کان بکه نه وه، چهنده ها کاتژمیر، چهنده ها پۆژ بی وه ستان سه یری ئه و وینه بینهاوتا و جوانانه بکه ن، که نیگارکیشه لینه اتوه کۆنه کان نه خشاندریانبن. تاکو سه یری ئه و وینه بینهاوتایانه یان بگردایه، که چیرۆکه کانیان هاوشیویه یه کترین، هه ستیان ده کرد که زه مه ن وه ستاوه، دلخۆشییه که ی خۆیان تینکه لی ئه و زه مه نه دلخۆشه ی چاخه ئالتونیه بووه

که له چیرۆکهکاندا دهگنزدردیتهوه.

لهناو هۆلی وینهکیشهکانی خاندان، وینهکیشیکی زۆر لیهاتوو ههبووه، که بی کهموکورتی سههرلهنوی ههمان ئهه وینهانی بۆ کتیبهکان نهخشاندوووه. وهک نهریتیک وینهکیشه لیهاتوووه که له پهپهکانی کتیبیکدا وینهی ئازارچهشتی فههادی لهبارهی عهشقهکهیهوه بۆ شیرین نهخشاندوووه، یاخود پهکتربینینی لهیلی و مهجنون و چاوپرینهچاوی پهکتر بهحهسرهت و شهیداییهوه، یاخود شیرین و خهسرهوی لهناو باخه ئهفسانهیییه بهههشتاسا کهدا نهخشاندوووه که به نیگا دووواتاییهکانیان له پهکتری ورد دهبنهوه، لهجیاتیی عاشقهکان وینهی خان و جوانی تهتری نهخشاندوووه. کاتیک خان و خوشهویستهکی سهیری ئهه پهپهانیان کردوووه، باوهپیان کردوووه که دلخوشییهکهیان و عهشقهکهیان تیکهلاوی پهپهکانی ئهفسانه کونهکان بووه، بهتهواوهتی باوهپیان کردوووه که عهشقهکهیان ههریگز کوتاییی نایهت، نیگارکیشه لیهاتوووه کهیان لهناو پیاههلدان و ئالتووندا نوقم کردوووه.

له کوتاییدا زۆریی ئالتوون و پیاههلدان، وینهکیشه لیهاتوووه کهی له پیکه لا داوه، به تیوهژهنینی ئههریمه نیش بیری چۆتهوه که قهرزاری وینهکیشه لیهاتوووه کونهکانه له نهخشاندنی وینه بیهاوتاکانیدا. بهشانازییهوه وای زانیوه ئهگه ر بهگویرهی کهسیتی خۆی و شیوازی خۆی، وهک نوپکهرییهک لهناو وینهکاندا دیمه نیک بنهخشینیت لهو شتانهی که خوشی دهوین، وهک: ئهسپ، سهرباز، عاشقهکان، باخهکان، بالندهکان، ساتی شهو، زیاتر سهرنج رادهکیشیت و

په سهند ده کریت.

به لام خان و خوشه ویسته که ی نااسووده بوون، چونکه
ئهم نوینگر بیانه یان وهک که موکورتیه کی شوینه واری شیواز
و که سیتی وینه کیشه که بینوه. چونکه ئه وان به تنها
ویستویانه وهک خوشه ویسته کونه کانی ناو ئه فسانه کونه کان
بن، ئه گهر وهک مرؤفه کونه کان یان ئه فسانه کونه کان نه بن،
ئه وکات باسکردن یان له ناو کتیبیکدا یان وینه کیشانیان له ناو
په ره یه کدا، هیچ واتایه کی نه بووه.

کاتیک خان بۆ ماوه یه کی زۆر سهیری وینه کانی کردووه،
ههستی کردووه که دلخوشیه کونه که یان له وینه کاندایه
چوووه و شیوینراوه، ئیره یی به جوانی ته ته ر بردووه، له بهر
ئه وهی سه ره تا وینه ی ئه و کیشراوه له ناو په ره کاندایه. دواتر
خان بۆ ئه وهی جوانی ته ته ر بخاته ناو ههستی ئیره یی به
له گهل کچیکی تری هه ره مه که یدا خه وتوووه. ئه مه ش
که یشتوته وه گوینی خوشه ویسته که ی. کاتیک جوانی ته ته ر له
قسه و قسه لۆکی کچانی ناو هه ره مه وه ئه مه ی زانیوه، ئه وه نده
خه مباری کردووه، به ییده نگه ی خۆی هه لواسیوه به دره خته
سه دیره که ی ناو هه وشه ی هه ره مه که دا و خۆی خنکاندوووه.
خانیش، کاتیک درکی به هه له که ی خۆی کردووه، بینوییه تی
مه راقی شیواز و که سیتی و نوینگری وینه کیشه که له پشتی
ئهم هه له یه وه یه که کردوویه تی، هه مان پوژ چاوه کانی ئه و
وینه کیشه ی کویر کردووه، که ئه هریمه ن هه لی خه له تاندوووه.

فاخیر شا لهگه ل سولتان نه ریمان

[له پښتانه من ناوم سووره وه.]

له بهر نه وهی هه موو شتیک، هه موو شتیک دووباره دهکاته وه،
نه گه پیربوون و مردن نه بیت، مرؤف هیچ درک به و شته
ناکات که پنی دهوتریت زه مان، له کونه وه تا کو ئیستا وهک
بلینی له دنیا دا هیچ زه مان نه بیت، هه ر هه مان چیرؤک، به
هه مان وینه، وینه ی کیشراوه، وهک سالی می سه مه رقه ندی،
که له میژووه کورته که یدا گپراویه تیه وه، سوپا بچووه که که ی
فاخیر شا سه ربازه کانی سه لاهه دین خانی په ریشان کرد.

دوای نه وهی موزه فخر فاخیر شا سه لاهه دین خانی به دیل
گرتووه و له ژیر نه شکه نه جدها کوشتوویه تی. وهک نه ریتیک،
یه که م ئیش: سه ردانی بوو بو کتیبخانه و حه ره مه که ی
په حمه تی، بو نه وهی مؤری خویان لی بدات. به رگتیکره
به نه زمونه که، کتیبه کانی شا مردووه که ی هه لوه شانده و
ده سته کاری په ربه کانی کرد، سه رله نوی ده سته کرده وه به
دروسته کردنیان، خوشنوسه کان له نووسراوه کانداناوی
سه لاهه دین خانیان - که هه موو کاتیک سه رکه وتوو بوو -

گۆپییی به موزه فەر فاخیر شا، نیگار کیشه کانیش جوانترین وینه کانی سه لاحه دین خانیان له ناو کتیبه کانداسر یوه ته وه، که هر له ئیستاوه له بیر چوونه وه دا بووه، له کاتیکدا که ئهم وینه زۆر به شیوازیکی لینه اتوانه ش کیشرا بوون، دواتر له جیناندا دهستیان کردووه به دروستکردنی سیما گهجه که ی فاخیر شا.

کاتیک فاخیر شا چووه حه ره مه که وه، بن هیچ ناره حه تیه که، یه کسه ر جوانترین ژنی دۆزییه وه، به لام له جیاتیی ئه وه ی به زۆر بییت به خاوه نی ژنه که، له بهر ئه وه ی فاخیر شا له کتیب و وینه تیده گه یشت و که سیک ناسک بوو، بریاری دا که دلخوشی بکات و دلی ژنه که راکیشیت به لای خۆیدا، دهستی کرد به قسه کردن له گه لیدا. به و شیوه یه ش نه ریمان سولتانی چاوبه فرمیشکی جوانی جوانانی ژنی سه لاحه دین خان، یه ک داخوازی له فاخیر شا کرد، که ده بووه میزدی نویی. داخوازییه که ی ئه وه بوو، له و کتیبه دا که باس له عه شقی له یلی و مه جنون ده کات، سیما ی سه لاحه دین خانی میزده ره حمه تیه که ی نه سرپته وه، که وه ک مه جنون کیشرا بوو به رامبه ر نه ریمان سولتانی ژنی که له وینه که دا وه ک له یلی وینه ی کیشرا بوو، داخوازی له فاخیر شا کرد که بتوانیت بن دریغی له په ره که یدا بیه یلیته وه و نه یسرپته وه. بۆ ئه وه ی هیچ نه بییت میزده ره حمه تیه که ی، ئه و هه قی نه مریه به ده ست به یینیت که چه نده ها سال به هوی پیکهیتانی کتیبه کانه وه کاری بۆ کردووه.

موزه فەر فاخیر شا ئهم داخوازییه ی به دلنه واییه وه په سه ند کرد، وینه کیشه کانیش به ته نها ده ستکاری ئه و وینه یه بیان نه کرد.

بهو شیوه‌یه‌ش به‌کسه‌ر فاخیر و نه‌ریمان پیکه‌وه خه‌وتن، له ماوه‌یه‌کی کورتدا به‌کتریبیان خوش ویست، ترسناکیی رۆژانی رابردوویمان بیر چوو‌ه‌وه، به‌لام فاخیر شا نه‌یتوانی ئه‌و وینه‌یه‌ی ناو کتیبی له‌یلی و مه‌جنونی بیر بچیته‌وه. ئه‌و شته‌ی که ئه‌وی نا‌ئاسووده ده‌کرد، وینه‌ی ژنه‌که‌ی نه‌بوو له‌گه‌ل میرده‌ کۆنه‌که‌یدا، یاخود ئیره‌یی، نه‌خیر. ئه‌وه‌ی که ناخی ده‌کرانده‌وه ئه‌وه بوو، که له‌ناو ئه‌فسانه‌ کۆنه‌کاندا وینه‌ی نه‌کیشرابوو، له‌ناو کتیبه‌ ناوازه‌که‌دا له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا نه‌چوو‌بووه نیوان نه‌مره‌کان و زه‌مانی بیکۆتاوه.

دوای ئه‌وه‌ی ئه‌م کرمی گومانه‌ بو ماوه‌ی پینج سال ناخی کرانده‌وه، فاخیر شا له‌ کۆتایی شه‌ویکی دلخوشدا که بو ماوه‌یه‌کی زور له‌گه‌ل نه‌ریماندا خه‌وتن، به‌ مۆمه‌که‌ی ده‌ستیه‌وه وه‌ک دزیک چوو بو کتیبخانه‌که‌ی خۆی، کتیبه‌که‌ی له‌یلی و مه‌جنونی کرده‌وه، له‌شوینی سیمای میرده‌ ره‌حمه‌تیه‌که‌ی نه‌ریمان، که وه‌ک مه‌جنون کیشرابوو، ده‌ستی کرد به‌ کیشانی سیمای خۆی.

به‌لام وینه‌کیشیکی نه‌شاره‌زا بوو، وه‌ک زۆریک له‌و خانانه‌ی که ئاره‌زوویان له‌ وینه‌یه، نه‌یتوانی وینه‌ی سیمای خۆی به‌باشی بکیشیت. به‌و شیوه‌یه‌ش بو به‌یانیی رۆژی دواتر به‌رپرسی کتیبخانه‌که‌ له‌سه‌ر گومانیک که له‌لای دروست بیوو، کاتیک کتیبه‌که‌ی کرده‌وه، له‌ جیگه‌ی سیمای سه‌لاحه‌دین خان، سیمایه‌کی نویی بینی له‌ به‌رامبه‌ر سیمای نه‌ریماندا کیشراوه، راکه‌یاندنی بلاو کرده‌وه که ئه‌م سیمایه‌ نه‌ک سیمای فاخیر شا، به‌لکو سیمای عه‌بدولا شای گه‌نج و قۆزی دوژمنی سه‌ره‌کیی فاخیر شایه.

ھەر وہک چون ئەم قسە و قسە لۆکە ورەى سەربازەکانى
فاخیر شای پروخاند، بویریشى دا بە عەبدولا شای گەنج
و پەلاماردەرى دەسەلاتدارى نوینى مەملەكەتەكەى دراوستى.
ئەویش لە یەكەم جەنگدا فاخیر شای تىك شاندى و بە دیل
گرتى و كوشتى. مۆرى خۆى دا لە كتیبخانە و حەرەمەكەى،
بوو بە مىردى نوینى نەرىمان سولتانى ھەمیشەجوان.

کاتیڭ وینەکیڭش بەرەو کوپربوون

دەچیت

[لە رۆمانی من ناوم سوورەووە.]

دەزانریت کە سەردەمیک وینەکیڭشە عەرەبەکان، لەبەر ترسی ئەزەلیی نەوێ وینەکیڭشەکان بە هۆی خەمی کوپربوونەو، کاتیڭ خۆر ئاوا بوو بۆ ماوێیەکی زۆر سەیری ئاسۆی خۆرئاویان کردووە، دواى سەدەیه‌کیڭش لە شیراز، زۆربەى نیگارکێڭشەکان بەیانیان بە سکی ناشتا کاکلەگۆتیز و پەپەى گۆلى کوترایان خواردووە. دووبارە هەمان سەردەم، وینەکیڭشە پیرە ئەسفەهانیه‌کان زۆربەى کات لە گۆشەیه‌کی نیمچەتاریکی ژوورەکەیاندا لەبەر پروناکیی مۆمداڤەکانیاندا کاریان کردووە، بۆ ئەوێ تیشکی خۆر رینگ لەسەر ئەو تەختانە نەدات کە کاریان لەسەر کردووە، چونکە ئەمەیان وەک هۆکاریکی ئەو کوپربوونە بێنیووە کە بەرپز بەسەریاندا هاتووە، هەر وەک چۆن تووشی نەخۆشیی تاعوون بوون، هەر وەها لە بوخارا لە شوینکاری وینەکیڭشە ئۆزبەکییەکاندا، لێهاتوووەکان لە کۆتاییی رۆژدا بە ئاوێک چاوه‌کانیان دەشۆرد،

که له لایهن شیخه وه دو عای به سه ردا خوینرا بوو.
 به دلنیا یی ئه و شیوازه ی له ناو ئه م هه موو شیوازانهدا، به
 پوختی له کویربوون دهروانیت، ئه و شیوازه یه که له هیرات
 له لایهن وینه کیشی لینهاتوو سه ید میره که وه دۆزراوه ته وه،
 له هه مان کاتدا مامۆستای به هزادی گه وره لینهاتوو بووه.
 به گویره ی میره کی وینه کیشی لینهاتوو، کویربوون به لایه ک
 نییه، کۆتا دلخۆشییه که خوا دهیدات به و وینه کیشی که
 هه موو ژیا نی خۆی ته رخا ن کردوو به جوانی ئه و. چونکه
 وینه کیشا ن، گه رانی وینه کیشه به دوای ئه وهدا که خوا دنیا
 چون ده بینیت، ئه م دیمه نه بیهاوتایه دوای کارکردنیکی زوری
 وینه کیش له ژیا ندا، که به ته واوه تی هیلاک ده بیت، چاوه کانی
 هیلاک ده بن و دوای ئه و کویرییه ی که ده یگاتی، ته نها به
 یادکردنه وه دیته دی.

که واته به ته نها له حافیزه ی وینه کیشه کویره کانه وه
 ده زانریت که خوا دنیا چون ده بینیت. پیشتر به درێژایی
 هه موو ژیا نی دهستی راده هینیت، مه شق به دهستی دهکات،
 بۆ ئه وه ی کاتیک ئه م خه یاله دیته مینشکی وینه کیشینیکی
 پیره وه، واته له ناو یادگارییه کان و تاریکیایی کویریدا دیمه نی
 خوا ده ر ده که ویت، دهستی به شیوه یه کی خۆرسک وینه
 بیهاوتاکه بکیشیت له سه ر کاغه زه که.

به گویره ی میژروناس، میرزا موحه مه د حه یدهر دوگلات، که
 له سه ر وینه کیشه کان و چیرۆکی پاله وانه کانی ئه و سه رده مه ی
 هیرات نووسیویه تی، سه ید میره کی لینهاتوو نمونه یه کیشی
 داوه له سه ر وینه کیشیک، که ده یه ویت وینه ی ئه سپیک
 بکیشیت. به م پینه بیتواناترین وینه کیشیش له به ر ئه وه ی ناو

میشکی به ته واوه تی به تاله، ریک وهک وینه کیشه کانی نه مپری
رؤژئاوا، هه تا کاتیک به سه یرکردنی نه سپیک وینه ی نه سپه که
ده کیشیت، وینه که به هوی حافیزه یه وه ده کیشیت، چونکه هیچ
که سپیک ناتوانیت له هه مان کاتدا هه م سه یری نه سپه که و
هه م سه یری نه و کاغزه بکات که وینه ی نه سپه که ی له سه ر
ده کیشیت. وینه کیش سه ره تا سه یری نه سپه که ده کات، دواتر
یه کسه ر نه وه ی ناو میشکی له سه ر کاغزه که ده کیشیت،
هه تا نه گه ر له و ماوه یه دا هینده ی چاوترووکانیک کات بپروات،
نه وه ی که وینه کیشه که له سه ر کاغزه که کیشاویه تی نه و
نه سپه نییه که له سه یرکردنیدایه، به لکو یادکردنه وه ی نه و
نه سپه یه که که میک له مه و بهر بینویه تی، نه مه ش سه لمینه ری
نه وه یه که به ته نها به حافیزه ده توانریت وینه بکیشریت، هه تا
به نیسه بت وینه کیشیکی هه ره نه زانیشه وه.

وهک نه جامی نه م بیرکردنه وه یه که ژیا نی پیشه یی
چالاکی وینه کیش وهک ناماده کارییه ک ده بینیت بو یادگاری
کویره کان، دواتر بو نه و کویرییه دلخوشه ی که به سه ریا ندا
دیت، نه و وینانه وهک ده ستره اتنیک و مه شقیک ده بینیت که
نه و سه رده مه لیته اتوه کانی هیرات بو شا کتیدوسته کان
و شازاده کان کیشاویانه، کارکرن و هیلکار یکردنی بیوچان،
و چهنده ها رۆژ بی وه ستان سه یرکردنی په ره ی کتیه کان
له بهر رووناکیی مؤمه کاندا وهک ئیشیکی دلخوشکه ر په سه ند
ده کرد، که وینه کیش ده بات به ره و کویربوون.

میره کی وینه کیشی لیته اتوو به دریزایی هه موو ژیا نی
بو نه وه ی کویر بییت و زوو له کویربوون نزیک بیته وه،
هه ندیک جار له سه ر نینۆک، یان له سه ر برنج، هه تا هه ندیک

چار لەسەر تالەموو وینەى درەختى کیشاوه بە گەلاکانیەو، هەندىک جارىش باخىکى خۆره تاویى کیشاوه، هەمووکات گەراوه بەشوین گونجاوترین کاتدا بۆ ئەوێ بگاتە ئەم کۆتا دلخۆشییە. کاتىک حەفتا سال بووه، سولتان حوسەین باکارا بۆ ئەوێ ئەم گەوره لىهاتووێ خەلات بکات، خەزىنەکەى خۆى بۆ کردۆتەو، کە قفل لەدوای قفل لىنى داوه، پەپەى هەزارەها کتیبى بۆ والا کردوو، کە لە خەزىنەکەیدا کۆى کردۆتەو و شارددوویەتیەو.

مىرەکى لىهاتوو لەبەر رووناکى مۆمدانە ئالتونىیەکاندا لە ژوورى خەزىنەکەدا کە پەر بووه لە ئالتون و قوماشى قەیفە و ئاورىشم و چەک، دواى ئەوێ سى شەو و سى رۆژ بى وهستان سەیرى پەپەى ناوازەى کتیبەکانى لىهاتووێ کۆنەکانى هىراتى کردووێ کە هەریەکەیان ئەفسانەیک بوون، کویر بووه. دواى ئەوێ گەوره لىهاتوو وەک بلىنى پىشوازى لە پەریبەکى خوا دەکات، بەدلفراوانى و پشتبەخوابەستەوێ پىشوازى لەم بارە نوىیەى کردوو، ئىتر جارىکى تر هىچ قسەى نەکردوو، هىچ وینەشى نەکیشاوه.

نووسەرى مىژوورى / شىیدى، مىرزا موحمەد حەیدەر دوگلات، ئەم دۆخە بە شىوێهەک باس دەکات کە وینەکىشیکە گەیشتووێ بە دىمەنە نەمرەکانى خوا، هىچ کاتىک ناگەریتەوێ سەر پەپەى ئەو کتیبانەى کە بۆ مرۆفە ئاساییەکان دروست کراون و دەلیت: لەو شوینەدا کە یادگارىبەکانى وینەکىشە کویرەکە گەیشتۆتە خوا، بىدەنگىبەکى پەها و تارىکایىبەکى دلخۆشکەر و پەپەى بەتالى بىکۆتایى لىتە.

من درهختیکم

[له من ناوم سووروه. له سالی ۱۵۹۱دا، له ئیستانبول له
قاوهخانهیه کدا گێره ره وه یهک له ده می درهختیکه وه قسه
دهکات که وینه کیشیک کیشاویه تی.]

من درهختیکم، زۆر ته نهام، تاکو باران بیاریت من ده گریم.
له بهر ره زای خوا گوئی له م شتانه بگرن که ده یانگێرمه وه.
قاوه کانتان بخۆنه وه بۆ نه وهی خه وتان بزریت و چاوه کانتان
بگرینه وه، زۆر به وریاییه وه سه یرم بکه ن، با بۆتانی بگێرمه وه
بۆچی نه وه نده ته نهام.

۱. ده لین بۆ نه وهی له پشتی گێره ره وه لیها تو وه که وه
وینه ی درختیکی لی بیت، به شیوه یه کی خیرا، بی
ناماده کردنی کاغه زه نا قولاکه وینه م کیشراوه. راسته، ئیستا
له ته نیشتما نه درهختی جوانی تر و نه گیای حه وت گه لای
چۆلوه رد، نه نه و تاویره لوله بییه تاریکانه ی که هه ندیک
کات له مروف و له نه هریمه ن ده چن، نه هه وری پینچاوپینچی
چینی به ئاسمانه وه یه. ته نها من و زه وی و ئاسمان و هیللی
ئاسۆین، به لام چیرۆکه که م تیکه لاوتره.

۲. گرنگ نىيە وەك درەختىك ئىللا بىم بە پارچەيەك لە كىتتىك. بەلام نائاسوودە دەبم كە وەك وىنەي درەختىك پەرهى هىچ كىتتىك نىم. ئەگەر لە كىتتىكدا شتىك پىشان نەدەم، ئەوكات ئەو دەيت بە مىشكەدا كە وىنەكەم بە دىوارىكەو ھەلدەواسرەيت و بىپەرسەتەكان و كافرەكان سوژدەم بۆ دەبەن و دەمپەرسەتن. با لایەنگرانى مامۇستا ئاينىيەكانى ئەرزورۇوم كوئىبىستى نەبن، بەلام بەدزىيەو شائازى بەمەو دەكەم، دواتریش بەشەرمەزارىيەو زور دەترسم.

۳. ھۆكارى سەرەكى تەنھايىشم ئەوئەيە كە خۆيشم نازانم بووم بە پارچەي چ چىرۆكىك. دەبووم بە پارچەي چىرۆكىك، بەلام لەوئەو وەك كەلەك كەوتە خوارەو. با ئەوئەتان بۆ بگىرمەو:

چیرۆکی که وتته خواره وه م له چیرۆکه که مدا، وه که که لایه که له دره خته وه ده که ویتته خواره وه

تاهماسپی شای عه جه م، که هم دوژمنی سه ره کی عوسمانی بوو، هم یه که م پاشای دنیا بوو که ئاره زووشی له ویتته بوو. چل سال پیش ئیستا نه م پیاوه خه له فا، شتانیکی زۆری له بهرچاو که وت، نه و شتانه ی سه ره تا دلی لینیان سارد بوویه وه نه مانه بوون: رابواردن، شه راب، موزیک، شیعر و ویتته. که وازی له قاوه ش هینا، میتشکی وه ستا؛ به مه راقی پیره سیماکرژه کانه وه بۆ نه وه ی له سه ربازه کانی عوسمانی به دوور بیت، له ته بریزی پایته خته وه، که نه و سه رده مه مولکی عه جه م بوو، گو یزایه وه بۆ قه زوین. کاتیک زیاتر به ره و پیربوون چوو، پوژیک به هوی لیدانی خیره وه که وته ناو قه یرانه وه و توبه ی له شه راب و میرد مندالبازی و ویتته کیشان کرد، نه مه ش سه لمینه ری نه وه بوو که نه م شا بلنده دوا ی وازه ی نانی له قاوه، عه قله ساغه که شی له ده ست دابوو.

به و شیوه یه ش نه و په نجا بهرگتیکر و خوشنوس و ویتته کیشانه ی له ته بریز که بیست ساله گه وره ترین کاره جوانه کانی جیهان ده که ن، به شاره کاندایه رشوبلاو بوونه وه. سولتان ئیبراهیم میرزا، که هم برزای شا تاهماسپی، هم زاوای بوو، لینه اتووه کانی بانگه یشته کرد بۆ مه شه د^۱ که

۱ مه شه د: شاریکه له ئیران.

تىيدا والى بوو، ئەوانى لە شويتىكارى وينەكىشانەكەى خۇيدا جىگىر كىرد و دەستى كىرد بە دروستكىردنى كىتتىكى زۇر ناوازه بە نەخش و وينەو، ھەروھە پىنووسىنەوھى ھەوت مەسنەوييەكەى جامى، كە لە سەردەمى تەيموردا گەورەترىن شاعىر بووھە لە ھىرات. شا تاھماسپ، كە برازا عاقلەكەى ھەم خۇش دەويست، ھەم ئىرەيى پى دەبرد، پەشىمان بوو لەوھى كە كچەكەى خۇى دابوويە، كاتىك گوتىيىستى ئەم كىتتە ناوازيە بوو، كەوتە ھەسوودىبىردن و بەرقەوھە برازاكەى لە والى مەشھەدەوھە دوور خستەوھە بۇ شارى كايىن، دواتىر دووبارە بە رقىكى نويوھە دوورى خستەوھە بۇ شارى سەبزەوار، كە شارىكى بچووكتر بوو. بەو شىوھەش خۇشنىووس و وينەكىشەكانى مەشھەد پەرشوبلاو بوونەوھە بۇ شارى تر، مەملەكەتى تر، شويتىكارى وينەكىشانى سولتان و سازادەكانى تر.

بەلام بە پەرچوويەك^۱ كىتتە ناوازهكەى سولتان ئىبراھىم مىرزا لە نيوھىدا پەكى نەكەوت؛ چونكە كىتتىزانىكى راستەقىنەى ھەبووھە. ئەم پىاوھە سواری ئەسپەكەى دەبىت و دەچىت بۇ شىراز، لەبەر ئەوھى باشتىرىن ھەستاي بەئالتوونكىردن - نەخشاندن بە ئالتوون - لەويىيە، لەويوھە دوو پەرە ھەلدەگىرىت و دەچىت بۇ ئەسفەھان بۇ لاي خۇشنىووسىك، كە زۇر بەجوانى دەتوانىت بە شىوازي نەستەعلىق^۲ بنووسىت، دواتىر شاخەكان دەبىت و دەچىت بۇ بوخارا، رىكخستى وينەكە بەو وينەكىشە لىھاتووھە گەورەيە دەكات كە لاي خانى

۱ پەرچوو: موغىزە.

۲ نەستەعلىق: شىوازيكى نووسىنە.

ئۆزبەك وینە دەكیشیت، وینە مرقۇه كانی پی دەكیشیت،
دواتر دەچیتە هیرات و ئەم جارەیان وینە گیا و گەلا
لؤلخواردووەكان بەئەزبەر بە یەکیک لە وینەکیشە لێهاتووە
کەمبێناکان دەكیشیت؛ لە هیرات سەردانی خۆشنووسیکی
تر دەکات، نووسینی تابلۆی سەر دەرگای ناو وینەکە ی بە
نووسینی روقعە ی ئالتوونی پی دەنووسیت، دواتر سەرلەنوێ
بەرەو باشوور دەچیت و دەگەریتەووە بۆ کابن، دوا ی گەشتە
شەش مانگییەکە ی پەرە نیووەتەواوکراوەکە ی دەبات بۆ
سولتان ئیبراهیم میرزا، پیشانی دەدات و ئافەرینەکە ی وەر
دەگریت.

کاتیک تیگە یشتن ئەگەر کارەکە بەو شیوہیە بپرات، ئەوا
ناتوانن هەرگیز کتیبەکە تەواو بکەن، کەوتنە بەکارهێنانی
هەوالنیری تەتەری. لەگەل ئەو پەرە یەدا کە دەبیت کاری
لەسەر بکریت و نووسینی لەسەر بنووسریت، یەکی
نامە یەکیشیان دایە دەستیان، کە پیناسە ی ئەو شتانە ی تیندا
بووہ کە لە هونەر مەندە کە یان ویستووہ. بەو شیوہ یەش
ئەو هەوالنیرانە ی کە پەرە ی کتیبە کە یان هەلگرتبوو بە
هەموو ولاتانی عەجەم و مەملە کە تی خۆراسان و ئۆزبەک،
لە رینگە کانی ماوەرائەلنە هردا تیپە رین. هەر وەک خێراییی
هەوالنیرەکان، دروستکردنی کتیبە کە ش خێراییی وەر گرت.
هەندیک جار هەلگری پەنجاونۆھە مین پەرە لەگەل هەلگری
سەد و شەستو دووھەم پەرە دا لە شەویکی بە فردا و لە
کاروانسەراییە کدا کە لوورە ی گورگە کانی لێوہ دەبیسترا
یەکتیریان دەبینی، کاتیک هاورپێتییان دەکرد، تیندەگە یشتن
کە بۆ دروستکردنی هەمان کتیب کار دەکەن، پەرەکانیان

لە ژوورەكەیانەو دەهینا و بەگوێرەى یەكترى كاریان دەكرد، بۆ ئەوێ تینگەن شوینی ئەو پەرانی كە هیناویانە، دەكەوێتە كوێى یەكێك لە مەسنەویەكانەو.

دەبوایە لەناو پەرەیهكى ئەو كتیبهدا بوومایه كە ئەمڕۆ بەخەمبارییەو كۆییبستی ئەواو بوونی بووم. بەداخەو لە پوژێكى زستانی ساردا چەتەكان پێگەیان بەو هەوالنێرە تەتەرە گرت كە لەنیوان تاویزەكانەو پێى دەكرد و منى هەلگرتبوو. لەپێشدا لە تەتەرە بەدبەختەكەیان دا و دواتر وەك كرداری هەموو چەتەیهك پووتیان كردهو دەستدریژیان كرده سەرى و بیدینانە كوشتیان. لەبەر ئەو مەنیش نازانم كەوتومەتە كام پەرەو. داوا لە ئێو دەكەم سەیرم بكن و ئەمەم پێى بلین: بلێى بووبم بە سێبەرێك بۆ مەجنوون، كە بە پۇشاكى شوانییەو سەردانى لەیلێ دەكات لە چادەرەكەیدا؟ بۆ ئەوێ تاریكایی پۇحى ناومیدێكى بیاوهر پوون بكەمەو: تێكە لاوى ناو تاریكیى شەو دەبووم؟ دەمویست هاوبەشیى دلخۆشیى دوو خۆشەویست بكم، كە بە هەلھاتنیان لە هەموو دنیا، دەریاكانیان تێپەراندوو و لە دوورگەیهكى پەر لە بالندە و میوهدا ئاسوودەییان دۆزیووتەو! دەمویست بيم بە سێبەرێك بۆ دواساتەكانى ئیسكەندەر، كاتێك هیندستانی پزگار كرد، بە خۆر كەوت و چەندەها پوژ خوین لە لووتیەو هات و مرد، یاخود دەبووم بە نیشانەى تەمەن و هینزى باوكێك كە عاشقى كورەكەیهتى و ئاموژگاریى دەكات لەبارەى ژیانەو؟ واتا و جوانیم دەبەخشییە كام چیرۆك؟

یەكێك لەو چەتەنەى كە هەوالنێرەكەیان كوشت و منیان لەگەل خۆیاندا هەلگرت، شاربەشار و شاخبەشاخ دەیانگەراند،

هه ندیک جار به های منی ده زانی، هیندهی تیگه یشتنی ئه وهی که سه یرکردنی وینهی دره ختیک جوانتره له سه یرکردنی دره خته که خوی، به ناسکی هه لسوکه وتی ده کرد، به لام له بهر ئه وهی نه یده زانی که ئه م دره خته پارچهی کام چیرۆکه، زوو بیزار ده بوو لیم. دواى ئه وهی منیان شاربه شار گه راند، ئه م چه ته یه، وهک ئه وهی من لینی ده ترسام، نه یدراند و فرپی نه دام، له خانیکدا منی فرۆشت به پیاویکی هه ستناسک، به رامبه ر به گۆزه یه ک شه راب. ئه م پیاوه هه ستناسکه به دبخته، هه ندیک جار شه وانه ده گریا و له بهر رووناکیی مۆمیکدا سه یری منی ده کرد. کاتیک له خه مباریدا مرد و شمه که کانیا ن فرۆشت. له سایه ی گنڤه ره وه لینه اتووه که وه که منی کپی، تاکو ئیستانبول هاتم. ئیستا زور دلخو شم و جینی شه رفه بۆ من که ئه مشه و لیره له نیوان وینه کیشه کان و خو شنوو سه ده ستوپه نجه په رجوو و چاوه هلۆ و ئیراده پۆلایین و مه چه کناسکه کانی پاشای عوسمانیدام، بۆ خاتری خوا، لیتان ده پاریمه وه، بۆ ئه وهی باوه ر به وانه نه که ن که ده لاین وینه کیشینیکی لینه اتوو منی به خیرایی له سه ر کاغه زیکی خراب کیشاوه بۆ ئه وهی به دیواریکه وه هه لواسریت.

سه یر که ن چه ند درۆ و چه ند بوختان و چه ند قسه هه لبه ستنی بیشه رمانه هه یه! بیرتانه دوینی شه و ئوستازه که م وینه ی سه گیکی بیره دا هه لواسیبوو، به سه رهاته کانی ئه م سه گه بیته ده به ی کردبوو به چیرۆک و له و کاته شدا به سه رهاته کانی ماموستا خو سره تی خه لکی ئه رزو روومی گنڤابوو وه! ئیستا خو شه ویستانی چه زره تی ماموستا نو سره ت به هه له له مه گه یشتوون! گوایا ئیمه قسه ی ره ق ده ده یین به روویدا. ئیمه

دەتوانىن بە ھەزرەتى ئامۇزگارىكەرە گەرەكە بلىين كەس نازانیت باوكى كىيە؟ ھاشا! ئەگەر شتىكى وا بىت بە مېشكماندا؟ ئەمە چ جۇرە فیتنەيەكە، چەند قسەوباسىكى بېشەرمانەيە! مادام خوسرەتى خەلكى ئەرزوپووم لەگەل نوسرەتى خەلكى ئەرزوپوومدا تىكەل دەبىت، با من چىرۇكى درەختى مامۇستا نەدرەتەى خىلى سىواسىتان بۇ بگېرمەوہ. ئەم مامۇستا نەدرەتە خىلە سىواسىيەش جگە لەوہى نەفرەتى لە مېردمنداالبازى و وینەكىشان كىرەبوو و تىبووى قارە كارى ئەھرىمەنە و ئەوہى بىخواتەوہ دەچیتە جەھەننەم. ئى باشە سىواسىيى، تۆ بىرت چۆتەوہ كە لقا گەرەكەى من چۆن خوار بووہوہ؟ با بۇ ئىوہى بگېرمەوہ، بەلام سويند بخون كە بە ھىچ كەسىك نەلین، خوا بمانپاريزىت لە بوختان. بەيانىيەكيان كە سەيرم كىر پىاويكى بالامنارە و چىنگشيزناساى وەك دىو، لەگەل ئەوہى كە لە سەرەوہ ناوى ھاتوہ، چوونەتە سەر ئەم لقاى من، لەنىوان كە لا چرەكانىدا خۇيان شارەوئەوہ، بىورن، بەلام خەرىكى يەكتىرى بوون. كاتىك پىاوہ دىوئاساكە، كە لەدواتردا تىگەيشتم ئەھرىمەنە و خەرىكى ئەوہى ئىمە بوو، ھەم بەخۆشەويستىيەوہ ماچى گويچكەى دەكات، ھەم دەچرىنیت بە گويچكەيدا دەلنت، "قاوہ ھەرامە، قاوہ گوناحە..." ئەمەى كە برىواى بە زىانەكانى قاوہ ھەيە، باوہرى بە فەرموودە جوانەكانى دىنەكەمان نىيە، باوہرى بە ئەھرىمەنە، ئىتر خۇتان تىگەن.

وہك دواشتىش باسى وینەكىشە پۇژئاوايىيەكان دەكەم، بۇ ئەوہى ئەگەر نارەسەنىك ھەبىت بىوئىت لاسايى ئەوان بكتەوہ، پەند وەر بگىرىت. ئەم وینەكىشە پۇژئاوايىيانە بە

شيوه يه کي وه ها وینه ی سیمای پاشا و قه شه و بهگ و هه تا ژنه کانیا ن ده کیشن، ده توانیت به سه یرکردنی وینه که نه و که سه له کولاندا بنا سیته وه. ژنه کانی نه مانه خوی له خویدا له کولانه کاندا به نازادی ده گه رین، ئیتر نه وی تری خوتان بیری لی بکه نه وه. به لام نه مهش بهس نه بووه، کاره کانیا ن زیاتر په ره پی داوه. له گه وادیدا نا، له وینه کیشاندا ده لیم... وینه کیشیکی لیها تووی رۆژئاوایی له گه ل وینه کیشیکی لیها تووی تردا له سه وزاییه کی رۆژئاوادا ری ده کهن، له سه ر لیها توویی و هونه ر قسه یان کردوه. دارستانیکیان له پیشیانه وه بینیوه. نه وه ی که زیاتر لیها توو بووه به وی تریانی وتوه، "وینه کیشان به شیوازی نوی ده ستره نگینییه کی نه وه نده ی پیویسته، هر که وینه ی دره ختیک له دره ختی ناو نه م دارستانه ت کیشا، نه و به مه راقه ی که سه یری وینه که ده کات، نه گه ر بییه ویت ده توانیت بیت بو ئیره، نه و دره خته له دره خته کانی تر جیا بکاته وه و بیدۆزیته وه."

من هه ژارم، وینه ی نه و دره خته م که ده ببینن، شوکری خواکه م ده که م، له بهر نه وه ی به و عه قله وینه م نه کیشراوه. نه گه ر به شیوازی رۆژئاواییه کان وینه م بکیشرایه، ده ترسام، نه ک بلیم له وه ده ترسام که هه موو سه گه کانی نیستانبول وایان ده زانی دره ختیکی راسته قینه م، میزیان پیدا ده کردم. له بهر نه وه ی من نه ک دره خته که خوی، به لکو ده مه ویت واتا که ی بم.

خوتان لى ناكه وىت؟

[له كىتئى رىشەوہ. جەلال سالىك دەيگىر يىتەوہ.]

چوونە جىگەكە تانەوہ. لەنىوان ئەو شەمەكانەى كە ئاشنان پىيان، لەنىوان سەرچەف و پەتوكاندا جىگىر بون، كە پرە لە بۆنى خوتان و يادگار يىپەكانتان، سەرتان نەرمى سەرىنەكە تانى دۆزىپەوہ كە ھەموو كات ئاشناپە پىي، خوتان وەر گىپرا بە لادا، كاتىك ئەژنوكانتان نووساند بە سنگتانهوہ، سەرتان بەرەو پىشەوہ دانەواند، پروو ساردەكەى سەرىنەكە پروومەتتانى فىنك كىردەوہ: كەمىكى تر، كەمىكى تر دەخەون، لەناو تارىكا يىدا، ھەمووى، ھەموويتان بىر دەچىتەوہ.

ھەموويتان بىر دەچىتەوہ: ھىزە بىپەزەبىپەكەى ئەوانەى لە ئىوہ بالاترن، ئەو قسانەى بى بىر كىردنەوہ كراون، كەللەپووتىپەكان، ئەو كارانەى تەواوتان نەكردووہ، نەگونجاندن، ناپاكي، ناھەقى، فەراموش كىردن، ئەوانەى ئىوہ يان تاوانبار كىردووہ و دەيكەن، بىپارەبىي، تىپەرىنى كات بەخىرايى، وەستانى كات، ئەو شتانەى پىي نەگەيشتون، تەنھايىپەكەتان، شەرمەكەتان، دۇراندنەكانتان، بەدبەختىپەكەتان، دۇخى

بەئازارتان، بەلاكانتان، ھەموو بەلاكان، ھەموو یتان كەمىكى تر
 بىر دەچىتەوھ. چاوەروانن. لەبەر ئەوھى بىرتان دەچىتەوھ،
 ئاسوودەن. لەگەل ئىوھدا شىمەكەكانى دەرو بەرىشتان،
 دۆلابە ئاشناكانى ناو تارىكىيەكە، ياخود نىمچە تارىكىيەكە،
 چەكەجەكان، زەيتىيەكان، مېزەكان، تەپلەكەكان، كورسىيەكان،
 پەردە دادراوھكان، ئەو جلوبەرگانەھى كە داتان كەندووھ و
 فېرىتان داوھ، پاكەتە جگەرەكەتان، شقارتەھى ناو چاكەتەكەتان
 و جانتاكەھى دەستتان، سەعاتەكەتان؛ ئەوانىش چاوەروانن.
 كاتىك چاوەروانى دەكەن، گویتان لە دەنگى ئاشنا دەبىت؛
 رۆشتنى ئوتومبىلىك كە بەسەر بەردىژى كۆلانەكەتاندا،
 بەسەر گوھەئاوى كەنار رېنگەكەدا، بە گەرەكەكەتاندا تىپەر
 دەبىت، دەنگى داخستنى دەرگايەك لە كۆلانتيكى نزيكەوھ،
 ماتۆرى سەلاجە كۆنەكەتان، زۆر لە دوورەوھ وەپەھى
 سەگەكان، دەنگى ھۆرئلىدان كە بە ھۆى بارى تەمەوھ
 لە دوورەوھ لە كەنارى دەرياوھ دىت، داخستنى ناوھختى
 دەرابەھى محەلەبىخانەكە. بە بانگپىشتكردى خەو و خەوبىنين،
 ئەم دەنگە پەر لە يادگاربيانە، كە دەرگايەكە دەكرىتەوھ بەرەو
 دىناى نوئى بىرچوونەوھ دلخۆشەكەدا، بىرتان دەخاتەوھ
 كە كەمىكى تر ئەوانىشتان وەك شىمەكەكانى دەرو بەرتان،
 لەگەل جىگە خۆشەويستەكەتاندا بىر دەچىتەوھ، دەچن بۆ
 دىنايەكى تر، ھەموو شتىك ئاسايى دەبىت، ئامادەن.
 ئامادەن؛ وەك بلىنى دووركەوتنەوھ لە جەستەتان، لە
 قاچە خۆشەويستەكەتان، جومگەھى رانتان، ھەتا لە دەست و
 قۆلە نزيكەكانتان. ئامادەن، لەبەر ئەوھى ئامادەشن ئەوھندە
 ئاسوودەن كە جەستەتان پىويستى بە يارمەتىيى ئەم پارچە

نزیکانه نییه، کاتیک چاوه کانتان داده خرنیت ده زانن که که میکی تر نه وانیشتان بیر ده چپته وه.

ده زانن به جووله یه کی نه رمی ماسوولکه، بیلبله ی چاوتان له ژیر چاوه داخراوه کانتاندا به ته واوه تی له پووناکسی دور که وتوته وه. وهک بلنی بیلبله کانی چاوه کانتان ده زانن به هوی بۆن و دهنگه ناشناکانه وه هه موو شتیک به باشی به پریوه ده پرات، ئیستا نهک پووناکیه نادیاره که ی ناو ژورره که تان، به لکو وهک رهنگه کانی فیشه که شپته یهک پووناکیه که ی ناو سه رتان پیشانی ئیوه ده دات، که تا ده پرات هیور ده بیته وه، ئاسووده ده بیته: په له ی شین، هه وره برووسکه ی شین، دووکه لی مۆر، گومه زی مۆر ده بینن؛ جووله ی شه پۆلی شینی نیلی، سیبه ری مۆری کالی تافگه کان، پڑانی شله ی گرپانی رهنگ نه رخنه وانی شاخه بورکانیه کان، رهنگی شینی ساردی نه ستیره کان ده بینن که به بیته نگه ده دره وشینه وه. رهنگه کان و دیمه نه کان که به ونیونیان و دووباره ده رکه وتنیان و گوپانیان به هیواشی، به بیته نگه، یه کتری دووباره ده که نه وه، هه ندیک برگه که بیر چوونه ته وه، هه ندیک برگه که ههچ پوی نه داوه، هه ندیک یادگاری پیشانی ئیوه ده دن؛ سه یری رهنگه کانی ناو میشکتان ده که ن.

به لام خه وتان لی ناکه ویت.

هیشتا زور زوو نییه بۆ شه وه ی دان به م پاستیه دا بنیته؟ نهو شتانه بهینن به میشکی خوتاندا که له زه مانیکدا بیرتان لی کردوته وه و به ئاسووده یی خه وتوون: نه خیر، نهک نه مپرو چیتان کردووه، یاخود به یانی چی ده که ن، به پویشتن به ناویاندا بیر له و ساته شیرینانه بکه نه وه که ئیوه

دەگەيەنیتە بېرچوونەوہی ناو خەو: ئیتەر ئەوہتا کاتیک ھەموو کەس چاوەروانی گەرانەوہی ئیوہیە، دواجار دەگەرپیتەوہ، زۆر دلخۆش دەبن؛ نەخیر ھیچ ناگەرپیتەوہ، لەگەل شەمەکە ھەرە خۆشەویستەکانتاندا کە لەناو جانتاکەیی دەستاندایە لە شەمەندەفەرێکدان کە لەنیوان عەمودی تەلەفۆنی بەفراویبەوہ پێ دەکات، کاتیک ئەو وشە جوانانە دەلێن کە بە میتشکتاندا دیت، وەلامی زیرەکانەیان دەدەنەوہ، ھەموویان ھەلەکانیان تیدەگەن، بیدەنگ دەبن، ئەگەر بەنھینیش بیت بەرامبەر ئیوہ شەیداییبەکیان تیدایە؛ باوہش دەکەیت بە جەستە جوانە خۆشەویستەکەتدا، ئەو جەستەییە دەگەرپیتەوہ بۆ ئەو باخەیی کە ناتوانن بېرتان بچیتەوہ، بە ھۆیەوہ گیلایسی پینگەییوو لە لاقەکان دەکەیتەوہ. ھاوین دیت، زستان دیت، بەھار دیت؛ بەیانی دیت، بەیانیبەکی شین، بەیانیبەکی جوان، بەیانیبەکی خۆرەتاو، بەیانیبەکی دلخۆش... بەلام نەخیر، خەوتان لێ ناکەویت.

ئەوکات وەک من بکەن: بێ ئەوہی ھیچ قۆل و قاچتان نااسوودە بکەن، بەھیتواشی بیانجوولتین و کەمیک لە جینگەکەتاندا وەر بگەرپین، با سەرتان بچیتە ئەوسەری سەرینەکە، پوومەتتان گۆشەییەکی فینک بدۆزیتەوہ. دواتر بېر لە شازادە ماریا پیلوولۆجینا بکەنەوہ، کە حەوت سەد سال پیش ئیستا لە بیزەنتەوہ وەک بووکیک نیردراوہ بۆ ھۆلاکۆی دەسەلاتداری مەغۆل. لەم شارەوہ کە ئیوہی تیدا دەژین، لە قونستانتینۆ پۆلیسەوہ نیردراوہ بۆ ئیران، بۆ ئەوہی ھاوسەرگیری لەگەل ھۆلاکۆدا بکات، بەلام پیش ئەوہی بگاتە ئەوی، ھۆلاکۆ دەمریت، ئەویش لەگەل ئاباکای

کوپیدا هاوسه رگیری کردوه، که له جیی باوکی چۆته
سه ر تهخت، پانزه سال له ئیران، له سه راکه ی مه غولدا
ژیاوه، کاتیک میزده که ی ده کوژریت، گه راوه ته وه بۆ نه و
گردانه ی^۱ که ئیوه ش ده تانه ویت به ئاسووده یی له سه ری
بخه ون. له ناختاندا بیر له خه مباریی که وتنه پیی گه پانه وه ی
شاژن ماریا بکه نه وه، تاکو به باشی ههستی پی ده که ن، بیر
له و رۆژانه ی بکه نه وه که له و کلێسه یه دا به سه ری بردوه
که دوا ی گه پانه وه ی له که ناری هالیچدا^۲ دروستی کردوه،
خۆی تیدا چه پس کردوه. بیر له کورته بالاکانی سولتان
هاندان بکه نه وه. دایکی سولتان نه حمه دی یه که م بۆ نه وه ی
ئه م دۆسته کورته بالا یانه ی دلخۆش بکات، که زۆری خۆش
ده وین، مالیکی بۆ دروست کردوون له ئوسکودار^۳، دواتر
ئه م دۆسته بالا کورتانه ی که چه نده ها سال له م ماله دا
ژیاون، سه رله نو ی به یارمه تیی سولتان هاندان که شتییه کیان
دروست کردوه، که شتییه که یان دابه زاندووه ته ناو ده ری،
بۆ نه وه ی پیی بچن بۆ ولاتیکی نه زانراو، به هه شتییک که
خۆشیان له ناو نه خشه دا نه یاندۆزیوه ته وه، دواتر دوور
که وتوونه ته وه له ئیستانبول. ئیوه ش وه ک بلئی که میکی تر
جیا ده بنه وه له ئیستانبول، له که سه زۆر خۆشه ویسته کانتان،
بیر له خه مباریی سولتان هاندان بکه نه وه که داده بریت له
دۆسته کانی، بیر له دلته نگیی کورته بالاکان بکه نه وه، کاتیک

۱ گرد: لیره دا مه بهستی ئیستانبول، چونکه ئیستانبول ناویکی تریشی
هیه، که پیی ده لین: "یه دی ته په،" واته حهوت گرد.

۲ هالیچ: به شیکه له ناوی ده ریای مه رمه ره، که وه ک ده ریایه که دریز
بۆته وه و نه وسه ری ده ر ناچیت، له به ری نه وروپای ئیستانبولدا به.

۳ ئوسکودار: گه ره کیکه له ئیستانبول، له به ری ئاسیا له که نار ده ریادا.

لە بەیانى گەشتەكە ياندا لە كەشتىيەكەو دەستەسپريان بۆ با داوہ.

خوينەرە خوشەويستەكانم، ئەگەر ئەمانەش من نەخەوينت، بىر لە پياويكى بىنارام دەكەمەو، كە لە شەويكى تەنھادا لە ويستگەيەكى تەنھادا بە رېكردى بۆ ئەمسەر و ئەوسەر، چاوەروانى شەمەندەنەفەرىكە كە ھەر نايت؛ كاتىك برياى دەدەم كە پياوہ كە بۆ كوئ دەپوات، من بووم بەو پياوہ. بىر لەو كەسانە دەكەمەو كە لە دەروازەى سليقرى' لەژىر زەويدا كاريان كردووە بۆ ھەلكەندى تونيل، بۆ ئەوھى يارمەتییەك بىت بۆ يونانيەكان كە ھوت سەد سال لەمەوبەر ئىستانبوليان داگير كردووە. بىر لەو پياوہ پەشوكاوە دەكەمەو، كە دووھەم واتاى ماددەكانى دۇزيوہتەوہ. بىر لەو دنيايەى دووھەم دەكەمەو كە لەناو دنياىا والا دەبىت، كاتىك دووھەم واتاى ھەموو شتىك بەھىواشى روون دەبىتەوہ لەم دنيا نويىدا، بىر لەوہ دەكەمەو كە لەنيوان واتاكاندا چۆن سەرخۆش دەبم. بىر لەو سەرسامىيە دلخۆشەى ئەو پياوہ دەكەمەو كە حافىزەى خۆى لەدەست داوہ. بىر لەوہ دەكەمەو كە جى ھىلراوم لە شارىكى خنويدا كە ھىچ پنى ئاشنا نيم؛ ھەموو شتىك، ھەموو شوينىك چۆلۆھۆلە، لەگەل ئەوھشدا كە سەردەمىك مليۆنەھا مرفى تىدا دەژيان، گەرەكەكان، شەقامەكان، مزگەوتەكان، پردەكان، كەشتىيەكان چۆلن، تاكو رى بكەم لەو پانتاييە خيويە چۆلانەدا لەگەل فرميسكى چاوەكانمدا رابردووى خۆم و شارەكەى خۆم دىتەوہ ياد، بەھىواشى رى دەكەم

١ سليقرى: شاروچكەيەكە لە ئىستانبول لە بەرى ئەوروپا.

به ره و گه په که که ی خۆم، ماله که ی خۆم، بۆ ئه و جینگه یه ی که ده مه ویت تیدا بخه وم. بیر له وه ده که مه وه که فرانچویس چیمپالیونم کاتیک بۆ ئه وه ی نووسینی هیرۆگرافی سهر به ردی پۆستی شای بکاته وه، له جینگه که یدا هه لساوه، به خه یال پۆشتی نه وانه ی که له خه ودا ده که پین، له پاره وه ی ناخی خۆیدا گه پاره وه، چۆته ناو کۆلانه ده رنه چوه و کانه وه، پیکه وتی یادگاری به ته وایه وه کانی کردوه. بیر ده که مه وه چواره مین مورادم، که شه ویکیان پۆشاک خۆی گۆریوه و له سه راکه ی هاتۆته ده ره وه بۆ پشکنینی قه ده غه کردنی مه شرۆب، کاتیک له گه ل پاسه وانه کاندام، که نه وانیش پۆشاکیان گۆریوه، به و متمانه شاراره یه ی که که س زیانم پین ناگه ینیت، به خۆشه و یستی به وه ده ست ده که م به سه یرکردنی ژیا نی کۆیله کانم له ناو مزگه وته کاند، له و دوکانانه دا که هیشتا تاک تاک کراوه ن، له و ته مه لانه ی له پاره وه نه ینیه که ندا به بی ئیشوکار دانیشتون.

دواتر بووم به شاگردی لیفه دروویک که له نیوه ی شه ودا ده رگابه ده رگا ده که پیت، برگه ی سه ره تا و کۆتایی ئه و کۆده نه ینیه به چرپه ده داته کاسبکاره کان، وه ک ناماده کاری به ک بۆ یه کیک له یاخیبونه کانی سه ربازه کانی عوسمانی له سه ده ی نۆزده هه مدا. یاخود هه والنیریک خۆینه رم ئه و که سانه به خه به ر دینمه وه له خه ودا، له و بیده نگیه ی که چه نده ها سال ده خایه نیت، که لایه نگری ته ریفه تیکی قه ده غه کراون، به عه شقی خوا عه قلیان له ده ست داوه.

خۆینه ره خۆشه و یسته کانم، ئه گه ر هه ر خه وم لى نه که وتینیت، ده بم به عاشقیکی ناومید، که به وادا چوون بۆ

يادگار يېھكەنى دەكەت و دەگەپىت بۇ سىمىي خۇشەويستە ونبوۋەكەي، ھەموو دەرگايەكى شارەكە دەكەمەۋە، لە ھەموو ئەو ژوورانەدا كە تىياكى تىدا دەكىشريت، لە ھەموو ئەو كۆرانەدا كە چىرۆكىان تىدا دەگىزىدريتەۋە، لە ھەموو ئەو مالانەدا كە گۆرانىيان تىدا دەوتريت، دەگەپىم بۇ رابردوۋى خۇم و شوينىپى خۇشەويستەكەم. لە كاتى ئەم گەشتە دوورودرىژانەمدا ئەگەر يادگەم يان ھىزى خەيالم يان خەيالەكانم، كە راپىنچ دەبىت لىرەۋە بۇ ئەۋى، ھىلاك نەبىت و ھىشتا كۆل نەدات، لە كۆتايىدا لەنىۋان خەو و بەئاگايىدا لە يەككە لەو ساتە ناديارە دلخۇشانەدا دەچم بۇ شوينىكى ئاشنا كە يەكەم جار دىتە بەردەم، مالى دۇستىكى دوورم، ياخود كۆشكى خزمىكى نىكىم، كە بەچۆلى ماۋەتەۋە، ۋەك بلىنى پشكىن بۇ ئەو گوشە لەبىرکراۋانەي ناو يادگەم بگەم، يەك بە يەك دەرگاكانى دەكەمەۋە، دەچمە ئەو ژوورەي لە كۆتايىدا دۇزىومەتەۋە، مۇمەكە دەكۆزىنمەۋە، لە جىگەكەدا رادەكشىم، لەنىۋان شتە سەير و نامۇ و دوورە ناااشناكاندا دەخەوم.

دایکم، باوکم و ونبوونیان

[له کتیبی نیستانبوله وه. نوسهر دهیگترپته وه]

هه ندیک جار باوکم دهچوو بۆ شوینیکی دوور. بۆ ماوهیهکی زۆر ئهومان نه دهبینی. به شیوهیهکی سهیر نه یانده هیشته ههست بهم سه ره تای نه بوونیهی بکهین. کاتیک به ئازاره وه به ته واوه تی درکمان به نه بوونی کرد، ههستیشمان ده کرد که له زوه وه بهم نه بوونیهی راهاتووین، وهک چۆن دوا ی ماوهیهک پی ده زانریت که پاسکیلک ون بووه، یاخود دزراوه، یاخود وهک هاوړیهکی پۆله کهت که ئیتر نایهت بۆ قوتابخانه. پرونکردنه وهیهک نه ده درا له باره ی ئه وهی که باوکمان بۆچی ون بووه، زانیارییه کیشیان نه ده دا به ئیمه که نایا ئهم دۆخه که ی کۆتایی پی دیت. من و کاکی گه وره م، ههستمان ده کرد که پنیسته ئهم جوړه پرسیارانه نه کهین، به شیوهیهکی ئاسان خۆمان ده گونجانده له گه ل باری که سه کانی ناو ماله که دا. راسته ئهم که موکورتیه مان بیر نه ده چوو وه. به لام له بهر ئه وهی له ئه پارتمانیکی گه وره دا له گه ل مامه کانم، پووره کانم، دایکی باوکم، چیشتلینهر و خزمه تکاره که دا

ھەموو پىنكەو ھەژىيان بە شىۋەيەكى قەرەبالغ، بى ئەوھى پىرسىيار بگەين، تىپەراندىنى ئەم دۇخەى لەلا ئاسان دەكردين. ھەندىك جار خەمبارىى ئەو شتەى كە بىرمان چووبوۋەو ھە باۋەشپىداكردىنى پىرخۇشەوېستى ئىسما خانى خزمەتكاردا، يان بەكرى چىشتلېنەرى داىكى باوكمدا(نەنكم)، تىدەگەىشتىن لەبەر ئەوھى ھەرچىيەكمان داوا دەكرد يەكسەر بۇى جىتەجى دەكردىن، ياخود بە پىداگرىى زۇرى مامە ئايدندا كە بەيانىيانى يەكشەممان بە ئوتومبىلە دۇجە مۇدىل ۵۲كەى ئىمەى دەبرد بۇ پىاسەى گەروو.

ھەندىك جارىش بەوھدا ھەستم دەكرد كە دۇخمان خراپە، كاتىك داىكم بەيانىيان بە تەلەفۇن لەگەل پوورەكانم و ھاورپىكانىدا، ياخود لەگەل داىكىدا بۇ ماۋەيەكى زۇر قسەى دەكرد. داىكم رۇبە درىژە رەنگ كرئىمىيە گولمىخەكە سوورەكەى لەبەردا بوو، كاتىك لەسەر كورسىيەكە دادەنىشت لەبەر ئەوھى قاچى دەخستە سەر قاچ، كە رۇبەكەى بە جوولەى ھەمەچەشەنە شۇر دەبوۋەو بۇ خوارەو ھە مېشكى تىكەل دەكرد، لەنىوان بۇشايىيەكەو گەردنى و پۇشاكە تەنكەكەى ژىرەوھىم دەبىنى، كە وەك پىستى جوان بوو، كاتىك ئەو بە تەلەفۇن قسەى دەكرد، دەمويست بچمە باۋەشپەو ھە نرىك بىمەو ھە قز و گەردن و مەمكەكانى و سىنەوبەرۇكە ناسك و جوانەكەى. دواى چەندەھا سال، دواى ئەوھى كە لەسەر سفىرەى نانخواردنەكەمان لەگەل باوكمدا دەمەقەرەكەى گەورەيان كر، ئارەزووم لەو كەشە خراپە بوو كە شەرەكانى نىوان داىكم و باوكمان سەپاندىبووان بەسەر مالەكە و ئىمەشدا، وەك چۇن خۇشى بەتوورەبىيەو ھە

رینک به خومی وتبوو.

کاتیک چاوه روانی ئه و ساته م ده کرد دایکم په یوه ستم بیت، له بهرده می میزتوالیته کهیدا داده نیشته، که سه ره که ی پر بوو له شووشه عه تر و بؤدره و سووراو و بؤیه ی نینوک و قؤلونیا و گولاو و رۆنی باده م، به تامه زرۆیییه وه چه که جه کانی ده کرده وه، خۆی سه رقال ده کرد به مووکیشی جؤراو جؤر و مقه ست و بر به نگی نینوک و قه له می چاو و فلچه ی شیوه قه له می و شان و ئامیری نووکتیژه وه، سه یری وینه کانی مندالیی من و کاکمی ده کرد که ئاخنرابوونه نینوان سه ری میزه که و شووشه که ی سه ری - دایکم به هه مان رۆبه وه، کاتیک له سه ر کورسییه که دای نیشان دووم و ره قه میک شیرم ده داتی، هه ردوو کمان به دلخوشییه وه پنده که نین، که به تنها له ریکلامی شیری مندالاندا ریکه وتی ده که یت - بیرم ده کرده وه چۆن ده نگی ئه و قیژه ی خووشییه له وینه که دا ده ر نه چووه که له ساتی وینه گرتنه که دا لیم داوه.

بؤ ئه وه ی له و خه مباری و بیزارییه رزگارم بییت، که به هیواشی له ناخمدا جیگیر ده بوون، ده ستم ده کرد به یارییه ک که هیچ لیم نه ده زانی دوا ی چهنده ها سال هاوشیوه یه کی له رۆمانه کانمدا ده نووسم. شووشه کانی هه ردوو لای ئاوینه ی میزتوالیته که ی دایکم، فلچه کانی قژی، قوتووه زیوه به کلید اخواوه که ی گولی به رجه سته کراوی له سه ر دروست کرابوو و هیچ کاتیک نه ده کرایه وه، ریک ده مه یتانه ناوه پراستی میزه که وه، سه رمم نزیک ده کرده وه له ناوه پراستی ئاوینه که، کاتیک له نا کاو هه ردوو لاته نیشته ی ئاوینه که م ده کرده وه، ئه وه نده ی بتوانم خۆم له نیوانیاندا بمینمه وه، هه زاره ها ئوره انم

دەبىنى كە دەجولانەوہ لە ناكۆتايەكى رەنگ شووشەى
 قوول و سارددا لەناو ئەو ئاويتانەى كە ئاويتەكان لەنيوان
 خوياندا زوريان كردبوون. كاتيك سەيرى ديمەنە ھەرە
 نزيك و گەرەكەم دەكرد، بەشەكانى پشتەوہى سەرم، كە
 ھيچ ئاشنا نەبووم پىنى و پشتەسەرى تىژ و شىوہەيلكەييم،
 سەمەرەيى گويچكەكانم كە يەكينيان لەوى تريان رەپتر بوو،
 وەك گويچكەى باوكم، منى سەرسام دەكرد. لەوہش سەيرتر
 بينىنى پشتى ملم بوو، كە ھەموو جارنك تاكو ئىستاش
 بەراچلەكينەوہ بىرى لى دەكردمەوہ، ئەو شتەى پىنى دەلین
 جەستە، شتىكە وەك بلىنى چەندەھا سالا كەسىكى نامۆم
 لەگەل خۆمدا ھەلگرتييت. نەك تەنھا لاديمەنەكەم لەنيوان
 سى ئاويتەدا كە خوشبەختى دەكردم، بەلكو ئەو دەيەھا و
 سەدەھا نۆرھانە جياوازە بەشانازيەوہ منيان خوشبەخت
 دەكرد، كە ھەريەكەيان بە گۆشەيەكى بچووك دەگۆران،
 ھەريەكەيان لەوى تر جياواز، لە يەك ساتدا لاسايى
 جوولەيەكى دەستميان دەكردەوہ وەك كۆيلەيەك. جوولەى
 ھەمەچەشنەم پى دەكردن، تاكو قاييل دەبووم بەوہى كە
 ھەريەكەيان كۆيلەيەكن. ھەندىك جار لە ناكۆتاي شووشە
 سەوزباوہكەدا ھەولم دەدا كە دوورترين نۆرھان بدۆزمەوہ.
 ھەندىك جار وام دەزانى كە ديمەنە لاسايكەرەوہكانم، نەك
 لە ھەمان ساتدا لاسايى جوولەيەكى دەستم، ياخود سەرم
 دەكەنەوہ، بەلكو دواى تىپەربوونى ساتنىكى زۆر كەم لاساييم
 دەكەنەوہ. ترسناكترينيان ئەوہ بوو كاتيك رومەتەكانم پىر
 دەكرد لە ھەوا، برۆكانم گرز دەكرد، زمانم دەر دەھيتا
 و ياريم بە سيمام دەكرد. ياخود كاتيك سەرنجى ھەشتەم

یان دەهەم ئۆرھانی گۆشە یەکم دەدا لەناو سەدەھا ئۆرھاندا، جوولە یەکی بچووکى ئاسانى قۆلەکانى خۆم، که بوونیانم بیر چووبوو، جولى پەنجەکانم که بەخۆرسک دەیانکرد، لەناو قوولاییبە سەوزباوەکەى دەریا ئاوینەکاندا، لە هەمان ساتدا لاساییکردنەوہى دە-پانزە ئۆرھانى بچووک پیکەوہ، بەلام لەبەر ئەوہى ئاگادارى ئەو جوولە بچووکانەى دەستم نەبووم، بۆ ساتیک وام دەزانى کۆمەلێک لەو ئۆرھانە دوورانە لەنیوان خۆیاندا ریک کەوتوون پیکەوہ و ئیتر خۆیان بۆخۆیان جوولە دەکن. لە پیشدا دەترسام، دواى ئەوہى بەو بەشەى مینسکم که زۆر لۆژیکىبە، قبولم دەکرد که ئەمە هەلەتیکە یشتنیکە، بۆ ئەوہى سەرلەنوێ بکەم وە ناو هەمان ترسەوہ، بەردەوام دەبووم لە یاریکردن. دواتر کاتیک بەتەنھا بە پێوہرى یەک پەنجە ئاوینەکانم لە شوینى خۆیاندا دەجوولاند و گۆشەکانیانم دەگۆرى، ئەم جارەیان منیان رووبەرووی پیزیک ئۆرھانى زۆر جیاوازتر دەکردەوہ. هەر وەک چۆن لە کونى ئامیزیکى فۆتووە سەیر دەکەیت و بۆ ساتیک سەیرکردنى خالیکى ناوەندت لى تیک دەچیت، لەنیوان ئەم ئۆرھانە ناکۆتایانەدا بۆ ساتیک دلخۆش بووم که بەبێچارەیبیوہ بەگەریم بەدواى شوینى نزیکترین و یەکمە دیمەن لەگەل شوینى راستەقینەى خۆمدا (وەک بلیى ئەویشم ون کردییت).

هەندیک جار لە کاتى یارکردنماندا لەگەل دایکم و کاکى گەرەمد، که بە هۆى ئەم "وئبوونە" ی باوکمەوہ دەکرا و هەموو پۆژیک بۆ ماوہ یەکی زۆر دلخۆشى دەکردم، سەرپرای ئەوہى یادگەم بەئاگایانە ئەو زانیارییانەى فەرماوش دەکرد،

كە دەيزانى بەرگەي زانينيان ناگرم، بە شينوه يەكى ھەلبژاردە بىرم دەكردەوھ لە گفتوگوكانى دايكم كە لە تەلەفونە كەدا دەرى دەبړين، باوكم لە كوښه، كەي دەگەرپتەوھ، ياخود پوژنيك دايكيشم ون دەبيت.

چونكە ھەنديك جار دايكيشم ون دەبوو، بەلام كاتيك كە ئەو ون دەبوو، پوونكردنهوھيك دەدرا، بۇ نمونە دەوترا، "دايكتان نەخۆشە، لای پوورە نەريمان پشوو دەدات." بىرمە ئەگەر كاتيش بوويت، ئەم پوونكردنهوانەم بە پەسەند دەزانی، وەك چۆن دەمتوانى بە نيەتيكى باشەوھ خۆم ھەلخەلەتيم بەرامبەر بە شيك لەو ھەلەتيگە يشتنەي ناو ئاوينەكان. چيشتلتينەرەكەي دايكى باوكم، ياخود ئيسماعيل ئەفەنديى دەرگاوانيان لەگەلماندا دەنارد و بە پاس ياخود كەشتى دەچووین بۇ سەريكى ترى ئيستانبول بۇ سەردانى دايكم، بۇ نمونە مالى خزميكان لە ئەرەنكويى، ياخود بۇ ئيستينييه^۲ بۇ مالى كەسيكى تر. لە كوتايى ھەموو ئەم گەراناھەدا، بەدەر لە خەمبارى، چيژى سەركيشى لە ميشكەدا دەمايەوھ. ئەو باوهرە منى دەپاراست كە كاكى گەورەم لەتەنيشتمدايە، پيش من ئەو پووبەرووى كيشەكان دەبيتەوھ. ھەنديك لەو خزمە دوور و نزيكانەي دايكم كە بەسەردان دەچووین بۇ مالەكانيان، دواي ئەوھى پوورە بەبەزەبييه پير و پووسووكەكان و مامە تووكاوييهكان، كە بەلای منەوھ ترسناك بوون، خۆشەويستيان بۇمان دەردەبړى و دەستيان دەھينا بە سەرماندا، لە مالەكەدا شتيك سەرنجى رادەكيشاين،

۱ نەرن كوښى: گەرەكيكە لە ئيستانبول، لە بەرى ئاسيا.

۲ ئيستينييه: گەرەكيكە لە كەنار دەريا، لە ئيستانبول، لە بەرى ئوروپا.

که ناربییه ک که بهردهوام دهیخویند، بارومه تریکی ئه لمانی، که وام ده زانی سهردانی هه موو ئه و مالانه ی ئیستانبول ده که ن که بوون به پوژئاوایی - ژن و میزدیک له ناو پوژشاکئی لادنییه کی باقیه رادا، به گویره ی که شی ئاووهه وا ده چوونه مالان - یاخود دوا ی ئه وه ی ئه و سه عاتیه ان پیشان ده داین که بالنده ته خته بییه که ی ناوی هه موو نیوکاتزمیر جاریک وه ک ئامازیه ک دهیخویند، وه ک وه لامدانه وه یه ک بو که ناربییه که ی ناو قه فه زه که، که بهردهوام له جو له دا بوو، دواتر ئیمه ده چووین بو ژووره که ی دایکم.

دوا ی ئه وه ی سه رسام ده بووین به گه وره یی و دۆخی ئاسووده به خشیی ژووره که، جوانیی دیمه نی ده ریا و پروناکییه که ی که له په نجه ره که یه وه ده بینرا، به لکو له بهر ئه وه ش بوو هه موو کات ئاره زووم له دیمه نه کانی باشوور بوو، که له په نجه ره که ی ماتیسه وه ده بینرا، به خه مبارییه وه سه یر بوو له لام که دایکم له شوینیکی وه ها جوان و نامؤدایه، به لام چند که لوپه لیکئی ئاشنای ئارایشتردنی سه ر میزه کان وه ک هه مان موو کیش و شووشه ی عه تر و فلچه ی قزه که ی که پویشی پشته که ی لی ببووه وه، ئه و بو نه بیوینه ی دایکم، که له گه ل چند که لوپه لیکدا ژووره که ی پر کردبوو، متمانه یه کی ده دا پیم. به هه موو ورده کارییه کانیه وه بیرمه که دایکم چو ن من و کاکمی ده کرده باوه شی و دهستی ده هینا به سه رماندا و خو شه ویستی بو مان دهر ده بری. چند نامؤژگارییه کی ده دا به کاکم - هه موو کات ئاره زووی له نامؤژگاریکردن بوو - وه ک: ئه و ئیشانه ی ده بیت بکریت، ئه و قسانه ی ده بیت بوترین، ئه و ریگایانه ی ده بیت بگریته بهر و

چۆنئیتی ھەلسوکه وتکردن، بۇ نموونە: لەبارەى ئەوہى ئەگەر جاریکی تر بیینەوہ لە چ دۆلابینکدا چ کەلوپەلیک ھەلبگریت و بۆی بەینیت، کاتیک - سەرہى منیش - دەھات، کە ھیچ گویم لەم گفتوگۆیانەیان نەدەگرت و لە پەنجەرەکەوہ سەیری دەرەوہم دەکرد، دەستی دەکرد بە سووعبەت و یاریکردن لەگەلمدا.

لەو رۆژانەدا کە بۇ جاریکی تریش دایکم لە مال نەبوو، باوکم دادەبەکی ھینایەوہ بۇ مالەوہ. پیتیستی زۆر سەپی بوو، بالای کورت، خریلانە و دوور لە جوانی، ھەموو کات پیدەکەنى، بەسەر مەشقییەکەوہ، کە شانازیی پیتوہ دەکرد، نامۆزگاریی ئیمەى دەکرد، کە چى بکەین و چى نەکەین، وەک ئەو پینکەنین، بە پینچەوانەى ئەوہى لەناو ھەندیک خیزانى ناسیاودا ھەبە، لەگەل کاکمدا ھیچ ئارەزوومان لەم ژنە نەبوو، لەبەر ئەوہى تورک بوو، دەبوویە ھۆى ناٹومیدیما. کە تیگەیشت ناتوانیت وەک زۆرینەى دادە ناسیاوہ بەئەسل ئەلمان و رۆحپروتەستانەکان "دەسەلات" بسەپینیت بەسەرماندا، کاتیک لاساییمان دەکردەوہ، زۆرانبازیما دەکرد لە مالەکەدا ناٹاسوودە دەبوو دەپوت، "تکاتان لى دەکەم، بەھیمنى، بەجوانى." باوکم پیدەکەنى، ئیتەر ئەم ژنە لە ماوہیەکی کەمدا رۆیشت و دیار نەما. لە سالەکانى دواتردا کاتیک دایکم بەتەواوہتى بینزار دەبوو لە نەبوونى باوکم، لە زۆرانبازیى من و کاکم و توورپە دەبوو، کە بەناٹومیدییەوہ دەپوت، "سەرى خۆم ھەلدەگرم، دەرۆم" یاخود "لەو پەنجەرەییەوہ خۆم ھەلدەدەمە خوارەوہ." جاریکیان یەکیک لە قاچە جوانەکانى بردبووہ بەر پەنجەرەکە، "ئیتەر باوکیشتان

له گهل ئه و ژنه دا هاوسه رگیری دهکات. "ئهوکات من ئه و داده پیست سپی و خریلان و نیه تباشه دههات به خه یالمد، نهک ژنیک له و ژنانه ی که دایکم هه ندیک جار به تو وره ییبه وه ناوی دههینا وهک دایکیکی کاندیدکراو، که زۆر به ی کاتیش هیج باسی لئ نه ده کرد.

سه ره پای ئه وه ی له هه مان ئه پارتمان، هه مان ژوور و هه مان کۆلندا ده ژیاين، وهک چۆن دواتر باوه رم ده کرد که له خیزانیکه راسته قینه شدا هه مان دۆخ هه یه، سه ره پای ئه وه ی ژیا نیکمان به سه ر ده برد، که هه مووکات له سه ر با به تی هاوشیوه قسه ده کرا، هه مان خوار دنیش ده خورا، جگه له چه ند گۆر انکار ییبه کی بچووک (دووباره بوونه وه سه رچاوه ی دلخۆشییه، گهرینتی و مردنیه تی!) ئه م "و نبوونانه ی" که هیج نه ده زانرا که ی، له کوینوه دینت، زیاد له وه ی که منی خه مبار ده کرد، له ناو سات و رۆژه بیزار که ره کانی ژیا نیکه ساده دا ده ری دههینام - وهک ئاوینه کانی میزتوالیته که ی دایکم - وهک گۆله ژههراوییه سه رسوور هینه ره ئاسووده که ره کان، یه کسه ر منیان ده برد بۆ ناو دنیا یه کی تر. ساته کانی ئه م "و نبوونانه،" که دهنگی ده دا به سووچیکه تاریکی رۆحم، منیان سه رقال ده کرد، زیاتر وای لئ ده کردم که هه ست به بوونی خۆم و ئه و ته نهاییه م بکه م که ده مو یست بیرم بچینه وه، له بهر ئه وه به هۆی نه گبه تی و شه ری خیزانییه وه زۆر که م ده گریام.

ئه م شه ره انه زۆر به ی کات له سه ر سه ره ی نانخواردن دهستی پئ ده کرد. له سه له کانی دواتر دا ئه و ئوتومبیله ی - نۆپل ریکۆرده مۆدیل ۱۹۵۹ - که باو کم کړی، زیاتر بووه شوینی دهسته پیکردنی شه ره کان، چونکه به پینچه وانیه سه ره ی

نانخواردنەو، كە شەپكەرەكان دەياتتوانى ھەستەن لەسەرى، لەم ئوتومبىلەدا نەدەكرا دابەزن، لە كاتىكدا بە خىرايىبەكى زۆر دەپرات. ھەندىك جار كاتىك كە شەپ دەستى پى دەكرد ھىشتا لە يەكەم خولەكى گەشتىكدا كە چەندەھا پوژ پلانى بۇ كىشراو، ياخود لە پىاسەيەكى سادەى گەرووى پوژانى يەكشەمماندا، لەگەل كاكدا گرەومان دەكرد: ئايا باوكم دواى پردى يەكەم، ياخود دواى يەكەم بەنزىنفرۆش بە ئىستۆپىكى توندەو پىچ دەكاتەو و دەمانباتەو بۇ مالەو، وەك كاپتى كەشتىيەك كە بارەكەى بەتورپەيىو دەباتەو بۇ ئەو بەندەرەى كە لىوھى بار كردو، خۆيشى بە ئوتومبىلەكەيەو دەچىت بۇ شوپىنىكى تر.

لە يەكەم لەو شەپانەى سالانى يەكەمدا كە زياتر لايەنىكى شىعرناسا كارىگەريەكى قولى ھەبو لەسەرى، ئەو بوو كە لە دوورگەى ھەيەلى^۱ دايكەم و باوكىشم لەسەر سەرفەى نانخواردنەكە ھەلسان. وەك ھەموو مندالىك ئاسوودە بووم، لەبەر ئەوھى خۆم چۆنم دەويست بەو شىوھە نانەكەم خوارد، نەك بە شىوازى ويستى دايكەم. لە نەۆمى سەرەو بە ھەموو ھىزىيان ھاوارىيان دەكرد بەسەر يەكتردا، دواى ئەوھى لەگەل كاكدا لەسەر مېزەكە بەبىدەنگى سەيرى بەردەمى خۆمانمان دەكرد، بە سروشتى ئىمەش چووينە سەرەو بە بۇ لاي ئەوان. (لىرەدا كە سەرلەنوئى پەراويزىك ھات بە مېشكەدا، بە سروشتى تىگەيشتم كە بە ھىچ شىوھەك نامەويت ئەم چىرۆكانەم بىر بەكەويتەو). كاتىك دايكەم بىنى لەگەل كاكدا لە گەرمەى دەمەقالىكەياندا چووينە ژوورەو،

۱ دوورگەى ھەيەلى: دوورگەيەكە نزيك شارى ئىستانبول.

یه کسه هر دوو کمانی برد بۆ ژووریکى تر، ده رگا که ی له سه ر داخستین. ژووره که تاریک بوو، به لام له دوو شووشه سه هۆلییه که ی ده رگا گه وره دوو تاکیه که وه که ژووره کانی له یه کتر جودا کرد بۆ وه، پووناکییه که به شیوه یه کی ریک ده هاته ژووره وه. من و کاکم بی ئه وه ی هیچ جووله بکه یین له و پووناکییه ی که له شووشه نه خشاره سه هۆلییه کانه وه ده هاته ژووره وه، ده ستمان کرد به سه یرکردنی سینه ری دایکم و باو کم که له ناو ها توهاوار و قیژه دا له یه کتری نزیک ده بوونه وه و دوور ده که وتنه وه. له توندوتیزی ئه م یاریی سینه ره فرمی سکرژینه دا، جار جار یک په رده که - ده رگای شووشه سه هۆلییه که - ده له رییه وه، هه موو شتیک په شوسپی بوو، هه ر وه ک چۆن له قه ره گو یزدا یه.

۱ قه ره گو یز: یه کی که له کاره کته ره کانی یاریی سینه ری بوو که له ی تورکی، ئه م یارییه له پشتی په رده یه که وه که پووناکیی لئ دراوه، دوو کس به بوو که له کانی ده ستیانه وه رۆل ده بینن که سینه ره کانیان له مدیوی په رده که وه دیاره و ته ماشاکه ر ده بینیت، کاره کته ره کانیش یه کی کانی ناوی حاجی واته، ئه وی تر یان ناوی قه ره گو یزه.

نارههتي و خوښييهگاني قوتابخانه

[له کتیبی نیستانبوله وه.]

ئو شتهی بۇ يه كه م جار له قوتابخانه فيري بووم، ئه وه بوو كه هه نديك كه س گه مژهن، دووهم شتيش كه فيري بووم، هه نديك كه س زور زياتر گه مژهن. له بهر ئه وهی له وه ته مه نه مدا تينه گه يشتبووم نه گه ر به شتوه يه ك هه لسو كه وت بكه يت وهك بليی دركت نه كرديت به و جياوازييه بنچينه یی و دياريكه رانه ی وهك دين، ره گه ز، ره چه له ك، چين، سه روه ت (كه له دواتردا خرايه ناو ئه م ليسته وه) كولتوره جياوازه كان، كاملبوون و ناسكي و به ريزييه كه، هه موو جارتيك ماموستا له پۇلدا كه پرسيارى ده كرد، بۇ ئه وهی پيشانى بده م كه وه لامه راسته كه ده زانم، به په له قاژيوه په نجه م به رز ده كرده وه.

له مانگ و ساله كانی دواتردا، ئه مه بوو به راهاتتيك. ماموستاش و پۇله كه ش كه ميك تيگه يشتبوون كه خویندكار يکی باش و عاقل م، به لام من بۇ ئه وهی بي سه لمينم بۇ هه موو پرسيارتيك وه لاميكم هه يه، به رده وام په نجه م به رز ده كرده وه. ماموستا زور كه م هه لی ده ساندم، زور جار ئامازه ی به

پهنجه كانى تر دىدا كه بهرز بوبوونه وه بۇ ئىوهى ئىوانىش قىسه بكن. دواى ماوه يىك به شىوه يىكى خۇرسك بۇ هم موو پرسىارىك پهنجه م بهرز دىبووه وه، وه لىمه كهى بزىنم يا خود نه يزىنم. له مىدا هم سىكرىنى شىوه خواستىكى هاوكارىكرىدن و شىدىاىى هم بوو به رامبىر مامۇستا، به وىستىكى خۇد رىخ رىه وه، وه ك چۇن كه سىك كاتىك پۇشاكىكى ئاساىى له بىر دىكات، دىه وىت وا دىر بىك وىت كه پۇشاكىكى زۇر كرانى پۇشىوه، يا خود به بۇىنباخبه سىتن دىه وىت وه ك دىوله مىندىك دىر بىك وىت.

چونكه شىتىكى ترىش كه له قوتابخانه به خۇشه وىستى دىركم پى كرىبوو، فىرى بىوم هىزى مامۇستا بوو وه ك "دىسه لىتىك." قىره بالفى خىزانىى ناو ئىپارتمانى پاموك، دۇخىكى پىرشوبلاو و پارچه پارچهى هم بوو، له نانخواردنه قىره بالفى كاندا هم رىه كه قىسه يىكى دىكرى، وه ك بلىى خۇشه وىستى، هاورىئىتى خىزانى كه له گىل يى كدا، پىوىستى كفتوكوكردنى قىره بالفى به كه، نانخواردن، كاتىكانى كوىگرتن له رادىو، به شىوه يىكى خۇرسك به سىترابوونه وه به و رىهاتن و ياساىانه وه كه كه س نه دىه توانى مىناقىشه يان بىكات. باوكم له مالىه وه وه ك ناوه ندىكى هىز هىچ دىسه لىتدار نه بوو، كه م دىبىنرا، جارىارىك دىار نه دىما. له وه ش كرىنگىر به هىچ شىوه يىك سىرزىه نىستى من و كاكى گىوره مى نه دىكرى، هم تا بىركانىشى كرى نه دىكرى كاتىك شىتىكىمان بىكرىاىه كه به دلىى نه بوواىه. له سالىه كانى دواتردا كاتىك باوكم ئىمىى به هاورىكانى ناساند، وتى، "ئىمانىش دوو بىرا بچوكه كهى من" به راسىتى حىقى بوو. چونكه له مالىه وه به تىنها دىكىم

وهک "دهسه لاتیک" ناسیبوو. به لام هۆکاری ئهو هیزه‌ی دایکم له‌سه‌ر من، به‌ده‌ر له "دهسه لاتیکی ناوه‌ند"ی نامۆ، به هۆی ئهو ویستی خۆشه‌ویستی و ده‌سته‌هینان به‌سه‌ر و په‌سه‌ندکردنه‌وه‌وه‌ بوو که له‌لایه‌ن منه‌وه داخوازی لئ ده‌کرا. له‌به‌ر ئهو‌وه ئهو هیزه‌ی مامۆستا گرنگ بوو به‌لای منه‌وه که له‌سه‌ر پۆله بیستوپینج قوتابییه‌که هه‌یبوو.

به‌لکو که‌میک ئه‌وم له‌گه‌ل دایکدا لیکه‌چه‌واند، ویستیکی زۆر له‌ ناخدا بوو بۆ ئه‌وه‌ی دانپیدا‌نانیک له‌لایه‌ن مامۆستا که‌مه‌وه وهر بگرم. بۆ ئه‌وه‌ی له‌لایه‌ن مامۆستاوه خۆشه‌ویست بم، جیاواز و عاقل بینیریم، نه‌ک به‌ ته‌نها ده‌مویست وه‌لامی هه‌موو پرسیاریک بده‌مه‌وه، به‌لکو ده‌مویست ئه‌رکه‌کانیشم به‌باشی بکه‌م. مامۆستا ده‌یوت، "به‌م شیوه‌یه ده‌سته‌کانتان بخه‌نه سه‌ر سنگتان، به‌بیده‌نگی دانیشن." منیش ده‌سته‌کانم ده‌خسته سه‌ر سنگم، به‌ دریزایی وانه‌که به‌سه‌بره‌وه داده‌نیستم. به‌لام له‌ وانه‌کاندا کات تینه‌ده‌په‌ری، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چیژوه‌رگرتنم له‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیاره‌کان، شیکردنه‌وه‌ی پرسیاریکی ماتماتیکی له‌به‌رده‌م هه‌موو که‌سینکا، یاخود چیژوه‌رگرتن له‌به‌ده‌سته‌هینانی نمره‌یه‌کی باش له‌لام که‌م بووه‌وه، هه‌نیک جار کات به‌ شیوه‌یه‌کی باوه‌رپینه‌کراو به‌هتو‌اشی ده‌رۆیشت.

چاوه‌کانم له‌سه‌ر که‌مه‌قلینک لاده‌برد که له‌سه‌ر ته‌خته‌که ده‌یویست هه‌ندیک شت بنفوسیت، له‌سه‌ر قوتابییه‌کی قه‌له‌و، مامۆستا، قوتابییه‌ک، خزمه‌تکار، یاخود چاوم له‌سه‌ر ئهو کچه‌ لا ده‌برد که هه‌مووکات به‌ سه‌یرکردنیکی ته‌ندروسته‌وه، به‌ نییه‌تیکی باش و پیکه‌نیناوییه‌وه، به‌ هه‌مان گه‌شبینیه‌وه

سەیری ھەموو دنیای دەکرد، دواتر لە پەنجەرەكەوھ سەیری دەرەوھم دەکرد، چاوم دەخستە سەر لقی سەرەوھی درەختی كەستانەيەك كە لەنیوان ئەپارتمانەكانەوھ دیار بوو. قەلەرەشێك لەسەر لقاكە دەنیشتەوھ. بەوریاییبەوھ سەیرم دەکرد. لەنیوان لقاكە و قەلەرەشەكەدا كە جەستەیم لە خوارەوھ لی دیار بوو، پارچەھەورێك ھەم شیوھی و ھەم شوینی دەگۆرێ. ھەورەكەم لە پینشدا بە لووتی رێوییەك، یاخود سەری، دواتر بە سەگێكم دەچواند. دەمویست ئیتر سەگەكە شیوھى نەگۆریت، ھەورەكە وەك سەگێك بەردەوام بیت لە رینگەكەى، بەلام دواى كەمێكى تر ھەورەكە شیوھى دەگۆرێ، لە یەكێك لەو شەكردانە قاچدارە زیویانە دەچوو كە لەناو جامخانەى دۆلابەكەى نەنكەدا بوو، كە ھیچ كاتێك نەدەكرایەوھ، ئیتر لەو ساتەدا من دەمویست لە مالهوھ بۆم. كاتێك بیدەنگی ناو سێبەرەكانى مالهوھ و بارە متمانەبەخشەكەى دەھات بە مێشكەدا، لەناكاو لەناو ئەو سێبەرەنەوھ باوكم دەر دەكەوت، ھەر وەك خەویك، پۆژی یەكشەممە ھەموومان پێكەوھ بە ئوتومبیل دەچووین بۆ گەروو بۆ پیاوسەكردن. لەو كاتەدا پەنجەرەى ئەپارتمانەكەى بەرامبەر دەكرایەوھ، خزمەتكارێك پەرۆی تۆزسپینەكەى دەستی دەتەكاند، دواتر ئەویش وەك من دالغەى لێدەدا و سەیری كۆلانەكەى دەکرد، كە من نەمدەتوانى ببینم لەو شوینەوھى كە لێى دانیشتبووم. بلینى چى لە كۆلانەكەدا بیت؟ گویم لە پۆشتنى ئەسپوعەرەبانەيەك دەبوو كە بەسەر بەردپێژى كۆلانەكەدا رینی دەکرد، گوئیستی كەسێك دەبووم كە بە دەنگە كزبووھەكەى ھاوارى دەکرد، "كۆنەفرۆوۆۆش".

خزمه تچیبیه که دوی ئه وهی سهیری کۆنه فرۆشه که شی ده کرد ده چووه ژوره وه، له ته نیشته ئه وه په نچه ره یه وه که ئه وه دای ده خست، هه وریکی ترم ده بینی که پئی ده کرد به خیزایی پارچه هه وره که ی که که میک پیشتر بینبووم، به لام به پینچه وانهی ئاراسته ی ئه وه وه ده پۆی. کاتیک هه وره که له شووشه ی په نچه ره که ی ته نیشته وه ده بینرا، که به رده وام بوو له ریکردن، له خۆم ده پرسی، تو بلی ئه م پارچه هه وره که شکانه وه که ی له په نچه ره که وه دیاره پئی - سه گ - شه کردانه که ی که میک پینش ئیستا بیت. ریک له وه کاته دا له پۆلدا جووله یه ک پووی ده دا، که په نچه ی قوتابییه کانم ده بینی به رز بوونه ته وه، سه ره پای ئه وه ی گوئیستی پرسیاره که ی مامۆستا نه بو بووم، به شله ژانه وه منیش په نچه م به رز ده کرده وه، به وه ستانیکي متمانه به خشه وه چاوه ریم ده کرد وه ک بلی وه لامه راسته که ده زانم. هه تا له وه یه که م ساتانه ی که هیشتا نه مه ده توانی له وه لامی قوتابییه کانی تره وه له پرسیارای مامۆستا که تیگه م، بپروایه ک ده هاته ناو میشکه خه یالبردووه که مه وه، که سه ره چاوه یه کی بۆشی هه بوو، له باره ی ئه وه ی که وه لامه راسته که زۆر به باشی ده زانم.

به دریزایی چهنده ها سال ئه وه شته ی پۆله که ی له لام ده کرد به شوینیکی خۆش، که دوو- دوو له سه ره کورسییه کانی داده نیشته ی تیدا، به ده ره له وه شتانه ی که له وانه کاندای فیری ده بووم، مامۆستا به شیوه یه کی باش دانی پندا ده نام، چێزی ناسینی یه که به یه که ی هاوړیکانی پۆله که م بوو که به شیوه یه کی که میک سه رسام، که میک شه یدا، که میکیش به نازاره وه ده بینی ئه وان چهنده جیاوازن له من. بۆ نمونه

ئەو مندالە بەدبەختە لە پۆلەكەماندا بوو كە لەوانەى توركىدا كاتىك شتىكى دەخویندەووە و رىستەكە تەواو دەبوو، لەجىياتىى لە رىستەى خوارترەووە بەردەوام بىت لە خویندەنەووەكەى، رىستەىكەى دەپەراند و بەردەوام دەبوو، سەرەراى ھەموو وریایىبەك بە ھىچ شىوہەك نەیدەتوانى ئەو ھەلەىە راست بکاتەووە كە ھەموو پۆلەكەى خستۆتە پىنگەنەن. لە پۆلى یەكى سەرەتاییدا بۆ ماوہەك كچىك لە تەنىشتەووە دادەنىشت كە قژىكى سوور و درىژى ھەبوو، كە وەك كلكى ئەسپ دەبىبەست، ناو جانتاكەى پەر بوو لە سىوۈ قەپلىگىراو، سمىت، كوئجى، قەلەم، لاسىكى قژ و زۆر تىكەلوپىكەل و پىسوپۆخل بوو، بەلام ئەو بۆنە خوشەى لەوانتایە، كە لە خۆى و جانتاكەىووە دەھات منى پەيوەستى ئەو دەکرد، شەیدای ئەو بووم كە ھەموو شتىكى بەبەجەرگىیەووە باس دەکرد، ئەگەر لە كۆتایىى ھەفتەدا ئەوم نەبىنیاىبە بىرم دەکرد. سەرى مندالىك رىك لە قاپ دەچوو، وەك ھەندىك جار كە نەنكە دەپوت، دلناسكى كچە بچوكەكە منى شەیدا دەکرد، سەرسام دەبووم بە سىنەمىنیاں كە بى ئەوہى ھىچ شتىك بشارىتەووە ھەموو رووداوہكانى ناو مالەوہى دەگىراىەووە، خۆم بە خۆم دەوت شتى وەھا چۆن دەبىت. چۆن ئەو كچە كاتىك شىعرى ئەتاتورك دەخوینتەووە بە راستى دەگرى، ئەوہىیان چۆن دەتوانىت درۆ بکات، كە سوور دەزانىت ھەموو كەس تىدەگات شتەكە درۆیە، سىنەمىیان چۆن جانتا، دەفتەر، بەركۆش، قژ، قسەكردن و ھەمووشتىكى ئەوہندە رىكوپىكە؟ ھەر وەك چۆن مىشكەم بە شىوہەكەى خۆرسك لووتى

۱ جۆرە گولىكە و لە ھەمان كاتىشدا براندىكى عەترە.

ئەو ئوتومبیلە ھەمچەشنانەیی کۆلانەکانی بە شتیکی دەچواند
کە پینکھاتبیرۆن لە گلۆپ و دەعامی و بۆنیتی پیشەوہ و
جامەکانی، زۆربەیی مندالەکانی ناو پۆلەکەشم بە شتیکی
دەچواند: بۆ نمونە لووتتیژەکە بە رییوی، کەتە و زلەکە،
ھەر وەک ھەمووکەس دەیوت: بە ورچ، قژیژەکە بە ژیشک...
دیتەوہ یادم کە کچیکی یەھوودی بە ناوی مارییەوہ بەدریژی
باسی لە جەژنیک کردبوو کە ھیچ کاری ھەویریان نەکردبوو،
ھەتا ھەندیکی رۆژ نەنکی (دایکی باوکی) دەستکاری پلاکی
کارەباکەیی مالەوہی نەکردووە. کچیکی تریش گێزابوویەوہ
کە شەویکیان لە ژوورەکەیی خۆیدا بەخیرایی ئاوری
داوەتەوہ بۆ داوہ، سیبەری پەرییەکی بینیوہ، ئەمە بە
ترسەوہ لە خەیاڵدا مابووەوہ. ئەو کچەیی کە قاچەکانی زۆر
دریژ بوون و گۆرەویی دریژی لە پێ دەکرد، ھەمووکات بە
شیوہیەکی دەبینرا وەک بلینی دەگری، باوکە وەزیرەکەیی لە
کارەساتی ئەو فرۆکەییەدا مردبوو کە عەدنان مەندەرەسی
سەرۆکەزیران بە شیوہیەکی ئاسایی لێوہی دابەزیبوو،
من وام دەزانی کە کچەکە پیش ئەوہی باوکیشی بمریت
درکی بە پرودانی کارەساتەکە کردووە و دەگری. وەک من
زۆربەیی مندالەکان لە گەل ددانەکانیاندا کیشەییەکیان ھەبوو،
ھەندیکیان ددانەکانیان تەلی لێ بەستراو. باس دەکرا کە
دکتۆریکی ددان لە تەنیشتی ژووری تیمارگەکەدا، لە یەکیکی
لە نھۆمەکانی سەرەوہی بیناکەیی تەنیشتدا یە کە خەوتنگەیی
نامادەیی و ھۆلی یاریگەشی لێ بوو، کاتیک مامۆستا توورپە
دەبوو ھەرپەشەیی لە سەرکیشیکەرەکان دەکرد بە ناردنیان
بۆ ئەوئ. سزایەکی بچوکتەر ئەوہ بوو کە لە سووچی

نیوان دەرگاگه و ئه‌و دیواره‌ی که تەختە‌پەشە‌که‌ی پیندا
 هه‌لواسرابوو پشت بکه‌یته پۆله‌که، به پێوه بوه‌ستیت. ئەم
 سزایه هه‌ندیک جار ده‌بوو به‌وه‌ی که له‌سه‌ر "یه‌ک قاچ"
 بوه‌ستیت، به‌لام ئەم سزایه‌یان به‌کار نه‌ده‌هینا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 ئیتر پۆله‌که گۆییان له‌ وانه‌که نه‌ده‌گرت، به‌لکو سه‌یری
 ئه‌وه‌یان ده‌کرد که قوتابییه سزادراوه‌که تا چه‌ند ده‌توانیت
 له‌سه‌ر یه‌ک قاچ بوه‌ستیت. ئه‌و چه‌تانه‌ی که ده‌نێردران بۆ
 سووچه‌که، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر یه‌ک قاچیش نه‌وه‌ستانایه، تقیان
 ده‌کرده‌ ناو ته‌نه‌که‌ی خۆله‌که‌وه، بێ ئه‌وه‌ی به‌یژن مامۆستا
 هه‌ستی پێ بکات و ڕوه‌و پۆله‌که‌دا جووله‌یان به‌ چاو و
 برۆیان ده‌کرد، هه‌ندیک شتی وه‌هایان ده‌کرد که ئیره‌یی و
 تو‌په‌یی له‌ ناخدا دروست ده‌کرد، نه‌ک شه‌یدابوون.

سه‌ره‌پای ئه‌و پالپه‌ستی و کومه‌لبوونه‌ی قوتابییه‌کان،
 که له‌ دواتردا له‌ ناخه‌وه باوه‌رم پێ ده‌هینا، هه‌ندیک جار
 سه‌رزه‌نشتردن، سزادان، ئه‌زییه‌تدان، لیدانی ته‌مه‌له‌کان،
 چه‌ته‌کان، گه‌مزه‌کان، بی‌شه‌رمه‌کان له‌لایه‌ن مامۆستاوه، منی
 دلخۆش ده‌کرد. بۆ نمونه کچیکێ گرگن هه‌بوو که له‌گه‌ل
 هه‌موو که‌سدا به‌ (من و تو) قسه‌ی ده‌کرد، شو‌فیره‌که‌ی به
 ئوتومبیل ده‌یه‌ینا بۆ قوتابخانه، مامۆستا داوای هه‌رچییه‌کی
 له‌و بکرده‌یه زۆر به‌ئاسوده‌یییه‌وه هه‌لده‌سایه‌ سه‌ر ته‌خته‌که،
 به‌پینکه‌نینه‌وه ده‌ستی ده‌کرد به‌ وتنی گۆرانییه‌کی ئینگلیزی
 "جینگیل بیلس، جینگیل بیلس، جینگیل ئال زه بیلس."
 سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی به‌ینی له‌گه‌ل مامۆستادا ئه‌وه‌نده‌ باش بوو،
 له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌رکه‌کانی به‌باشی نه‌ده‌کرد، بێزار نه‌ده‌بووم
 له‌وه‌ی شایه‌تی نزمکردنه‌وه‌ی و ئه‌زییه‌تدانی بێ له‌لایه‌ن

مامؤستاوه. هه موو جارێک له کاتی پشکینی ئهرکهکاندا له لایهن مامؤستاوه، چهند که سیک سه ره پای ئه وهی ئهرکهکانیان به جی نه ده هینا، به شیوهیه که هه لسوکه وتیان ده کرد وهک بلی ئهرکهکانیان به جی هینابیت، به لام ئیستا له نیوان په ره ی ده فته ره که یاندا بۆیان نادۆز ریته وه، له گه له ئه وه شدا که مامؤستا به مه هه لئه ده خه له تا هه یچ تینه ده که یستم بۆچی ئه م رینگه یه بیان ده گرت به ر، کاتیکیش بیانویه کیان ده دۆزیه وه، به شله ژان و ترسنۆکیه وه ده یانوت، "مامؤستا ئیستا بۆم نادۆز ریته وه." به ته نها که میک سزاکه یانی دوا ده خست، به لام هیزی شه قازله و گویچه راکیشانه که ی زیاتر ده کرد. ئه و لیدانانه ی که له قوتابخانه کانی عوسمانیدا هه بووه، ئه و داره دریتزه ی که مامؤستا له شوینی خۆیه وه داویتی به سه ری قوتابیدا، ئه و فه لاقه یه ی یادگاریه کانی قوتابخانه و مندالی و کتیبه که ی ئه حمه د راسیم، که به ناوی شه وه فه لاقاوییه کانمه وه یه (۱۸۶۵-۱۹۳۲)، له سه له کانی دواتردا له کتیبی قوتابخانه دا، وهک پاشماوه یه کی خراپه کاریه کانی پیش کۆماریه ت و ئه تاتورک بۆ ئیمه باس ده کرا. به لام هه تا له ئاماده یی ئیشیکه ده وه لمه نده تاییه ته به پاره که ی نیشانتاشیدا، هه ندیک له و نوێکاریانه ی که پتی ده وت ریت هاوچه رخبوون، جیبه جیکردنی ئه و هه لمه تانه ی به سه ر بیه یزه کاندایه درا و پتی ده وترا نوێکردنه وه؛ ئیتر له جیکه ی فه لاقه یاخود دار، راستیه کی فه ره نسی به کار ده هینرا که که ناره کانی پارچه یه ک مایکای ره قی لێ درابوو، وا بزانه ئه و مامؤستا پیر و که له ره قانه ی له سه رده می عوسمانیه وه مابوونه وه په بیان به مه ده برد.

کاتیک مامۇستا قوتاييىھى دەستنيشان دەکرد که به عينا دييه وه ئەرکه کانی به جى نه هيناهه و به هارو هاجييه کهى مامۇستاي بينزار کردوه، دواتر دهيهينايه به رده مى هه موومان، ساتى ئه و ليدانه به ئازار و نزمکه ره وه يه ده ستى پى دەکرد، دلم ده که وته په له په ل، ميشکم تیکه ل ده بوو. تاکو ته مه نمان به ره و گه وره بوون بچوايه، بکه وتينا يه ته به رده ستى مامۇستاي وه ک ژنه شيرين و دايکئاساکان، مامۇستاي جومناستیک، مامۇستاي دين، مامۇستاي موزیک و به رده ستى مامۇستا پير و توورپه و له ژيان بينزار بووه کان، له پيشدا له ناوه راستى وانه بينزار که ره که دا چهند خوله کيک بۇ چيژى ته ماشاگردن، به ئاسوده يييه وه په سه ندى ئه م رپورپه سمى سزادانه م ده کرد که به ره و زوربوون ده چوو. ئه گه ر قوتايى سه يرى به رده مى خوى بکات، وه ک پشيله يه ک که شيرت خستبيته به رده مى، دان به تاوانه که يدا بنيت، چهند پاساويكى ليپوردنى باوه رپيکراو ريز بکات، ئه وکات سزاکه ي سووک ده بوو. به لام ئه وانه ي که پاساوى ليپوردنه کانين له تاوانه کانين گه وره تر بوو. ئه وانه ي که نه يانده توانى ئه گه ر به درؤش بيت بيانوويه ک بدؤزنه وه بۇ ئه وه ي تاوانه که يان بچووک بکه نه وه، ئه وانه ي که تاقه تيان نه بوو درؤيه کيش رتيک بخه ن و ليدانه که يان هه لده بژارد و کاتیک مامۇستا نزمى ده کردنه وه، ئه زيتى دهدان، جار جاريک جووله يان به چاو و برويان ده کرد و پؤله که يان ده خسته پيکه نين، له لايه که وه درؤى ناشييانه يان ده گونجانده، له لايه که ي تريشه وه له ناخه وه سوينديان ده خوارد ده يانوت، "مامۇستا جاريكى تر درؤ ناکه م." کاتیک به هؤى نزمکردنه وه وه له ناو ئاو

و عاره قدا نو قم ده بوون و هه ندیکیان بی شهوی بزانی هه له یه کی تریشیان ده کرد که به هویه وه سزاکه یان زیادی ده کرد. وهک نازهلک که که وتوته ناو داویکه وه، نه مانه له هه موو کتیه کانی زانیاری ژیان، گو فاره کانی زانیاری پؤل، زیاتر شتی قوولیان فیری من ده کرد له باره ی مرو فایه تی و ژیانه وه.

هه ندیک جار کچیکی ریکوپنک، جوان یا خود له دوره وه خوشه ویستیم هه بوو به دلناسکیه که ی، کاتنک ده مبینی له ساتی شه نم زم کردنه وه و داوای لیبوردنکردنه دا سیمای سوور بووه ته وه، فرمیسک له چاوه کانیدا کو بوتوه، ده مو یست پرزگاری بییت. کاتنک شه و منداله قززه رده قه له وه ی له پشوو هکاندا نه زیه تی منیشی دها، ده مبینی تاکو قسه ی بکرادایه نو قومتر ده بوو له تاواندا، تاکو نو قومتر بووایه شه قازله ی زیاتری ده خوارد، به دلره قی و چیزوه رگرتنه وه سه یری حالیم ده کرد. نه مده توانی تینگه م له هؤکاری به ره له ستیکردنی مندالیکی بیده نگ، نه فسبه رز، سیس و لاواز که من به گه مژه و بینه ستم ده زانی، کاتنک مامؤستا که ی زور تووره ده کرد، دواتر فرمیسک له چاوانی منداله که وه ده هاته خواری، هیلاک ده بووم له وه ی که له هه مان ساتندا حه قم دها هه م به مامؤستا که هه م به قوتابییه که. هه ندیک له مامؤستاکان چه ند دلخؤش ده بوون به وه ی شه و قوتابییه ی که هه لیان ساندوو ته سه ر ته خته له جیاتی شه وه ی زانیاریه که ی پیشان بدات، نه فامی، نه زانینه که ی پیشان بدات و نرمیکه نه وه، هه ندیک قوتابییش له جیاتی شه دما مه به دؤخه که ی بدن و پرزگاریان بییت، به شیوه یه ک هه لسوکه وتیان ده کرد که

زۆر ئاره‌زوو له‌ نزمکردنه‌وه ده‌کهن. هه‌ندیک مامۆستا هار ده‌بوون کاتیک ده‌فته‌ریکیان ده‌بینی ره‌نگی به‌رگه‌ تیگیراوه‌که‌ی هه‌له‌یه، هه‌ندیکیان به‌ شه‌قازله‌یه‌ک سه‌رکوتی چرپه‌چرپیکی پچووکیان ده‌کرد، که له‌ کاتی تردا هیچ گوینیان نه‌داوه‌تی، هه‌ندیک قوتابی به‌رامبه‌ر پرسیا‌ریکی ئاسان که وه‌لامه‌که‌شیان ده‌زانی، وشک ده‌بوون وه‌ک که‌رویشکیک که به‌شه‌واره‌که‌وتبیت له‌ کاتی بینینی گلۆپی ئوتومبیلێکدا، هه‌ندیکیشیان که من به‌زۆری ریزم له‌وانه‌ ده‌گرت، نه‌گه‌ر وه‌لامه‌که‌شیان نه‌زانایه‌ به‌ نه‌یه‌تیکی باشه‌وه‌ باسی شتیکی له‌و شتانه‌یان ده‌کرد که ده‌یانزانی.

له‌م ساته‌ ترسناکانه‌دا که هه‌ندیک جار به‌ سه‌رزهنشتردن و فریدانی ده‌فته‌ر و کتیب ده‌ستی پێ ده‌کرد، هیچ ورته‌یه‌ک له‌ قوتابیانی پۆله‌که‌وه نه‌ده‌هات، من شوکرم ده‌کرد له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌و قوتابییه‌ شانسدارانه‌ بووم که دۆخی نزمکردنه‌وه‌یه‌کی وه‌هام به‌سه‌ردا نه‌هاتوه‌وه. له‌ سێ به‌شدا به‌شیکی پۆله‌که‌ له‌م شانسدارانه‌ بوون. به‌ پێچه‌وانه‌ی هه‌ندیک قوتابخانه‌ی حکومییه‌وه که ده‌وله‌مهند و هه‌ژار پیکه‌وه‌ تاییدا ده‌یانخویند، له‌م قوتابخانه‌ تایبه‌ته‌دا ئه‌و هیله‌ نه‌ینییه‌ی که نزمکراوه‌کانی جیا ده‌کرده‌وه له‌و شانسدارانه‌ی که نه‌زیه‌ت نه‌ده‌دران، هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ ده‌وله‌مندی یاخود هه‌ژارییه‌وه نه‌بوو. دوا‌ی ئه‌وه‌ی راهاتم له‌گه‌ل قوتابخانه‌دا، له‌ پشوه‌کاندا به‌ برایه‌تییه‌کی مندالئاساوه‌ ریمان ده‌کرد، ئه‌م هیله‌ نه‌ینییه‌ی که به‌ دلخۆشییه‌وه‌ بیرم ده‌چوووه‌وه و پۆحیشم به‌رپه‌رچی ده‌دایه‌وه، له‌ کاتیک مامۆستا له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی وه‌ک په‌یکه‌ریکی مۆنومنتی ده‌سه‌لات داده‌نیشت، له‌ناکاو

دههاته مهیدانه وه. له کاتی ئەم لیدان و نزمکردنه وانهدا خۆم له خۆم دەپرسی، هەندیک بۆچی زۆرتر تەمبەل، نەفسنزم، بیئیراده، بێهەست، بیعەقلن یاخود بۆچی "بەو شیوه یەن". بەلام نە ئەو پۆمانە وینەدارانەی لەو کاتانهدا دەستم کردبوو بە خۆیندنه وه یان، که دەمی هەموو مرۆڤه خراپه کانی به خواری و ناشرینی تیدا کیشراپوو، نە هەسته مندالئاساکەم، نە یانده توانی وه لامی ئەم پرسیاره بدهنه وه که وهک ده رگایهک ده کرایه وه به رووی تاریکایی ژیان و رۆحی هاو پیکانی پۆله که مەدا. له هەموو ئەو شتانه وه بۆم روون ده بووه وه ئەو شویتهی که پیتی دهوتریت قوتابخانه، له راستیدا ناتوانیت وه لامی پرسیاره بنچینه بییه کان بداته وه، به تەنها یارمه تیمان ده دات که وهک راستیه کی ژیان قبولی بکه ین. له بهر ئەوه تاکو سهاله کانی نامادهیی به وریاییه وه په نجه م هله ده بری و خۆم هله ده دایه لایه نه ناسووده که ی هیله نهییه که وه.

بەلام ئەو شتە راستیهی که له قوتابخانه فیزی بوم قبولکردنی ئەو "راستیانهی" ژیان نه بوو که پرسیاره له باره وه ناکریت، هەستم ده کرد که ئەفسوناو بییونه به وان. له یه که م سهاله کاندایه مامۆستا له بهر هەر بیانووییه که بیت زوو زوو له ناوه رستی وانهدا گۆرانیهی پی دهوتین. کاتی که به شیوه یه که دەم ده جوولاند وهک بلی گۆرانیهی که ده لیمه وه که له وشه ئینگلیزییه کان و فه ره نسیهی کانی تینه ده که یستم و ئاره زووشم لئ نه بوو، دلخۆش ده بوم به سه یرکردنی هاو پیکانی پۆله که م. (گۆرانیهی تورکیه وه رگێراوی وهک: باوکی پاسه وان، باوکی پاسه وان، جه ژن هات فیکه لیبده - یان دهوت.) منداله خریلانه بالا کورته که ی که نیو کاتر میز

پیش ئیستا دهگریا له بهر ئه وهی دووباره دهفته ره که ی له ماله وه بیر چووبوو، ئیستا به دلخۆشییه وه تا له توانیدا بوو ده می ده کرده وه و گۆرانیی دهوت. ئه و کچه ی که زوزوو قژه دریزه که ی ده خسته پشتی گوینچه کانیه وه، له ناوه پراستی گۆرانییه که دا دووباره هه مان جووله ی ده کرده وه. یه کینک له چه ته قه له وه کان که له پشووه کاندایه وه له راه وه کاندایه منی راو دهنایه، له گه ل یه کینکی تریان که له و فیلبازتر و زیره کتر بوو، سه ره رای ئه وه ی که ئه وه نده نزم بوون، ئه مه نده ی ده زانی که بیتوانیایه له لایه نی من، لایه نه ئاسووده که ی هیله نه یینییه که بمینیتته وه، ئیستا به ده ربهرینیکی په ربیانه وه له ناو هه وری موزیکه که دا ون بوون و پویشتون. کچه رینکوپینکه که له ناوه پراستی گۆرانییه که دا جاریکی تر پشکنینی قوتووی قه له مه کانی و شوینی دهفته ره کانی ده کرد. ئه و کچه سه عیکه ره زیره که ی هه موو جاریک لینی ده پرسیم، ”پینکه وه بین؟“ به بیده نگه دهستی ده گرتم بۆ ئه وه ی دوو- دوو به پیز له باخی قوتابخانه وه بچین بۆ ناو پۆله که مان، بۆ ئه وه ی گۆرانییه که باشته ر بلینت زۆر به سه رنج و به ئاگا بوو. کوپه ره زیل و قه له وه که ی که له کاتی تاقیکردنه وه کاندایه وه ک بلینی دایک بیت و شیر بدات به منداله که ی، خۆی ده دا به سه ر کاغه زه که یدا بۆ ئه وه ی که سه سه یری نه کات، له کاتی گۆرانیوتندا به شیوه یه ک جه سته ی خۆی ده کرده وه که هه چکات بۆ که سه ی نه ده کرده وه. یه کینک له و گه مژانه ی که هه موو پوژنیک لیدانی ده خوارد، به ویسته وه به ژداریی گۆرانییه که ی ده کرد. کاتیک ده مانبینی قوتابییه کی به راز قژی کچه که ی به رده می راده کیشیت، کچه که شه جار جاریک ده گری

و له کاتی گۆرانپوتندا له په نجره که وه سهیری دهره وه دهکات، نیمه ش له گهل کچه قزسووره که دا، که وهک کلکی نه سپ دهیبهستن، بۆ ساتیک چاومان دهخته سهر چاوی په کتر، پیده که نین. کاتیک دهگه یشینه سهر برگی لای لا لای لا لای لای گۆرانپیه که، که هیچ تینی نه دهگه یشتم، منیش به هاوشیوهی به رزیی دهنگی هموویان به که یفخوشییه وه به شداریی گۆرانپیه که م دهکرد، دواتر کاتیک له په نجره که وه سهیری دهره وه م دهکرد، بیرم ده کرده وه که پاش که میکی تر، پاش که میکی تر، زهنگ لیده دات، هموو پۆله که له بهک ساتدا به گرمه گرمه وه باوهش دهکن به پالتو و جانتاکانیاندا، کاتیک جانتاکه م به دهستیکم هه لگرتووه، دهستیکیشم به دهسته زله که ی ده رگاوانه که وه یه که من و کاکم ده باته وه بۆ ماله وه، که سنی خولهک دووره له قوتابخانه که مانه وه، نه وکات هیلاک بووم له هموو نه م دۆخه مرۆفییانه ی ناو پۆله که، به لام له بهر نه وه ی که میکی تر دایکم ده بینم هه نگاهه کانم خیرا ده که م.

ناچم بۆ قوتابخانه

[له كتيبي رنگه كاني ترموه. له زاري پويای كچی
نووسه رهوه نووسراوه.]

ناچم بۆ قوتابخانه، چونكه زۆر خهوم دیت، سهراممه. له
قوتابخانه كهس منی خوش ناویت.

ناچم بۆ قوتابخانه، چونكه دوو مندال لهوین له من
گه وره ترن، له من بههیز ترن. كاتیک به لایاندا ده پۆم،
دهسته كانیان ده كه نه وه و بهم شیویه په پێگه م لێ ده گرن.
ده ترسم.

ده ترسم، ناچم بۆ قوتابخانه. له قوتابخانه كات به هیچ
شیویهك ناروات. هه موو شتیک له ده ره وه ده میتیته وه، له
ده ره وه ی ده رگای قوتابخانه.

بۆ نمونه: ژوره كه ی ماله وه م و دواتر دایكم، باوكم،
شمه کی یاری كردنه كانم، بالنده كانی باله كونه كه. كاتیک
له قوتابخانه بیر له وانه ده كه مه وه، ده مه ویت بگريم. له

پەنجەرەكەۋە سەيرى دەرهۋە دەكەم. لە دەرهۋە ھەور بە ئاسمانەۋەيە.

ناچم بۇ قوتابخانە. چونكە لەوئى ھىچ شتىكم خۇش ناۋىت.

رۇژى پىشوو وىنەى درەختىكم كىشا. مامۇستا وتى،
"ئافەرىن، زۇر درەختت دروست كىردوۋە." دانەيەكى تىرىشم
دروست كىرد، ئەمەيان گەلاى پىتوۋە نەبوو.
دواتر يەكىك لەوان ھات، گالتەى پىن كىردم.

ناچم بۇ قوتابخانە. كاتىك شەۋ دەخەوم بىر دەكەمەۋە
كە بەيانى دەچمە قوتابخانە، بىتاقەت دەبم. دەلېم، "ناچم
بۇ قوتابخانە." دەلېم، "چۇن شتى وا دەبىت! ھەموو كەس
دەچىت بۇ قوتابخانە."

ھەموو كەس؟ ئەۋكات با ھەموو كەس بچىت، چى دەبىت
ئەگەر من لە مالەۋە بىمىنەۋە؟ دۋىنى چۈوبووم، بەيانى
ناچم، رۇژى دواتر دەچم.

ئەگەر لە مالەۋە لە جىگەكەمدا بوومايە. ياخود لە
ژورەكەمدا. خۇم بەتەنھا. لەم قوتابخانەيە نەبوومايە، ئىتر
لەكۋى بوومايە با لەوئى بوومايە.

ناچم بۇ قوتابخانە، نەخۇشم. دەبىنن، كە دەلېن
"قوتابخانە" گەدەم تىك ھەلدېت، سىكم دەھىشېت، ھەتتا ناتوانم
ئەۋ شىرەش بخۇمەۋە.

شىر ناخۇمەۋە، ھىچ شتىك ناخۇم، ناچم بۇ قوتابخانە.
زۇر خەمبار دەبم، ھىچكەس منى خۇش ناۋىت. ئەۋ دوو مندالە
لە قوتابخانەن. دەستەكانيان دەكەنەۋە و پىگەم پىن دەگرن.

چووم بۆ لای مامۆستا. مامۆستا وتی، "بۆچی به دوامدا دینیت؟" شتیکت پی بلیم، بهلام نابیت تووره بییت. من هر بهدوای مامۆستادا دهروم، مامۆستاش دهلیت، "به دوامدا مهیه."

ئیترا ناچم بۆ قوتابخانه. بۆچی؟ له بهر ئهوهی نامهویت بچم بۆ قوتابخانه، بۆیه.

کاتیک پشوو دهینت نامهویت بچمه باخه که شهوه. له و کاته دا که هه موو کهس منی بیر چووه تهوه پشوو دهست پی دهکات. ئه وکات هه موو شتیکت تیکه لای یه ک دهینت، هه موو کهس رادهکات.

مامۆستا به خراپی سهیری من دهکات، به جوانییش نا. نامهویت بچم بۆ قوتابخانه. ئه و منداله هیه که منی خوش دهویت، به تهنها ئه و به جوانی سهیرم دهکات. به کهس مهلی، بهلام من ئه و منداله م خوش ناویت.

له و شوینهی که لینی دانیشتووم، هر وا دهوهستم. ههست دهکه م که زور ته نهام. فرمیسک له چاوه کانه وه دینه خواری. قوتابخانه م هیچ خوش ناویت.

دهلیم، نامهویت بچم بۆ قوتابخانه. دواتر روژ دهینته وه، بهیانی دیت، من ده بهن بۆ قوتابخانه. ناتوانم هیچ پینیکه نم، سهیری بهرده می خوم دهکه م، ده مهویت بگریم. وهک سهرباز جانتایه کی گه وره به پشتمه وه، له هه ورازه که دهچمه سه ره وه، چاوم له سه ر قاچه بچوو که کانه که به هه ورازه که دا سه ر دهکه ویت. هه موو شتیکت زور قورسه، تووره که که ی پشتم، شیره گه رمه که ی ناو گه دم. ده مهویت بگریم.

دەچمە قوتابخانە. دەرگای باخەكە، ئاسنە پەشەكە
دەداخریت. دایكە سەیرم بکە من لە ژوورەوهم، دەگریم.
دواتر دەچمە پۆلەوہ و دادەنیشم. دەمەویت ھەورەكە
دەرەوہ بـم.

قەلەم، دەفتەر، لاستیک؛ ھەموویان لەناو بچن.

ساله گانی قوتابخانه ی ناوه نندی مه ولود

[له پۆمانه نوێکه ی نووسهره وه به ناوی سه مه ره مه یکه له
سه رمدا. ئه و به شه ی که تییدا باس له سالانی قوتابخانه ی
ناوه نندی مه ولود کاره تاشی قاره مان ی پۆمانه که ده کات.]

ئاماده یی ئه تاتورکی کورپان له دوته په، له سه ر ته ختاییه کی
نزمی سه ره تای ئه و پێکه یه دا دروست کرابوو که دوته په
و گرده گانی پشته وه ی ده به سه ته وه به ئیستانبوله وه. له و
گه ره گانه وه که ریز کرابوون به دریزایی بۆقلوده ره -
جۆکه ی گوواوی - له و گردانه وه که به خیرایی به خانووی
بیتاپۆ داده پۆشران، کاتیک ژنه کان له باخه گانیاندا جلیان
هه لده خست، به تیرۆک هه ویریان پان ده کرده وه، کورپه
بێئیشه کان له چایخانه گاندا یاری ئۆکه ی و کاغه زیان ده کرد،
ده یانتوانی بێنا پرته قالییه که ی قوتابخانه که و په یکه ره که ی
ئه تاتورک ببینن، هه م ئه و خویندکارانه شیان ده ببینی که له
دوره وه وهک خالکی بچووک ی ره نگا وره نگ دیار بوون،

که بەردەوام لە باخە گەورەکەدا جومناستیکیان دەکرد (بە پینلاوہ لاستیکیەکانی پینانەوہ، بە پانتۆل و کراسەکەیی بەریانەوہ) لەژێر چاودیزی مامۆستا کەریمە کویردا، که لە یەک کاتدا هەم مامۆستای دین، هەم جومناستیکیش بوو. هەموو چلوپینچ خولەک جاریک، جەرەسیک لیتی دەدا، که لە گەردە دوورەکانەوہ نەدەبیسترا، بە سەدەها قوتابی دەپژانە باخەکەوہ و بلاو دەبوونەوہ، دواتر جەرەسیکی تر لیتی دەدا، که ئەویش نەدەبیسترا، هەموویان لە ساتیکدا ون دەبوون، بەلام هەموو بەیانیهکی دووشەمان لە چوار دەوری پەیکەرەکەیی ئەتاتورکدا، کاتیک هەزار و هەشت سەد قوتابی هەموویان پیکەرەوہ مارشی ئیستیقلالیان دەوت، بە شیوہیەکی بەهێز دەنگی دەدا یەوہ لەبەینی گەردەکاندا و لە دەیهەا هەزار مائی دەوروبەرەوہ دەبیسترا.

پیش ئەوہی خویندکارەکان مارشی ئیستیقلال بلین، فازیل بەگی بەرپۆبەر دەچووہ سەر پلیکانەکانی ئامادەبیبیەکە، که لە بەردەمی بیناکەدا بوو، وتاریکی لەبارەیی ئەتاتورکەوہ دەخویندەوہ، که باسی لە خۆشەویستی نیشتمان، گەل، سەرکەوتنە سەربازییە کۆنەکان - ئەو جەنگە خویناوی و پرزگاریخوازانە دەکرد، که وەک جەنگی مۆھاچ' بوون و بیر ناچنەوہ، داوای لە خویندکارەکانی دەکرد که وەکو ئەتاتورک بن. لەبەر ئەوہی خویندکارە پیر و تینکدەرەکان لە قەرەبالغییەکەدا قسەیی گالتهجاری، هەندیک جار بێتەر بیتیەکی سەیر، هەتا دەنگینکی ناخۆشیان دەر دەکرد که مەولود لە سەرەتادا لەم دۆخە تینەدەگەیشت، یاریدەدەری

١ مۆھاچ: شارۆچکەیکە لە ناوچەیی بارانیا لە باشووری هەنگاریا.

به ږیوبه، نيسکه په بکه، وهک پوښسک به وریاییه وه
یهک-یهک چاودیزی خویندکاره کانی ده کرد. به هوی نه م
چاودیزی چره وه، مه ولود دوی سال و نیویک و له تمه نی
چوارده سالیډا، له و ږوژانه ی که گومانی له پیکهاته ی
سیستمی خویندنگه که ی ده کرد، نه و خویندکاره ی ده ناسی
که هه مووکات مه ولود ږیزی لی ده گرت و هیرانی بو،
ږوخیکی به رهنکارانه ی هه بو، له کو بوونه وه قه ره بالغه کاند
هه رکاتیک بیویستایه جرتی لیده دا، هه م بۆ راستره و و
دینداره کان، هه م بۆ چه پره و و نه ته وه په رسته کان (خویندکاره
راستره وه کان هه موویان دیندار، چه پره وه کانیش هه موویان
نه ته وه په رست بوون).

نه و شته ی که به زوری دلی به ږیوبه ری ده شکاند له باره ی
داها تووی خویندنگاکه و تورکیا وه، نه وه بوو کاتیک هه زار
و هشت سه د خویندکار مارشی نیستیقلالیان ده خوینده وه و
نه یانده توانی پیکه وه بیلین. کاتیک هه ریه ک له شوینی خویه وه
به گویره ی ښاره زووی خوی مارشی نیستیقلالی ده خوینده وه،
هه تا هه ندیک خویندکاری "ده مارگیری خراب" که هیچ
مارشه که یان نه ده و ته وه، ده بووه هؤکاری تووږه بوونیکي
زوری به ږیوبه ر. هه ندیک جار خویندکاره کانی سووچنکی
باخه که ی ناو قوتا بخانه که مارشه که یان ته واو ده کرد، به لام
خویندکاره کانی سووچه که ی تری باخه که هیتشتا نه که یشتبوونه
نیوه ی مارشه که، کاتیک به ږیوبه ر ده یویست هه موویان به
یهک دل و گیان مارشه که پیکه وه بلین، بی نه وه ی گوی

۱ نيسکه په بکه: یاریده دهری به ږیوبه ر بوو. به لام خویندکاره کان نه م
ناوه یان لی نابوو.

بداتە باران و بەفر و سەرما، سەرلەنوی مارشەكەى بە ھەزار و ھەشت سەد خويندكار دووبارە دەكردەو، ھەندىك لە خويندكارەكانىش بە عىنادى و ناپەسەنى ئاوازەكەيان تىك دەدا، دەبوو ھۆكارى پىكەنىنى خويندكارەكان، ئەمەش پىگەى دەكردەو بۆ دەنگەدەنگ و شەپكرىن لەنتوان ئەو خويندكارە نىشتىمانپەرورەرانەى كە سەرمايان بوو، لەگەل ئەوانەى گالتهجارپىيان دەكرد و خويندەنەوہى مارشەكەيان تىك دەدا.

مەولود لەبەر ئەوہى لە يەكەم سالەكاندا بە ھىچ جۆرىك نەيدەويست دەست وەرداتە كارى سياسىيەو، دوراودور سەيرى ئەم شەپانەى دەكرد، كاتىك بە گالتهوگەپى خويندكارە ئازاوەچىەكان پىدەكەنى، ناوہوہى پوومەتى خۆى دەگەست بۆ ئەوہى ئىسكەپەيكەر (يارىدەدەرى بەرپوہەر) نەبىنىت كە پىدەكەنىت، بەلام پاش كەمىكى تر كە ئالا مانگ و ئەستىرەبىيەكە ھىدى ھىدى بەرز دەبووہو، بە ھەستى تاوانبارىيەوہ چاوى پەر دەبوو لە ئا، لە ناخوہ دەستى دەكرد بە وتنى مارشەكە. مەولود سەرەپاى ئەوہى تاكو تەمەنى بەرەوپىش بچووايە مەيلى واتا نەپتىيەكان و ئازاوەچىتى لە پۆچىدا گەشەى دەكرد، بەلام تا كۆتايىيى ژيانى لە ھەر شوپىنك - ھەتا لەناو فىلمەكانىشدا - ئەگەر ئالايەكى توركىيائى بىنيايە كە بەرز دەبىتەو، دووبارە بە بىنىنى ئەو دىمەنە چاوى ئاوى دەكردەو.

مەولود زۆر ئارەزووى بوو وەك ئەتاتورك بىت، كە ھەموو شتىكى لەپىناوى نىشتمانەكەيدا بوو، ھەر وەك چۆن بەرپوہەركەى لە رىپوہەسى ئالاھەلكردنى پوژى

دووشه مماندا دهیویست. هر بۆیه ده بوایه سی سالی ناوهندی و سی سالی نامادهیی ته او بگردایه. له بهر ئه وهی تا ئیستا هیچ که سیک نه له خیزانه کهی و نه له لادیکه یاندا ئه مهی به ده ست نه هیتابوو، ئه م ئامانجه، ئالا، نیشتمان، ئه تاتورک که خه یالگردنیان خوش بوو، هر له سه ره تای خویندنی قوتابخانه ی سه ره تاییه وه وهک شتیکی پیروز که به ده سته پتانی قورسه له میشکی مه ولوددا مانه وه. زۆربه ی ئه و خویندکارانه ی که له گه ره کی خانوو بیتاپۆکانی وهک دوخته په و کوشته په وه ده هاتن بۆ قوتابخانه، یان له گه ل باوکیاندا کاریان ده کرد، که له کۆلانه کاندایه فرۆشیاری ده کرد، یا خود وهک شاگردیک لای دوکانداریک کاریان ده کرد. مه ولود ده یزانی ئه مانه که که میک گه وه بوون ده سته ردارای قوتابخانه که یان ده بن. زۆربه یان سه ره یان ده گرت بۆ ئه وهی وهک شاگردیک بچنه لای خاوه نی سه موونخانه یه ک یان چاکه ره وه یه کی ئوتومبیل یان له حیمچییه ک. زۆربه ی ئه وانیه ی که باوکیان له بنیاتنانه کاندایه کریکاریان ده کرد، ئیشیان له شوینی ئیشه بیکه لکه کان، یان کارگه کاندایه کرد، بیریان له ته واوکردنی قوتابخانه نه ده کرده وه، به لکو بیریان ده کرده وه که چی زووتره له شوینی ئیشیکدا بین به شاگرد. گه وه ترین کیشه ی فازیل به کی به ریۆبه ر، که له زۆربه ی ئه و رۆژانه ی سه ریچیه ک، یا خود یاخیبوونیک له قوتابخانه دا رویی ده دا پۆلیسی بۆ قوتابیه کان بانگ ده کرد، ئه وه بوو که نیوانی ئه و مندالانه ی له ریزه کانی پیشه وه دانیشتبوون و له خیزانیکه باشه وه هاتبوون له گه ل قه ره بالفی خویندکاره بیده رامه ته کاندایه بگونجینیت و په یه وه ی یاسا بکات. له بهر ئه وه

له كاتى رېنورەسى ئالاھەلكرنددا فەلسەفەيەكى بۇ خۇى داھىتابوو، كه وهك ئاموزگاربيەكى واتادار دەرى دەبىرى: "پەرورەدەيەكى باش، جياوازىي نىوان هەزار و دەولەمەند ناھىلىت!" مەولود تىنەگەيشتبوو كه فازىل بەگ بەم وتەيەى دەبويست بە خویندكارە هەزارەكان بلىت، "ئەگەر باش بخوینن و خویندن تەواو بکەن، ئىووش دەولەمەند دەبن؟" ياخود مەبەستى ئەوہ بوو، "ئەگەر باش بخوینن، ئەوا چەند هەزارىش بن پىتانهوہ ديار نايىت؟"

بەريۆبەر بۇ ئەوہى بۇ هەموو تورکىيائى بسەلمىنىت كه پەرورەدەى ئامادەيىي ئەتاتوركى كورپان زور باشە، دەبويست تىپى ئامادەيىيەكەى نمرەيەكى باش بەدەست بەينن لە پىتسبركىي زانىارى ئامادەيىيەكاندا لە رادىۆى ئىستانبول. بۇ ئەوہى مىژووى لەدايكبوون و مردنى پاشاكانى عوسمانىيان پى ئەزبەر بکات و بەم ئامانجەى بگات، زۆرىنەى كاتى لەگەل ئەو تىپەدا بەسەر دەبرد كه دروستى كردبوون لە قوتابخانە و زۆربەيان مندالى خىزانە باشەگانى گەرەكەكەى سەرەوہ بوون، (لەنىوان خویندكارە تەمبەل و ئىرەيىكەرەكاندا بە خویندكارە ئەزبەرکەرەكان ناويان دەبردن). لە رېنورەسى ئالاھەلكرنددا بە شىوہەيەكى نەفرەتى باسى لەو خویندكارە كۆنانە دەکرد كه بۇ شاگردىكردى چاككەرەوہ و لەحىمچى وازيان لە خویندن ھىتابوو، وهك بلىي خيانەتيان لە رېوناكبرى و زانست كرديت؛ سەرزنەشتى ئەو خویندكارانەى دەکرد كه وهك مەولود هەم دەچن بۇ قوتابخانە، هەم دواى نيوەرۇ دەچن بۇ ماستقرۇشتن؛ بۇ ئەوہى ئەو قوتابىيانە بەينىتە سەر رېنگەى

راست که تووشی دهردی پاره‌پیداکردن بوون، هاواری دهکرد، "زانست تورکیا رزگار دهکات، نهک چیشترفروش و گه‌سفرؤش و که‌بابفروش‌ه‌کان!" نه‌نیشتاینیش هه‌ژار بوو؛ هه‌تا له قوناغی ناوه‌ندیدا له وانه‌ی فیزیادا دهر نه‌چوو‌بوو و له پۆله‌که‌یدا مابوو‌ه‌وه، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی سئ-چوار فلس په‌یدا بکات، هیچ کاتیک ده‌ستبه‌رداری قوتابخانه‌که‌ی نه‌بووه، له کۆتاییدا ئه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتنیشی به‌ده‌ست هه‌ناوه‌ ئه‌و و گه‌له‌که‌ی بووه.

ئیسکه‌په‌یکه‌ر: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌هه‌له له قسه‌کانی به‌رئوبه‌رکه‌مان تینه‌گه‌ن که به نیه‌تیکی باشه‌وه ده‌یکرد، بۆ ئه‌وه‌ی هانی قوتابییه‌کان بدات بخوینن، به مۆله‌تی ئنوه منیش دیمه‌ نیوانه‌وه. له راستیدا ئاماده‌یییه‌که‌مان، ئاماده‌یی ئه‌تاتورکی کورپان له دوتته‌په، بۆ ئه‌وه دروست کرابوو که ئه‌و مندالی کارم‌ند و پاریزه‌ر و پزیشکه‌ هاوچه‌رخ و ئه‌وروپاییانه په‌روه‌رده‌یه‌کی باشی تیدا وه‌ر بگرن، که له گه‌رکه‌ی مه‌جیدییه‌کوئی^۱ و ده‌ورو به‌ریدا له گه‌رکه‌که‌کانی سه‌ره‌وه‌دا له ئه‌پارتمانی هاوبه‌شیی بازرگانیه‌کاندا ده‌ژیان. به‌لام به‌داخه‌وه کاتیک که‌وته به‌ر لیشاوی کۆمه‌لئیکی زۆر له مندالانی هه‌ژاری ئه‌نادولو، که له‌و گه‌رکه‌ بیتاپۆیانه‌وه هاتبوون که له دوایین ده‌ سالدا، به‌تایبه‌تی دوا‌ی ساله‌کانی ۱۹۷۰ له گرده‌ چۆله‌کانی پشته‌وه به‌ شیوازیکی نایاسایی

۱ مه‌جیدییه‌کوئی: گه‌رکه‌کینه له ئیستانبول له به‌ری ئه‌روپا.

دروست كرابوون و بلاو بېوونه‌وه، له‌بەر ئه‌وه به‌رېوه‌بردنى ئه‌م ناماده‌بېيه جوانه كه‌وته بارىكى ئاسته‌مه‌وه. سهره‌راى ئه‌وهى زورېك له خوېندكاره‌كان دهر كرابوون له قوتابخانه‌كه‌ماندا، به هوى ئه‌وهى فروشيارېيان ده‌كرد و نه‌دهاتن بۇ قوتابخانه، يان ده‌ستيان ده‌كرد به كارېك و ناوى خويان ده‌سرىيه‌وه له قوتابخانه، به هوى دزىتى و په‌لاماردان، ياخود تارانى وهك هه‌رپه‌شه‌كردن له ماموستا و ده‌ستدرېژىكرده سهرى، هېشتا پوله‌كه‌مان لىوانلىو بوو له خوېندكار. له و پوله هارچه‌رخانه‌دا كه بۇ سى خوېندكار دروست كرابوون، به‌داخه‌وه ده‌يلېم كه په‌نجاوپېنج كه‌س وانهى تېدا ده‌خوېنىت، له‌سهر ههر كورسېيه‌كى دووكه‌سى، سى خوېندكار داده‌نېشىت، ئه‌وانهى له كاتى پشوو‌ه‌كاندا به‌بى وه‌ستان رايان ده‌كرد و يارېيان ده‌كرد، وهك ئوتومبېل بهر يهك ده‌كه‌وتن. به‌داخه‌وه ده‌يلېم كه قؤلونيا ده‌ده‌ين به ژوورى ماموستايان، چونكه كاتېك جه‌رەس لى ده‌دات، شه‌رېك دروست ده‌بېت، ياخود شله‌ژاوبېهك دروست ده‌بېت، ئه‌وكات به‌كارى ده‌هېنن بۇ هوشه‌يتانه‌وهى ئه‌و خوېندكاره بېه‌يزانه‌ى كه ده‌بوورېنه‌وه به هوى كه‌وته‌نه‌ژېر ده‌ست و پېوه له ئه‌نجامى قهره‌بالغى ناو هؤل و سهر پلىكانه‌كانه‌وه. له ناوه‌ندىكى ئه‌وه‌نده قهره‌بالغدا به‌دلنپايى ئه‌گه‌ر به شىوازى پېله‌به‌ركردن وانه به خوېندكار بلىيت كارېگه‌رتره، وهك له شىوازى تېگه‌ياندن. چونكه له‌به‌ركردن هم يارمه‌تېى گه‌شه‌سەندنى زه‌ينى خوېندكار ده‌دات، هم فىرى ئه‌وهى ده‌كات رېز له گه‌وره‌كانى بگرېت. كتيبه‌كانى وه‌زاره‌تى په‌روه‌ده‌شمان به هه‌مان لؤژېك نووسراوه. توركييا پېك

دیت له پینج ناوچه. ورگی مانگا له چوار بهش دروست کراوه. جهنگی پریفه زهی ده ریایی سالی ۱۵۲۸ جیا ده بیته وه بؤ دوو قوناغ. له دونیادا پینج قاره هیه، حهوت خال هیه له ریکه وتنی کارلوفچهی سالی ۱۶۹۹ دا. ده وله تی عوسمانی، داگیرکردنه کان به هوی پینج هؤکاره وه چۆته قوناغی شؤرشیکی وه ستاوه وه. ئه لفیتی تورکی بیستونو بیته، له ناو ئاویشدا دوو توخم هیه.

مه ولود له پۆلی یهک و نیوهی پۆلی دووی ناوه ندیدا، تووشی دله راو کینه کی زور بوو، که ئایا له کویدا دابنیشیت. ئه و کاتانهی که هه ولی ده دا ئه م کیشه یه چاره سه ر بکات تووشی قهیران و گرژی ده بوو، وهک فه یله سووفه کۆنه کان که ده گه رین بؤ وه لامیک له باره ی: ئایا پیویسته چی بکه ییت له ژاندا. له سالی یه که می ده ستپیکردنی قوتابخانه یدا، هه ر وهک چۆن به ریوبه ر ده یوت، "ئه گه ر بییت به پیای زانست، که ئه تاتورک شانازیت پیوه بکات." تیگه یشتبوو که پیویست ده کات هاورییه تی مندالی ئه و خیزانه باشانه ی گه ره که که ی سه ره وه بکات، که ده فته ره کانیا ن و بۆینباخه کانیا ن و ئه رکه کانی ماله وه یان به ریکوپینکی ده کرد. مه ولود هیشا ریکه وتی خویندکاریکی نه کردبوو (له سی بهش، دوو بهشی خویندکاره کان) که هه م وهک خوی دانیشتووی خانووی بیتاپۆ بیت و هه م له وانه کانیدا زور سه رکه وتوو بیت، به لام له باخه که دا ریکه وتی چه ند خویندکاریکی کردبوو،

که قوتابخانەیان بەجیددی گرتبوو، لەبەر ئەوەی وەک خۆی پێیان وتبوون، "بەراستی ئەم مندالە زۆر ئاقلە، با بخوینیت،" سەرەرای ئەوەی ئەم خویندکارانە لە گەرەکی خانووہ بیتاپۆکاندا دەژیان، بەلام نەیتوانیبوو پەیوەندی دروست بکات لەگەڵ قەرەبالغی قیامەتی ئامادەییەکی و ئەو خویندکارە پۆختەنەیانەکی که لە قوتابخانە نزمیان دەکردنەوہ و ناویان دەبردن بە "مانگا". ئەمەش ھۆکارەکی ئەوہ بوو که "مانگا"کان بە چاوی گومانەوہ سەیری مەولودیان دەکرد، بەتەنھا لەبەر ئەوەی وەک ئەوان لە خانووی بیتاپۆدا دەژی. مەولودیش تێدەگەیشت که تیروانینە زۆر گەشبینەکی مانگاکان بەرامبەر بە ژیان بۆشە: لە راستیدا ھەستی دەکرد که ئەم مندالە "عاقلانە" گەمژەن، که وایان دەزانی ئەگەر کتییی جوگرافیای پۆلی یەکی ناوھندی لەبەر بکەن، لە داھاتوودا دەولەمەند دەبن، لەبەر ئەوہ ھیچکات نەیدەویست لەوان بچیت.

ھاوڕێیەتیکردنی لەگەڵ ھەندیک مندالی خیزانە باشەکان که لە پۆلدا لە ریزەکانی پێشەوہدا دادەنیشان، دانیشتی لەتەنیشت ئەوانەوہ، دەبووہ ھۆی ئەوەی مەولود زیاتر ھەست بە دلخۆشی و باشیی خۆی بکات. بۆ ئەوەی بچیتە ریزی پێشەوہ، دەبووایە بەردەوام سەیری ناو چاوی مامۆستاکانی بکردایە، کۆتاییی ئەو پرستانەکی یەکسەر لە دەمی مامۆستاکان وەر گرتایەتەوہ که دەستیان دەکرد بە وتنی، بەلام بە لۆژیککی پەرورەدە کۆتاییەکیان نەدەوت، لەگەڵ ئەوہشدا دەبوو بە دەنگیککی بەرز بیوتنایە. کاتیک

١ مانگا: بەو خویندکارانە دەوتریت که بە ریزەیککی زۆر سەمی دەکەن.

ماموستا پرسپاریکی ده کرد، نه گهر مه ولود وهلامه که شی نه زانیبایه به شیوه یه کی جوان به به رده وامی په نجهی به رز ده کرده وه، وهک بلیی وهلامه که ی بزانییت. بۆ نمونه ماموستای میژوو رامسیس (به راستی له مؤمیا ده چوو) دهیوت، "ئه تاتورک، وتبوی چه ند دلخوشییه که چیم؟" مه ولود یه کسه رسته که ی ته واو ده کرد، "که تورکم!" نه گهر رامسیس نه یشیوتایه، "نافه رین" به سه یرکردنه که یدا یه کسه ر دیار بوو که مه ولودی په سه ند کردو وه... مه ولود وهک نه وهی که له قوتابخانه که ی له یدا ده یکرد، له وانه کاندا ده سته کانی ده خسته سه ر سنگی، بی نه وهی هیچ جووله یه ک بکات، وهک په یکه ر داده نیشت، به رده وام په نجهی هه لده بپی، هه ندیک جار خوی بۆ نه ده گیرا بانگی ده کرد، "ماموستا، ماموستا، من!" له سایه ی ئه م هه لسوکه وته نیه تباشانه یه وه، وهک سه لمینه ریکی قسه دلخوشکه ره که ی به ریوبه ر، که دهیوت په روه رده ی باش جیاوازیی نیوان ده وله مند و هه ژار ناهیلیت، نه گهر کاتییش بییت، له ریزه کانی پیشه وه شوینیکی بۆ خوی ده دوزییه وه. به لام ئه و مندالانه ی ئه پارتمانه کانی گه ره که که ی سه ریشه وه، که مه ولود ده یویست بچیته ناویانه وه، زۆر سه یر بوون، له وانه بوو هه رساتیک دلی مرؤف بشکینن. له پۆلی یه کی ناوه ندیدا، مه ولود له گه ل زاوا، که تاییه تمه ندیتی ئه وهی به ده ست هینابوو له ریزی پیشه وه دا له ته نیشتیه وه دابنیشیت، له رۆژیکی به فراویدا له مه یدانی پشوداندا هه ردووکیان له مه ترسیی بوونبه ژیر ده ست و پتوه رزگاریان ببوو له ناو ئه و قه ره بالغیه دا که یاریی تۆپی پنیان ده کرد، (به تۆپنک که له رۆژنامه ی کۆن دروست کرابوو، په ستینرابوو وه و به ده زوو

دوورابوو، چونکه قەدەغە بوو تۆپی پی ببەیت بۆ قوتابخانە (بە شىتتى رايان دەکرد، ھاواريان دەکرد، قوماريان دەکرد (بە وينەى ياريزانەکان و قەلەمى بچووک و ئەو جگەرانیەى كە كرابوون بە سى پارچەوہ). كاتىك زاوا بۆ ساتىك توورە بووبوو، ئاوپرى دابووہوہ بۆ مەلود، وتبووى، "لادىيىبەكان ئەم قوتابخانەيەيان پىر كردهوہ، باوكم ناوونوسىيەكەم لەم قوتابخانەيە ھەلدەگرىت، دەچم بۆ قوتابخانەيەكى تر."

مەلود ئەو پۆژە تىگەيشتبوو كە زاوا سەرەراى ئەوہى سكالالەو قوتابىيانە دەكات كە لە خانووە بيتاپۆكانەوہ ھاتوون، ھىچ دركى نەكردوہ، بە خەياليشيدا نەھاتوہ كە ئەو ھاوپىيەى بەردەوام لەتەنىشتىوہ دادەنىشت لە خانووى بيتاپۆوہ ھاتوہ.

زاوا: بە شىوہيەك ھەلسوكەوتم لەگەل مەلوددا دەکرد، وەك بلنى نازانم كە تازە لە لادىوہ ھاتوہ، لە خانووى بيتاپۆدا دەژى، مەلود ئەم ھەلسوكەوتەى وەك جۆرە ھەستناسكى و بەريزيبەك وەر دەگرت. بە رىژەيەكى زۆر گرنگىم دەدا بەوہى كە چاكەتەكەم و بۆينباخەكەم كەشخە بن، لەبەر ئەوہى ھەندىك بەيانى قۆلۇنيائى رىشتاشىنەكەى باوكم - كە پزىشكى ژنان بوو - بە رىژەيەكى زۆر دەدا لە خۆم و دەھاتم بۆ ناو پۆل، لە يەكەم مانگى قوتابخانەدا ناويان نام زاوا. بۆنەكە ئاسوودەيى دەدا بە ھەموو خويندكارەكان، چونكە پۆلەكەمان بۆنى پىسى ھەناسە و ئارەقەى لى دەھات،

ئەو پوژانەى قۇلۇنيام لە خۆم نەدايە، دەيانپرسی، "زاوا، ئەمپرو شايى نيبه؟" من كەسيك نيم يەكسەر دلم بشكيت، وەك ئەوەى هەنديك بەو جۆره تيم دەپوانن. جاريكيان يەك مستەكۆلەى بەهيزم دابوو بە چەناگەى سەرسەرييەكدا، چونكە بە بيانوى ئەوەى كە بەباشى بۇنى قۇلۇنياكە بكات بەگالته جارييەو لووتى هيتابوو بەرەو ملم، وەك بلىنى من حيز بم، ئەوكات بەپريزم بەدەست هيتابوو لای خویندكارە ئازاکان كە لە پريزى دواو دادەنيشتن. لەبەر ئەوەش لەم قوتابخانەيەدا دەخوينم، چونكە باوكە رەزىلەكەم پارەى نەدەدا تا لە قوتابخانەى تايبەت بخوينم.

پوژيكيان خەفەتمان هەلدەپرشت لەسەر ئەم بابەتانە، لەو كاتەدا مامۇستای بايولوژى، مەلاحەتە زلە، وتبووى، "١٠١٩، مەولود كاراتاش، زۆر قسە دەكەيت، بچۆره دواو!"
منيش وتبووم، "مامۇستا ئيمە هيچ قسەمان نەكردوو!"
ئەمەم لەبەر ئەوە نەوت (وەك مەولوود پىنى وا بوو) كە پۇحىكى جواميرانەم هەيە، لەبەر ئەوەى دەمزانى كە مەلاحەت هيچكات خویندكارىكى وەك من نانئيريتە پريزى دواو، چونكە مندالى خيزانىكى باشم.

بەلام مەولود لەبەر ئەوەى نيردرایە ريزەكەى دواو، زۆر زوير نەبوو. لەووبەريش نيردرابوو پريزى دواو، بەلام بە هۆى بەپريزى و پاكى و سيما مندالئاساكەيەو و بەردەوام پەنجەبەرزكردنەوەى لە پۇلدا، دەيتوانى ريگايەك بدۆزيتەو و

بچیتەوہ ریزی پیشەوہ. ھەندیک جار مامۆستایەک بۆ ئەوہی بەرگری لە ژاوەژاوەکەى ناو پۆلەکە بکات، جیگۆرکیتی بە ھەموو پۆلەکە دەکرد. کاتیک مەولودی سیماشیرین لەو ساتانەدا بە ویستیکی زۆر و ملکہچیپەوہ سەیری ناو چاوی مامۆستاکی دەکرد، دەیتوانی ئەوہ بە دەست بەینیت کە لە پیشی پیشەوہ دابنیشیت، بەلام دواتر بینانسی دووبارە دەبوو ھۆکاری ئەوہی کە بینرنەوہ ریزی دواوہ.

جاریکیان زاوا بە بەجەرگیپەوہ بەرھەلستی لە مامۆستای بایلۆجی، مەلاحەتە مەمکزل، کردبوو، کاتیک بریاری دابوو مەولود بنیترتە ریزی دواوہ.

”مامۆستا، با لە پیشەوہ دابنیشیت. چی دەبیت، وانەکەى ئیوہی زۆر خۆش دەویت.“

مەلاحەتەى زالم وتبوی، ”نایبیت، بالایەکی پیوہیە دەلنی درەختە. ئەوانەى دواوہ بە ھۆى ئەوہوہ ناتوانن تەختەکە ببینن.“

مەولود بە گۆیرەى تەمەنى گشتی خویندکارەکان لە پۇلدا، گەرەتر بوو، چونکە دواى ئەوہى خویندنى سەرەتایى تەواو کردبوو باوکی بەبى ھۆ ئەوى سالیک لە لادى ھیشتبووہوہ. چەستەىەکی زۆر گەرەتریشى ھەبوو بە بەراورد بە چەستەى ھاوتەمەنەکانى. کاتیک لە ریزی پیشەوہ دەگەراییوہ بۆ ریزی دواوہ، شەرم داى دەگرت، مێشکی پەيوەندیپەکی سەیری دروست دەکرد لەنیوان چەستە زلەکەى و خوروی دەستپەرکردنیدا، کە تازە فیری ببوو. کاتیک مەولود دەگەراییوہ ریزەکانى دواوہ، ئەوانەى دواوہ بە چەپلە و بە وتافی، ”مەولود بۆ لانەى خۆت!“ پیشوازییان لى دەکرد.

ریزه‌کانی دواوه شوینی چه‌ته، ته‌مب‌ل، بی‌میشک، به‌هیزه زلجه‌سته‌کان، پیره‌کان، نا‌ئومیده‌کان بوو، که نه‌مه‌نده مابوونه‌وه سه‌ریان گیزی ده‌خوارد، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا شوینی نه‌و قوتابییانه بوو که له داهاتوویه‌کی نزیکدا له قوتابخانه دهر ده‌کران. هه‌ندیک جار له‌ناو نه‌وانه‌ی که ده‌نیردرانه دواوه، نه‌و خویندکارانه‌شی تیندا بوو که کاریکیان ده‌دوژییه‌وه و وازیان له قوتابخانه ده‌هینا، به‌لام هه‌ندی قوتابی جگه له قوتابخانه هیچ کاریکی تریان بو نه‌دوژرایه‌وه و له ریزه‌کانی دواوه‌دا پیر ده‌بوون. هه‌ندیکیان هه‌ر له رۆژانی سه‌ره‌تای قوتابخانه‌وه خویان ده‌چوون له ریزی دواوه‌دا داده‌نیشتن، چونکه ده‌یانزانی تاوانبار و گه‌مژه‌کان پیر یاخود که‌ته و زلن. هه‌ندیکی تر که وه‌ک مه‌ولود بوون، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌یاندته‌وانی قبولی نه‌وه بکه‌ن که ریزه‌کانی دواوه چاره‌نووسیکی خراپه‌ بویان، وه‌ک هه‌ندیک هه‌ژار چون دوی هه‌ولیکی زۆر و خه‌یال‌رووخان، له کۆتایی ژیاناندا ئینجا له پاستیی به‌نازاره‌که تیده‌گه‌ن، که هیچکات ده‌وله‌مه‌ند نابن. قوتابییه‌کانی دوو ریزی دوی دواوه تیکرای ته‌مه‌نیان چوارده و نیو بوو، به‌گویره‌ی حسابیک که مه‌ولود یه‌ک جار کردبووی (به‌به‌راورد به‌وه‌ی که ته‌مه‌نی خویندن له پۆلی یه‌کی ناوه‌ندی، دوانزه‌یه) زۆر له مامۆستاگان به‌ نه‌زموون ده‌یانزانی که بیته‌وده‌یه‌یه کار بکه‌یت بو نه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی دواوه فیری شتیک بکه‌یت، له‌سه‌رووشیانه‌وه مامۆستای میژوو، رامسیس (به‌پاستیش له مؤمیا ده‌چوو)، هه‌ندیکی تریشیان له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌ترسان (بو نمونه: مامۆستای ئینگلیزی تیندا خانی گه‌نج و ترسنوک، که مه‌ولود له ریزی پیشه‌وه‌دا

چاوی دەخستە ناو چاویەوہ و زۆر دلخۆش دەبوو، بی ئەوہی درکی پی بکات عاشقی بیوو) کہ بکەونە شەرہوہ لەگەل ریزی دواوہدا، دەترسان لەوہی لەگەل خویندکاریکدا بکەونە مناقەشەوہ، زۆر جار بە ہیچ شیوہیەک سەیری ئەو ئاراستەیان نەدەکرد. مەولود لە مانگەکانی سەرەتای پۆلی یەکدا، لەبەر دلخۆشیی ئەوہی کہ لەگەل مامۆستا ئیدا خانمدا چاویان بچیتە سەر چاوی یەک، زۆر ویستبووی لە ریزەکانی پیشەوہ دا بنیشیت.

هیچ مامۆستا یەک نەیدەویست رێک و راست لەگەل ئەوانە ی دواوہدا بکەوێتە بەریەککەوتنەوہ، هەتا بەرپیوبەریش کہ دەیتوانی هەزار و هەشت سەد خویندکار پێکەوہ بترسینیت، نەیدەویست بکەوێتە دۆخیکی وەهاوہ، چونکە ئەم گرژییانە لەوانە بوو بەخیرایی ئاراستەییەکی خویناوی وەر بگریت، لەوانە بوو نەک هەر بەتەنھا ریزەکانی دواوہ، بەلکو هەموو پۆلەکە پەلاماری مامۆستا کەیان بدایە. ئەو بابەتە ی کہ هەموو پۆلەکە ی توورە دەکرد، ئەوہ بوو کہ مامۆستا کان گالته یان بە شیوازی قسەکردن و تەمبەلی و زییکە سوورەکانی سیمای ئەو خویندکارانە دەکرد کہ لە خانووە بیتاپۆکانەوہ هاتبوون. لەبەر ئەوہی هەندیک خویندکار بەردەوام گالته جارپیان دەکرد وەک بلیی مامۆستا زیاد لەوانە، چیرۆکیکی رابواردن باس دەکات، مامۆستا کان دەیانویست بە لیدانیان بە راستە، بە سووککردنیاں بپیریز و بیدەنگیان بکەن. سەردەمیک مامۆستای کیمیا، فەوزی خۆدەرخرەر، کہ هەموو کەس رقی لینی بوو، چونکە گالته ی بە شیوازی قسەکردن و جلو بەرگی خویندکاریکی رۆژەلاتی

(ئەو سەردەمە کەس نەیدەتوانی وشەیی کورد بەکار بهێنیت) کردبوو، ھەموو جارێک کە پووی کردبوو تەختەکە بۆ ئەوێ شینواری پینکەتەیی قورقوشم بنووسیت، لەسەر تەختەرەشەکە ببوو نیشانەیک بۆ خۆیندکارەکانی تر و ئەوانیش بە قەلەمجافی ناوبۆش، کە فوویان پێدا دەکرد، دەیان دەنکە برنجیان بۆ ھاویشتوو، لە ئەجامدا ئەو دەنکە برنجانە وەک دەستپێژی فیشەک بەسەریدا باریون.

بەھیزەکانی ریزەکانی دواوە، ھەندیک جار لەبەر ئەوێ کە دەیانزانی مامۆستاکی بێتیز و ترسنۆکە، ھەر بۆ خۆشی و کەیفی خۆیان دەیانترساند، ھەندیک جاریش ھەر بەئارەزوو قسەیان بە مامۆستاکیان دەبەری:

"ئیتەر بەسە مامۆستا، ئەم وانەییە زۆر درێژەیی کێشا، بێزار بووین، کەمیکیش باسی گەشتەکەتمان بۆ بکە، ئەوێ ئەورووپا دەلێین!"

"مامۆستا، بەراستی تۆ بە تاقی تەنھا بە شەمەندەنەفەر تاکو ئیسپانیا چوویت؟"

ئەوانەیی دواوە، وەک ئەوانەیی لە ھاویناندا لە سینەمای باخەکاندا، بەبەردەوامی لەبارەیی فیلمی سەر پەردەکەوێ قسە دەکەن، لە پۆلدا بە دەنگیکی بەرز بەبێ وەستان قسەیان دەکرد لەبارەیی دۆخی ناو پۆلەکەوێ، چیرۆکیان دەگێرایەو، ھەموویان پینکەوێ بەژاوەژاوەوێ قاقایەکی وایان لێدەدا، ھەندیک جار مامۆستاکی سەر تەختەکە کە پرساری دەکرد، لەگەل خۆیندکارەکەیی پیشەوێ کە وەلامی دەدایەوێ گۆبببستی یەکتەر نەدەبوون. ھەموو جارێک کە مەلود دەنێردرایە ریزی دواوە، بەئەستەم دەیتوانی گۆبببستی ئەو

بابەتە ببیت كە مامۇستا باسى دەكات. بەلام با بەھەلە
تینەگەن، بەنیسبەت مەلودەوہ دلخۇشتین ساتی قوتابخانە
ئەوہ بوو كە ھەم بە سوعبەتەكانی ئەوانەى دواوہ پېئیکەنیت،
ھەم گوینگرتنى بوو لە مامۇستا ئیدا.

مستەفا ئەھەندى: ھەلبەتە مەلود لە ھاویندا لەگەل مندا
ھاتەوہ بۆ لادى. لە پاییزی داھاتوودا كە مەلود لە پۆلى
دوى ناوہندى بوو لە ئىستانبول، ھىشتا شەرمى دەکرد
لە كۆلانەكاندا ھاوار بكات، "مااااستفروش ھات!" بەلام ئیتر
پراھاتبوو لەگەل ئەوہى دارەكە بخاتە سەر شانى و سەتلى
ماست و مەنجەلى بۆزا ھەلبگرت. وەك ئاگادارم كەردبوو
دواى نیوہپوان، لە چىشتخانەيەكى كۆلانەكانى پشستەوہى
بەيئۇغلوہوہ^۱ سەتلە بەتالەكانى ھەلدەگرت دەيگواستەوہ بۆ
گەنجینەكەى سىركەجى^۲، دواتر ئەو سەتلە پراہەى كە لە
گەنجینەكە ھەلى دەگرت، ياخود مەنجەلە بۆزا خاوەكانى كە
لە دوكانى وەفا ھەلى دەگرت لە بەيئۇغلو، لە شوینی ئىشى
پاسیم داى دەنا، كە بۆنى رۆن و پيازی سوورەوہكراوى
لى دەھات، دواتر دەگەرايەوہ بۆ دوتتەپە. ھەندىك شەو
لەگەل مندا دەھات بۆ بۆزافروشتن، ھەندىك شەویش
كاتىك مەلود لە مالەوہ دەمايەوہ، لەگەل خىودا سەعی
لە وانەكانیدا دەکرد، پاشان خەوى لى دەكەوت. كە خىوہكە

۱ بەيئۇغلو: گەرەككە لە ئىستانبول، لە بەرى ئەوروپا.

۲ سىركەجى: گەرەككە لە ئىستانبول، لە بەرى ئەوروپا.

دهیبینی مه‌لود خه‌وی لی که‌وتوو، له په‌نجره‌که‌وه ده‌هاته ژووره‌وه و ده‌چوو له ناو خه‌وی مه‌لوده‌وه. کاتیک شه‌وان ده‌هاتمه‌وه بز مال‌ه‌وه، نه‌گه‌ر مه‌لودم ببینیایه هینستا له‌سه‌ر میزه‌که‌سه‌عی ده‌کات، ده‌موت، "نه‌گه‌ر به‌م شیوه‌یه بروات، ماشه‌للا تو ده‌بیت به‌یه‌که‌م پرؤقیسؤر له لادیکه‌ی ئیمه‌دا." نه‌گه‌ر به‌باشی سه‌عی کردبیت ده‌یوت، "باوکه ئیستا ده‌توانیت گویم لی بگریت،" چاوه‌کانی ده‌بریه سه‌قفه‌که، به‌ئه‌زبه‌ر ده‌ستی ده‌کرد به‌خویندنه‌وه‌ی ئه‌رکی وانه‌که‌ی. که‌له شوینیکدا ده‌ه‌ستا، چاوی له سه‌قفه‌که‌وه وه‌ر ده‌گیرا به‌رووی مندا. ده‌موت، "کورم چاوه‌پینی یارمه‌تی مه‌که‌له باوکه‌ته‌وه که‌خوینده‌واریی نییه، نه‌زبه‌ره‌کات له سیمای مندا نه‌نوسراوه." له دووه‌م سالی خویندنی ناوه‌ندیدا، هیچ سارد نه‌ببوه‌وه نه‌له قوتابخانه، نه‌له فرؤشیاری. هه‌ندیک شه‌و ده‌یوت، "به‌یانی قوتابخانه نییه له‌به‌ر ئه‌وه له‌گه‌لتدا دیم بز بؤزافروشتن!" ده‌نگم نه‌ده‌کرد. هه‌ندیک پوژیش ده‌یوت، "به‌یانی سه‌عیم هه‌یه، من له قوتابخانه‌وه ریک دیمه‌وه بز مال‌ه‌وه." نه‌مه‌دوت نه‌گه‌ر به‌و شیوه‌یه بروات ئیمه‌نه‌ک له ئیستانبول، به‌لکو له لادیش نابین به‌خاوه‌نی خانویه‌ک. چونکه کوره‌که‌م هه‌رچییه‌کی په‌یدا ده‌کرد ده‌یدا به‌باوکی خوی. وه‌ک کۆرکوت و سوله‌یمانی کوره‌کانی مامی، به‌بیانوی پاره‌ی ده‌فته‌ر و کتیه‌وه هیچ پاره‌ی خه‌رجی له باوکی نه‌ده‌سه‌ند.

مەۋلۇد، ۋەك زۆرىنەي خويندكارەكانى ئامادەيىي ئەتاتوركى كورپان، ۋەك نەينىيەك ژيانى دەرەۋەي قوتابخانەي دەشارىتەۋە، دواي ئەۋەي لە كۆتا وانەيدا دەھاتە دەرەۋە، تەننەت لەگەل ئەو خويندكارانەي كە ۋەك خۆي فرۇشيارىيان دەكرد ھاۋبەشى لىدوانى ئەو كارانەي نەدەكرد كە دەيكرد. ھەندىك جار خويندكارىكى دەيىنى، بۇ نمونە ۋەك نوسرەتى خەلكى سارىقاي، كە لەگەل باوكيدا لە كۆلانەكاندا ماستى دەفرۇشت، بەلام بە شىۋەيەك ھەلسوكەۋتى دەكرد ۋەك نەيىيىيىت، كە رۆژى دواتر لە پۇلدا رېكەۋتى يەكتريشيان دەكرد، بە جورىك ھەلسوكەۋتى دەكرد ۋەك بلىنى ھىچ شتىك نەبوويت. بەلام بەئاگاۋە تىنى دەروانى، كە ئايا مندالەكە چۆن سەعى دەكات، لە پۇلدا بە شىۋەيەك دەيىنرېت كە فرۇشيارە ياخود نا، بىرى دەكردەۋە ۋ لە خۆي دەپرسى، ئەو لە داھاتوودا دەيىت بە چى، لە ژياندا چى دەكات. ھاۋرېيەكى پۇلەكەشى بىيىبوۋ كە خەلكى ئەرزىنجان^۱ بوو، لە كۆلانەكانى پشستەۋەي شىشلىيدا عەرەبانە سىتايەكەي پال پىنۋە نابوو، لەگەل باوكيدا سىتو ۋ پرتەقالى فرۇشتبوو، بەلام لەبەر ئەۋەي ھاۋرېيەكى لەلايەن باوكيەۋە سەرزەنشست كرابوو، بە شىۋەيەك ھەلسوكەۋتى كرىبوو ۋەك بلىنى نەيىيىيىت. مەۋلۇد لە كۆتايىي سالىشدا لە تارلەباشى^۲ سەرەنجى ئەو خويندكارەي دابوو كە خەلكى ماردىن^۳ بوو، لەگەل باوكيدا لغاۋى ئەسپى عەرەبانەكەي كرتبوو، كۆلانەكۆلان دەگەرپان رۆژنامەي كۆن ۋ شووشەي

۱ ئەرزىنجان: شارىكە لە باكورى كوردستان.

۲ تارلەباشى: گەرەكىكە لە ئىستانبول، لە بەرى ئەوروپا.

۳ ماردىن: شارىكە لە باكورى كوردستان.

به تال و تهنه که بیان کۆ ده کرده وه. مه ولود پۆژنیک درکی کرد که کهس له باره ی ئه و منداله وه قسه ناکات که ده برپینیکی خه یالی له سیمایدا بوو، له وانه کاندایا به رده وام له په نجه ره که وه سه یری ده ره وه ی ده کرد، ئیتر هیچ که سیک بۆ یه ک جاریش باسی ئه و ناکهن، یا خود باسی ونبوونی دوا ی چوار مانگ ده سترکردن به خویندنی له پۆلی دووه می ناوه ندی و سه رنه دانی قوتابخانه ی ناکهن. مه ولود له هه مان کاتدا تیگه یشت که چۆن هه مو ئه و هاو پینانه ی بیر چۆته وه که کاریکیان دۆزیوه ته وه و ده ستیان کردوه به شاگردیتی و وازیان له خویندنی ناوه ندی هیناوه، میتشکی دوا ی ماوه یه کی کورت ئه ویشی بۆ تا هه تایه بیر ده چیته وه.

له ناکا و ونبوونی هاو پینکانی پۆله که ی، مه ولودی هیتایه باریک که زیاتر قوتابخانه ی خۆش بوویت، بۆ ئه وه ی قوتابخانه وه ک مالیک قبول بکات، زیاتر پینویستی به وه بوو که له مامۆستاکانی نزیک ببیته وه. به و شیوه یه ش بی ئه وه ی درکی پی بکات به ته وا وه تی به سترایه وه به مامۆستای ئینگلیزییه وه، که ئیدا خانمی ته مه نگه نج بوو. ئیدا خانم پینستیکی سپیی هه بوو، چاوه کانی گه وره و سه وز بوون، ئه و به رکۆشه نه خش گه لا سه وزه ی له به ردا بوو، که له کتیبخانه که له به ری ده کرد له کاتی نۆبه تداریدا. کاتیک وشه ی ئینگلیزیی به کار ده هینا مه ولود وای ده زانی ئه و له دنیا یه کی تره وه هاتوه. مامۆستا ئیدا له به ر ئه وه ی مه راقی کتیبی هه بوو، هه ندیک پۆژ کتیبخانه که شی به پرتیوه ده برد. مه ولود زۆر بییری کرد بووه وه کاتیک ئه و له کتیبخانه که ده بیت، به ته نها بچیت بۆ کتیبه لگرتن، به لام کتیبخانه که بۆ

قوتايبيانى ناوھندى قەدەغە بوو. مەولود بەردەوام سەيرى ناو چاۋە سەوزە جوانەكانى دەكرد، بەعەشقەۋە گويى لە وانەكانى دەگرت، بەو ھۆيەشەۋە سەرنجى مامۇستاي بۇ لاي خۇي رادەكيتشا. كە نيوەي يەكەمى پۇلى دووى ناوھندى تەۋاۋ بوو، كاتىك بە شىۋەيەكى چاۋەپواننەكراۋ لەلايەن مامۇستا ئىداۋە بلاۋ كرايەۋە كە مەولود ھەلبۇزىردراۋە بۇ سەرۋكى پۇل، مەولود ھەستى كرد ئەو عەشقە نھىتتەيىيەي يىتەرامبەر نىيە، كە خۇيشى نەيدەتوانى دانى پىدا بىت.

ھەر ۋەك لە زۇربەي ئامادەيىيەكاندا ھەبوو، لە ئامادەيىيە ئەتاتوركى كورانيشدا ئەركى سەرۋكى پۇل، كە لە كۇندا پىي دەوترا نويتەر، جگە لە كەمكردنەۋەي دەردەكانى قوتايى و ئاسانكارى، بۇ ئەۋە بوو يارمەتتى مامۇستا بەدەن كە زال بىت بەسەر پۇلەكەدا. بەرپويوبەرەكان دەيانزانى باشترىن رىنگەي لۇژىكىي (ھەر ۋەك پاشاكانى عوسمانى كە ھىزىيان نەبوو بەسەر ناۋچە دوور و شاخاويىيەكاندا) كە مامۇستا پەپرەۋى بكات، لە كاتىكدا ھىزى بەسەر قوتايىيە سەركىشەكان، ياسانەناسەكاندا نەشكايەتەۋە، ھاۋبەشيكردنى دەسەلاتى بوو لەگەل بەھىزەكان و بەتەمەنەكانى پىزەكانى داۋەدا. لەبەر ئەۋە سەرۋكى پۇل نەك لەلايەن قوتايىيانەۋە، بەلكۇ لەلايەن مامۇستاكانەۋە ھەلدەبۇزىردرا. ھەندىك جار ھەلبۇزاردن دەكرا بۇ ئەۋەي ۋەك ھاۋچەرخىك يان ئەۋرۋىيىيەك بىبىنرەن، بەلام نەك ژمارەي دەنگەكان، بەلكۇ بەتەنھا ناۋى ئەو كەسە بلاۋ دەكرايەۋە كە بوۋە بە سەرۋك. ھەلبۇزاردنى مەولود بە سەرۋكى پۇل لە شوپنى خۇيدا بوو! لەبەر ئەۋەي ھەم لە رىزى پىتتەۋە دادەنىشت، ھەم بەگويەي قوتايىيانى ناو پۇلەكە جەستەي زل و كەتە بوو.

کاتیک ماموستا ئیدا وتی، "سەرۆکی پۆلهکه مان مه ولود کاراتاشه." مه ولود باوه رپی نه کرد، بی ئه وهی هیچ گوئی بداته تانهی قوتابیانی ریزه کانی دواوه وتی، "ماموستا شه ره فیککی گه وره یه بۆ من." فه رمانه که ی په سه ند کرد. دلی به خیرایی لئی ده دا. سەرۆکی پۆل چه ند ئه رکیککی زۆری هه بوو، وهک: نووسینی غیابات، هتورکردنه وهی ئه و قوتابیانه ی که هاروه اجی ده که ن پش ئه وهی ماموستا بینه پۆله وه، پشکینی زۆپاکه ئایا خه لووزی تیدا یه یاخود تیدا نییه، کۆکردنه وهی ئه و یارمه تیا نه ی که ده به خشریت بۆ یه کیتی خیزان-قوتابخانه، مانگی سوور، ریکخراوی هه یکه لی ئه تاتورک. کاتیک سەرۆک ئه م کارانه ده کات، پاره کۆ ده کاته وه، ده توانیت مسته کۆله کانی به کار به ئیتیت. به لام ئه رکی بنچینه ییی سەرۆکی پۆل، ئه وه بوو کاتیک ماموستا کان ده ترسان له وهی که له پۆلدا به ده ست یاخود راسته له و چه تانه بدن که به قسه یان نه ده کردن، ئه گه ری ئه وه شیان هه بوو که وه لامیان بدنه وه، ئه وکات سەرۆکی پۆله کان ده یانتوانی به شه پازله و شق و هه ره شه ئه و چه تانه سه رکوت بکه ن. زۆر له خویندکاره کان له ریزه کانی دواوه ئاماده بوون که ئه م خزمه ته بکه ن بۆ ئه و ماموستایانه ی که وهک ماموستا ئیدا نه یانده توانی ناپابه ندیی ژاوه ژاوی ناو پۆله که ریک بخه ن، هه ندیکیان هه ر له خۆیا نه وه له ناو پۆلدا هه لده ستان بۆ یارمه تی ماموستا ژنه کان، شه قازله یان ده دا به پشتی ملی خویندکاره منداله کاندا که ئارامیی پۆله که یان ده شیواند، گوینچه که یان راده کیشان ده یانه ئیتانه سه ر ریکگی راست. به و شیوه یه ش له پۆلدا زۆر پاریزگاریکه ری

پابەندىيى وانەكانى مامۇستا ئىداي ناسك ھەبوو، لەلايەن ئەر خويندكارانەو ھە شەيداي بوون. بۇ ئەو ھى مامۇستا ئىدا درك بەم خزمەتە بكات كە لە ناخى خۇبەخشەكانەو ھە دىت، پىش ئەو ھى مستەكۆلە بەن بە ناو ھەراستى پىشتى خويندكارە ئاۋا ھەكەرەكەدا، بە دەنگىكى بەرز ھاواريان دەكرد، "گوى لە وانەكە بكرە گەمژە!" ياخود "بىرئىزى مەكە بەرامبەر مامۇستا!" ئەگەر مامۇستا ئىدا ھىچ سەيرى رىزەكانى دوایشەو ھى نەكردايە، بەلام مەولود ھەستى بكردايە كە مامۇستا رازىيە بەم خزمەتە، دەكەوتە ناو توورەيى و ئىرەيىيەو ھە، خۇيشى دەيوست لە يەك-دو ۋاۋە ۋاۋەكر بدات. مەولود لەو رۆۋانەدا فىر بوو كە دەتوانىت چەندەھا جار ياسايەكى گرنكى ژيان پىشئىل بكات: ئەگەر نەيەوئىت ئازارى ئىرەيى بچىژىت، دەبووايە پەيوەست نەبووايە بەو ژنە جوانانەو ھە كە ھەموو كەس بەدلىەتى.

مەولود پىش ئەو ھى بەتەواو ھەتى شانازى بكات بە سەرۋىكبوونى پۆلەو ھە، ئىسكەپەيكەر سەرۋىكى پۆلەكانى كۆ كردهو ھە و بوى باس كردن كە ئىتر چەند ئەركىكى نوئىيان ھەيە. بەرپۆبەرايەتى قوتابخانە داھاتى كەم بوو، لەبەر ئەو ھە ھاوبەشىيەكى بازركانى پىك ھىتابوو، سمىتى دەفرۆشت بە قوتابىيەكان. ئەو سمىتانەي كە دەيانفرۆشت زۆر پاك و تەندروست بوو. بەلام قوتابىيەكان سمىتى پىس و ھەرزانىان لە فرۆشىارى كۆلانەكان دەكرى، كە بە درىژايى دىوار و دەرگاي قوتابخانە رىز بىوون. ئىسكەپەيكەر لە رىپورەسمىكى ئالاھەلكردندا بە ھەموو قوتابىيەكانى وتبوو كە مىكروپ و شتى پىس و نىشانەي تاعوون لەناو سمىتى فرۆشىارى

کولانه کاندا دوزراوه ته وه، به لام زورینه ی قوتابییه کان
گویان لی نه ده گرت. ئه رکیکی نویی سه روکی پوله کان
ئه وه بوو له کاتی پشوو دا به دریژایی دیواره نزمه که ی
قوتابخانه، وهک پاسه وانی به ندیخانه یهک هاتوچو بکه ن بو
سه ره وه و خواره وه، ریگری له و قوتابیانه بکه ن که شت له
فروشیاره کان ده کړن.

کاتیک ئیسکه په یکه ر ئه رکی پاسه وانیتی دا به سه روکی
پوله کان، به ته نها بنه مای ناریژه یی په یره و کردبوو، وهک
سو پای تورکیا و بیروکراته کان چون پاسه وان سه رباز-
پولیسیان به شیوه یه کی ناریژه یی ده نارد بو ئه و ناوچانه ی
که کیشه یان تیدایه. کاتیک مه ولود له پشووه دریژه که دا
فریای دیواری باخه که که وت، قهره بالغیبه که ی بینی،
تیگه یشت که ناتوانیت هیچ که سیک بوه ستینیت. قوتابییه
ناماده ییبه کانی که جهسته یان دوو هینده ی مه ولود بوو،
سمیلیان هه بوو، سیمایان زیبکاوی بوو، به زوری شتیان
له و فروشیارانه ده کړی که له ته مه نی باوکی مه ولودان.
سمیتفروشه کان، له بله بیفروشه کان، گوله به پرژه فروشه کان،
عه مبه روه ریدفروشه کان، په شمه کفروشه کان وهک بلینی
هیچ یاسایه کی قه ده غه کردن نه بیت، به دریژایی دیواره که
ریز بیوون، به هاوارهاوار فروشیاریان ده کړد، کو مه لیک
قوتابییش به خیرایی و شله ژانه وه سه رقالی شتکړین بوون
لیان. مه ولود له پیتشدا سه رسام بوو به وهی که به چنده ها
سه روکی پول ناتوانن قه ده غه کردنه کانی ئیسکه په یکه ر و
به ریوبه ر بگونجینن. (بلینی ماموستا ئندا چیی بوتایه به رامبه ر
نم دۆخه؟) مه ولود دوا ی چنده ها روژ بریاری دا که ئم

ئەستەمىيە ھۆكۈمىتى نەپىسى ھەيە كە خۇيشى ناتوانىت تىنى بگات. دواى چەند ھەفتە يەكش قوبلى ئەو ھۆكارە نەپىيەى كرد كە نەدەچووه ئەقلىەوہ. يەكىنك لە سەرۆكە جگەرەكئىشە سىمىلدارە پىرەكانى پۆل پرسىارى ژمارەكەى مەولودى كرد، بەلام بە ھەلسوكەوتىك وەك بلىنى مەولود قوتابىيەك بىت كە شت دەكرىت و ياساكان پىشئىل دەكات. ئەمە بووہ ھۆى ئەوہى كە كابووسى بىدەسەلاتىى مەولود زىاتر قوول بكاتەوہ، لەبەر ئەوہ مەولود لەوہ ترسا لەلايەن مامۆستا ئىداوہ متمانە لەدەست بدات. مەولود ھەندىك جار دەيوىست وەك مئشىك لە قوتابىيەك بدات كە شت زۆر دەكرىت (بە جارىك سى-چوار سمىت پىكەوہ دەكرىت)، قوتابىيەك كە لە خۆى بچوكتىر بىت، چاويلكە لەچاو بىت، ھاوارى بەسەردا بكات و بىترسىنىت و ژمارەكەى لى وەر بگرىت، بەلام ھەرەك لە خەويكدا بىت تەنھا دەمى دەكردەوہ، ھىچ دەنگى نەدەھات. لە زستانە بەفر و باراناوويەكەى سالى ۱۹۷۱دا، زۆربەى قوتابىيەكان ھىچ نەچوونە ناو باخى قوتابخانە. كاتىك مەولود لە راپەوى پشوووانەكەوہ، كە سەدەھا قوتابىى ژاوەژاويكى شىتكەريان تىدا دروست دەكرد، سەيرى باخەكەى دەكرد، نە فرۆشيارەكانى بىنى، كە بە درىژايىى ديوارەكە رىز دەبوون، نە بىرى ئەوہى بوو كە سەرۆكى پۆلە.

لە مانگى ئادارى ۱۹۷۱دا كودەتاي سەربازى پرووى دا، دەمىرەلى سەرۆكەزىرانى چەند سالە لە ترسى گىانى خۆى كشاىەوہ. رىكخراوہ شۆرشگىرەكان بانقەكانىان تالان دەكرد، سىياسىيەكانىان بەبارمتە دەفراند، دەولەتىش يەكلەدوايىەك

باری نااسایی و قهدهغه کردنی هاتوچوی پاده‌گه یاند، سه‌رباز و پولیسه‌کان به‌برده‌وامی پشکینیان له ماله‌کاندا ده‌کرد. دیواری شاره‌که داپوشرابوو به وینه‌ی شه و که‌سه به‌گومانانه‌ی که به‌دوایاندا ده‌گه‌پان، کتیفرۆشه‌کانی سه‌ر پلیکانه‌کان قهدهغه کرابوون. ئەمانه هه‌والیکی باش نه‌بوو بۆ فرۆشیاری ناو کۆلانه‌کان. باوکی نه‌فره‌تی له و که‌سانه ده‌کرد که ببوونه هۆکاری ئەم تێکدانه. به‌لام دوا‌ی ئەوه‌شی که به ده‌یه‌ها هه‌زار که‌س خرا‌نه زیندانه‌وه و ئەشکه‌نجه دران، ئەم باره راست نه‌بووه‌وه بۆ فرۆشیاری کۆلانه‌کان و شه و که‌سانه‌ی بی ناو و ناوونیشان کاریان ده‌کرد.

سه‌ربازه‌کان هه‌موو قه‌دی چناره‌گه‌وره‌کان و شه و دیوارانه‌ی له سه‌رده‌می عوسمانیه‌وه مابوونه‌وه، پلیکانه‌کانی ئیستانبول و هه‌موو شه و شویتانه‌یان به بۆیه‌ی سه‌پی بۆیاخ کرد که به ناپیک و پیسیان ده‌زانی (له راستیدا هه‌موو شار به و شیوه‌یه بوو)، شاره‌که‌یان وه‌ک سه‌ربازگه‌یه‌ک لی کرد. پاسه‌ بچوکه‌کان قه‌دهغه‌یان لی کرا که نه‌توانن به ئاره‌زووی خویان له‌کویدا بیانه‌ویت مشتتری سوار بکه‌ن و دای ببه‌زینن، (ئهمه سه‌ره‌تای کۆتاییه‌یتانی پاسه‌ بچوکه‌کان بوو) فرۆشیاره‌کانیش لییان قه‌دهغه‌ کرا که بچنه ناو گۆرپانه‌گه‌وره‌کان، جاده‌کان، پاپۆره‌کانی گواسته‌وه و باخه‌گه‌وره‌کان که سه‌وز و فواره‌یان تیندا بوو. پولیس له‌گه‌ل پۆژنامه‌وانه‌کاندا هه‌لمه‌تی به‌سه‌ردادانی رینک خست بۆ شه و قومارخانانه‌ی که به‌هه‌تزه‌کان به‌نیوه‌نه‌یتی به‌رپۆیه‌یان ده‌بیرد، هه‌روه‌ها پشکینیی بۆ ماله‌ له‌شفرۆشه‌کان و شه و گه‌نجینه‌ی

قاچاخچىيانە دەکرد که جگەرەى ئەوروپى و مەشروپيان تىدا دەفرۆشت.

ئامادەبىيى ئەتاتوركى كورانيش كاريگەر بوو بە سىستەمى رادىئو و تەلەفزيونەكان، بە وشەى پابەندىيى پاكردنه وەو. ئەو وتافە سىياسىيانەى كە لەسەر دىوارى باخەكان و دەركاى ئاودەستەكان و كوچە و كۆلانەكاندا نووسرابوون، وتە و روژىنەرەكان و ئەو چىرۆكە ناشرىن و بىئەدەبانەى كە لەبارەى مامۇستاكانەو نووسرابوون، وىنە واتايىيەكان (لە وىنەيەكدا ئىسكەپەيكەر و مەلاحەتى مەمكزل پىكەوە خەوتبوون) ھەمووى بە بۆيە داپۇشران. ئەو قوتايىيانەى كە پروبەرووى مامۇستاكان دەبوونەو، تىكدەرەكان و ئەو خويندكارە ئازاوەچىيانەى كە وتافى سىياسىيان دەكىشا، ياخود وانەكەيان بەرەو مناقەشەى سىياسى و پروپاگەندە دەبرد، ھەموويان سەرکوت كران. بە پۆبەر و ئىسكەپەيكەر، بۆ رېئورەسمى ئالاھەلكردن، بلندگۆيان خستە سەر ھەرىكە لە منارەكان و تەنىشت پەيكەرەكەى ئەتاتورك، بۆ ئەوئەى ھەموو خويندكارەكان بتوانن پىكەوە بە يەك دەنگ مارشى ئىستىقلان بلىن، بەلام ئەمەش جگە لە دروستبوونى دەنگىكى مەعدەنى بۆ كۆرالە نەگونجاوہكە، ھىچ ئەنجامىكى ترى نەدا. لەسەر و ئەوئەشەوہ چونكە دەنگى بلندگۆكە زال بوو بەسەر ھەموو دەنگەكانى تردا، ئەوانەى كە مارشى ئىستىقلالىشيان دەخويندەوہ كەم ببوونەوہ. لە گردەكانى پشتەوہ درك دەكرا كە كەرىمە كوئىر لە وانەى جومناستىكدا جوولەى زۆر قورستر بە قوتايىيەكان دەكات، زۆر زياتر ھاتوھوار دەكات.

ئیتیر پامسیسی میژووناس له وانهی میژوودا زیاتر باسی له سهرکهوتنه خویناوییهکان و رهنگی ئالاکه یانی دهکرد، که له خوینه وه هاتوو و خوینی تورکهکان جیاوازه له خوینی گهلانی تر. مه ولود هه ر له سهرهتاوه زور چیژی له وانهی میژوو وهر دهگرت، له بهر ئه وهی له وانهی میژوودا به سهلماندن و نهخشه وه فیر ببوو که په سه نیکه له ئاسیای ناوه رسته وه هاتوو، شارستانیتی داوه به هه موو دنیا، نهک هه ژاریک بیت له خانوویه کی بیتا پوو هاتیت. هه م تیشده گه یشت که ئه و شته ی پنی دهوتریت زانست چهند گرنگه.

مۆهینی: ناوی راستیم عه لی یالنزه. مۆهینی، ناوی ئه و فیه جوانه یه که پاندیت نه هروی سه روکی هیندیستان له سالی ۱۹۵۰دا به مندالانی تورکی به خشیوه. له ئاماده ییه کانی ئیستانبولدا بو ئه وهی شایه نی ئه وه بیت که له قه بی مۆهینیت لی بنین، پیویسته وهک فیل گه وره و زل بیت، به دهر له وهش ده بیت هه ژار و به هه ست بیت، هه ر وهک چون هه زه تی ئیبراهیم ده لیت، "فیه کان ئازه لیکي زور به هه ستن." ترسناکترین نه جمای سیاسی کوده تای سه ربازی سالی ۱۹۷۱ له خویندنگه که ماندا، پرینی قزه دریزه کانمان بوو، سه ره رای ئه وهی زور به مان به قاره مانانه به ره نگارییه کی باشی ئیسکه په یکه ر و ماموستا کانی ترمان کرد. ئه مه

تراژىدىيەك نەبوو بەتەنھا لەنىوان مىندالانى پزىشك و كارمەندەكاندا كە مەراقى موزىكى پۇپيان ھەبوو، بەلكو بوو ھۆى فرمىسكېشتى ئەو خويندكارە قۇجوانانەى كە لە خانووە بىتاپۇكانىشەو ھاتبوون. سەرەراى ئەو ھى لەگەل مەلوددا لە يەك پۇلدا بووین لە قۇناغى دووى ناوہندى، ئەم ئازارانەم بەتەنھا بە ھۆى قىزى خۇمەو ھەچەشت، ھەستم بە ئازارى ھاوپىكانىشم دەکرد. چونكە پىرتىرین قوتايىى پۇلەكەشم (شانزە سالم) بۇ ئەو ھى لە پشووہكاندا جگەرە بكىشم، دەچووم بۇ ئاودەستى ئامادەبىيەكان لە نەزمە ژىرزەمىنيەكە، بۇ ناو ھاوپى كۆنەكانم. لەبەر ئەو ھى لە ھەموو پۇلىكدا سالىك ماومەتەو، بىرى ھاوتەمەنەكانم دەكەم، كە بەتەواوتى لىيان دور كەوتومەتەو. بەرپۆبەر و ئىسكەپەيكەر ھەموو دووشەممانىك لە رىپورەسى ئالاھەلكرىندا بەردەوام ھەپەشەيان لە خويندكارەكان دەکرد، كە ھىچ پەسەند نىيە كورەكان لەژىر كارىگەرىى گۇرانىيىژە نارەسەنەكانى ئەوروپادا وەك ژن قۇيان دىزى بكنەو، بەلام دواى رۇودانى كودەتاكە و ھاتنى سەربازەكان بۇ قوتابخانە توانرا قۇبىرین پەپرەوى بكرىت و بسەپىنرىت. بەگوىرەى ھەندىكىيان، ئەو سەربازە پلەدارەى كە لە جىتە سەربازىيەكە دادەبەزى، بۇ ئەو ھاتبوو بۇ قوتابخانە كۆمەكىى ئەو رۇژھەلاتىيانە بكات كە بە كارەساتى بوومەلەرزەكە زىيانان لى كەوتبوو، بەلام ئىسكەپەيكەرى ھەلپەرسەت يەكسەر باشترىن دەلاكى دوتتەپەى ھىنا بۇ قوتابخانەكەمان. بەداخو ھەمنىش ھەر كە سەربازەكانم بىنى كەوتمە ناو ترسەو ھە

قزم بری. کاتیک قزم برا، زیاتر به ناشرینی ده بینرام، زیاتر
رقیشم له خۆم ده بووه وه، چونکه له ترسی سه ربازه کان
یه کسه رملکه چی ده سه لات بووم و به پینی خۆم چووم له سه ر
کورسی ده لاکه که دانیشتم.

مه ولود له گه ل مۆهینیدا، هه موو پوژیک پینش پشووه
دریژه که ی کاتژمیر ۱۱:۱۰ خولهک، له پۆل ده چوونه ده ره وه
و له پاره و و پلیکانه شیندار و تاریکه کانه وه رینان ده کرد،
داده به زینه نهۆمه ژیرزه مینییه که. مۆهینی له خواره وه له پینشدا
سه ری ده دا له و ئاوده سه ته ی ته نیشته گه نجینه ی خه لوزه که،
که مه ولود به تر سه وه سه یری ده رگاکه ی ده کرد، له ئاوده سه ته
بۆنپسه که دا که دوو که لی خه سته ی جگه ره به ته میکی شین
دای پۆشیوه، به سه والکه ری ده گه را بۆ چاره که جگه ره یه ک،
ئه گه ر که سه یکی به به زه یی بیدایه تی، ئه وکات دای ده گیرساند
و ده یکیشا، به مه ولودی ده وت، "ده رمانی توو په بوونه که مم
وه ر گرت." دواتر له موبه قدا له سه ره دا ده وه ستان، ئینجا
مۆهینی مه نجه لیکی گه وره ی ده نایه سه ر پشتی که پینده چیت
هینده ی خۆی بیت، ده بیرده سه ره وه له سه ر زۆپای پۆله که
به ور یایییه وه دای ده نا.

ناو مه نجه له زله ناشرینه که نه و شیره کولاوه ی تیندا بوو
که له موبه قه بۆنپسه که دا له شیره وشکه که ی یونیسیف
دروست ده کرا، که بی به رامبه ر دابه شی ده کرد به سه ر
قوتابخانه ی ولاته هه ژاره کاندایه له پشودا کاتیک مۆهینی

وھك ژنيكى ورياي مالەوہ ئەو پەرداخە پلاستيکە پەنگاوپرەنگ و ھەمەچەشنانەى پىر دەکرد، كە خویندكارەكان لە مالەوہ ھىنابوويان، مامۇستاي چاودىریش وھك بلىنى خشل دابەش بكات، بەگرنگىپىدانەوہ يەك-يەك ئەو ھەبە پۇنماسىيانەى دابەش دەکرد بەسەر قوتايىبەكاندا، كە لە قوتوويەكى شىندا بوو، دووبارە لەلایەن يونىسپىتەوہ بى بەرامبەر نىردرابوو، ھەموو كەسىش پقى لىتى بوو، دواتر لەنىوان پەھلەكانىشدا وھك پۇليس دەگەرپا بۇ ئەوہى دنيا بىت كە قوتايىبەكان ئەم شتە بۇنىپسانەيان قوت داوہ. زۆربەى قوتايىبەكان ھەبەكانيان لە پەنجەرەكەوہ فرى دەدايە خواروہ بۇ ئەو گۆشە زبلاويىبەى كە قومارى تىدا دەكرا لە باخەكەدا، ياخود فرىيان دەدايە سەر زەوى و پىيان پىدا دەنا، تەنھا بۇ ئارەزووى چىژوەرگرتنى ئەوہى پۇلەكە بۇنيكى پىسى لى بىت. ھەندىكيان بە فووپىداكردنى بۇرىى ئەو قەلەمجاڤانەى كە ناوہەكان بەتال كرابوو، ھەبە پۇنماسىيەكانيان دەگرتە تەختەپەشەكە، بە ھوى بۇمبىارانى بىرپىژەى پۇنى ماسىيەوہ، لەسەر تەختەپەشەكانى ئامادەيى ئەتاتوركى كوران لە دووتتەپە، لووسىيەك دروست ببوو، بۇنيكى پىسىشى ھەبوو كە نامۇكانى بىزار دەکرد. جارىكيان ئەم ھەبە پۇنماسىيە، كە پىكەوتى پۇرتىتەكەى ئەتاتوركى كىردبوو لە پۇلى ۹-۹، C، كە لە نەھۇمى سەرەوہ بوو، ئىسكەپەيكەر شلەژابوو، داواى لە ئاسايىشى ئىستانبول و بەرپۆبەرى پەرورەدە كىردبوو كە موفەتىش بنىرن و لىكۆلىنەوہ بكن، بەلام بەرپۆبەرى بەئەزموون و دلفراوانى پەرورەدە تىگەيشتبوو كە ھىچ كەسىك نىەتى ھەلسوكەوتىكى خراپى نەبوو، نە بەرامبەر

پنکهینه ری کۆمارییهت، نه گه وره ی دهولهت، دواتر کۆتایی به کیشه که هینابوو.

لهو سالانه دا هه ولدانی به سیاسیکردنی رپۆره سمی شیریی وشک و رۆنی ماسی شکستی هینابوو، به لام دوا ی چهنده ها سال هم ئیسلامیه کان، هم نه ته وه په رسته کان، هم چه پره وه کانیش زۆر سکالایان ده کرد له وهی که به زهبری هیزه نه وروپییه کان و زهبری دهولهت، له مندالیان وه حه بی بۆنییس و ژههراوییان پی قووت داو، هه تا له باره ی ئه م بابه ته وه کتیب و یادگارییان ده نووسییه وه. به لام له گه ل ئه وه شدا مه ولود هه چ سکالایه کی نه بوو، نه له شیر و نه له حه به که ی یونیسیف. به شیوه یه که هه لسوکه وتی ده کرد وه ک بلنی ئه وانه ی نه بینیییت که له پۆلدا له سه ر میزه کانیان داده نیشن، بی ئه وه ی شیره بۆنییسه که بخۆنه وه و حه به بۆنییسه که قووت بدن، ته نها کاریان ده کرد بۆ به رپۆه بردنی دۆخه که، خۆیشی وه که سیکی ئه فه ندیی به رپیز که دلخۆشه به هاتنی کاتی چای عه سر، شیره که ی به چینه وه ده خواره وه له گه ل ئه و پارچه نانه دا که له ماله وه هینابوو. ئه گه ر مامۆستا ئیدا له پشووه که دا چاودیر بوایه، مه ولود به وریاییه وه هه لسوکه وتی ده کرد. قوتایی هاوشیوه ی خۆیشی لی بوو که چاره روانی کاتی شیره که ی یونیسیفیان ده کرد و له ماله وه پارچه نانیک و شک، پسکیت، شه کری کلۆیان هینابوو، مه ولود دلخۆش بوو به وهی که له پارچه نانه که ی خۆی بدات به وان، یاخود ئالوگۆری بکات له گه ل ئه وانه ی که پسکیتیان هینابوو، هه ر وه ک چۆن مامۆستا که شی ئه م باره ی په سه ند ده کرد.

كاتىك له وانەى موزىكدا ھەموو پىنگەو ھە مارشى دەبەمىن ساليان دەوت، ياخود مارشىكى تر كە ناوھەكەى نازانم، كە بېرگەكانى: ئەى وھەن ئىتېر با فرمىسكەكانت بوھستەن، چونكە ئىمە پىنگەبىشتىن، دووبارە دەكردەو، دەكەوتە ناو ھەستىكى خۆشى ھەمان شىئوھە. مەولود لە وانەى ئەدەبىياتدا دلخۆش دەبوو بە خويندەنەوھى دىرەھۆنراوھەكانى يەحيا كەمال، كە باسى لە ھەست و دلخۆشى سەربازەكانى عوسمانى دەكرد، كاتىك بە شمشىزەكانىانەوھە بالكانەكانىيان داگىر كردوھ. كاتىك لە وانە بەتالەكاندا ھەموو پىنگەو گۆرانىيان دەوت بۆ ئەوھى كات بكوژن، ھەندىك جار لە رىزەكانى دواوھدا نازاوھچىترىن قوتابى نوقم دەبوو لەناو پوختىكى پەرىئاسادا. كاتىك لە دەرەوھە باران دەبارى (بۆ ساتىك بىرى لە باوكە ماستفرووشەكەى دەكردەوھە) مەولود تىدەگەبىشت كە لە پۆلە گەرموگورپەكەدا بەدەم گۆرانىوتنەوھە دەتوانىت تا كۆتايىي ژيانى دابنىشەيت، بىرى دەكردەوھە كە سەرەراى ئەوھى دوورە لە داىك و خوشكەكانى، بەلام ژيانى شار زۆر خۆشترە لە ژيانى لادى.

بە چەند مانگىك دواى كودەتا سەربازىبەكە، لە ئەنجامى بارى ئائاسايى و قەدەغەكردى ھاتوچۆ و پشكنىنى مالەكان، بە دەبەھا ھەزار كەس خزانە زىندانەوھە، دواى ماوھىبەكى كەمىش دۆخى قەدەغەكرن نەرم بوو، وەك ھەموو كاتىكى تر، فرۆشيارەكان بەئاسوودەتر دەستيان كرد بە چوونەناو كۆلانەكانى ئىستانبول، بە درىژايىي دىوارى ئامادەبىي ئەتاتوركى كورپان، نوكفرووش و گولەبەپروژەفرووشەكان، سمىتفرووشەكان، عەمبەرورەيد و پەشمەكفرووشەكان دەستيان

کرد به پریزبون. مه ولود که پیزی له قه دهغه کردنه که دهگرت، له پوژتیکی گرمی به هاردا بو ساتیک نزیک بووه وه له گنجیک که له ته مهنی خویدا بوو، ههستی کرد که ده توانیت زال بیت به سه ریدا، ئه م گه نجش له و که سانه بوو که سه ریچی قه دهغه کردنه که یان ده کرد. قوتوو یه کی مقه با به دهستی منداله سیماناسراوه که وه بوو که به وشه ی که وره لئی نووسرا بوو:

قیسمهت

بیگرتنه و بیبه ره وه

مه ولود له قوتوو ه که دا دیاری سه رنجراکیش — سه ربازی پلاستیک، نو قول، شانه، وینه ی یاریانی توپی پی، ئاوینه ی دهستی، هه لمات توپتیکی پی پلاستیکی گه وره ی — بینیبوو. مه ولود به شیوه یه ک که به بریاره وه ببینیت وتی، "نازانیت شتکرین له فروشیاره کان قه دهغه یه؟"

گه چه که وتی، "سالی پار پۆلی ئیمه له ته نیشته پۆلی ئیوه وه بوو... مه ولود منت بیر که وته وه؟"

"بیرم که وته وه. ئه و شته چیه ده یفروشیت؟"

"هیچ شتیک نافروشم. به ته نها یارمه تی ئه و که سانه ده دم که ده یانه ویت شانسی خویان ببینن. ده زانیت، خوا هه ندیک مروفی زیاتر خوش ده ویت له هه ندیکی تر. له کوتاییدا ئه وان ده وله مند ده بن. هه ندیکیشیانی که متر خوش ده ویت. ئه وانیش به هه ژاری ده میننه وه. زانیاریه کی گرنگه که بزانیته کیتی خوش ده ویت، کیتی خوش ناویت. یه کتیک له م کونه ره نگاویانه به ده رزی سه رخه ده کرتیت، له ژیریدا ده ر

دەكەويت كە ديارىيەكەت چىيە، شانسداریت یاخود بيشانسی. “مەولود پرسىی، “ئەم یارییە تۆ دات ھىناوہ؟ ديارىيەکان لە كى دەكړیت؟”

“ھەموو یارییەكە بەكۆمەل، بە ديارىيەکانیەوہ بە نامادەییی دەفروشن. ھەمووشى دەكړیت بە سیودوو لیرە. ئەگەر لە كۆلانەكانیشدا بگەڤیت سەد كون بە مشتەرییەكانت بفروشیت و پىيان ھەلبكړینیت كە یەكى بە شەست قرووشە، ئەوا شەست لیرەت دەست دەكەویت. لە كۆتایى ھەفتەدا لە باخەكاندا پارەى باشت دەست دەكەویت. تاقىی دەكەیتەوہ، ئایا دەبیت بە كەسىكى دەولەمەند، یاخود دەبیت بە كەسىكى ھەزار، بەگەمزەیی دەبىنریت؟ یەك دانە ھەلبكړیتە، وەلامەكەى بخوینەرەوہ. بۆ تۆ بەخۆپایى.”

“دەبىنیت كە من ھەزار نایم. بە چەندە؟”

“بۆ تۆ بەبەلاش.”

مەولود بى ئەوہى ھەست بە دوودلى بكات، دەستى درىژ كرد و بەھونەرەوہ دەرزىیە سەرخرەكەى لە فروشیارە مندالەكە وەر گرت. لە مقەباكەدا زۆر كونى تىدا بوو كە نەكړینرابوون. بەئاگاوە كونىكى ھەلبژارد و كړاندی.

مندالە فروشیارەكە وتى، “بىشانسى، بۆش دەر چوو.”

مەولود بەتوورەبىیەوہ وتى، “ئادەى ئەوہم بەدەرى بزنام.”

لەژىر ئەلەمنیۆمە كړینراوہ رەنگاوپرەنگەكەدا نە وشەيەك ھەبوو نە ديارىيەكیش. “ئىستا چى دەبیت، چى بكەین؟”

مندالە فروشیارەكە وتى، “ئەگەر بۆش دەر بچیت، ئەمە دەدەین.” پارچەيەك چۆكولاتەى گۆفريتى دا بە مەولود، كە ھىندەى قاوگەشقارتەيەك گەورە بوو. “بەلى شانست

لهوئی نه بوو، به لام نه وهی له قوماردا بیدورپښت له عه شقدا دهیباته وه. هیچ کات له زیاندا ره شبین مه به. مه سه له که نه وهیه کاتیک دهیدورپښت، بیبهیته وه. تیکه یشیتیت؟ ته نانه ت هر له نیستاره هه ندیک هه والی باش هیه بو تو.

مه ولود به بیرکردنه وه له ماموستا ئندا وتی، "هه والی وهک چی؟" گورپښته که ی خستبووه ده میه وه، له و کاته دا که شته ناخوشه تام کایه که ی ده جوو، ده می وه ستا.

فروشیاره که وتی، "هینشتا سیانزه سالانی، به لام هر له نیستاره فیری به رتیلوه رگرتن بوویت."

مه ولود به توورپه بییه وه وتی، "خه مت نه بییت پاره که تت ده ده می،" دهستی برد بو گیرفانی. "تو ناوت چییه، ژماره که ت چهنده؟"

"۲۷۰" فرهاد یلماز. شکاتم لی ده که یت لای نیسکه په بیکه ر؟" مه ولود به شیوه یه ک جووله یه کی به دهستی کرد، به واتای (چون شتی وا ده بییت؟) فرهادیش دهر برپښکی وهک (چون شتی وا ده بییت؟) خسته سهر سیمای، چونکه یه کسه ر تیکه یشتن که ده بن به دوو هاوړپی باش.

مه ولود له یه که م ساته کاندا شهیدای نه وه بوو که فرهاد سه ره پای نه وهی له تمه نی خویدا یه تی، زمانی کولانه کان، شوینی دوکانه کانی ناو شار و نهینیی مروفه کان ده زانیتت. جگه له وهش کاریگر بوو به تیروانینه سیاسییه توند و په هاکانی فرهاد. فرهاد پنی وت که قوتابخانه هیلانه ی هاو به شی ساخته چی و فیلبازه کانه، رامسیسی که مژهی میژووناس، یاخود زورینه ی ماموستا کان نه مهنده که سانیکي بیکه لکن، جگه له وهی که ده یانه ویت به بی گیره وکیشه (واته

پیش ئوھى لەلایەن قوتابییە بەھیزەکانەوھ لێدان بخۆن) لەوانەکاندا بێنە دەرەوھ و مووچەکەیان وەر بگرن، بێر لە ھیچ شتیکی تر ناکەنەوھ. مەولود حەقیشى دەدا بە تیروانینەکانى فەرھاد بەرامبەر ئوھ سیستەمى لە قوتابخانە پێک ھینراوھ، کە بەتەنھا رەنگدانەوھى سیستەمە بیکەلکە چەوسینەرەکەى تورکیایە، (فەرھاد ئەم قسە جوانانەى لەکوئ دەدۆزییەوھ؟) بەلام زۆرى پى نەچوو فەرھاد پووى زمانە درێژەکەى کردە مەولود. پاسەوانیکردنى سیستەم، سەرکایەتیکردنى پۆل، لەناو ئوھ سیستەمى کە ئیسکەپەیکەر پێکی ھیناوە بۆ ئوھى قوتابییە ھەژارەکان بشیلت، ھیچ گونجاو نییە بۆ کەستیکی بەرپز و نەفسبەرز. فەرھاد یەک جار ھەستیکی وەھای دابوو بە مەولود کە شەرم دەکات لەگەل کەستیکی وەھادا ھاوڕییەتى بکات و لە کۆلانەکاندا قیسەت یاخود ھەر شتیکی تر بفروشیت.

مەولود وتبووى، "ھەتیو ئەگەر ھاوڕییەتیم ناکەیت، مەیکە!" بۆ ماوھى ھەفتەیک جگە لە چاوەکانى مامۆستا ئیدا، سەیری ھیچ شتیکی تری نەکردبوو، لە قوتابخانەدا لەگەل ھیچ کەسیندا قسەى نەکردبوو، ھەتا لەگەل فەرھادیشدا. جارێکی تریش بیزار ببوو لە قسەتیچەقاندنەکانى فەرھاد، "تۆ قوربانیت، یاخود جەللاد؟" ھیچ گویى نەدابووھ وانەکان و تاقیکردنەوھکان، بۆ ماوھى ھەفتەیک ھەموو دوانیوھرۆیک، ھەموو شەویک لەگەل باوکیدا چوووبو بۆ ماستفرۆشتن لە کۆلانەکاندا. لە مانگی ئاداریشدا دووبارە چەند رۆژیک نەچوووبووھ بۆ قوتابخانە.

رۆژێکی سارد پەیکەرى ئیسقان بەو سوپا بچووکەى کە پینشتر پێکی ھینابوو لە فەرپاش و خزمەتکار و

ئەوانەى لە موبەقەكەدا شیرى وشکیان دەکولاند، لە باخى خەلووزدانەكەدا بەوریاییەو بەلاماردانیکى رینگ خست بۆ ئەو فرۆشیارانەى كە بە درێژایی دیواری قوتابخانە ریز بیوون. مینزی سمیتفرۆشیک كەوتە سەر زەوى، سمیت و چۆرەكەکانى كەوتنە ناو قورپەكەو، فرۆشیاریكى نۆك-گولەبەپۆژە لەگەل عەبدولوەهابدا، كە چاودیرى گەنجینەى خەلووزەكە بوو، دەستیان كرد بە مستەكۆلەدان بەیەكدا. كاتیک ئیسكەپەیکەر هەرەشەى ئەوەى دەكرد تەلەفون دەكات بۆ پۆلیس و سەربازە پلەبەرزەكانى دۆخى نااسایی، مەلود حەقى دا بە تاوانباركردنەكانى فەرهاد.

مەلود بە هەستى تاوانبارییەو وتى، "لە راستیدا من هیچ چاوم لەو نىیە كە سەرۆكى پۆل بم!"
فەرهاد وتى، "یەكسەر لە پۆلدا پەنجەت هەلبەرە، دەست لە كارى سەرۆكایەتیی پۆل بكیشەرەو."

"زۆر شوورەبى دەبیت بەرامبەر مامۆستا ئىدا، چونكە ئەو منى كردوو بە سەرۆكى پۆل."

"بۆچی؟ دایكە، یاخود تۆ عاشقى ئەویت؟"
فەرهاد بى ئەوەى هیچ بىر لە وشەى عەشق بكاتەو، بەكارى هینابوو، بەلام مەلود لەو ساتەدا بریاری دا كە لە راستیدا دەتوانیت بەم وشەى ئاماژە بەو هەستە بدات كە ماوەى سالیكە مینشكى تینكەل كردوو. بەشانازییەو وتى، "بەلى، من عاشقى مامۆستا ئىدام."

ئەم دانپیدانانە لەنێوانیاندا بوو هۆى كۆمەلێك سوعبەتكەرن و شەپ و پەيوەستبوون بەیەكەو. مەلود بیری لەو دەكردەو كە فەرهاد لە سەردەمە هەرە خراپەكانیدا ئەم نەهتییە بۆ

كەسانی تر باس دەكات، بەدنیایی بەگالتەپینکردنەوہ باسی دەكات، بە ھۆی سوعبەتەکانی فەرھادەوہ سەرھادەوہکانی ئەم خیانەتەئە دۆزییەوہ. فەرھاد لە کاتی ھەرە گالتجاریدا دەیوت، "بەگوێرەئە ئەوہی بە ناسین ھاوسەرگیری دەکەن، یەكسەر بە داخوازی ھاوسەرگیری ناکەن، ئەم ھاوسەرگیرییە ھاوچەرخانە دەبیت!" یاخود، "منیش باوہرەم بەوہ ھەبە کە لە عەشقدە جیاوازی تەمەن گرنگ نییە." مەلود بەم سوعبەتەنە ناٹاسوودە دەبوو، ئەگەر فەرھاد زیادەپۆیی بەکردایە، لەدواوە قۆلی با دەدا و بیدەنگی دەکرد، چونکە لە فەرھاد کەتە و بالا بەرزتر بوو.

بە درێژایی سالیکی دوا ئەم یەکتەناسینەیان، ھەموو جاریک کە یەکتەیان دەبینی، فەرھاد سوعبەتی لەبارەئە عەشقەکەئە مەلودەوہ دەکرد، ئەمەش وەك جگەرەپیشکەشکردن، یاخود باسکردن لە بەرنامە تەلەفزیونییەکەئە شەو، بوو بە رێوہەسمیک بۆ ئەوہی ھاوڕێیەتی و دۆستایەتیەکەئە یان پیکەوہ چەتر بیت. مەلود بە ھەفتەئەک دوا ئایندانانەکەئە، پوونی کردبووہوہ وتبووی، "بۆ سوعبەت ئەو قسانەم کردبوو."

بەلام بەردەوام بیڕی لە مامۆستا ئیدا دەکردەوہ، بۆ ئەوہی لەبارەئە ئەویشەوہ قسە بکات، جگەرە لە فەرھاد متمانەئە بە کەسی تر نەبوو. کاتیک لە پشووی ھاویندا گەراپەوہ بۆ لادئە، بەچێژەوہ ژيانی عەشقەکەئە ئیستانبولی گێراپەوہ بۆ شوانیکی لادیی گوموشدەرە: کاتیک ماستفرۆشی کردوہ لەگەل ژنیکی گەنجدا ئەزمونی عەشقی کردوہ کە مەلودی بەدل بووہ. ژنەکە قژی قاوہیی بووہ، ھەر وەك مامۆستا

ئیدا قژی تۆپهل کردووہ وهک هیلانہی بالندہ، پیستیکی مات و چاوهکانی سهوز، زور کهسیکی بهریز و دیمهنیکی ناسکی ههبووه. بهلام بهدلنیایی مهولود له داهاتوودا لهگهل ژنیکدا هاوسه رگیری دهکرد که له تمهنی خۆیدا بیئت و دهستی بهر دهستی کوپی تر نه که وتبیئت.

مامۆستا ئیدا له پۆلی سینی ناوه ندیدا دووباره مامۆستای وانہی ئینگلیزی ههردووکیان بوو. مهولود له دۆخیکی لاوازیدا به فهرادی وت و دانای پیندا نا که بهردهوام به سهیرکردنی چاوهکانی مامۆستا ئیداوه له ریزی پیشهوه دادهنیشت، ئازاریکی سهیر دهچیژیئت. تاکو ئیستاش کاتیک له راپهوی پشوودانه که دا ریکهوتی ئه و دهکات، دلی دهکهوتیه پهلهپهل، بهداخهوه که ههموو کات بیر له و دهکاتهوه.

فهرهاد ئه م جارهبیان بابته که ی له رووی سیاسییه وه شیی کردهوه. دهبووایه ههموو قوتابییهک عاشقی یه کینک بووایه له پۆله که ی خۆی. بهتهنها له فیلمی تورکیدا رووی دهدا، کهسیکی ههژار عهشقی دهوله مه ندیک بیئت، بهتاییهتی هاوسه رگیریکردنیان. به ئهلقه که ی دهستیشیدا دیار بوو که مامۆستا ئیدا هاوسه رگیری کردبوو. میزده که ی دکتۆریکی بهناوبانگی ژنان بوو، که جارچاریک شیعریشی دهنوسی و شیعرهکانیسی (مهولود بۆ ساتیک ویستی بیئت به شاعیر) بلاو دهکرایه وه. ههموو کهس دهیزانی که به هۆی له باربردنی کۆرپه وه به شیوه یه کی نهینی، پاره ی زور پهیدا دهکات. بهدەر له وهش، مامۆستا ئیدا له ئاماده یییه تاییه تهکاندا وانہی تاییه تییه دهوته وه، زور به باشی ههلسوکهوتی له گهل مندالهکانی ئه ویندا دهکرد، ئه و قوتابییهانی هه رگیز نزم

نەدەكردەوہ كە نەدەچوونە وانەكەيەوہ وەك لە قوتابخانەكەى ئىمەدا دەيكرد و تەنھا بۆ ئەوہى بېيت بە فرمانبەر وانەى تىيدا دەوتەوہ. چاوەكانى مەولود گەشاپوونەوہ كاتىك ئەركى سەرۆكى پۆلى پى بەخشىبوو، بەلام ئايا مەولود دەيزانى كە مامۇستا ئىدا ژمارەى ھەموو ئەو قوتابىيانەى كۆدەكردەوہ كە ھاربيان دەكرد و نەدەچوونە وانەكەيەوہ و پرسىيارى سياسىيان دەكرد، دواتریش دەيدا بە ئىسكەپەيكر؟ جگە لەوہش فەرھاد ئەوہى بە راست نەدەزانى، كاتىك مامۇستا ئىدا زمانى ئىنگليزى فيرى قوتابىيە ھەژارەكان دەكرد، وەك بلىى خۆى بە ئىنگليزىك دەزانى، گالتەى بەو قوتابىيە لادىبىيانە دەكرد كە نەشارەزا بوون، نەياندەتوانى بەباشى وشە ئىنگليزىيەكە بە شىوازى ئاسايى بلىن.

فەرھاد كە زۆر لە ھەولى ئەوہدا بوو كۆتا وانە بدات بە مەولود، بېھىنيتە سەر پىگەى راست، لە نىسانى سالى ۱۹۷۲دا سەرەراى ئەوہى ھىشتا لە قۇناغى ناوہندى بوون، توانى كە مۆلەت لە مامۇستا ئىدا وەر بگرىت بۆ ئەوہى بچنە ناو كتىبخانەكەوہ. بەيانىيەكى خۆرھەتاوى پرشنگدارى بەھار لە دەوروبەرى تاكە درەختەكەى باخەكەدا چۆلەكەى بەنەشئە و بىسەبرى لى بوو، مەولود و فەرھاد نەچوونە وانەى مېژووہوہ، لە پارەوہ تارىك و ساردەكانەوہ كە گەرمای بەھار ھىچ كارى تى نەكردبوون، وەك سىبەرىك بەدزىيەوہ تىپەر بوون. گوڤىستى پۆلى دووى (بى)ى بەشى بىركارىى قۇناغى نامادەيى بوون، ھەموويان پىكەوہ گۆرانىى لووتكەى شاخ بووكەل دای پۇشسپوہيان دەوت، لە پۆلى يەكى (دى) ى قۇناغى نامادەيىدا دەنگە تىژەكەى مەلاحەتە زلە ھەموو

قوتابییه کانی بیده‌نگ کردووه، پۆلی سیئی (بی)ی ئه‌ده‌بیات مامۆستا که‌یان نه‌هاتووه، نیوه‌ی پۆله‌که سه‌ته پلاستیکییه شینوه‌حه‌سیره‌که‌ی خۆله‌که‌یان کردووه به سه‌به‌ته‌ی باسکه و توپیکی باسکه‌شیان دروست کردووه یاری ده‌که‌ن، نیوه‌که‌ی تریشی لایه‌نگری ده‌که‌ن و هاوار ده‌که‌ن. (مه‌لود دوا‌ی چه‌نده‌ها سال کاتیک یادی ئه‌و کاتژمیرانه‌ی ده‌که‌وته‌وه که زۆر گرنگ بوون، تیده‌که‌یشت که له راستیدا له‌و راره‌وانه‌دا هه‌ستی کردبوو ناتوانیت قوناغی ئاماده‌یی تا کوتایی ته‌واو بکات).

مامۆستا ئیدا پری پی دان بینه کتیبخانه بچوکه‌که‌وه که بۆنی کاغزی کۆن و توژی لی ده‌هات، له که‌ناره‌که‌دا، له‌سه‌ر میزیک هه‌ردووکیانی له‌ته‌نیشت یه‌که‌وه دانیشانند و کتیبکی خسته به‌رده‌میان که نه‌یده‌دا به هیهچ که‌سینک، به‌ته‌نها قوتابییه زۆر تاییهت و به‌هره‌داره‌کان نه‌بیته. *Arund the World in Eghty Days*، که کتیبی بای ژولیس فیرنه بوو. ئه‌م کتیبه یه‌کینک بوو له بلاوکراوه‌کانی لۆگمان، که کورت کرابوووه، ئاسان کرابوو به‌ته‌نها بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که هه‌زار وشه‌ی ئینگلیزی ده‌زانن.

مامۆستا ئیدا وتی، "ئه‌گه‌ر ریکه‌وتی وشه‌یه‌کتان کرد که واتاکه‌ی نازانن، له کاغه‌زینکدا بینوسن، دواتر ئه‌گه‌ر ویستتان فره‌هنگه‌که‌تان ده‌ده‌می، چونکه قه‌ده‌غه‌یه له هه‌مان کاتدا هه‌م سه‌یری کتیبه‌که هه‌م سه‌یری فره‌هنگه‌که بکه‌ن. کاتیک وانه‌تان نییه، ده‌توانن پیکه‌وه بین بیخویننه‌وه!" بۆ ساتیک به چاوه سه‌وزه‌کانیه‌وه سه‌یری ناو چاوه‌کانی مه‌لودی کرد که ترس و شه‌یداییان تیدا به‌دی ده‌کرا. دوا‌ی که‌میکی تر

ئەو دوو ھاورپىيەى بىر چوۋەۋە كە لە ژياناندا بۇ يەكەم
 جار كىتپى ئىنگلىزىيان دەخويندەۋە.
 كىتپخانەكە كەمىك لە پۇلى خويندن بچووكتر بوو.
 بەرامبەر ئەو مىزەى كە مەلود و فەرھاد لەسەرى
 دانىشتبوون و ژوليس فئىرنەيان دەخويندەۋە بى ئەۋەى ھىچ
 تىگەن، مىزىكى خواردنگەى پەنجاكەسى زۆر درىژى لى
 بوو، كە قوتابپىيانى پۇلىك بەگشتى دەيانتوانى بەدەۋرىدا
 دابنىشن. لە رەفەكاندا چىن چىن كۆكراۋەى ئانسايكلۇپىدىا
 و كىتپى تۆزاۋى و كۆشار رىز كرابوون، كە بىۋەژنەكانى
 گەرەكەكەى سەرۋە دۋاى مردنى مىردە فەرمانبەرە
 خانەنشېنەكانيان بەخشىبوويان بە كىتپخانەكە. مامۇستا ئىدا
 كىتپە باش و بەھادارەكانى نەدەدا بە قوتابپىيەكان، بۇ ئەۋەى
 پىس نەبن. كۆشارە كۆنە وئىنەدارەكان گونجاوتر بوون بۇ
 ئەۋەى خويندەۋە لای قوتابى خۆشەۋىست بكن. جگە لەۋە
 ھىچ گرنكىش نەبوو كە پىس بىن و بدرىن. مەلود و فەرھاد
 كاتىك ھەۋلىيان دەدا بى ئەۋەى سەبرى فەرھەنگەكە بكن
 بزائن كە فالىتس فۆگ چى كردوۋە، بەگرمەگرم دەرگاگە
 كرايەۋە و قەرەبالغىيەك ھاتە ژوورەۋە. ئەمانە قوتابپىيەكانى
 پۇلى سىنى بىى ئەدەبىيات بوون، كە وانەكەيان بەتال بوو.
 ئەم قوتابپىيانەى كە كەمىك پىش ئىستا لە پۇلەكەياندا يارىى
 باسكەيان دەكرد، ژاۋەژاۋىكى زۇريان دروست كردبوو، بە
 كاريگەرىى سەرزەنشەكانى ئىسكەپەيكەر، بە بىدەنگىيەكى
 سەرسوۋرپهينەرۋە لەسەر كورسىيەكانى دەۋرى مىزەكە
 دانىشتن. مەلود جارىكى ترىش شەيدای مامۇستا ئىدا
 بوو، لەبەر ئەۋەى كاتىك قوتابپىيە ھارەكانى ئامادەبىيەكە

ئەویان دەبینی، وەک مۆمیان لی دەهات. مامۆستا ئیدا چەند گۆفاریکی کۆنی بیست-سی سالی وەک: ئەتاتورکی جوان، ئارکئۆلۆجی و هونەر، رۆح و ماده، تورکیاکەمی ئیمە، دنیای پزیشکی، گەنجینەمی زانست. کە پەرەکانیان زەرد ببوو، بەوریاییەو دەباش کرد بەسەر قوتابیەکاندا، بە شیوەیەک کە بە دوو قوتابی یەک گۆفاریان بەر دەکەوت، هەر وەک چۆن دابەشی دەکرد بەسەر ئەو پۆلانەمی لە پشووەکاندا دەهاتن بۆ کتێبخانەکە. کاتیک مامۆستا ئیدا دلتیا بوو کە بە دوو قوتابی یەک گۆفاریان بەر کەوتوو، ئەوکات دەستی کرد بەو قسەکردنە پوخت و ناودارەمی لەبارەمی چۆنیتیی خۆیندەووە بوو، کە مەولود زۆر ئارەزووی لی بوو، بەجیددی گۆیی لی دەگرت.

یەکەم رستەمی ناوداری ئەم قسەکردنە کە گالته چارەکان دواتر بەردەوام لاساییان دەکردەو، ئەمە بوو، "کاتیک کتیب دەخوینتەو بە هیچ شیوەیەک ناییت قسە بکەیت." دواتر بەردەوام دەبوو، "دەبیت بەبێدەنگی لە ناختاندا ئەو شتە بخوینتەو کە دەتانه ویت بیخوینتەو. ئەگەر بەو شیوەیە نەخوینتەو، ئەوکات ناتوانن سوود لە زانیاریەکان وەر بگرن. بەسەرەو، بە دل بیخوینتەو، دەخیلتان بێ سەرتان لەسەر گۆفارەکە بەرز مەکەنەو، لە ناختانەو گۆی لە دەنگی گۆفارەکە بگرن. بێر لە هیچ شتیکی تر مەکەنەو. کاتیک دەگەنە کۆتایی ئەو پەرەیی کە دەبخوینتەو، یەکسەر پەرەکە هەلمەدەنەو، چاوەرپوان بێ تا دلتیا دەبن کە هاورپیکەشتان خویندەوئەمی ئەو پەرەیی تەواو کردوو. دواتر بێ ئەوئەمی پەنجەتان بە زمان تەر بکەن پەرەکە هەلبەدەنەو. لەسەر پەرەکان شت مەنووسن.

رەشى مەكەنەۋە. بەتايەتى دەخىلتان بىم لەسەر وىنەكان سىمىل
 و پىش و چاۋىلكە مەكىشەن. نايىت بەتەنھا سەيرى وىنەكانى
 ناو گۇقارېك بىكرىت، دەبىت نووسىنەكانى ناۋىشى بخوئىنرىتەۋە.
 لە ھەموو پەرەيەكدا لەپىشدا نووسىنەكان بخوئىننەۋە، دواتر
 سەيرى وىنەكان بىكەن. كاتىك گۇقارەكەتان لە سەرەتاۋە تا
 كۇتايى خوئىندەۋە و تەۋاتان كىرد، بەبىدەنگى دەست ھەلبىرن،
 مەن دەبىيىنم، دېم، گۇقارەكەتان بۇ دەگۇرۇم. بەلام كاتى ئەۋەتان
 نىيە كە ھەموو گۇقارەكە بخوئىننەۋە. "مامۇستا ئىدا بۇ
 ساتىك بىدەنگ بوو، وىستى كارىگەرى قسەكانى لە سىماي
 قۇتايىبەكانى پۇلى سىنى (بى) ئەدەبىياتدا بىيىنىت كە مېشكىان
 تىكەل بوۋە، دواتر دەستى كىرد بە گىرفانى سەدرىەكەيدا، كە
 خۇى درووبوۋى، ۋەك پاشايەك كە فەرمانى كۇتا چەنگ و
 تالانكردن دەدات بە سەربازە بىسەبرەكانى، كۇتا رستەى وت،
 "ئىستا دەتۋانن دەست بىكەن بە خوئىندەۋە."

مىنگەمىگ و ژاۋەژاۋىك دروست بوو، بەشلەژاۋى و
 بەمەراقەۋە خىشەخىشى ھەلدانەۋەى پەرە زەردەكان بىسترا.
 دواتر بىدەنگىيەك دەستى پىن كىرد.

فەرھاد چىرپاندى و وتى، "دەبىيىنىت، پىك فاشىستە!"
 مەۋلود بى ئەۋەى سەرى لەسەر ئىنگىلىزىيەكەى ژولېس
 قۇرنە بەرز بىكاتەۋە كە پوون نەبوو، چىرپاندى و وتى،
 "نەخىر، نەخىر، ژىنكى زۇر باشە!"
 "تۇ ئەۋت لەبەر ئەۋە خۇش دەۋىت كە ئەۋەندە توۋرە
 و پەرەقە؟"

مەۋلود وتى، "تۇ چۇن دەتۋانىت ئەم ھەموو قۇتايىبە ھار
 و نارېكۇپىنكە سەركوت بىكەيت؟"

فهراد وتی، "من هیچ که سیک سهرکوت ناکهم." ههستیکی توورهبی له سیمایدا دهر کهوت، که مه ولود پیشتر قهت نه بیینیوو له ودا، له و ساته دا فهراد په نجهی هه لبری. مه ولود وتی، "ئه وه چی ده کهیت؟ په نجهت دابگره. ده بیینیت."

"منیش بۆ ئه وهی بیینیت په نجهم بهرز ده که مه وه." مه ولود قولی فهرادی گرت و ویستی په نجه بهرز بووه کهی دابگریت، فهراد به ره لهستی ده کرد، له و کاته دا ماموستا ئیدا بیینی که ههردووکیان له کتیخانه که دا یه کتر راده کیشن و پال به یه که وه ده نین. مه ولود تیگه یشت ئه و دهر برینه نارازییهی سیمای ماموستا ئیدای تاکو کوتایی ژیانسی بیر ناچپته وه.

ماموستا ئیدا به شیوه دهنگیک که به رامبه ر قوتابییه هار و بیته ربیت و بیتریزه کان به کاری ده هینا وتی، "چی پروی داوه؟"

فهراد هاواری کرد و وتی، "ماموستا ده مه ویت پرساری شتیک بکه م."

مه ولود به نا ئومیدییه وه به چرپه دهیوت، "نه خیر،" وه که ئه وهی له ناو خه ودا بیت.

فهراد وتی، "ماموستا، ریژه یه کی زور گوشار و کتیب له سه ر ره فه کانه! بۆچی له جیاتی هه ر قوتابییه ک گوشاریک، به دوو قوتابی گوشاریکیان ده ده یتی؟"

دهر برینیک له سیمای ماموستا ئیدا دهر کهوت که دیار بوو به هوی ئه م پرسیاره نا قولایه وه چه ند خه مبار بووه و تووشی نا ئومیدی بووه. مه ولود ویستی لایه نی ئه و بگریت.

بەلام دركى بەوھ كوردبوو كە خىانەتكردن لە ھاوڕێيەتى،
گوناحىكى زۆر گەورەترە لەوھى لە قورئاندا نووسراوہ.
مامۇستا ئىندا وتى، "تکاتان لى دەكەم كاتى خوتىندنەوہ
مەشىوتىن، ئىترە پۆل نىيە! بواری قسەم نەدابوو بە تۆ.
بەپراستىش كىتبخانە بەگويزەھى قوتابىيانى ناوھندى نىيە. ئىنوہ
ژمارەكانتەن چەندە؟"

ھەموو قوتابىيانى سىنى ئامادەيىيى پۆلى (بى)ى ئەدەبىيات
بەپاوباردنەوہ سەيرى دوو قوتابىيە ناوھندىيەكەيان دەکرد.

"۳۷۵"

"۱۰۱۹"

مەلود وای زانىبوو درك بەوھ دەكرىت كە خەرىكە
بگري، بەلام دەنگى بەباشى دەر چوو.
مامۇستا ئىندا وتى، "دواتر لەگەل ئىنوہدا يەكتر دەبىنين،
ئىستا يەكسەر بگەرىنەوہ بۆ پۆلەكەى خۆتان."

لە دەرگاكوہە چوونە دەرەوہ. كاتىك لە پارەوہ
تارىكەكانەوہ بەبىدەنگى دەگەرەنەوہ بۆ پۆلەكەيان، مەلود
ھەستى كرد كە ئىتر نايەويت بژى.

فەرھاد وتى، "ھىچ گوینى مەدەرى، لەگەل كەسىكى تردا
ھاوسەرگىرىت پى دەكەين. ئەو تۆى خۆش نەدەويست."

لە تارىكتىرىن گوشەى پارەوہكەدا بوون. مەلود
مستەكۆلەيكى توندى دا بە شانى فەرھاددا. ئىتر ئەو رۆژە
ھىچ قسەيان لەگەل يەكتردا نەکرد.

مەلود بۆ ماوہى دوو ھەفتە نەچوو بۆ قوتابخانە.
مۆھىنى ناوى بە غايب نەدەنووسى، بۆ ئەوھى غىباباتى
نەگاتە سى رۆژ و بە ھۆى نەچوونىوہ بۆ قوتابخانە لە

پۆله کهیدا ده‌ری نه‌که‌ن، ئه‌گه‌ر ناوی له‌ناو لیسته‌ی ئه‌و قوتابییانه‌دا بنووسیت که ده‌فته‌ری پۆلیان نییه، ئه‌وکات ناوه‌که‌ی ده‌کوژایه‌وه. مه‌لود بۆ ماوه‌ی دوو هه‌فته له‌گه‌ل باوکیدا له‌ کۆلانه‌کاندا ماست و بۆزای فرۆشت. کاتیک له‌ سه‌ره‌تای مانگی نیساندا وه‌رزی فرۆشتنی بۆزا کۆتایی هات، ده‌ستی کرده‌وه به‌ خۆیندن. یه‌که‌م رۆژ به‌ شیوه‌یه‌کی خۆرسک له‌ ریزه‌کانی دواوه‌دا له‌ شوینیکدا دانیشت. قوتابی ریزه‌کانی دواوه به‌ شیوه‌یه‌که‌ هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌لدا کرد وه‌ک بلی هیچ شتیک نه‌بووبیت، هه‌ر وه‌ک چۆن به‌رامبه‌ر ئه‌و هاوپرێیانه‌ی پۆله‌که‌یان ده‌یانکرد که باوکیان مردووه و له‌ لادینه‌ گه‌راونه‌ته‌وه، یاخود له‌ شوینیک ئیش ده‌که‌ن و دواتر رۆژیک به‌ شیوه‌یه‌کی چاوه‌روانه‌کراو ده‌گه‌رینه‌وه بۆ پۆله‌که‌یان. مه‌لود یه‌کسه‌ر زانیی که رامسیس له‌ وانه‌یه‌کی پرژاوه‌ژاودا زانیویه‌تی که سه‌رۆکی پۆل ده‌ رۆژه نه‌خۆشه، له‌به‌ر ئه‌وه له‌ جیگه‌یدا زاوای هه‌لبژاردووه به‌ سه‌رۆکی پۆل. که‌واته‌ مامۆستا ئیندا هیچ به‌ره‌له‌ستییه‌کی له‌م بریاره نه‌کردبوو، له‌ کاتیکدا خۆی سالی رابردوو مه‌لودی هه‌لبژاردبوو. مه‌لود هه‌ستی کرد خیانه‌تی لی کراره، له‌ وانه‌ی مامۆستا ئیندا پهنجه‌ی به‌رز کرده‌وه.

وتی، "ئیه‌ منتان هه‌لبژارد بۆ سه‌رۆکی پۆل، به‌لام من وه‌ک نا‌ره‌زاییده‌رپرێتیک به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی که قه‌ده‌غه‌یه‌ قوتابییانی قوناغی ناوه‌ندی بچنه‌ کتێبخانه‌که، ده‌ستم له‌ سه‌رۆکیه‌تی کێشایه‌وه!" پلانی بۆ ئه‌مه نه‌کێشابوو. نه‌یده‌توانی له‌ وانه‌که تییگات، میتشکی له‌نیوان توو‌په‌یی و گالته‌پێکردن و خه‌یالدا ده‌هات و ده‌رۆیشت.

مامۇستا ئىدا لەپىشىدا ئاسوودە بوو كە يەككىك لە رىزەكانى دواوہ پەيوەستە بە وانەكەوہ، پەنجەى ھەلبىرپوہ. بەلام كە تىگەيشت بابەتەكە جىاوازە، ناٹاسوودە بوو. "تۇ ژمارەكەت چەندە؟ ئەگەر دەتەويت، لە رىزى پىشەوہ لە شوپىننىكدا داينىشە!"

مەولود وتى، "نەخىر، من لە رىزەكانى دواوہدا دادەنىشم." لە رىزەكانى دواوہدا يەك-دوو گالتهپىكەر لەگەل قوتابىيەكدا كە بەتەواوہتى پىر بىوو، ھەر لە ئىستەوہ ژيانى لەدەست چووبوو، يەك-دوو جار چەپلەيان لىدا، بەلام ياخىبوونەكەى مەولود بى ئەوہى ھىچ نىشانەيەك جى بەيلىت زوو لەبىر چووہوہ.

كاتىك جەرەس لىنى دا، پىش ئەوہى مامۇستا ئىدا لە دەرگاكە بچىتە دەرەوہ مەولود رىگەى لى گرت، وەك ھەندىك لەو بەھىزانەى كە لە كاتى توورەبووندا دەيەكن. بەلام بەتەواوہتى ئەو شتەى ئامادە نەكردبوو كە دەيوىست بىلىت. بۇ ساتىك ھىچ دەنگىك لە دەمىەوہ نەھاتە دەرەوہ، وەك ئەو كاتانەى كە دەيوىست ھاوار بكات، "ماست،" بەلام دەنگى نەدەھات.

مامۇستا ئىدا وتى، "تۇ لە شوپىننىك دەستت كردوہ بە كاركردن؟"

مەولود وتى، "نەخىر، باوكم مرد."

ھەندىك لە مامۇستاكان ناو دەستى ئەو قوتابىيانەيان دەكردەوہ كە فرۇشيارىيان دەكرد و دەيانشاردەوہ كە فرۇشيارى دەكەن، كاتىك سەيرى پىستە مردوو و مىخەكەكانى لەپى دەستيانىان دەكرد، راستىيە شەرمەينەكەيان دەزانى،

دهمولویان هه لده قورتاند.

ماموستا ئیدا وتی، "بۆخۆتان خوش بن، تۆ ناوت چیه، ژماره کهت چهند بوو؟"

ئهوانه ی له ده رگاکه دا کۆ ببوونه وه به مه ولودیان ده وت، "کۆرم بیده نگ به، به ناگا به، رقت لی هه لده گریت." به چاو و برۆ ئیشاره تیان ده کرد. ماموستا ئیدا له قه ره بالفیه که ترسا، بی ئه وه ی گوئی له وه لامه که ی مه ولود بگریت چوو ده ره وه. مه ولود تاکو کۆتاییی سال چوو وه وانه کانی ماموستا ئیدا وه. به لام له بهر ئه وه ی له ریزه کانی دوا وه دا داده نیشت، چهند وانه یه کیشی له ده ست دابوو چونکه نه هاتبوو بۆ قوتابخانه، ئیتر ئه سته م بوو بتوانیت فریا بکه ویت وانه که تینگات.

کاتیک له یه که م هه فته ی مانگی حوزه یراندا کارت دابه ش کرا، مه ولود بینیی که له وانه ی ئینگلیزیدا ده ر نه چوو ه. فه رهاد وتی، "بینیت، رقی لی هه لگرتیت. به باوکت مه لی، ده تکوژیت."

مه ولودیش به و شیوه یه بیری ده کرده وه، به لام ده شیزانی که باوکی ده یه ویت به چاوی خۆی بپروانامه که ی ناوه ندیی بینیت. مه ولود به درێژایی هاوین له لادئ سعه ی کرد، بۆ ئه وه ی قوناغی ناوه ندی ته واو بکات. فه رهنگی تورکی- ئینگلیزی نه بوو، هه یچ که سنیکیش نه بوو که یارمه تیی بدات له لادئ. له مانگی ته مموزدا ده ستی کرد به وانه وه رگرتن له کۆری پیاویک که له ئه لمانیا وه به ئوتومبیله مارکه تانوسه که ی و ته له فزیۆنه که یانه وه هاتبوونه وه بۆ لادئی گوموشده ره ی دراوسینیان. مه ولود ده بوایه هه موو جاریک

سى كاتژمىر پىنى بىكر دايە بۇ چوون و ھاتن، تاكو لەبن درەختىكىدا بۇ ماوھى كاتژمىرىك لەگەل ئەو كورپەدا كىتىپ بىگرن بە دەستيانەو، كە لە قۇناغى ناوھندى بوو لە ئەلمانىا، توركىيەكەى و ئىنگىلىزىيەكەشى شىنوازى دوانى ئەلمانى بوون. كاتىك لە پىگە شاخاوييەكەى لادىدا لەنىوان تاویر و درەختە بە پرووھ كاندا پىنى دەكرد، سەيرى دەشتەكەى خوارەوھى دەكرد و بىرى دەكردەوھە كە چۆن لەگەل مامۇستا ئىدادا يەكتر دەبىنن لە تاقىكردنەوھى وانەى ئىنگىلىزىدا. بە زانىارىيەكەى و بەو متمانەيەى كە بە خۆيەتى، كارى لەو دەكرد و داواى لىيورەنى لى دەكرد. ئىتر بە شىوھەك بىرى دەكردەوھە كە وانەى زمانى ئىنگىلىزى بۇ ئەوھە پىروانامەى ناوھندى وەر بىگرىت، نەك بۇ بەكارھىنان، شىتىكە وەك ئەو حەبانەى يونىسىف، كە دەبىت قووتى بەدەيت. ھەستى بەوھش دەكرد كە شانسدارە، لەبەر ئەوھى كە ئەم حەبى ئىنگىلىزىيە بە عەشقى مامۇستا ئىداوھ قووت دەدات، نەك بە شىرە بۇنپىسەكەوھ.

مەولود و باوكى بۇ ئەوھى فرىاي تاقىكردنەوھى كۆتايىى مانگى ئاب بىكەون، دوو ھەفتە پىنشىتر گەرانەوھە بۇ ئىستانبول. مالاكەى سىستەپە لە كۆتايىى ھاویندا بۆنى شى و گلى لى دەھات، ھەر وەك سى سال لەمەوبەر كە مەولود بۇ يەكەم چار ھاتبۇوھ ناوى.

دواى سى پۇژ كاتىك لە گەورەترىن پۇلى ئامادەبىى ئەتاتوركى كوراندە چووھ تاقىكردنەوھە، مامۇستا ئىدا وەك چاودىرىك نەھات. مەولود دلى شكا. بەلام لەسەروو ئەوھشەوھ ھەر ھەولى دا، بەسەر كەوتنەوھە وەلامى پىرسىيارەكانى دايەوھ.

دوای دوو ههفته، لهو پوژانه دا که دهستی دهکرد به خویندنی
ئامادهیی، کاتیک چوو بو ژووره کهی ئیسکه په یکه ر بو ئه وهی
بروانامه ی ناوهندی وەر بگریته، بو ی ده ر کهوت که ماموستا
ئیدا گو یزراوه ته وه بو قوتا بخانه یه کی تر.

ئیسکه په یکه ر وتی، "ئافه رین ۱۰۱۹، ئه وه بروانامه ی
ناوه ندیته!"

مه ولود شه و بروانامه که ی پیشانی باوکی دا، که به
دریژایی پوژ هه ر له جان تاکه یدا ده ری ده هینا و سه یری
ده کرد.

باوکی وتی، "ئیتر ده توانیت بییت به پو لیس، یا خود
پاسه وان."

بەكەم و كۆتا گفتوگۇ لەنيوان بكوژ و كوژراودا

[لە پۇمانى بەھرەوہ. لەلايەن بەرپۆبەرى ئەنستيتوتى
پەرورەدە و فيرکردنەوہ بەنھينى تۆمار كراوہ، كە لە
كۆتايىي گفتوگۇكەدا كوژراوہ. لە ناوہ پاستى سالەكانى
۱۹۹۰دا دوو كەس لە دوكانىكى شيرينىي شارى قارسدا.]

“ئەم كاتەت باش مامۇستا، من دەناسىتەوہ؟”
“نەخىر، ناتناسمەوہ.”

“منىش بەو شىئوہ يە بىرم لى كىردبووہو مامۇستا. چونكە
ھىچ يەكترىمان نەناسىوہ. دويىنى شەو و ئەم بەيانىيە دوو
جار ھەولم دابوو كە ئىنوہ بىينم. دويىنى پۇلىسەكان لە
دەرگاي قوتابخانەدا گەرانديانمەوہ. ئەم بەيانىيەش ھەرچەندە
توانىم بچمە ژوررەوہ، بەلام سكرتيرەكەتان نەپھىشت ئىنوہ
بىينم. منىش ويستم پيش ئەوہى بچيت بۇ خويندنگەكە لەناو
دەرگاكەدا بتانىينم. لەو كاتەدا منتان بىينى. مامۇستا بىيرت
دەكەويتەوہ؟”

“بیرم ناکه ویتته وه.”

“متتان بیر ناکه ویتته وه، یاخود بیرى ئه وه تان ناکه ویتته وه
که متتان بینیییت؟”

“ده ته ویت له گهل مندا باسی چی بکه ییت؟”

“له راستیدا له گهل تۇدا ده مه ویت چهنده ها کاتژمیر،
چهنده ها رۇژ له باره ی هه موو شتیکه وه قسه بکه م.
پرۇفیسوریکى کشتوکالی زور به ریز و خوینده وار و مرۇفیکى
زور رۇشنیریت. به داخه وه ئیمه نه مانتوانى بخوینین، به لام
زورم خویندۆته وه له باره ی بابته تیکه وه. ئه و بابته ی که
ده مه ویت له گهل ئیوه شدا باسی بکه م ئه وه یه. مامۇستا
بمبه خشه، کاتتان لى ناگرم، وایه؟”
“ئه سته غفیرولا، نه خیر فهرموو.”

“بمبه خشه مامۇستا، ئه گهر مۇله تم بده ییت ده توانم له گهل تدا
دانیشم؟ چونکه بابته که، بابته تیکى به رفراوانه.”
“تکات لى ده که م، فهرموون.” (دهنگى کورسیرا کیشان و
دانیشتن.)

“مامۇستا ده بینم چۆره کی به گويز ده خۆیت. له شارى
تۆکاتى ئیمه دارگويزى زور گه وره ی لینه. قهت چوویت بۇ
شارى تۆکات؟”
“نه خیر به داخه وه.”

“زور خه مبار بووم مامۇستا. تکایه ئه گهر هاتیت لای من
بمیتنه وه. هه موو ته مه نم، سیوسى سالم له تۆکات به سه ر
برد. تۆکات زور خوشه. تورکیاش زور خوشه.” (که مینک
بیته نگى)، “به لام به داخه وه مه مله که ته که مان ناناسین،
مرۇفه کانى خومان خوش ناویت. هه تا خیانهت و بیتریزى

بهرامبەر بهم ولاته و بهم میلله ته، به هونه ر و کارامه یی ده ژمیردریت. بمبه خشه ماموستا، ده توانم پرسیاریکت لی بکه م، تو ئه تایست نیت، وایه؟
”ئه تایست نیم.“

”وا ده لین، به لام منیش هیچ ئه گه ر ناده م به وه ی که سینکی خوینه واری وه ک ئیوه حاشا- نکولی- له خوا بکات. پیویست ناکات بیلیم، یه هوو دییش نیت، وایه؟
”یه هوو دییش نیم.“

”مسولمانیت.“

”حه مد بو خوا مسولمانم.“

”ماموستا ده بینم پیده که نت، به لام تکات لی ده که م به جیددی وه لامی ئه م پرسیاره م بده ره وه. چونکه بو ئه وه ی وه لامیک له ئیوه وه ر بگرم بو ئه م پرسیاره م، له توکاته وه به م زستان و به فره هاتووم بو ئیره.
”له توکات چیت له باره ی منه وه بیستوه؟“

”ماموستا رۆژنامه کان له ئیستانبول ئه وه نانوسن که ئیوه له قارس ناهیلن کچه له چکه سه ره بالا پۆشه کان بینه ناو قوتابخانه وه. ئه وان سه رقالی شه رمه زاری کچه مانکه نه کانی ئیستانبولن، به لام له توکاته جوانه که ماندا که نالینکی رادیویی مسولمانان هیه به ناوی بایرکه وه، هه والی ئه و ناحه قبیانه ده دات که له مه له که ته که ماندا بهرامبەر مسولمانه کان و دینداره کان ده کریت.“

”من ناحه قی ناکه م بهرامبەر مسولمانان، منیش له خوا ده ترسم.“

“مامۇستا دوو پۇژە لە ڤینگەى بەفراوى و گەردەلوولدا ڤى دەكەم؛ لەناو پاسەكەدا بەردەوام بىرم لە ئىوہ كردهوہ، زۆر باشىش دەمزانى كە دەلئىت باوہڤم ڤى بكەن من لە خوا دەترسم! ئەوكات زۆر بىرم لەوہ كردهوہ كە ئەم ڤرسيارە لە ئىوہ دەكەم. ڤرۇڤىسۆر نورى ىلمازى بەڤىز، ئەگەر لە خوا دەترسىت، مامۇستاي بەڤىز، ئەگەر باوہڤت ھەيە كە قورئانى كەرىم فەرموودەكانى خوايە، ئەوكات ڤىم بلى بزانم لەبارەى سىويەكەمىن ئەو ئايەتە جوانەى سورەتى نورهوہ چۆن بىر دەكەيتەوہ.”

“لەم ئايەتەدا، بەلى، زۆر بە شىئوہيەكى ئاشكرا ئاماژە بەوہ دەكات كە ژنەكان سەريان داڤۆشن، ھەتا سىماشىان بشارنەوہ.”

“سەلامەت بىت مامۇستا، زۆر جوان و بە شىئوہيەكى راستگويانە وتت! ئەوكات دەتوانم ڤرسيارىكت لى بكەم. ئەم فەرمانەى خوا چۆن دەگونجىنىت لەگەل ڤىگەڤىنەدانتان بۆ چوونەژوورەوہى كچە لەكچەسەرەكانمان بۆ ناو قوتابخانە؟”
 “فەرمانى دەولەتە لائىهەكەمانە كە ڤىگە نەدرىت كچە لەكچەسەرەكان بچنە خوڤىندنگەكان و ھەتا قوتابخانە كانىشە وە.”

“مامۇستا بمبەخشە، دەتوانم ڤرسيارىكت لى بكەم؛ مامۇستا فەرمانى دەولەت گەورەترە لە فەرمانى خوا؟”
 “ڤرسيارىكى جوانە، بەلام ئەمانە لە دەولەتىكى لائىكدا شتى جىاوازن.”

“مامۇستا زۆر راست دەكەيت، با دەستت ماچ بكەم. مامۇستا مەترسە دەستتەم بەدەرى، بەدەرى، سەيركە دەستت

به تامه زروییبه وه ماچ دهکهم. ئوخه ی. خوا لیت پازی بیت. تیگه یشیتیت که چهنده ریز له ئیوه دهگرم. ئیستا ماموستا تکتا لئ دهکهم ده توانم پرسیاریکت لئ بکه م؟“
”تکایه فرموو.“

”ماموستا، باشه لائیکیوون واتای بیدینییه؟“
”نه خیر.“

”ئهوکات که مسولمانه کانمان له کاتیکدا په پرهوی پیوستی دینه که بیان دهکهن، بۆچی به بیانوی لائیکییه وه ریگه بیان پی نادریت بچنه وانه کانیانه وه؟“

”به خوا کورم، به مناقه شه کردنی ئه م بابه تانه ناتوانین بگینه ئه نجامیک. به دریزایی روژ له تهله فزیونه کانی ئیستانبولدا ئه م بابه تانه باس دهکریت، به لام ئایا ئه نجامیکی هه بووه؟ نه کهه کان له چکه کانیا فری دهدهن، نه دهوله تیش ریگه بیان پی ده دات که به له چکه وه بچنه وانه کانیانه وه.“

”باشه ماموستا، ده توانم پرسیاریکت لئ بکه م؟ ببوره به لام لیتسه ندنه وه ی مافی خویندن له و کهه ئیشکهر و به پره وشت و ملکه چانه مان که سهریان داده پۆشن، که به هزار هه ول و ته قه للا و په نجی ئیمه پی گه یشتون، هیچ دهگونجیت له گه ل په روه رده و خویندن و ئازادی دینی ولاته که ماندا؟ تکتا لئ دهکهم ماموستا ویزدانانان په سه ندی ئه مه دهکات، پیم بلئ؟“
”ئه گهر ئه و کچانه ئه وهنده ملکه چ بن، ئهوکات ده توانن له چکه کانیشیان له سهریان بکه نه وه. کورم تو ناوت چیه، ناوینیشانت چیه، کارت چیه؟“

”ماموستا من له چایخانه ی شه نله ر چایچیم، که ده که ویته ته نیشته گه رماوی به ناوبانگی په روانه وه له تۆکات. له وئ من

بەرپرسیارم لە ئاگردان و كتری و قۆرییەكان. ناوم گرنگ نییە. بە درێزایی هەموو پۆژیشت گۆی لە پادیۆی بایراك دەگرم. هەندیک جار مێشکم کاریگەر دەبیت بە ناحەقییەك كە بەرامبەر مسولمانەكان دەكریت. مامۆستا لەبەر ئەوەی لە ولاتیکی دیموكراسیدا دەژیم، وەك مرقۆئینی ئازاد دەژیم، بەگۆیرە مێشکی خۆم دەكەم، لە هەر شوینیکی توركیادا بیت سواری پاس دەبم و دەچم بۆ لای ئەو كەسە كە كاری كردۆتە سەر مێشکم، رێك بەرەوپوو پرسپاری ئەم ناحەقییە لێ دەكەم. لەبەر ئەوە مامۆستا تكات لێ دەكەم وەلامی پرسپارەكەم بدەرەو. فەرمانی دەولەت گەورەیه یاخود فەرمانی خوا؟”

”بەم مناقەشەیه ناگەینە هیچ ئەنجامێك كۆرم، تۆ لە چ هۆتیلتیک دەمینیتهوه؟”

”هەوال دەدەیت بە پۆلیس؟ مامۆستا لە من مەترسە. سەر بە هیچ كۆمەلەیهكی دینی نیم. نەفرەت لە تیرۆر دەكەم، باوەرپم بە خەباتی فیکری و خوشەویستی خوا هەیه. سەرەرای ئەوەی ئەوەندە كەسیکی توورەم، بەلام لە ئەنجامی خەباتی فیکریدا پەلەپیتكەیهكەم لە كەس نەداوه. بەتەنھا دەمەویت وەلامی ئەم پرسپارەم بدەیتەوه. مامۆستا، بمبەخشە، سەرەرای ئەوەی خوا لە قورئانی كەریمدا، لە سورەتی ئەحزاب و نورد زۆر بەئاشكرا دەستشانی كردووه، نارهەتی ئەو كچانەیه كە لە دەرگای زانكوكاندا زولمیان لێ دەكەن، ئازاری ویزدانتان نادات؟”

”كۆرم، قورئانی كەریم دەشلیت كە دەستی دز بېرن، بەلام دەولەتەكەمان نایبیریت. بۆچی پوووبەرووی ئەمە ناییتەوه؟”

”وه لامیکی زور جوانه ماموستا. دستت ماچ دهکهم. به لام دهستی دز له گهل ناموسی کچه کانماندا هه مان شته؟ به گویره ی نهو ناماره ی که له لایه ن پرؤفیسور مارفین کینگی ره شپیتستی مسولمانه وه کراوه، له و ولاته نیسلامیانه ی که ژنی بالاپوشیان تیدایه، پروداوی دهستدریژیکردنه سهر ناموس نه وه نده له که مبوونه وه دایه که ده توانیت بلتی نییه، هیچ ریکه وتی پروداوی وه پرسکردن ناکریت. چونکه ژنیک له ناو سه رچه فه بالاپوشه که یدا، له پیشدا به پؤشاکه که ی به کوره کان ده لیت، تکاتان لی دهکهم وه رسم مه که ن.‘ ماموستا تکات لی دهکهم ده توانم پرسیارکت لی بکه م: به دورخستنه وه ی کچه له چکبه سه ره کان له خویندن، دورخستنه وه یان له کومه لگه، به خورپووتکردنه وه یان و پاشان تاجله سه رکردنیان، به سووککردنی ناموسی ژنه کانمان وه ک چون له نه وروپادا پرووی دا دوا ی شوړشی سینکسی، بمبه خشه ده مانه ویت خومان بخرینه دؤخی گه وادییه وه؟“

”کورم من چوره که که م خوارد، داوا ی لیبوردن دهکهم، من ده پروم.“

”ماموستا له جینگه ی خوت دانیشه، دانیشه با نه مه به کار نه هینم. ماموستا ده زانیت نه مه چیه؟“
”ده مانچه.“

”به لی ماموستا، له که موکورتیم بیوره، من له بهر خاتری نیوه نه وه نده ریکه م بریوه، که سینکی گه مژه نیم، بیرم کرده وه له وانیه هیچ گویشم لی نه گریت، له بهر نه وه رپوشوینم بو خوم ناماده کرد.“

”کورم، تو ناوت چیه؟“

"وھىجىد سوزمەن، ساليم فلان، مامۇستا چ گرنگىيەكى ھەيە. مەن پارىزەرىكى بىناۋى ئەو قارەمانە بىناۋانەم كە لەم ولاتە لائىك و ماتريالىستەدا تووشى ناھەقى دەبن. سەر بە ھىچ رىكخراۋىك نىم. رىز لە مافەكانى مرۇف دەگرم، ھىچ ئارەزووم لە توندوتىژى نىيە. لەبەر ئەو دەمانچەكەم دەخەمە گىرفانمەو، بەتەنھا داوا لە ئىنوہ دەكەم وەلامى پرسىيارىكم بدەنەو." "باشە."

"مامۇستا، بە فەرمانىك كە لە ئەنقەرەو ھاتىبو، لەپىشدا ھىچ حسابىكتان بۇ ئەو كچە عاقل و ئىشكەر و گلینەى چارى باوك و دايكىانە نەكرد، كە ھەموويان يەكەمى پۆلەكەيانن. ئەگەر لە پۇلدا ئامادەش بووبن، لەبەر ئەو ھى لەكچەسەر بوون، ھەك نەبوو حسابتان بۇ كردوون. ھەوت قوتابى لەگەل مامۇستاكەياندا دانىشتوون، يەككىيان لەكچەسەر بوو، حسابتان بۇ لەكچەسەرەكە نەكرد و داۋاى شەش چاتان لە چايھىيەكە كردوو. ئەو كچانەتان گرياندا كە بە نەبوو سەيرتان دەكردن. بەمەشەو نەوستان، بە فەرمانىك كە تازە لە ئەنقەرەو ھاتىبو، لەپىشدا نەتانھىشت ئەوان بىنە پۆلەو و كردتائنە راپەوھەكانەو و دواتر لە راپەوھەكانىشەو دەرتان كردنە دەروھى دەرگا. چنگىك كچى قارەمان كە بەرھەلىستىيان دەكرد و سەريان رووت نەدەكرد، كاتىك لە دەرگاي قوتابخانەدا لە سەرماكەدا دەلەرزىن و چاۋەروانىيان دەكرد بۇ ئەو ھى دەردەكانىيان بگەيىنن بە كەسانى تر، تەلەقۇنتان كرد و پۇلىستان بانگ كرد." "پۇلىسەكان ئىمە بانگمان نەكردن."

”ماموستا، له بهر ئه وهی ده مانچه له گیرفانمدايه مه ترسه، درۆم له گه لدا مه که. پرسیاره که م ئه وه یه، شه وی ئه و پوژهی که پولیسه کان کهه کانیا ن به پراکیشان ده ستگیر کردووه، تو به چ ویزدانیکه وه توانیوته بخه ویت.“

”به دلنیا یی کردنی بابه تی له چکپۆشی به نیشانه یه ک و یارییه کی سیاسی، کهه کانمانی زیاتر نا ئاسووده کرد.“

”یاری چی ماموستا، به داخه وه که چیکیش که له نیوان قوتابخانه و نامووسدا گیری خواردبوو، که وتبووه ئاسته نگییه وه و خۆی کوشت. ئه مه یارییه؟“

”کورم، زور توورپه یه، به لام هیچ به عه قلتدا نه هاتووه له پشتی به سیاسی کردنی ئه م بابه تی له چکپۆشییه وه، ده ستی ئه و هیزه دهره کیانه ی دهره وه ی تیدایه که ده یانه ویت تورکیا بکه ن به دوو به شه وه، لاوازی بکه ن؟“

”ماموستا ئه گهر توو ریگه به م کهانه به دیت بیته قوتابخانه، کیشه ی کهی له چکه سه ر ده مینیت!“

”کورم ته نها به ویستی منه؟ ئه مانه داواکاری ئه نقه رهن. ژنه که ی خۆیشم بالا پۆشه.“

”ماموستا ماستاوم بۆ مه که، وه لامی پرسیاره که ی که میک پینش ئیستام به دهره وه.“

”کام پرسیاره ت؟“

”ویژدان ت نازارت ده دات؟“

”کورم منیش باوکم، به دلنیا یی منیش خه مبارم به دوخی ئه م کهانه.“

”سه یرم بکه، من زور باش ده زانم که خۆراگر بم، به لام پیاویکی زور توورپه م. ئه گهر توورپه بيم، ئیتتر کار له

کار دەترازیت. من لە زیندان لە مرقۆئیکم دا لەسەر ئهوهی کاتیک باویشکی دا دەستی نهگرتبوو به دەمیەوه؛ هه‌موو کهسانی ناو قاوشه‌که‌م کرد به پیاو و هه‌موویان پزگاریان بوو له خووه خراپه‌کانیان و دهستیان کرد به نوێژکردن. ئیستا تۆ ئه‌مسەر و ئه‌وسهرم پێ مه‌که، دهی بزانی وه‌لامی پرسیاره‌که‌م بده‌ره‌وه. من که‌میک پێش ئیستا چیم وت؟

“کۆرم وت چی، ئه‌و ده‌مانچه‌یه به‌ینه خوارێ.”

“پرسیاری ئه‌وه‌م کرد، تۆ کچت هه‌یه، خه‌باریت؟”

“داوای لی‌بوردن ده‌که‌م کۆرم، پرسیارێ چیت کرد؟”

“ئیستا له ده‌مانچه‌که‌م مه‌ترسه و ماستاوم بۆ بکه‌یت. بیرت بکه‌ویته‌وه که پرسیاره‌که‌م چی بوو...” (که‌میک بینه‌نگی.)

“پرسیاری چیت کردبوو؟”

“بێئیمان، پرسیبووم که ویژدانت ئازارت ده‌دات.”

“به‌دلنیایی ئازارم ده‌دات.”

“ئه‌وکات بۆچی ئه‌مه ده‌که‌یت، بێشه‌ره‌ف.”

“کۆرم من مامۆستایه‌کم له ته‌مه‌نی باوکتدام. له قورئانی که‌ریمدا فه‌رمووده‌یه‌کی وا نووسراوه که ده‌مانچه به‌ره‌و‌پووی گه‌وره‌که‌تان بگرن، سووکایه‌تی پێ بکه‌ن؟”

“تۆ هێچ ناوی قورئانی که‌ریم مه‌خه‌ره سه‌ر ده‌مت، باشه. به‌و شیوه‌یه‌ش سه‌یری چه‌پ و راست مه‌که، وه‌ک بێنی سوال ده‌که‌یت بۆ یارمه‌تییه‌ک، ئه‌گه‌ر هاواریش بکه‌یت هێچ به‌زه‌بییه‌ک پێشان ناده‌م، ده‌تکوژم، ئیستا تیگه‌یشتیت؟”

“تیگه‌یستم.”

“ئه‌وکات وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌م بده‌ره‌وه: ئه‌گه‌ر

کچه کانمان له چکه کانیان له سهریان بکه نه وه چ سوو دیکي ده بیئت بؤ مه مله که ته که مان؛ هؤکاریکم پی بلی که ناخت و ویژدانت په سه ندی کرد بیئت، بؤ نمونه بلی نه گهر له چک نه کن نه وکات نه وروپییه کان زیاتر وهک مروفتیک سهیری ده کن، نه وکات هیچ نه بیئت مه به سه که ته تیده گهم، ناتکوژم، نازادت ده که م.

”کورپه به ریزه که م. منیش کچیکم هه یه، سه ری پروته. چؤن هیچ ده ستوره دانی دایکی ناکه م که له چک ده دات به سه ری دا، به و شیوه یه ش هیچ ده ستوره دانی نه و ناکه م.“

”بؤچی کچه که ته له چک ناکات، ده یه ویت بیئت به هونه رمه ند؟“

”هیچ شتیکی وه های به من نه وتووه. له نه نقهره له بواری په یوه نندی کؤمه لایه تیدا ده خوینیت. کچه که م زؤر یارمه تی داوم له و کاتانه دا، که به داخه وه، بووم به نیشانه یه ک به هوی نه م بابه تی بالا پو شیه وه، زؤر نه زیه تم کیشا، دلته نگ بووم، ناچار بووم گوئی بگرم له که سانی وهک تو که له سه ر حق توورپه ده بوون، توورپه یی دوژمنه کانم، هه ر هه و دانپیدانان، له نه نقهره وه ته له فونی ده کرد...“

”ده بیوت ده خیلیت بم باوکه خؤراگر به، با منیش بيم به هونه رمه ند؟“

”نه خیر کورم، وا نالیت. ده لیت باوکه گیان، منیش نه وه نده به جهرگ نه بووم به بی له چک بچمه پو لیکه وه که هه موو کچانی ناو پوله که له چکه سه ر بن، بن خواستی خؤم منیش

۱ هونه رمه ند: لیره دا وشه ی هونه رمه ند به واتایه کی لوغزاوی وهک، خؤنواندن، پؤزلیدان، خؤده رخه ر به کار هاتروه.

لەچكم دەكرد.

”باشە ئەگەر بىن خواستى خۆى لەچك بكات، چ زيانىكى
هەيه؟“

”وھللا من مناقەشەى ئەم شستانە ناكەم. تۆ بە منت وت
ھۆكارىكم پى بلى.“

”واتە، بيشەرەف، تۆ لەبەر كەيفى كچەكەى خۆت كچە
دیندارە بالاپۆشەكان لە ھەرگای قوتابخانەدا بە دەستى
پۆلىسەكان بەلیدان دەدەيت و زولمیان لى دەكەيت و ڕینگە
دەكەيتەو ھە بۆیان كە خۆیان بكوژن؟“

”ھۆكارى كچەكەم، لە ھەمان كاتدا ھۆكارى زۆرىنەى
ژنانى توركيايە.“

”تینەگەيشتم، لە كاتىكدا لە سەددا نەو ھەدى ژنانى توركيا
لەچك دەكەن، چ ھونەرمەندىكى تر دەتوانیت ھۆكارىكى ھەبیت.
زالمى بيشەرەف، شانازى بە خۆرووتكردنەو ھى كچەكەتەو ھە
دەكەيت، بەلام ئەمە بخە عەقلتەو ھە، من پروفیسۆر نىم، بەلام
لەبارەى ئەم بابەتەو ھە لە تۆ زیاترم خويندۆتەو ھە.“

”بەریز تكاتان لى دەكەم دەمانچەكەت بە ئاراستەى من
مەگرە، توورە دەبیت، دواتر ئەگەر بتەقیت، لەوانەى ھە دلگران
ببیت.“

”بۆچى دلگران دەبم، من بۆ ئەو ھى كافرىك بكوژم،
گەشتىكى دوو رۆژىم كردو ھە بەناو بەفر و سەرمادا.
قورئانى كەرىم دەفەرموویت كوشتنى ئەو زالمانى زولم
لە ئیماندارەكان دەكەن، ئەركە. بەلام لەبەر ئەو ھى كە
بەزەبىم پیتدا ھاتەو ھە، شانسىكى ترم دايتى: یەك ھۆكارم
پى بلى كە ویزدانەت پەسەندى بكات لەبارەى لەچكەنەكردن

و خۆرپووتکردنه وهی بالاپۆشه کانه وه، سویند دهخۆم ئه وکات ناتکوژم.

”ئه گهر ژن له چکه که ی دابکه نیت، له ناو کۆمه لگه دا ئاسووده تر ده نیت، به ریزتر ده نیت.“

”له وانیه به بۆ که که ی تو وا نیت، که ده یه ویت بیه ت به هونه رمه ند. به لام به پینچه وانه وه، له چککردن ژن له ده ستریزیکردن، په لاماردان، سووککردن ده پاریزیت، هیناوییه ته دۆخیکه وه که به ئاسووده تر بتوانیت له ناو کۆمه لگه دا بژی. وهک زۆریک له و ژنانه ی که دواتر له چکیان کردوه و بالاپۆش بوون به کۆنه سه ماکاری سه مای پۆژه لاتیه مه لاحه ت شانداریشه وه که ده لین بالاپۆشیه ژنی له و باره زه لیلییه دا ده ر کردوه، که له کۆلاند سه رنجی هه سه ته ئازه لیه که ی کورپان رابکیشیت، له گه ل ژنه کانی تر دا بکه ویته رکا به ریتی زیاته ر سه رنج راکیشان، له به ر ئه وه رزگاری ده کات له باری ماده یه کی زه لیل که به رده وام ئارایه شت بکات. وهک پروفیسۆر میرفن کینگه ره شپه ستی ئه مه ریکه ش ئاماژه ی پی داوه، ئه گه ر هونه رمه ندی به ناوبانگ ئه لیزابیت تایلۆر له کۆتا بیست سالی دا خۆی بالاپۆش بکرایه، شه رمی له باری قه له ویه که ی نه ده کرد و له نه خۆشخانه ی عه قلی دا نه ده که وت و دلخۆش ده بوو. مامۆستا بمبه خشه، ده توانم پرسیاریکت لی بکه م: مامۆستا بۆچی پنده که نیت، قسه که م زۆر پینکه نیناوییه؟“ (که میک بیده نگه ی). ”ده بیلن بیه شه رهی ئه تایه ست، بۆچی پنده که نیت؟“

”کۆره به ریزه که م، باوه ر بکه پیناکه نم، ئه گه ر پینکه نییم له داخ و تووره بیدا پینکه نیوم!“

“تەخىر، بەباوهره وه پىكه نىت!”

“كوپه به پىزه كه م، ناخم پره له بهزه يى و خوشه ويستى به رامبه ر ئه و كه سانه ي وهك تۆن، كچه بالا پۆشه كان، ئه و مروقه گه نجانە ي كه ئازار ده كيشن و باوهرىيان به داخوازيه كانى خويان هه يه.”

“به خورايى ماستاو مه كه. من ئازار ناكيشم. به لام له به ر ئه وه ي به و كچانه پىكه نىت كه خويان كوشتوه، ئىستا تۆ ده بىت ئازار بكيشىت. به گوهره ي ئه وه ي كه پىده كه نىت هيج په شيمانىش نىت. ئه وكات با من يه كسه ر دۆخه كه ت پى بلیم. دادى موجه يدى ئىسلامى ده ميكه حوكمى مردنى داوه به سه ر تودا، پىنج روژ پىش ئىستا له توكات له ئه نجامى ده نگدانه وه برىارى له سه ر درا، منيشيان نارد بۆ كوشتنت. ئه گه ر پىنه كه نىتايه، يان په شيمان بوويتايه، ئه وكات له وانه بوو بمبه خشىتايه. ئه م كاغه زه بگه ره، برىارى كوشتنه كه ت بخوينه ره وه بزانه م...” (كه ميك پىده نكى.) “بى ئه وه ي وهك ژن بگريت به ده نكى به رز بىخوينه ره وه، ده ي بىشه ره ف، ئه گه ر نا يه كسه ر ده تكوژم.”

“من پروفيسور نورى يلمازى ئه تايست، كوپه به پىزه كه م من ئه تايست نيم...”
 “ده ي، بىخوينه ره وه.”

“كوپم، ئه گه ر بىخوينمه وه ته قه م لى ده كه يت، ده مكوژىت؟”
 “ئه گه ر نه بىخوينىته وه ده تكوژم، ده ي، بىخوينه ره وه.”
 “من وهك ئامرازىكى پلانه نه نىيه كه ي به كويله كردن، سووك كردن، بىدينكرنى مسولمانه كانى ده وله تى كومارى توركييا، ملكه چىيان بۆ روژئاوا، ئه وه نده زولم له و كچه

موسولمانانه کردووه که په یوهستن به دینه که یانه وه، له
فهرموودهی قورئانی که ریم دهر ناچن، سه ریان پروت
ناکهن، له کوتاییدا کچیکی مسولمان له بهر نه وهی بهرگهی
نهم نازاره ی نه گرت، خوی کوشت... کوږه به پریزه که م، لیره دا
نه گهر مؤله تم بدهیت نار ه زایبیه کم هه یه؛ تکات لئ ده که م به و
رینکخراوه ش بلئ که تویان نار دووه. نه و کچه مان له بهر نه وه
خوی نه کوشت که ریگهی پی نه دراوه بچیته قوتا بخانه، یا خود
باوکی نه زبیه تی دابیت و زوری لئ کردبیت، وه ک رینکخراوی
ئیستخباراتی میلی به ئیمه ی راگه یاند، به داخه وه به هوی
نازاری عه شقه وه خوی هه لواسیوه، خوی کوشتووه."
"به لام له ناو نه و نامه یه دا و نالیت که دوا ی مردنی چی
ماوه."

"کوږم هه تا نه وه شت پی بلیم... - تکات لئ ده که م نه و
ده مانچه یه دابگره - نهم کچه نه زانه مان، هیشتا پیش نه وهی
هاوسه رگیری بکات، کاتیک به بی بیرکردنه وه کچینی خوی
داوه به پؤلیسینک، که بیستوپینج سال له خوی گوره تر
بووه، به داخه وه دواتر که پؤلیسه که پنی وتووه ژنی هه یه و
له گهل نه ودا هیچ نیه تی هاوسه رگیری نییه..."
"بیده نگ به سووک و ترق. کچه قه حبه که ی تو نه و کاره
ده کات."

"مه که کوږم، مه که مندا له که م. نه گهر من بکوژی داهاتووی
توش ره ش ده بیت."
"بلئ په شیمانم!"
"کوږم په شیمانم، ته قه مه که."
"ده مت بکه ره وه، لووله ی ده مانچه که ده خه مه ده مته وه..."

ئىستا تۇ پەنجەت بخەرە سەر پەنجەى من لەسەر پەلەپىتكەى دەمانچەكە و بىتەقىنە. وەك بىئىمانىك دەتۇپىت، بەلام ھىچ نەبىت بەشەرەفەو دەتۇپىت. (كەمىك بىدەنگى).

”كۆرۈم، تەماشام بىكە كەتومەتە چ دۇخىكەو، لەم تەمەنەمدا دەگىرىم، لىت دەپارىمەو، بەزەبىت بە مندا نەيەتەو، بەزەبىت بە خۇتدا بىتەو. داھاتووى تۇش رەش دەبىت، دەبىت بە بكوژ.“

”ئەوكات پەلەپىتكەكە خۇت راي بكىشە! تۇش بىبىنە كە خۇكوشتن ئازارىكى چۇنە.“

”كۆرۈم، من مسولمانىكم، دژى خۇكوشتنم!“
”دەمت بىكەرەو.“ (كەمىك بىدەنگى). ”بەو شىوئە مەگرى... پىشتر ھىچ بە عەقتدا نەھات كە رۇژىك دىت دەبىت حساب بەدەيت. مەگرى، ئەگىنا دەتكوژم.“

(دەنگى گارسۇنە پىرەكە لە دورەو). ”ئەفەندى، چاكەتان بەنىم بۇ سەر ئەم مىزە، دەتانەوئىت؟“
”نەخىز. ئىستا ھەلدەستم.“

”سەبرى گارسۇنەكە مەكە، بەردەوام بە لە خويندەوھى برىارى كوشتنەكەت.“

”كۆرۈم، بىمبەخشن.“
”دەلىم بىخوئىنەرەو.“

”شەرم لە ھەمووئەو شتانە دەكەم كە كر دوومن، دەزانم حەقمە كە بىرم، بۇئەوھى خوائى گەرە بىمبەخسنىت...“
”دەى بىخوئىنەرەو...“

”كۆرە بەرپىزەكەم، واز بەنىنە با ئەم پىاوە پىرە كەمىك بگرى. واز بەنىنە با بۇ كۇتا جار بىر لە ژنەكەم و كچەكەم

بکه مه وه.

”بیر له و کچه گه نجانه بکه ره وه که زولمت لی کردوون. یه کیکیان تووشی تیکچوونی باری دهروونی بوو، چواریان له پۆلی سیدا دهر کران له قوتابخانه، یه کیکیشیان خوی کوشت. له بهر ئه وهی له بهردهمی دهرگای قوتابخانه دا له سه رمادا دهله رزین، هه موویان تایان لی هات، له جیگه دا که وتن، هه موویان ژیانیان له دهست دهر چوو.“

”کوپه به ریزه کهم، من زور په شیمانم. به لام ئه وه دههینیت تۆش به هوی کوشتنی که سینکی وهک منه وه بییت به بکوژ، بیر له وه بکه ره وه.“

”باشه.“ (که مینک بیدهنگی). ”ماموستا من بیرم لی کرده وه، سه یرکه چی هات به عه قلمدا.“

”چی؟“

”من بۆ ئه وهی تۆ بدۆزمه وه، سزای کوشتنه کهت بدهم، بۆ ماوهی دوو رۆژ له م شاره سه فیلهی قارسدا به به تالی سوورپامه وه. ریک له وه دا بووم که بیرم ده کرده وه، ده موت قیسمهت نه بوو، بلیتی گه رانه وهی تۆ کاتم کری، دواتر هاتم بۆ ئه وهی چایهک بخۆمه وه و...“

”کوپه کهم، ئه گه ر بیر له وه ده که یته وه من بکوژیت و سواری دوایین پاس بییت و له قارس رابکه یت، ئه وه بزانه که رینگه کان به هوی به فره وه داخراون، پاسی کاتژمیر شه ش ناروات، دوایی په شیمان ده بیته وه.“

”ریک له گه رانه وه دا بووم، خوا توی ره وانه کرد بۆ ئه م شیرینیخانه ی هنی حیاته. واته خوا تۆ نابه خشیت، من بته خشم؟ کۆتا قسه ت بکه، شایه تمان بهینه.“

”كورم لەسەر كورسييهكەت دانیشە، ئەم دەولەتە
ھەمووتان دەستگیر دەكات، ھەمووتان ھەلدەواسیت.“
”شایەتمان بەینە.“

”كورم ھیمن بە، بۆستە دانیشە، جاریکی تریش بیر
بکەرەوہ. پەنجەى پیندا مەنى، بۆستە.“ (دەنگى تەقە و
گرمەگرمى كورسييهك). ”كورم مەكە!“ (دەنگى دوو تەقەى
تر. بێدەنگى، نرکەپەك، دەنگى تەلەفزیونەكە. دەنگى تەقەپەكى
تر. بێدەنگى.)

ماچ

[له کتیبی ره شه وه. له سالی ۱۹۸۰ دا گوشه نووس جه لال
سالیک بیر له گه نجییتی خوی ده کاته وه.]

جا ریک هفتیه که له مه و بهر، یه کیک سلاوی بۆ ناردیت. پیم
وت، "به دلنیا یی سلاوه که ت ده گه یه نم،" به لام تا کو سواری
ئوتومبیله که بووم بیرم چوو بووه وه. سلاوه که نا، ئه و پیا وه
بیر چوو بووه وه که سلاوه که ی ناردیوو. بۆ ئه مه ش خه مبار
نیم. به من بیت، میردیک ی عاقل، پیویسته هه موو ئه و کورانه ی
بیر بچیته وه که سلاو دهنیرن بۆ ژنه کانیا ن. چونکه ئه مه
دنیا یه، نه وه ک شتیک روو بدات. به تایبه تی ئه گه ر ژنه که تان
ژنی ماله وه بیت: ئه و که سه بی شانسه ی که پنی ده لین ژنی
ماله وه، له ژانیدا جگه له خاوه نی دوکان و ئه و به قالانه ی
که له ناو بازار ده یانینیت، جگه له خزمان و ده ور به ری،
جگه له میرده بیزار که ره که ی، کوری تر نابینیت. ئه و کاته
ئه گه ر یه کیک سلاوی بۆ بنیریت، بیر له و که سه هه ستناسکه
ده کاته وه، کاتیشی هه یه بۆ ئه مه. به راستی ئه م که سانه
ناسکیشن. بۆ خاتری خوا له کۆندا نه ریتیکی وه ها هه بوو؟

لەو زەمانە كۆنە خۆشانەدا ئەگەر كەسێكى ناسك ھەبووایە، ریزی دەنارد بۆ ھەرەمێكى نادیار و بیتاوانیشان. میترو كۆنەكان باشتەر بوون.

دەزانم ئەو خۆینەرانیەم كە دەزانن ھاوسەرگیریم نەكردوو، ھیچ ھاوسەرگیریم نەكردوو، لەبەر ئەوەی كە پۆژنامەنووسم، ھیچ ھاوسەرگیرییەك ناكەم، لە دەستپێكردنی یەكەم پستەو تێگەشتوون كە سەرلێشتواندنیكم خولقاندوو، ئەو كە بوو كە بانگم كرد "تۆ؟ ھۆكوس- پۆكوس! كۆشەنووسە پیرەكەتان بەھیتووشی باس لە حافیزە ونبووھە كە دەكات! ئێوەش فەرموو وەرن، لەگەڵ مندا پێكەو بە بۆنی گولە سیسیبووھەكانی ناو باخەكەم بكەین، تێدەگەن. بەلام زۆر مەینە ناویەو، دوو ھەنگاو لە دورووە بوەستن بزانی، بۆ ئەوەی نەینیی فیلی نووسینەكەم ئاشكرا نەبیت، بەئارامی و ئاسوودەیی بنووسم.

یەكسەر بۆتان باس دەكەم، نزیكەى سى سال پیش ئیستا، لە یەكەم سالەكانى كاری پۆژنامەنووسیمدا، كاتێك ھەوالنیر بووم لە بەیۆغلو، دەرگابەدەرگا دەگەڕام و ھەولم دەدا ھەوالیکم دەست بكەویت. لە پاقیۆنەكان و لەناو بازرگانەكانى ماددە ھۆشبەرەكان و چەتەكاندا دەگەڕام بۆ ئەوەی بزانی پیاوكوشتنێكى نوێ، یاخود چیرۆكى عەشقیك ھەیە، كە بە خۆكوشتن كۆتایی ھاتبیت، ھۆتیل بە ھۆتیل دەگەڕام، بۆ ئەوەی بزانی كە بیانییەكى بەناوبانگ ھاتوو بە ئیستانبول، یاخود پۆژئاواییەكى سەرنجراكیش سەردانی شارەكەمانی

١ ھۆكوس-پۆكوس، دوو وشەن كە جادووكەرەكان لە كاتی نمایشدا بەكارى دەھێنن.

کردوه، که بتوانم وهک بیانیهکی به ناوبانگ پیشکهشی خوینره کانمی بگم، مانگی جاریک دهفته ری تو مارکراوه کانم له کاتبهکانی پرسگه وهر دهگرت، یهک دوونیویم دهخسته دهستیانه وه (به واتای پاره) ده مخویندنه وه. ئه وه مانه دنیا وهک ئیستا پر نه بوو له کهسانی به ناوبانگ؛ هیچیه کیکیان نه ده هاتن بۆ ئیستانبول. ئه وانیهی له رۆژنامه که مدا وهک به ناوبانگیک ناساندوو من، له گه له ئه وه شدا له ولاتهکانی خویاندا هیچ نه ده ناسران، کاتیک وینه که ی خویان له ناو رۆژنامه که دا ده بیینی، که وتوو نه ته ناو چیرۆکیکه وه که هه موو کات کۆتاییه که ی بیوه فایبی بووه. یه کیک له نیوانیاندا به راستی دوا ی چهنده ها سال له ولاته که یدا گه یشته ئه وه شان و ناوبانگی که له رۆژنامه که مدا پیش بیینی کرد بوو: دوا ی تیپه ربوونی بیست سال به سه ر نووسینی هه والیکم له باره ی فلان ژنی به ناوبانگی مۆده چییه وه که دویینی له شاره که مان بوو، به راستی بوو به مۆده چییه کی به ناوبانگی فره نسی - ئیگزستانسیالیت، به لام سوپاسینکیشی نه کردم: رۆژئاوایی سپله.

تا له یه کیک له وه رۆژانه ی سه رقالی به ناوبانگه بیوه فاکان و چه ته خۆمالیهکان - ئیستا به مانه ده لێن مافیا - بووم، له گه له ده رمانناسیکی پیردا یه کتریمان ناسی که له وانه بوو بیوایه به هه والیکمی سه یر. ئه م پیاوه تووشی هه ردوو نه خوشیی بیخه وی و بیرچوونه وه بیوو، که ئیستا من ده نالینم به ده ستیانه وه. ئه م دوو نه خوشیه کاتیک به یه که وه تووشت ده بن، لایه نیکی ترسناکی هیه، ئه ویش ئه وه یه، کاتیک وا ده زانیت که به یه کیکیان - کاتیک ی زور به هۆی

بىخەۋىيەۋە - ئەۋى ترىان - كەموكورتييەكانى يادگە -
 ناھيلىت، رىك پىچەۋانەى ئەمەيە: لە شەۋانى بىخەۋىدا، رىك
 ۋەك من، يادەكان بە شىۋەيەكى ۋەھا رادەكەن لە پىرەكە،
 پىاۋەكە لە ناۋەپراستى كات و شەۋدا كە بە ھىچ شىۋەيەك
 تىنەپەريون، بە شىۋەيەك ھەستى كردوۋە كە لە دنيايەكى
 بىئاسنامە و بىگەسىتى و بىبۆن و بىرەنگدا، بە تاقى تەنھايە
 لە روى ئەۋدىۋى مانگدا، كە لەو زەمانەدا لە گۇفارە بيانىيە
 ۋەرگىزدرارۋەكاندا زۆر باسى لىۋە دەكرا.

ھەرۋەھا پىرەكە لەجىياتى ئەۋەى ۋەك من
 نەخۇشىيەكەى بە نووسىن چارەسەر بكات، لە تاقىگەى
 دەرمانخانەكەيدا دەرمانىكى داھىتابوو. لە كۆبوونەۋەيەكى
 پۇژنامەۋانىى دوۋكەسىدا ھەۋالنيرىكى ئەسراركىشىش^۱ لە
 پۇژنامەى ئاكشەمەۋە بەشدارىيى كرد لەگەل مندا - لەگەل
 دەرمانناسەكەدا دەبوۋىن بە سى كەس - دواى ئەۋەى
 بەخۇدەرخستتەۋە پەرداخىكى لە شلەمەنىيە رەنگ پەمەيىيەكە
 پىر كرد و خوارديەۋە، كە لەو شووشەيەدا بوو بە دىدى
 خەلكى دەناساند، بەپراستى گەيشتبوو بەو خەۋەى كە
 چەندەھا سال بوو بۆى دەگەرا. ھەر كە ھىندەى خەۋەكەيشى
 شاد بوۋەۋە بە بەھەشتى يادەۋەرىيەكانى حافىزەى، لەبەر
 ئەۋەى دەرمانناسە پىرەكە ھىچ خەبەرى نەبوۋەۋە، خەلك
 كە ئىتر كەۋتبووە ناو جۇشوخروشى ئەۋەى لە كۆتايىدا
 توركىك تۋانىى داھىتان بكات، ھىچ بۆيان پوون نەبوۋەۋە،
 ئەنجامەكەيان نەزانى.

شايدە دواى دوو پۇژ و لە پۇژىكى پەشدا، كە چوۋىن

۱ ئەسرار: ماددەى ھۇشبەرە

بۆ پرسه که ی، بهردهوام بیرم کردبووه و ئه و شته ی که دهیویست بیرى بکه ویته وه، چى بوو. تاکو ئیستاش هر بیرى لى ده که مه وه: کاتیک پیر ده بین، ئه و قورسایبیانه ی که حافیزه مان فرییان ده دات، وه ک ناژه لیکی باره لگری نانا سووده که نایه ویت باری زیاد هه لگریت، ئه و بارانه ن که هیچ خوشی ناویت، یان باره هه ره قورسه کانه، یا خود ئه و بارانه ن که به ئاسانی ده که ون؟

فه وزاکه ی میتشکم وای کردووه بیرم چۆته وه ئه و پروناکیی خۆره ی که له نیوان په رده ته نکه کانی ژووره بچووه که کانی جوانترین گوشه ی ئیستانبوله وه ده پزان، چۆن له جهسته مانى ده دا. بیرم چۆته وه کام سینه ما بوو که بلیتفرۆشیک له ده رگا که یدا به قاچاغی به نرخیکی زیاد بلیتی ده فرۆشت، دواتر له بهر ئه وه ی عاشقی کچه روومه تلاوازه بلیتفرۆشه که ی ناو دهروازی سینه ما که بوو، شیت بوو. ده میکه ناوی ئه و خوینه ره خوشه ویستانه م بیر چۆته وه که هاوشیوه ی خه وه کانی میان ده بینى، کاتیک خه وه کانتانم شی ده کرده وه بۆ پۆژنامه که تان و ئه و نهینییانه ی که به نامه بۆم ده ناردن.

یه ته وه یادم، دواى چه نده ها سال، گوشه نووسه که مان، کاتیک سه ره له نوئى سه یری ئه و زه مانه ونبووه ده کات، کاتیک له نیوه ی شه ودا له ناو بیخه ویدا ده گه ریت بۆ ئه وه ی چاره یه ک بدۆزیته وه، بیر له پۆژیکى ترسناک ده کاته وه که له کۆلانه کانی ئیستانبولدا ژیاوه: جاریکیان که وتبوومه ناو ویستی ماچیکه وه که سه راپا هه موو جه سته م، هه موو پۆحمى داپۆشیبوو.

كاتىك له دوانيوه پړويه كى پړۆزى شه ممه دا، له يه كى كى
 له سينه ما كونه كاندا سه يرى فيلمى كى نه مەريكى پولىسى
 نه نيم ده كرد (لايىتى سوور) برگه ي ماچر د نيك م بينيو،
 كه زورى نه خايانديو. نه م برگه ي ماچه ناساييه له لايه ن
 سانسور چيه كانى خومانه وه چوار سانيه زياترى لى برابوو،
 كه جياوازى نه بوو له گه ل برگه ي ماچه كانى ترى فيلمه
 ره شوسپيه كاندا، به لام نازانم چون رووى دابوو، له ناخدا
 ويستى ماچى كى وه ها سه رى هه لدا كه به هه مان شيوه له گه ل
 ژنيكدا به نووساندى ليوه كانم به ليوه كانيدا، به لى به هه موو
 هيزم به نووساندى ليوه كانم به ليوه كانيدا ماچى بكه م، له
 دلته نگيدا وام ده زانى ده خنكىم. ته م نه م بيستو چوار سال بو،
 به لام هيشتا له گه ل كه سدا ليوه ليو ماچم نه كرد بوو. نه خيتر،
 نه وه نه بى بلنم له شويى له شفرؤشاندا له گه ل هيچ ژنيك
 نه خوتووم، به لام هه ر وه ك چون نه و ژنانه ماچمووچ
 ناكه ن، منيش نه مده ويست ماچى ليوى نه وان بكه م.

يه كسه ر چوومه سه ر شه قامه كه، به لام هيشتا فيلمه كه
 ته واو نه ببوو؛ بي سه برى و شله ژاوييه كه له ناخدا بوو، وه ك
 بلنى له شويى كى شاردا ژنيك چاوه پرى منه، ده يه ويى ت
 نه م ماچم له گه لدا بكات. بيرمه وه ك بلنى رابكه م. چووم
 بو تونيله كه، دواتر به پيچه وان وه به خيترايى كه رامه وه
 بو كه لاته سه راي، وه ك بلنى به نانو ميدييه وه له تاريكايدا
 بو شتيك بگه ريم، كارم ده كرد بو نه وه ي خه يالى ژنيك،

١ تونيل: نه و تونيله يه كه ده كه ويته به شى خواره وه ي جاده ي ئيستى قلال
 له ته قسيم.

٢ گالاتا سه راي: ده كه ويته ناوه راستى جاده ي ئيستى قلال وه، كه له هه مان
 شويى نا مده ييى كه لاته سه راشى ليه، له به رى نه وروپاي ئيستانبول.

یادی سیمای، پیکه نینیکی بدوزمه وه. هیچ ناسیای و خزمیکم نه بوو که بتوانم ماچی بکهم؛ هیچ ئومیدی دوزینه وهی خوشه ویستیکیش نه بوو؛ هیچ که سیکیشم نه دهناسی که ببیت به خوشه ویستم! وهک بلینی شاره قهره بالفه که، چولو هول بوو.

هر که هاتمه ته قسیم، خۆم له ناو پاسیکدا بینیه وه. خیزانیکی خزمی دوری دایکم هه بوو که له و سالانه ی باوکم ئیمه ی جی هینشت هاوکاریی ئیمه ی ده کرد؛ کچیکیان هه بوو که دوو سال له من بچوو کتر بوو، ئه و سه رده مه چه ند جاریک پیکه وه یاریی تۆبه ردیمان کرد بوو. دوا ی کاتژمیریک، کاتیک که یشتمه ماله که ی فندقزاده یان، تا کو له ده رگا که یانم دا، بیرم که و ته وه ئه و کچه ی من بیر له ماچکردنی ده که مه وه له میژه هاوسه رگیریی کرد وه. باوک و دایکی که ئه مری هه ردووکیان به ره حمهت بوون فه رموویان لی کردم بۆ ژوره وه. که میک سه رسام ببوون، تینه که یشتبوون بۆچی دوا ی چه نده ها سال سه ردانم کرد بوون. به گفتوگو کردن و به قسه کردن له باره ی فلان و فیسار شته وه، هه تا رۆژنامه نووسیم سه رنجی رانه ده کیشان: ئه مه به نیسه بت ئه وانه وه ئیشیکی ئاست نزم بوو، وهک زه موزه مکاری، به گو یگرتن له یاریی تۆپی پیکه ی ناو رادیو که وه چامان خواره وه، سمیتان خوارد. به نیه تیکی باشه وه چاوه روانیان ده کرد بۆ نانخواردنی ئیواره ش بمینمه وه، به لام له ناکا و به ورته ورتکردنه وه خۆم هه لدا یه ده ره وه.

سه رم گه رم ببوو، کاتیک چومه ده ره وه، هه ستم به

۱ فندقزاده: گه ره کیکه له ئیستانبول له بهری نه وروپا.

ههوا ساردهکه کرد، هیشتا ویستی ماچکردن له ناخدا بهکلپه دهسووتا: وهک بلینی پیستم وهک سههۆل بوو، بهلام لهبهر ئهوهی گوشت و خوینم لهناو ئاگردا بوو، ههستم به نااسوودهیییهکی قوول و بهرگه نهگیراو دهکرد. له ئه مینونوه' سواری پاپۆر بووم و چووم بقادی کویی'. هاورپینهکی ئامادهییم ههبوو که باسی سه رکیشیهکانی کچه (واته کچیک که پیش ئهوهی هاوسه رگیری بکات ماچی دهکرد) ماچکه ره که ی گه ره که که یانی دهکرد، کاتیک ریم دهکرد بۆ ماله که یان له فه نه رباخچه، بیرم ده کرده وه، ئه گه ر ئه و کچه ش نه بیت، هاورپیکه م که سانی تری وهک ئه و شک ده بات. له و شوینه دا که هاورپیکه م سه رده میک بوو تیییدا نیشته جی بوو، به هه رچار دهوری درهخته سه رقییه کان و کۆشکه له تهخته دروستکراوه تاریکه کاندای سوورامه وه، به لام ماله که ییم نه دۆزییه وه. کاتیک له نیوان ئه و کۆشکه تهختانه دا ریم ده کرد، که ئه مرۆ ده میکه هه موویان پووخی تراون، سه یری هه ندیک په نجه ره ی پووناکم ده کرد، بیرم ده کرده وه ئه و کچه ی که پیش هاوسه رگیری کردن ماچ ده کات له ویدا نیشته جییه. به سه یرکردنی په نجه ره یه که وه ده موت، "ئه وه تا، ئه و کچه ی پیکه وه ماچی یه ک ده که یین له وئییه!" له نیوانماندا دوورییه کی ئه وتۆ نه بوو، ته نها دیواری باخیک و ده رگا و پلیکانه ی تهخته نه بیت، به لام نه مده توانی پتی بگه م؛ نه مده توانی ماچی بگه م؛ ئه و شته نه یینداره سه یره باوه رپینه کراوه ی هینده ی

١ ئه مینونو: گه ره کیکه له ئیستانبول، له بهری ئه وروپا له که نار ده ریادا.

٢ قادی کویی: گه ره کیکه له ئیستانبول، له بهری ئاسیا له که نار ده ریادا.

٣ فه نه رباخچه: گه ره کیکه له ئیستانبول، له بهری ئاسیا.

خه ونه کان نامۆ و ئەفسووناوی بوو، ئەو شتە ترسناک و سەرنجراکتێشە، لەو ساتەدا چەند نزیک و چەندە دور بوو! هەر که دووبارە گەرامەو بەری ئەوروپا، بیرمە، بیرم لەو کردبوو وە بێنی چی بییت ئەگەر یەکتیک لەو ژنانە بەزۆر ماچ بکەم که لە پاپۆرە کەدا رینگە وتیان دەکەم، یاخود بە شیوەیەک هەلسوکەوت بکەم که هەلەیک بوو بییت، بەلام سەرەپای ئەو هی که سیک نیم که زۆر ورد بیمەو، سیمایەکی وەهام لە دەورو بەرمدا نەدەبینی. لە سەر دەمانیکی تری ژینمدا، کاتیک هەناسەم دەدا لەناو قەرەباغیی ئیستانبولدا، چەند جاریکی تریش بەناو میدی و ئازارەو که وتومەتە ناو هەستی ئەو هی شار چۆلە، چۆلو هۆلە، بەلام هیچ کاتیک وەک ئەو پۆژە بەقوولی هەستم بەو هەستە نەکردبوو.

دوای ماوێکی زۆر رینکردنم بەسەر پلیکانە شیندارەکاندا، بیرم کردەو. بۆ ئەو هی لەم شارە چۆلو هۆلەدا ئەو بە دەست بەینم که دەمەویت، هەلبەتە کاتیک تر، بە شانوشکۆ و ناوبانگەو دەهاتم. بەلام لەو ساتەدا گۆشە نووسە کەتان دەچوو وە بۆ ئەو مالهێ که لەگەل دایکیدا تیندا نیشته جێ بوو، جگە لە خویندەو هی راستینا که (قارەمانی ناو کتیبیکی بەلزا که) بەدبەختە کی بەلزا که بە وەرگێزانه تورکییە کی، ئیتر هیچ دلنە وایبێ کی تری نەبوو. بەلام ئەو سەر دەمە کتیبەکانم لە بەر ئارەزووی خۆم نەدەخویندەو، رینگ وەک تورکینک بە هەستی ئەرکەو دەخویندەو که لە داها تودا شتیکن سوودیان دەبییت بۆم. ئەو شتە کی که لە داها تودا سوودی دەبییت، ئیستا بە هیچ شیوەیەک رزگارم ناکات! بەو شیوەیەش که مینک دوای ئەو هی خۆم توندی ژوورەو

کرد، لەناو بیسەبریدا چومە دەرەوہ. سەیری ئاویتەیی گەرماوہکەم کرد، دیتەوہ یادم، بیرم کردبووہوہ کە هیچ نەبیت مرۆف دەتوانیت ماچی خۆی بکات، کاتیک سەیری ئاویتەکەم کردبوو، ئەکتەرەکانی ناو فیلمەکەم هینابووہ بەر چاوی خۆم.

وئبوونی لێوہکانی ئەو ئەکتەرانە لە بەرچاومدا ئەستەم بوو، (ھووان بەننەت، دان دورییە). بەلام نەک ھەر خۆم، بەلکو بەتەنھا دەمتوانی ئاویتەکە ماچ بکەم؛ لەبەر ئەوہ چومە دەرەوہ. دایکم لەسەر کورسیی بەردەمی میزەکە دانیشتبوو، لەنیوان پارچەقوماشی شیفۆن و قالبەکانیدا کە کئی دەزانیت لە کام خزمی دەولەمەندی خزمە دوروہکانی وەر گرتبوو، جلی شەوی بۆ شایبەک ئامادە دەکرد.

ساتیک سەیری دایکم کرد، دواتر دەستم کرد بە باسکردنی ھەندیک شت بۆی. ئەو شتانەیی کە لە داھاتوودا دەیکەم، وا بزانم ئەمانە ئەو چیرۆک و خەیاڵانە بوو کە بانگەشەیی سەرکەوتنەکان و خەیاڵەکانمی دەکرد، بەلام دایکم لە دلەوہ گوئی لێ نەدەگرتم. تینگەیشتم ھەرچیبەکی بۆ باس بکەم گرنگ نەبوو بەلایەوہ؛ ئەوہی گرنگ بوو، ئەوہ بوو کە شەوینکی شەممە لەگەل دایکدا دانیشم، ھاوڕێبەتی بکەم. ھەستم بە توورەیبیەک کرد لە خۆمدا. دایکم ئەو شەوہ لەبەر ھەر ھۆیک بێت جوان بوو، قژی داھینراو و بۆیەیکی کالی لە لێوہکانی داوو؛ تا ئیستاش رەنگی بۆیەکەیی لێویم بێرە، سوورینکی کرمیتی بوو. کاتیک سەیری لێوہکانی دایکم و دەمبەدە کرد، کە ھەموو جارێک دەوروبەرمان دەمیان لە دەمی من دەچوواند، خەپەسابووم.

یه کسه به ترسه وه وتی، "بۆچی به و شیوه سهیره سهیرم ده کهیت؟"

وهک بلیی بۆ ماوه یه کی زۆر بیده نگییهک پرووی دا. به رهو پرووی دایکم پریم کرد، به لام دواى دوو ههنگاو وه ستام، قاچه کانم ده له رزین. بئ ئه وهی زیاتر نزیک بیه وه، به هه موو هیزم ده ستم کرد بوو به هاوار کردن. ئیستا به پرووی بیرم ناکه ویته وه که چیم وتبوو، به لام یه کسه یه کینک له شه په ترسناکانه دهستی پی کرد بوو که زوو زوو له نیوانماندا پرووی ده دا. بۆ ساتیک ترسی گوینگرتنی دراوسینکان له دلی ههردوو کماندا نه مابوو. یه کینک بوو له و ساته توورپهیی و ئازادیبانهی که مرؤف هه موو شتیک به به رامبه ره که ی ده لیت، له م جۆره بارانه دا وهک بلیی فنجانیک ده شکیت، یا خود وهک بلیی زوپاکه ده که ویت به لادا.

به شیوه یه کی ئه ستم خۆم هه لدایه ده ره وه، دایکم له نیوان پارچه قوماشه شیفۆن و به کره کان و ده رزییه سه رخپه هاورده کاندا ده گریا (یه که م ده رزیی سه رخپه تورکی له سالی ۱۹۷۶ دا له لایه ن کارگه ی ئالتیه وه دروست کراوه). تاکو نیوهی شه و له کۆلانه کانی شاردا که پام. چوومه چه وشه ی مزگه وتی سوله یمانیه وه، له پرده که ی ئه تاتورکه وه تیپه ر بووم، چووم بۆ به یئو غلو. وهک بلیی من، من نه بووم؛ وهک بلیی رۆحیکه تۆله، توورپه، شوینم که وتبوو؛ وهک بلیی ئه و که سه ی پێویست بوو من بوومایه، به شوینمه وه بوو. یادمه له به یئو غلو له محه له بیخانه یه کدا دانیشتم؛ به ته نها بۆ ئه وهی له ناو قه ره بالفیدا بم؛ به لام سه یری که سیشم نه ده کرد، نه وهک چاوم بکه ویته سه ر چاوی که سیک که وهک

من ھول دەدات بۇ بەسەربردنى ئەو كاتژمىرە بىكوتايانەى شەوى شەممە، چونكە ئەو كەسانەى كە وەك منن، يەكسەر يەكتىرى دەناسن، يەكتىرى نزم دەكەنەوہ. پاش كەمىكى تر، ژن و مىردىك نزيك بوونەوہ لىم. پياوہكە دەستى كرد بە گىزانەوہى چەند شتىك. ئەم تارمايىبە قۇسپىيەى ناو يادگارىبەكانم كى بوو؟

نەمدەزانى كىيە، دواتر بىرم كەوتەوہ ئەو ھاوړى كۆنەم بوو كە بە ھىچ شىوہەك مالەكەيم نەدۆزىبووہوہ لە فەنەرباخچە. ھاوسەرگىرىي كردبوو و لە رىگەى ئاسنىنى دەولەتدا كارى دەكرد، ھەر لە ئىستاوہ قۇى سىي بىوو، ئەو سالانەشى زۆر باش دەھاتەوہ ياد. ھەندىك جار كاتىك دواى چەندەھا سال رىكەوتى ھاوړىيەكى كۆنت دەكەيت، بۇ ئەوہى رابردووى خۇى بە شىوہەكى سەير پىشانى ژنەكەى ياخود ناسياوہكەى تەنىشتى بدات، ئىوہ زۆر بە سەير دادەنىت، بە شىوہەك ھەلسوكەوت دەكات وەك بلىنى چەندەھا يادگارى و نەپىنى ھاوبەشتان ھەيە، بۇ ئەوہى سەرسامت بكات، ئەویش بەرامبەر من ھەمان ھەلسوكەوتى كرد، بەلام من سەرسام نەبووم. نەچوومە ناو ئەو نواندەنى كە بەتەنھا يادگارىبە خەيالىبەكان سەيرتر دەكات، نەچوومە ناو يارىي ئەوہى كە ھىشتا لەو ژيانە سەفىل و بەئازارەى رابردوودا دەژىم، كە ئەو لە رابردوودا جىي ھىشتوہ.

جارجارىك كەوچكم لە محەلبىبە بىشەكرەكەم دەدا، دواتر دانم پىندا نا كە لەمىژە ھاوسەرگىرىم كردوہ، لە نىشاتاشى^۱ نىشتەجىين، پارەيەكى زۆرم دەست دەكەويت،

۱ نىشاتاشى: گەرەكىكە لە ئىستانبول، لە بەرى ئەوروپا.

له ماله وه تو چاوه پروانی منیت، له سهه داخوازی و نازی
تو هاتووم بو ئیره بو ئه وهی شیرینی سنگی مریشکت^۱
بو بکرم، ئوتومیبله شو فرلیته که شمم له تهقسیم راکرتووه،
دهتوانم به ئوتومیبله کهم نه وان له سهه ریگه کهم له شوینیکندا
دابیه زینم. سوپاسی کردم، چونکه تاکو ئیستاش هه ر له
فه نه رباخچه نیشته جی بوو. کاتیک زانیسی که تو، "له
خیزانیکی باشیت." سهه تا به شه رمه وه و دواتر بو ئه وهی بو
ژنه که ی سهه لمینیت که نتوانی له گه ل خیزانه باشه کاندای زور
باشه، دهستی کرد به پرسیارکردنت، هه له کهم له دهست نه دا،
پیم وت که پیوسته تو ی بیر بکه ویته وه. به ئاسووده بییه وه
بیری که وته وه. له ناخه وه سلوو و ریزی بو ناردیت. کاتیک
به و پا که ته ی دهستمه وه که شیرینی سنگی مریشکه که ی
تیندا بوو له موچه له بیخانه که هاتمه ده ره وه، له پیشدا ئه وم
ماچ کرد، دواتر به هه وایه کی ناسکی رۆژئاواییه وه که له
فیلمه کانه وه فیری ده بیت، ماچی ژنه که یشیم کرد. ئیوه چند
خوینه ریکی سهه یرن، ئیره چند ولاتیکی سهه یره!

۱ سنگی مریشک: شیرینییه که که له موچه له بییه کی که میک توند ده چیت
و پارچه ی وردی سنگی مریشکی تیدایه.

دوكانه كەي عەلادىن

[لە كىتابى رەشەو. جەلال سالىكى پۇرنامە نووس، باس
لە دوكانىكى نىشانناشى دەكات لە سالى ۱۹۸۰].

من نووسەرىكى پىتورىكس. سەيرى فەرەنگە كانم كرد،
بەلام زور لە واتاي ئەم وشەيە تىنەگەيشتم؛ من تەنها
هەواكەيم خۆش دەويت. هەموو كات بىرم لەوە كردۆتەو
كە شتى جياواز بگيرمەو: شەش جەنگاوەرە چەكدارەكە.
سوپاكانى پيش سى سەد سال كە لە بەيانىيەكى تەماويدا
لە هەردوو سەرى دەشتىكى تاريكدا خويان نامادە دەكەن
بۆ ئەوئەي پەلامارى يەكتر بدەن. ئەو نااسوودانەي كە لە
شەوانى زستاندا لە مەيخانەكاندا چيروكى عەشقەكانيان
بۆ يەكترى دەگيرنەو. هەموو كات بىرم لە گيرانەوئەي
سەركيشىيە لەبننەهاتووەكانى ئەو عاشقانه دەكردەو كە بە
هۆى گەران بەدوای نەيتىيەكەو، لەناو تاريكايى شارەكاندا

۱ پىتورىكس: واتە ديمەنيك كە گونجاوہ بۆ بابەتى ناو ویتە. ديمەنيكى
ناوازيە كە لەكەل بەسەرچوونى زەمانىكى زوردا دیتە مەيدانەو، بى
ئەوئەي نۆژەن بكریتەو.

ون دەبن، بەلام خوا بەتەنھا ئێوەی خوینەری دا بە من لەم
گۆشەى پوژنامەیدا کە پێویست بوو چیرۆکی چەشنی
جیاوازتری تیندا بگێرمەو. پێکەوێ ئیدارە دەکەین.

ئەگەر باخى حافیزەم دەستی نەکردایە بە وشکبوون،
لەوانە بوو هیچ سکالام لەم بارەم نەکردایە، بەلام هەموو
جاریک کە قەلەمەکم دەگرم بە دەستمەو دووبارە
سیمای ئێوەی خوینەر کە چاوەرێى شتیکن لیم، نیشانەى
یادگارێیەکانم کە لە باخىکى وشکدا هەمووی یەک یەک لە
من رادەکەن لە بەرچاومدا زیندوو دەبنەو. لە جێى یادگارى،
بەتەنھا پوو بەپووبوونەوێ نیشانەىکى، لەوێ دەچیت
بەگریانەو سەیری ئەو نیشانەى بەکەیت کە خۆشەویستەکەت
لەسەر قەنەفەکە جێى هێشتوو، کاتیک دەستبەردارى ئێوە
دەبیت و دەروات و قەت ناگەریتەو.

بەو شیوەى بەرپارم دا کە لەگەڵ ئەلادیندا گفتوگۆ بکەم.
هەر کە زانیی لە پوژنامەکەدا باس لە خۆى دەکەم، بەلام
لەپێشدا دەمەویت یەکتەر ببینین و پێکەوێ گفتوگۆ بکەین،
چاوە رەشەکانى کردەو و وتى، "کاکى گەرە، ئیستا ئەم
نووسینە لە دژى من دەبیت؟"

بۆم باس کرد کە نووسینەکە دژ بەو ناییت. باسى
دوکانەکەى نیشانتاشیم بۆ کرد کە لە ژيانماندا چەند
شونینى گرنكى هەيە. بۆم باس کرد کە رەنگ و بۆنى
هەزارەها و دەیهەا هەزار ئەو شەمەکە هەمەچەشنانەى کە
لە دوکانە بچکۆلەکیدە دەيفرۆشیت لە حافیزەى هەمووماندا
چون بەزیندوویى ماونەتەو. بۆم باس کرد ئەو مندانانەى
لە مالهەکانیاندا نەخۆشن و لە جیگەکاندا کەوتوون، چون

به بیسه بری چاوه پروانی گه پانه وهی دایکیان ده کهن که چووه
بۆ دوکانه کهی عه لادین بۆ هینانی دیاری و یاریچه (سه ربازی
ته قه کهر)، یاخود کتیب (منداله قژسوورره که) یاخود رۆمانی
وینه دار (حه قده هه مین ژماره ی زیندوو بیرونه وهی کینوفا). بۆم
باس کرد له قوتابخانه کانی چوارده وردا هه زاره ها قوتابی
که چاوه پروانی لیدانی دوایین جه ره سن، دوی لیدانی ئه و
جه ره سه ی که له خه یالیاندا له میژه لیبان داوه، له خه یالیاندا
چۆن چوونه ته ئه و دوکانه و تیندا یاریزانی توپی پی (مه تینی
یاریزانی تیبی گه لاته سه رای)، زوران باز (حه میدا که پلان)،
یاخود له و گوفرتانه یان ده کپی که وینه ی هونه رهنده ی
فیلمی (جیری لویس) تیندا دهر ده چوو. بۆم باس کرد که
ئه و کچانه ی پیش ئه وهی شه و بچن بۆ قوتابخانه ی هونه ری،
شووشه یه کی بچوکی ئه سیتونیان ده کپی، بۆ ئه وهی بۆیه
کالبوو هه که ی نینوکیان لی بکه نه وه، دوی چهنده ها سال له
موبه قیکی وشکی هاوسه رگیریه کی وشکدا له نیوان کچه زا و
کوره زاکانیاندا، کاتیک به خه مباریه وه بیری یه که م عه شقی
که نجیتیبان ده که نه وه، چۆن بیر له دوکانه که ی عه لادین
ده که نه وه وهک ئه فسانه یه کی دوور.

ده میک بوو ها تبوو بۆ مالی ئیمه، پروبه پرووی یه کتر
دانیشتبووین. بۆم باس کرد که چهنده ها سال له مه و به ر له
دوکانه که ی عه لادیندا قه له مجافیکی سه وزم کریوه، چیرۆکی
رۆمانیکی پولیسی خراپوه رگیردراوم بۆ گنرپایه وه، که
ئه ویشم له دوکانه که ی ئه ودا کریوو: له کوتاییی دووه م
چیرۆکدا، ئه و قاره مانه ی که زۆر خوشم ده ویست و
کتیبه که م دابوو به دیاری، تاکو کوتاییی ژبانی مه حکوم

بوو به وهى كه جگه له خويندنه وهى ئهو پۆمانه پۆليسيانە
 هيچ شتيكى تر نه كات. بۆم باس كرد كه سه ربازه پله داره
 نيشتيمانپهروه ره كان له گه ل رۆژنامه وانه كاندا كه پلانى
 كوده تاي دهوله تيان ده كيشا كه هم ميژووى ئيمه، هم
 ميژووى هم موو رۆژه لاتي ده گۆرى، پيش يه كه م كۆبوونه وه
 ميژووييه كه يان، چۆن له دوكانه كه ي عه لاديندا يه كتر بيان
 بينوه. بۆم باس كرد كه شه ويكيان كاتيک ئهم يه كتر بينينه
 ميژووييه پرووى دا، عه لادين كه ئاگادارى هيچ شتيك نه بوو،
 له پشتى ئهو ميزه وه كه تاكو سه قفه كه به كتيب و قوتووى
 هه لچنراو داپوشرابوو، چۆن تفي داوه له په نجه كانى بۆ
 ئه وهى ئهو رۆژنامه و گوڤارانە بژميريت كه رۆژى دوايى
 ده يانگه رينيتيه وه. بۆم باس كرد ئهو كورپه زوگورد بيانه ي
 به خه يال رۆيشتنه وه به سه ر شوسته ي به رده مى دوكانه كه دا
 ده رۆن و وينه ي ئهو ژنه پروته بيانى و ناوخوي بيانه ي ناو
 گوڤاره كان ده بينن كه هه لى واسيوه به جامخانه كه و قه ده
 ئه ستوره كه ي دره خته كه ستانه كه ي به رده مى ده رگا كه يدا و
 نماييشى كردوون، له ناو ئهو خه وه دا كه ئهو شه وه ده بينن،
 بى گويدان به هيچ شتيك پاده بويرن، رينك وه كو كچه
 ديله كان و ژنى پاشا كانى ناو ئه فسانه كانى هه زار و يه ك
 شه ره كه به هيچ شي وه يه ك تير نابن. له بهر ئه وهى باسى
 ئه فسانه كانى هه زار و يه ك شه وه مان كرد، بۆم باس كرد
 ئهو چيرو كه ي كه ناوى كتيبە كه ي هه لگرتوه، له راستيدا له
 هيچ يه كينك له هه زار و يه ك شه وه كه دا نه گيرد پراوه ته وه، به لام
 كاتيک كتيبە كه دوو سه د و په نجا سال پيش ئيستا بۆ يه كه م
 جار له رۆژئاوا بلاو كراوه ته وه، له لايه ن ئه نتوين گالانده وه

به شیوه‌یه‌کی خیرا به ده‌سته لیهاتووه‌کانی خنیویه‌تیه نیوان
په‌ره‌کانیه‌وه. بۆم باس کرد که له راستیدا چیرۆکه‌که نه‌ک
شه‌هره‌زاد، به‌لکو کریستیانیک به ناوی هانناوه بۆ گالاندی
گیراوه‌ته‌وه. بۆم باس کرد که له راستیدا هاننا زانابه‌کی
حه‌له‌بیه به ناوی یوحه‌ننا دیا به‌وه، چیرۆکه‌که‌ی چیرۆکیکی
تورکیه، نه‌گه‌ریکی گه‌وره‌ی هه‌یه له ئیستانبولدا پووی
دابیت، نه‌مه‌ش به هوی بوونی قاوه له چیرۆکه‌که‌دا ده‌زانریت.
بۆم باس کرد، به‌لام له راستیدا ئیتر مروّف هیچ کاتیک
نا‌توانیت تیبکات که کامه‌یان چیرۆکه راسته‌قینه‌که‌یه و کام
ژیانه راسته‌قینه‌یه. بۆم باس کرد، چونکه له راستیدا هه‌موو
شتیکم بیر چۆته‌وه، هه‌موو شتیکم بیر چۆته‌وه، هه‌موو
شتیکم بیر چۆته‌وه. بۆم باس کرد، چونکه له راستیدا پیر،
دلته‌نگ، به‌دخوو و ته‌نهام، ده‌مه‌ویت بمرم. چونکه له راستیدا
شه‌وان له مه‌یدانی نیشانتاشه‌وه ده‌نگی ژاوه‌ژاوی قه‌ره‌بالغی
ئوتومبیل و ده‌نگی موزیکیکیش ده‌هات له رادیۆکه‌وه که
مروّقی له‌ناو فرمیسه‌که‌کانیدا به‌خه‌مه‌وه ده‌خنکاند. بۆم باس
کرد، چونکه له راستیدا منیش دوا‌ی نه‌وه‌ی به دریزایی
ته‌مه‌نم چیرۆکم گیراوه‌ته‌وه، ده‌مه‌ویت پیش نه‌وه‌ی بمرم
گوئی له‌عه‌لادین بگرم، بۆ نه‌وه‌ی هه‌موو چیرۆکی نه‌وه
شتانه‌م یه‌ک به یه‌ک بۆ بگپزیته‌وه که بیرم چوونه‌ته‌وه،
شوشه قوّلونیاکانی دوکانه‌که، پوله‌کانی مۆرکردن، وینه‌ی
سه‌ر شقارته‌کان، گۆره‌وییه نایلونه‌کان، پۆستکارته‌کان،
وینه‌ی هونه‌رمه‌نده‌کان، سالانه‌کانی سینکسولۆژی، ته‌وقه‌کان،
کتیبی نوێزکردن.

عه‌لادینیش وه‌ک هه‌موو نه‌وه‌که‌سه راسته‌قینه‌ی که

كەوتۈنەتە ناو چىرۈكە خەيالىيەكانەو، لايەنىكى سەرۈو
 راستىي ھەبوو كە فشارى دەخستە سەر سنوورەكانى
 دنيا، لۇزىكىكى سادەشى ھەبوو كە فشارى دەخستە سەر
 ياساكانى. پوونى كىردەو كە ئاسوودەيە پۇژنامەكان
 گىرنگى بە دوكانەكەي دەدەن. سى سالە پۇژى چواردە
 كاتژمىر بەردەوام كار دەكات لە دوكانى سەرسوۋچەكەدا،
 دوانىو پوانى پۇژى يەكشەممان، كاتىك ھەمووكەس لە
 رادىۋكەو كۆي لە يارىي تۇپى پى دەگرىت، لە مالىو ھە لە
 كاتژمىر دوو و نيوو ھە تاكو چوار و نيو دەخەوت. باسى
 كرد كە لە راستىدا ناو ھە راستەقىنەكەي ناۋىكى ترە، بەلام
 مشتەرىيەكانى ئەمە نازانن. باسى كرد كە بەتەنھا پۇژنامەي
 حورىيەت دەخوئىتتەو. باسى كرد كە پى نادات ھىچ
 يەكتىرىيىنىكى سىياسى لە دوكانەكەيدا پوو بدات، چونكە
 ھىچ گىرنگىيەك بە سىياسەت نادات، قاراۋلى تەشقىكىيەش
 پىك بەرامبەر دوكانەكەيەتى. ئەو ھەش راست نەبوو كە
 گوايا تقى داو ھە لە پەنجەي بۇ ئەو ھە گۇقارەكان بۇمىرئىت؛
 دوكانەكەشى ئەفسانەيەك ياخود داستانىكە. سكالاي لەم
 شىو ھە لە داچوونانە بوو: ھەندىك پىرى ھەژار سەعاتە
 پلاستىكەكانى ناو جامخانەكەيان بە سەعاتى راستى دەزانى،
 سەرسام دەبوون بە ھەرزانىيەكەي و بەجۇشوخۇرۇشەو
 خۇيان دەكرد بە ناو دوكانەكەدا. ھەندىك لەو كەسانەي كە
 بىتاقەي يارىي پىشېركىي ئەسپىان دەكرد لە ھۆلەكەدا و
 نەياندەبەردەو، ياخود دووبارە كە ھىچ شتىك دەر نەدەچو
 لەو بىتاقەي يانسىبەي كە بە دەستى خۇيان ھەليان
 بۇاردو، توورە دەبوو، دەنگەدەنگىان دەكرد، وايان دەزانى

که عه‌لادین خۆی ئەم یاریانە‌ی دروست کردووه. ئەو ژنە‌ی که گۆره‌وییه‌ نایلۆنه‌که‌ی هه‌لده‌وه‌شا، دایکی ئەو مندالە‌ی که به‌ هۆی خواردنی چۆکۆلاته‌ خۆمالییه‌که‌وه‌ هه‌موو پینستی په‌له‌په‌له‌ ببوو و هه‌لده‌وه‌ری، ئەو خۆینه‌ره‌ی که تیروانینی سیاسی ناو ئەو رۆژنامه‌یه‌ی به‌دل نه‌بوو که ده‌یخوینده‌وه‌، له‌جیاتیی به‌رهمه‌ینه‌ره‌کان تاوانبار بکه‌ن، به‌ته‌نها عه‌لادینیان تاوانبار ده‌کرد. عه‌لادین به‌رپرسیار نه‌بوو له‌و پاکه‌ته‌ی که له‌جیاتیی قاوه‌ بۆیه‌ی قاوه‌یی پینلاوی تیندا بوو. عه‌لادین به‌رپرسیار نه‌بوو له‌و پيله‌ خۆمالییه‌ی که داوی یه‌که‌م گۆرانیی ئەمەل سایین^۱ به‌ له‌رزله‌رزوه‌ شله‌یه‌کی ره‌شی لیوه‌ ده‌رژا و رادیۆ ئەنتیگرتییه‌که‌ی خراپ ده‌کرد. عه‌لادین به‌رپرسیار نه‌بوو له‌و قیبله‌نمایه‌ی که بۆ هه‌رشوینیک بچووینتایه‌ هه‌ر ناراسته‌ی باکوور و قه‌ره‌قۆله‌که‌ی ته‌شقیکیه‌ی پیشان دهدات. عه‌لادین به‌رپرسیاریش نه‌بوو له‌و پاکه‌تی جگه‌ره‌ بافرايه‌ی که له‌ناویدا نامه‌ی عه‌شق و هاوسه‌رگیری کچه‌ ئیشکه‌ره‌که‌ی تیندا ده‌ر ده‌چوو، به‌لام ئەو شاگرده‌ بۆیاخچییه‌ی که پاکه‌ته‌که‌ی کردۆته‌وه‌، به‌دلخۆشییه‌وه‌ به‌راکردن هاتووه‌ و ده‌ستی عه‌لادینی ماچ کردووه‌ و داوی لێ کردووه‌ که بییت به‌ شایه‌تی بۆ ماره‌یی، پرسیاری ناوی کچه‌که‌ و ئەدریسه‌که‌ی کردووه‌.

دوکانه‌که‌ی له‌ گه‌ره‌کیندا بوو که زه‌مانیک پینان ده‌وت "باشترین" گه‌ره‌ک له‌ ئیستانبولدا، به‌لام مشتەرییه‌کانی هه‌موو کات، هه‌موو کات ئەویان سه‌رسام ده‌کرد. سه‌رسام ده‌بوو به‌و پیاوه‌ بۆینباخه‌ملانه‌ی که تا ئیستاش نازان شتیکی هه‌یه‌

۱ ئەمەل سایین: گۆرانییژیکی تورکییه‌.

ناوی سەرھە، بەرگەى ئەوانەشى نەدەگرت كە سەرھەپراى ئەوھى فېرى سەرھش بوون، نەياندەتوانى چاوەپىنى بكن، ھاوازى دەكرد بەسەرياندا. ئىتر بلىتى پاسى نەدەفرۆشت، لەبەر ئەوھى ھەموو جارېك كە پاسەكە لە سووچەكەوھ دەر دەكەوت سى-چوار كەس بە جۆشوخرۆشى سەربازە تالانكەرە مۇغولەكانەوھ پرايان دەكرد بۇ ناو دوكانەكە، بە وتنى، ”دەى بلىت، بلىت، خىرا، بلىت.“ دوكانەكەيان تىك دەدا، دەوروبەريان دەدا بەسەرىەكدا. ئەو ژن و مىردە چل سالانەى بىنىبوو كاتىك يانسىيان ھەلدەبژارد دەستيان دەكرد بە شەپ لەگەل يەكتردا، ئەو ژنە بۇياوويانەى بىنىبوو، بۇ ئەوھى پاكەتىك سابوون بكن بۇنى سى چەشنيان دەكرد، ئەو سەربازە پلەدارە خانەنشيانەى بىنىبوو كە فويان دەكرد بەناو يەك بە يەكى فىكەى ناو قوتووەكەدا بۇ ئەوھى يەك فىكە بكن، بەلام ئىتر راھاتبوو گوىى پى نەدەدان. ئىتر گوىى نەدەدايە ئەو ژنى مالەى كە بۇلەبۇلى دەكرد لەبەر ئەوھى يەكىك لەو ژمارەى رۇمانە وىنەدارە كۇنانەى نىيە كە كۇتاژمارەكەى يانزە سال پىشتەر دەر چووبوو، گوىى نەدەدايە ئەو ئەفەندىيە قەلەوھى پىش ئەوھى پوولى پۇستە بكنىت، پىشتى پوولەكەى دەلىتسايەوھ بۇ ئەوھى تامى لچكىنەرەكەى پىشتى بكات. گوىى نەدەدايە ئەو ژنى قەسابەى كە پۇژى دواتر بەتوورەبىيەوھ گولەمىخەكەكەى دەگەراندەوھ بۇ دوكانەكە بە ھۆكارى ئەوھى بۇنى ناىت، لە كاتىكدا گولەكە بە كاغەزىش دروست كرابوو.

ئەم دوكانەى بە ھول و تەقەللا و ئارەقەى ناوچاوانى دروست كردبوو. چەندەھا سال بە دەستى خۇى بەرگى

گرتبوه گوڤاره کونه کانی ته کساس و ترمیکس، به یانیان کاتیک هموو شار خه وتوو، دوکانه که ی کردوو ته وه، گسکی داوه، پوژنامه و گوڤاره کانی به جلگره هه لواسیوه به دهرگا و دره ختی که ستانه که ی برده می دوکانه که ی وه، دواین شمه که نویکانی جیگیر کردوو له جامخانه که یدا، چه نده ها ساله بست به بست، دوکان به دوکان هموو ئیستانبول که پاره، بو ئه وه ی سه برترین شمه ک (یارچه ی سه ماکاره که ی که ئاویته موگناتیسیه که ی له نزیک ده که یته وه ده خولیته وه، قه ی تانه سی په رنگیه کان، هه ی که لی بچو وکی ئه تاتورکی له پوره کدر و سترکراو که چاوه کانی گلویی شینی تیدا بوو داده گیرسان، قه له مداده ر له شیوه ی ناشه بای هۆله نیدیا، تابلوی نووسراوی خانوو بو کرئ و باسم لله الرحمن الرحیم، نوقلی بۆن بنیشتی تال که له ناویدا وینه ی بالنده ی تیدا دهر ده چوو له ژماره یه که وه تا کو ژماره سه د، زاری په مایی تاوله که به ته نها له بازاری داخراوی ئیستانبولدا ده ست ده که وت، وینه ی پشتلچکاو ی ته په زان، بارباروس، کلاو له په نگی ئالای تپه دووگولیه کان - خویشی ده سال کلاویکی په نگ شینی له سه ر کردبوو، - نامیره ئاسنینه کانی که سه ریکی پاژنه هه لکیش بوو، سه ره که ی تری کلیلی ساردیه هه لچهرین بوو) پیشکه شی مشته رییه کانی بکات، له بهر ئه وه ی داویان ده کرد، هه تا له بهرام بهر داوا هه ره سه یروسه مراهکانیشدا (له و مه ره که به شینه تان لا ده ست ده که ویت که بۆنی ئاوی گولی له دیت؟ ئه و مستیلانه تان لا ده ست ده که ویت که گورانی ده لیت؟) نه یوتوو "نه خیر،" له بهر ئه وه ی بیری کردۆته وه ماده م پرسیا ری ده که ن نمونه یه کی هه یه، وتوو یه تی، "به یانی

دەيھيئەم! دواتر بە تيبيني لە دەفتەرەكەيدا نووسيويتە، پۆزى دواتريش وەك گەرۆكئىك كە لەناو شاردا دەگەرئيت بۆ نەيئىيەك، بۆ شەمەكە داواكراوەكان گەرپاوە، پرسى لە دوكان بە دوكان كەردوو و دۆزىويەتيەو. سەرەدەمئىكش بوو كە بە شىوئەيەكى باوەرپيئەكراو، بى هىلاكى، پارەى بە پۆمانە وئىنەدارەكان ياخود چىرۆكە وئىنەدارە عەسابەكان، ياخود وئىنەى ھونەرەندە ناوخوييە سىما بئەستەكان پەيدا كەردوو؛ سەرەدەمى پۆزانى وشك و ساردىشى بىنيوو، بە ھزى ئەوئەى قاو و جگەرە كەوتبوونە ناو بازارى پەشەو، پىزىكى زۆر دەگىرا، نااسوودەش بىوو. كاتئىك لە دوكانەكەيەو تەماشات دەكرد، ھىچ تئەدەگەيشتى كە ئەو ئىشاو مەرقەئەى كە دەرژان "ئاوان، بەو شىوئەيەن..." بەلام "يەك... يەك... - ئىتر نازانم -" مەرقەئىك بوون.

ھەندىك جار كە تەماشات دەكرد، ئەو قەرەبالغىيەى ھەريەكەيان بە ھەوايەكى جىاواز دەبىنرئىن، ھەموويان پىكەو دەكەوتنە مەراقى قوتوويەكى جگەرەو كە موزىكى لئىدەدا، دواتر بەلئىشاو يەكسەر دەستيان دەكرد بە كرىنى قەلەمئىكى مەرەكەب كە لە يابانەو دەھات و ھىندەى پەنجەتووتە گەرە بوو، مانگى دواتريش ھەموويان بىر دەچوو، بە شىوئەيەكى وھا دەستيان دەكرد بە كرىنى چەرخىك كە لە شىوئەى دەمانچەدا بوو، عەلادىن نەيدەتوانى فرىايان بخت. دواتر، مۇدەى فلتەرىكى پلاستىك دەستى بىن دەكرد، ھەموو مىللەت بە شىوئەى تىرپوانىنى زانايەكى شىتەو شەش مانگ فلتەرە پلاستىكەكەيان بەكار دەھىنا بۆ كىشانى ئەو قەتران و نىكۆتئىنە پىسەى جگەرەكە، دواتر وازيان لەو دەھىنا، بە چەپەكان و راستەكانەو، ئىماندار و بىئىمان،

تهزیجی رهنگاوږهنگ و همهچه‌شنه‌ی درنژیان ده‌کږی، له هموو شونینکدا ده‌یانگرت به ده‌ستیان‌وه، پښش نه‌وه‌ی نهم لیتش‌اوه هیور بیته‌وه و عه‌لادین نه‌و ته‌زیبحانه بگه‌رښیته‌وه که له دوکانه‌که‌دا ماونه‌ته‌وه، موده‌ی پروونکرده‌وه و شیکردنه‌وه‌ی خه‌و سه‌ری هه‌لده‌دا، هموو که‌س ریزی ده‌گرت بؤ نه‌وه‌ی نه‌و کتتیه بکږیت که خه‌وه‌که‌ی بؤ پروون ده‌کاته‌وه. فیلمیکی نه‌مه‌ریکی ده‌هات، دواتر یه‌کسه‌ر هموو گه‌نجه‌کان چاویلکه‌ی ره‌شیان ده‌کږی، له رږژنامه‌یه‌کدا هه‌والیک دهر ده‌چوو، هموو ژنه‌کان کریمی لیویان داوا ده‌کرد، هموو کرږه‌کان داوا‌ی کللوی ښمامییان ده‌کرد، به‌لام زوربه‌ی کات داوا‌کاریه‌کان به شیوه‌یه‌کی نه‌زانراو وه‌ک تا‌عوونیک بلاو ده‌بووه‌وه. بؤچی هه‌زاره‌ها مروف له یه‌ک کاتدا ده‌ستیان کردبوو به دانانی نه‌و به‌له‌مه چاروکه‌داره بچکوله‌یه، له‌سه‌ر رادیو، زه‌یتی، به‌رده‌می جامی دواوه‌ی ئوتومیله‌کانیان، ژووره‌کانیان، میزی کارکردنیان، میزی فروشیارییان؟ چون تینگه‌یشتیتایه له‌وه‌ی که دایک و من‌دال، ژن و پیاو، گنج و پیر، هموو که‌س به شیوه‌یه‌کی سه‌یر هه‌ر هه‌مان وینه‌ی من‌داله‌ سیمانه‌وروپاییه‌ خه‌مباره‌که‌یان ده‌کږی که یه‌ک تکه فرمیسکی گه‌وره به چاویدا دیته خواری، هه‌لیان ده‌واسی به دیواره‌کانیان‌وه و دهرگا‌کانیان‌وه؟ نه‌م میله‌ته، نه‌م مروفانه یه‌ک... یه‌ک... نه‌و وشه‌یه‌ی که عه‌لادین نه‌یده‌توانی بیدوزیته‌وه من فریایم خست، وتم، "سه‌یر"، وتم، "ناتوانیت تینان بگه‌یت، هه‌تا ترسناکن،" چونکه دؤزینه‌وه‌ی وشه‌کان کاری من بوو، نه‌ک کاری عه‌لادین. بؤ ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بووین.

دواتر کاتیک باسی نه‌و قازه بچووکانه‌ی ده‌کرد که له ماده‌یه‌کی پلاستیکی دروست کرابوون و سه‌ریان

دەلەرىيەۋە، چەندەھا سال بوو دەيفرۇشت، باسى لەو چۆكۆلاتە و بەلالوكە كۆنانەى كە لە شىۋەى شووشەدا بوون بەلالوكىكىشى تىدا بوو، ياخود باسى لەو دەكرد پرسیارى لى دەكەن كە قامىشى باش و ھەرزان بۇ كۆلارە لەكۆنى ئىستانبولدا دەست دەكەۋىت، تىگەىشتم پەيوەندىيەكى بەھىز ھەيە لەنىوان عەلادىن و مشتەرىيەكانىدا كە خۇشى ئەو وشانەى نەدەدۆزىيەۋە بۇ ۋەسفىكردى ئەم پەيوەندىيە. ھەموو مشتەرىيەكانى خۇش دەۋىست، ئەو كچە بچووكەى خۇش دەۋىست كە لەگەل نەنكىدا (دايكى باوكى) دەھات بۇ دوكانەكە و لە بازنە زەنگۆلەدارەكانى دەكړى، ئەو كەنجە خوينگەرمە زىبكاۋىيەى خۇش دەۋىست كە گۆشارە فەرەنسىيەكەى ھەلدەگرت، دەچوۋە سوۋچىكى دوكانەكەۋە و خەيالى خەۋتنى لەگەل ۋىنەى ژنە پروتەكانى ناو پەرەكانىدا دەكردەۋە. ئەو ژنە چاۋىلكەلەچاۋەشى خۇش دەۋىست كە كارمەند بوو لە بانك و ئەو رۇمانانەى دەكړى كە ژيانى ئەستىرەكانى ھۆلىۋودى تىدا كرابوو بە چىرۆك و شەۋ لە مالەۋە دەيخويندەۋە و بەيانى پۇژى دواتر دەيگىزايەۋە، بۇ ئەۋەى بىداتەۋە بە عەلادىن دەيوت، "من ئەم رۇمانەم ھەيە!" ئەو پىرەشى خۇش دەۋىست كە بەپىداگرتنەۋە دەۋىست رۇژنامەيەكى بىۋىنە بىيچىت لە ۋىنەى كچە قورئانخوينەكەى. بەلام ئەم خۇشەۋىستىيە خۇشەۋىستىيەكى چاۋەرۋانكراۋ بوو، بەلكو كەمىك لەو دايك و كچە تىدەگەىشت كە قالبى جلوبەرگى ناو گۆشارى مۇدەكەيان لە ناۋەرۋاستى دوكانەكەدا ۋەك نەخشەيەك دەكردەۋە، دەستيان دەكرد بە برىنى قوماش، ياخود كەمىك لەو مندالانە تىدەگەىشت كە

پیش شه‌وهی له دوکانه‌که بچنه دهره‌وه ده‌بابه یاریچه‌کانیان ده‌دا به‌یه‌کدا و ده‌ستیان ده‌کرد به‌جنگ، به‌لام به‌رام‌به‌ر شه‌و مرزقانه‌ی که پرسپاری شه‌و لایتانه‌یان ده‌کرد که له شیوه‌ی قه‌له‌مدان، یاخود پرسپاری مه‌دالیای شیوه‌ی کاسه‌ی سه‌ریان ده‌کرد بۆ کلیل، ده‌که‌وته ناو هه‌ستیکه‌وه وه‌ک بلینی ئیشاره‌تی له دنیا‌یه‌که‌وه بۆ ده‌نیرن که هیچ نایزانیت، هیچ ناتوانیت تینی بگات. شه‌و پی‌اوه نه‌ینیداره‌ی که له رۆژیکه‌ی به‌فراوی زستاندا ده‌هات له‌جیاتیه‌ی داوای دیمه‌نی زستان بگات، به‌پیداگریه‌وه داوای دیمه‌نی هاوینی ده‌کرد، بۆ ئه‌رکی قوتابی له قوتابخانه، نیشانه‌ی چ نه‌ینییه‌کی هه‌لگرتبوو؟ شه‌و یکیان کاتیک له‌وه‌دا بووه که دوکانه‌کی دابخات، دوو که‌سی تارمایی‌ئاسا هاتونه‌ته دوکانه‌که‌وه، وه‌ک دکتۆرینک که کۆرپه‌یه‌ک به‌ئاگا و به‌خۆشه‌ویستییه‌وه ده‌گریته ده‌ست، شه‌و کۆرپه‌ بووکه‌شووشانه‌یان گرتوته ده‌ست که ده‌ست و قۆلیان بۆ خواره‌وه و بۆ سه‌ره‌وه جووله‌ ده‌کات و جلو‌به‌رگی ئاماده‌کراویان له‌به‌ردایه، به‌ شیوه‌یه‌ک سه‌یری چا‌ونوقاندن و چاوکردنه‌وه‌ی بووکه‌ په‌مه‌یییه‌که‌یان کردووه، وه‌ک بلینی جادوویان لی کرابیت، شووشه‌یه‌ک عاره‌ق و بووکیکیان به‌ عه‌لادین کردوته ناو پا‌که‌تیکه‌وه، له‌ناو شه‌و تاریکاییه‌دا ون بوون که مووه‌کانی عه‌لادینی را‌چله‌کاندووه. عه‌لادین دوا‌ی چه‌نده‌ها روودا‌وی له‌م شیوه‌یه‌ که به‌سه‌ریدا هاتووه، ئیستا له‌ خه‌ویدا شه‌و بووکانه‌ ده‌بینیت که له‌ دوکانه‌که‌یدا له‌ناو قوتوو و عه‌لا‌گه‌دا ده‌یانفرۆشیت، بی‌ری ده‌کرده‌وه که شه‌وانه دوا‌ی شه‌وه‌ی دوکانه‌که‌ی داده‌خات، بووکه‌کان به‌هینا‌وشی چاوه‌کانیان ده‌که‌نه‌وه و دای ده‌خه‌نه‌وه، قژیان درێژ ده‌بیت.

بەلكو پرسىياري لى دەكرىم ئايا ئەمە ئىشارەتى چىيە، بەلام
كەوتبۇوۋە ناو ئەو بىدەنگىيە بىنچارەيى و خەمبارىيەى كە
ھاونىشتىمانىيەكانمان ھەستى پى دەكەن دواى ئەوۋەى بە
دەردەكانى خۇيان دنيا زۆر سەرقال دەكەن. ئەم جارەيان
بە زانىنى ئەوۋەى كە بىدەنگىيەكەمان درىژخايەن دەبىت،
ھەردووكمان پىكەۋە بىدەنگ بووين.

زۆر دواتر كاتىك عەلادىن بە ھەوايەكى ۋەك بلىتى داواى
لىبورىن بكات لە مالەۋە چوۋە دەرەۋە، پىنى وتم كە ئىتر
تۇ باشتر دەزانىت، ئىتر تۇ چۆنت دەۋىت ۋەھا بىنۇسە:
خوینەرە خۇشەۋىستەكانم، بەلكو رۆژىك نووسىنىكى باش
دەنۇوسم لەبارەى ئەو بووكەلانە و خەۋەكانمانەۋە.

نہو دہمہی ئاوی گہروو لہ کہمبوونہوہدایہ

[لہ کتیبی رمشہوہ. خہ یالہ کانی جہ لال سالیکی
گۆشہ نووس.]

درکتان کردووہ کہ ئاوی گہروو لہ کہمبوونہوہدایہ؟ باوہر
ناکہم. لہم رۆزانہدا کہ یه کتری دہکوژین، به جۆشوخرۆش
و کہیفی ئہو مندالانہی دہچن بۆ ئاھهنگی جہ ژن، چ یه کیک لہ
ئیمہ شتیک دہخوینیتہوہ و ئاگاداری دنیاہ؟ ہہموومان، ہہتا
گۆشہ نووسہ کانیشمان بہ نیوہ ناچل دہخوینیتہوہ لہ بہندہری
پاپۆرہکاندا کہ بہ ئانیشک پال بہ یه کتریہوہ دہنیتن، لہ
بۆشایی ناو پاسہکاندا کہ لہ باوہشی یه کتردا دہتلینہوہ،
لہسہر کورسی مینیبوسہکان کہ وشہکان لہ بہرچاوماندا
دہلہرنہوہ. من ہہوالہ کہم لہ گۆفاریکی جیولۆجی فہرہنسیدا
خویندہوہ.

دہریای رہش گہرم دہبیت، دہریای سپی سارد دہبیتہوہ.
لہبہر ئہوہی ئاوی دہریا رۆاوتہ ناو ئہو ئہشکہوتہ

گەورانەى لە بنى دەريادان، لە ئەنجامى ھەمان جوولەش بنى گەرووى جەبەلى تاريق و چەناککەلە^۱ و گەرووى ئىستانبول دەر کەوتوو. يەکتک لەو دوایین ماسیگرانەى کە لە کەنارى گەروودا گفتوگۆمان لەگەڵدا کرد، بە وتنى ئەوھى لەو ئاوەدا کە لە کۆندا ھىندەى دريژى منارەيەک زنجیرمان بەکار دەھىنا بۆ ئەوھى پاپۆرەکەمان جیگیر بکەین، ئىستا لە ھەمان ئاودا پاپۆرەکەى لەسەر وشکايى لەنگەرى گرتوو، پرسى: سەرۆکۆھزیرانمان گرنگى بەم بابەتە نادات؟

نازانم. ئەوھى دەيزانم پوونکردنەوھ و گفتوگۆکردنە لەسەر ئەو ئەنجامە نزیکانەى کە بە ھۆى ئەم پووداوەھ دیتە مەیدانەوھ کە بەخیرايى لە گەشەسەندندايە. بەئاشکرا دیارە دواى ماوہیەکى کەم، ئەو شوینە بەھەشتیہى کە زەمانیک بوو پیمان دەوت 'گەروو' دەبیت بە زۆنگاويکى ئەنگوستەچاو، کە لاشەى کەشتیہ چارۆکەدارەکان تیندا بە قورپیکى رەش سواغ دراوھ، وەک تارمايیہکان ددانە شەوقدارەکانیان پيشان دەدەن. لە کۆتايى ھاوینيکى گەرمیشدا ئەم زۆنگاوە وەک بنى پووباريک کە ئاو دەدات بە شارۆچکەيەک وشک دەبیتەوھ و دەبیت بە قور، ھەتا پيشبيني ئەوھش ئەستەم نبيہ بەو ئاوى زيرابانەى وەک شەلالە لە دەمى ھەزارەھا بۆرى گەورەھ دەپژینە ناوى، گزۆگيا و گولەبەبيون سەوز ببيت لە قەدپالەکانيدا. لەم دۆلە قوول و ترسناکەى کە قەلای کچ^۲ لەسەر گردیک وەک

۱ چەناککەلە: شاریکە لە پوژئاواى تورکيا.

۲ قەلای کچ: لە سەدەى پينجى پيش زایندا لەلایەن یونانیہکانەوھ دروست کراوھ، لەناو ئاوى گەروودايە و لەنزيک گەرەکى ئوسکودارەوہیە کە نزيکە لە بەرى ئاسياى ئىستانبول.

قه لایه کی راسته قینهی ترسناک بهرز ده بیته وه، ژیانیکی نوی دهست پی دهکات.

باس له و گه ره که نویانه ده کم که له ناو قورپی نه و بوشاییه دا دروست ده کرین که له کوندا پینان دهوت 'گه روو'، کارمه نده کانی شاره وانی به پسو لهی سزادانه وه ده گه پین لیره و له وینیدا: باس له خانووه بیتا پوکان و باره ساده کان و پاقییون و شوینی رابواردنه کان و شاری یارییه کان و قومارخانه کان و مزگه وته کان و ته کیه ی ده رویشه کان و شوینی ریکخرای مارکسیسته کان و کارگه کانی دروستکردنی گوره ویی نایلون و شوینی پلاستیک فروش و که باباخانه کانی... له ناو نه م پشیوییه قیامه تییه دا پاپوره نو قمبووه کانی کومپانیای خایری که له سه ر لا نیشتون، سه ره شووشه ی گه زوز، ده نیز ناننه سی^۱ ده بینریت. له دوایین رۆژدا کاتیک ناوه که کم ده بیته وه، له نیتوان که شتییه نه مریکیه گه وره گه شتیاریه نو قمبووه کان، پایه نیونییه^۲ قه و زاوییه کاندا نیسکه په یکه ده مکراوه کانی که لتی و لیکالی ده بینریت که ده پارینه وه له خوا نه زانراوه کانی سه رده می پیش زایین. ده توانم بیر له وهش بکه مه وه، له و شارستانییه ته دا که بهرز ده بیته وه له نیتوان خه زینه بیزه نتییه کان که به گوچیکه ماسی داپوشراون، چه قو و چه تالی زیو و ته نه که، بهرمیله شه رابی هه زار ساله، شووشه ی گه زوز، لاشه لووت تیزه کانی که شتییه چارۆکه داره کاندا، وزه ی خسته کاری

۱ ده نیز ناننه سی: ماسی لچقاو.

۲ پایه ی نیونی: پایه یه که سه ره وه و خواره وه له شیوه ی کاغه زیکی لولدا دروست ده کریت، شیوازیکی کونه.

ئاگردان و گلۆپهكان له يهك يهك له كهشتيه كۆنه پۇمانيه نهوتهلگرهكانهوه وه دهگرن كه پهروانهكهی چهقبوته ليتهی زۇنگاوهكه. بهلام ئهوشتهی كه دهبيت خۇمان بۇ ئاماده كرديت لهم چاله لهعنتيهدا كه بهشهلالهی ئاوی پيسى سهوزی تۆخی زیرابی ههموو ئیستانبول ئاوهدریت، لهناو ئهوغازه ژههراویانهی كه لهژیر زهوییهوه دیته دهه، ناو زۇنگاوه وشكبووهكان، ناو لاشهی ماسی دۆلفین، ماسی قهلفان، ماسی مشاریهكانی پيش زایندها، ئهونهخوشیه ساریه نوییهه كه دیته مهیدانهوه لهناو ئهوسوپا مشكانهی كه بههسته نوییههكهیان دۆزیوتهوه. دهزانم وه ئاگادارتان دهکه مهوه: ئهوپۆژه، ئهونههامهتیهی لهم ناوچه نهخوشیاوییهدا پروو دههات، كه چواردهوری بهتلی دپكاوی دهگیریت، كار له ناخی ههموومان دهكات.

لهوبالهكۆنانهی كه سهردهمیک بوو سهیری تریفهی مانگمان لیوه دهکرد، كه ئاوه ئاوریشمیههکهی گهرووی وهک زیوهدهرهوشاندهوه، ئیتر سهیری پووناکی دووکه لیکهی شینباو دهکهین كه لهو مردووانهوه بهرز دهبيتهوه كه نهیانتوانیوه بیاننیزن و بهخیرایی سووتاندویانن. لهسهه ئهومیزانهی که نار دهريادا كه به بۆنکردنی فینکیه دلفرینهکهی پهنجخانم و درهختی ئهرخهوانهوه عارهقمان دهخوارهوه، تام و بۆنی ئهوترش و تفتیه که پرواوییهی مردووه پزیوهكان دهکهین كه گهروومان دهسووتینتهوه. ماسیگرهكان لهسهه سهکوی بهندهرهكانهوه كه ههموو کات بهریز دهوهستان بۆ ماسیگرتن، ئیتر گوینیستی خورهی ئاوی گهروو و گورانیه ئاسوودهکه رهکانی بالندهکانی بههار نابن، هاوارهاواری ئهوه

که سانه ده بیستریت که له ترسی مردن ده که ونه گیانی به کتر به هه لگرتنی ئه و تفهنگ و ده مانچه و ته وره ژهنگاوی و خه نجهر و شمشیره هه مه چه شنانه ی که له ترسی ئه و پشکنینانه ی هه زار سال دریزه ی کیشاوه فری دراونه ته ناو ده ریاوه. ئه و ئیستانبولیانه ی سه رده میک بوو له لادیکانی که نار ده ریادا ده ژیان، کاتیک شه و به هیلاکی ده که پرتنه وه بق ماله کانیان، ئیتر په نجه ره ی پاسه کانی شاره وانی ناکه نه وه بق ئه وه ی بونی قه وزه ی ده ریا بکه ن؛ ریک به پیچه وانه وه، بق ئه وه ی بونی قور و جه سته ی رزیوی مردوو نه یه ته ناو پاسه که وه، قوماش و رۆژنامه ده ناخنه که نار ئه و په نجه رانه ی که لئوه ی سه یری تاریکییه ترسناکه که ی خواره وه ده که ن که به کلپه ی ناگر پووناک ده بیته وه. ئیتر له و قاوه خانانه ی که نار ده ریاوه که له گه ل میزه لانفرۆش و فرۆشیاری پسکیته به چه لوادا تینیدا کۆ ده بوینه وه، سه یری پازاندنه وه ی ئاهه نگه کان ناکه ین، له مه ودوا سه یری پووناکی سووری خوینزه نگه ی ته قینه وه ی ئه و ئه لغامانه ده که ین که منداله فزوله کان ده ستکارییان کردوه و به خوشیاندانه ته قیونه ته وه. ئه و مروفانه ی له کاتی بای باشووردا پاره ی نانیان په یدا ده کرد به کۆکردنه وه ی ئه و پاره ی بیزه نته ی و قوتووی به تالی خواردنانه که ده ریا گه رده لولوبیه که کۆی ده کردنه وه له لمی که ناردا، ئیتر پاره ی نانیان له و ده ستاری قاوه، له و کاتزمیری جریوه بولبولانه ی که قه وزه گرتوونی، له و پیانو ره شه داپوشراو به توپکلی گوپچه که ماسییانه ده ست ده که ویت که سه رده میک لافاوی ئاو له خانوو ته خته کانی لادیکانی که نار ده ریادا پچراندوونی و کۆی کردوونه ته وه له

قولاييىبەكانى گەرودا. ئىتر من لە يەككىك لەو رۆژانەدا، لە نيوەشەويكدا لەناو تەلە دىرکاويىبەكانەو خۆم دەدزمەوہ بۆ ناو ئەم جەھەننەمە نويىيە، بۆ ئەوہى كادىلاکە رەشەكە بدۆزمەوہ.

خاوەنى كادىلاکە رەشەكە چەتەيەكى بەيئۇغلو بوو (نامەويت پىي بلىم خويپى) پاترۇنى شوينىكى ھەلخەلەتینەر و قولپىر بوو كە سى سال لەمەوبەر كاتىك من ھەوالنيزىكى نەشارەزا بووم شوين رووداو و ئەزمونەكانى دەكەوتم، شەيداي ئو دوو ويئەيەي ئىستانبول بووم كە لە دەروازەي شوينەكەيدا ھەلواسرابوو. لە ئىستانبولدا دوو ھاوشيوەي ئوتومبيلەكەي ھەبوون، خاوەنى يەككىكان داغدەلەن بوو كە دەولەمەندى رىگەي ئاسنىنى ئو سەردەمە بوو، يەككىكيشيان لاي مەعروفى پاشاي توتوتن بوو. چەتەكەمان كە ئىمەي رۆژنامەنووسان ئەفسانەييمان كردوو، لە نيوەشەويكدا كاتىك لەلايەن پۇلىسەوہ قشارى دەخريتە سەر، بە كادىلاکەكەيەوہ، لەگەل خۆشەويستەكەيدا لە لووتى خورپەوہ^۱ فريوہتە ناو ئاوى تاريكى گەرودەوہ، ھەر وەك چەتەيەك كە ئەسپەكەي تاو دەدات رووہو لىژايىبەكى سەخت، بەگويزەي بانگەشەيەك بە ھۆي سەرخۆشبوونى بە ماددەي ئەسرارەوہ، بەگويزەي بانگەشەيەكى تر بەئەنقەست ئەم رووداوہي دروست كردووہ. من لە ئىستاوہ پيشىبىنى دەكەم ئو كادىلاکە لەكويدا يە كە چەندەھا رۆژ پياوانى بن دەريا لە ئاوہ خورپەكەي ژيەر دەريادا بۆي گەراون و نەياندۆزيوہتەوہ، ھەرودەھا رۆژنامەنووسەكان و خوينەرەكانيش بىريان چۆتەوہ.

۱ لووتى خورپ: سووچىكى تيژە لە گەرودا، كە لەو خالەدا ئاوى گەرودو زۆر بەخوپى پى دەكات، ئەم خالە نزيكە لە بەرى ئەوروپاي ئىستانبول، كە نزيكى گەرپەكى ئەرپنەووت كوئىيە.

له ویدا، له قولاییی ئه و دۆله نوییه دا که له کۆندا پینی دهوترا 'گهروو' له دامینی لیژایییه کی قوراپیدا که تاکه جزمه کان، پینلوی جهوت سهه ساله که قرژاله کان لانه یان تیدا دروست کردوو، ئیسقانی حوشترا، ئه و شووشانه ی پره له نامه ی عهشق و نازانریت بۆ چ خوشه ویستیک نووسراوه، ئیشاره تی پی دهه دن له شوینیکدایه له پشته وه ی ئه و هه ورازانه ی که داپوشراون به ئه لماس و گواره و سه ری شووشه ی گه زۆز و بازنه ئالتوونیه دره وشاوه کان و دارستانی گوینچه ماسی و ئسفینج، که میک له ولا قومه زهروه توینکلداره مناره ییه کانه وه، تاقیگه هیرۆینییه که ی که له ناو به له میکی پزیودا به خیرایی دروست کراوه، گوینچه ماسیه کانی که به خوینی ئه و بارگیر و که رانه ئاو دراون که سجووقدرروسته که ره قاچاخه کان سهریان بریون. به گوینگرتن له هۆرپی ئه و ئوتومبیلانه ی که به سهه ئه و جاده قیره دا ری ده که ن که له کۆندا پینیان دهوت، "ریگه ی که نار ده ریا،" به لام ئیستا زیاتر له ریگه ی سهه شاخ ده چیت، کاتیک داده به زمه ناو ئه و تاریکایییه بیده نگه بۆگه نه وه، ده که پریم بۆ ئوتومبیله که، ریگه وتی فیلبازه کانی دژ به سهه را ده که م، که هیشتا باری دوقه دبوونیان پاراستوه له ناو ئه و گوینییه ی تیدا خنکاون، ریگه وتی په یکه ری ئیسقانی قه شه کانی ئورته دۆکس ده که م که باوه شیان کردوه به خاچ و گوچانه کانیاندا و مه چه کیان سقلی ئاسنینی پیوه به ستراره ته وه. کاتیک ئه و دووکه له شینباوه ده بینم که له دووربینی شیوه بۆری زۆپای ئه و که شتییه ژیره دریا ییه ئینگلیزییه وه دهه ده چیت، کاتیکدا ویستویه تی مووشه کی

دەريايى بنىت بە كەشتىيەكەى گولجەمالەو، كە لە بەندەرى توپخانەو^۱ سەربازى گويزاو تەو، بۇ چەناككەلە، تۆرى ماسىي راوچىيەكان ئالاو، لە پەروانەكەى و لووتيشى داويەتى بە تاويزە قەوزاوييەكاندا و دواتر نىشتوتە بنى دەريا، تىدەگەم كە ھاو نىشتمانىيەكانمان لەو شوپنەدا كە پەيكەرى ئىسقانى ئەو ئىنگليزانەيان تىدا پاك كر دوتەو، كە لە بىتۆكسجىنىدا خنكاون و دەميان كراو تەو، لەسەر ئەو قەنەفەيەى فەرماندە كە قوماشى قەديفەى تى گىراو، لە لانه نوپكەياندا كە بەئاسوودەيىيەو، راھاتوون تىدا، لەناو ئەو پۆرسەلانه چىنيانەى كە لە كارگەكانى لىقەرپول دروست كراون، چاى ئىوارە دەخونەو، لەولاترەو، لە تارىكايىيەكەدا، لەنگەرىكى ژەنگاويى كەشتىيەكى زىنپۆشى جەنگىي سەر بە كايزەر ويلھام دەبىرنىت؛ شاشەى تەلەفزيۇنىك كە سەدەفاوى بوو، چاوم لى دەترووكىنىت. پاشماو، خەزىنەيەكى جەنەفىزى، كە تالان كراو، توپىكى جەنگىي لولەكورت كە ناو، كەى بە قور گىراو، وىنە و بتى بە گويچكە ماسى داپۇشراوى ھەندىك قەوم و دەولەت كە پووخواون و نەماون، گلۆپى تەقيوى سوورەيىيەكى ماددەزەرد دەبىنم كە لەسەر نووكەكەى وەستاو. كاتىك رى دەكەم بۇ خوارو، بۇ ناو قور و تاويزەكان، سەيرى پەيكەرى ئىسقانى ئەو كۆيلانە دەكەم كە بەسەبرەو، بەديار سەولە زىنجىرييەكانيانەو، دانىشتوون و سەيرى ئەستىزەكان دەكەن. لەوانەيە سەرنجى ملوانكە و چاويلكە و چەترەكان نەدەم كە بە قەوزە درەختئاساكەو، شۆر بوونەتەو، بەلام بۇ ساتىك بەورىيى و ترسەو

۱ توپخانە: گەرەككە لە كەنار دەريا لە ئىستانبول، لە بەرى ئەوروپا.

سهیری سوارچاکه خاچییه کان ده کهم که به هموو چهک و گولله بند و تا قمی پینداویستییه کانیا نه وه سواری په یکه ری ئیسقانی نه سپه نایابه کانیا ن بوون، که تا کو ئیستاش به عینادی به پیوه وه ستاون. نه و کاته به ترسه وه تیده کهم که په یکه ری ئیسقانی خاچییه کان به نیشانه و چه که کانیا نه وه که به گوچکه ماسی داپوشراون چاوه پئی کادیلاکه ره شه که ده کهن، که به کسه ره ولایانه وه وه ستاوه.

به هیواشی و به ترسه وه وه ک بلئی مؤلت له پاسه وانه خاچییه کان وه بگرم، نزدیک ده بمه وه له کادیلاکه ره شه که ی ته نیشتیان، که جار جار یک تیشکیکی فسفور پروناکی ده کاته وه و نازانریت له کوپوه دیت. زور له ده سکی ده رگاکانی کادیلاکه که ده کهم، به لام ناتوانم بیکه مه وه، له بهر نه وه ی سه راپا داپوشراوه به گوچکه ماسی و که ستانه ی ده ریایی، په نجه ره سه وزباوه کانی به هیچ شیوه یه که له شوینی خویان ناجوولین و نا کرینه وه. نه وکات قه له مجافه که له گیر فانددا ده ره ده هینم، به کلکی قه له مه که به هیواشی چینه قه وزه ره نگ سه وزه فسقاییه که ده کرینم که په کیک له جامه کانی داپوشیوه. له نیوه ی شه ودا، له م تاریکاییه ترسناک و جادوویییه دا کاتیک شقارته کهم داده گیر سینم په یکه ری ئیسقانی چه ته که و خوشه ویسته که ی ده بینم، که به قوله باریکه باز ناوییه کانیه وه، به په نجه مستیله داره کانیه وه له کورسییه که ی پینشه وه دا پیکه وه باوه شیان کردووه به یه کتردا، ماچی یه که ده کهن له بهر پروناکییه مه عده نییه که ی سوکان و پیوه ره ستیله کان و سه عات و گچی ئوتومبیله که دا، که تا ئیستاش وه ک گولله بندی خاچییه کان ده دره وشیتته وه. ماچیکی نه مر

كاسەى سەريان پىكەوۋە نوساۋە، بەتەنھا ئىسقانى چەناگەيان نەچۋەتە ناو يەك.

ئەۋكات بى ئەۋەى جارىكى تر شقارتەكەم دابگىرسىنىم، كاتىك دەگەپىمەۋە بۇ دواۋە بەرەۋ گلۇپەكانى شار، بە بىرکردنەۋە لەۋەى دلخۇشتىن رىگە بۇ پىشۋازىكردىنى مانونەمان لە ساتى بەلادا، بەئازارەۋە بانگى خۇشەۋىستىكى دوور دەكەم: "گىانەكەم، جوانەكەم، بەدبەختەكەم، دەمى بەلا ھات، ۋەرە بۇ لای من، لە ھەركۆيىەكى ۋەرە، ھەز دەكەيت لە ئۇفېسىنكا كە پەرە لە دووكەلى جگەرە، ھەز دەكەيت لە موبەقىكى پىيازۋى مالىنكا كە بۇنى جلو بەرگى لى دىت، ھەز دەكەيت لە ژوورىكى نووستنى شىنى شىۋاۋدا، لە ھەركۆيىەكى ۋەرە، كات تەۋاۋە، ۋەرە بۇ لام: ئىتر كاتى ئەۋە ھاتۋە بە ھەمو ھىزمان باۋەش بگەين بە يەكترىدا، چاۋەپوانى مردن بگەين لەناۋ بىدەنگىى ژوورىكى كەمرووناكدا كە پەردەكانى دادراۋنەتەۋە، بۇ ئەۋەى ئەۋ بەلا ترسناكەمان بىر بچىتەۋە."

ئۆرھان پاموك

سالى ۱۹۵۲ لە ئىستانبول لەدايك بووه و لە مالباتىكى
ھاوشىۋەى مالباتەكانى ناو پۇمانەكانى جەردەت بەك
و كورەكانى و كىيى رەش، لە نىشانقاشى، بەشەشارى
دەولەمەندىشىن و بەرۇژئاوايىبوى ئىستانبول پىنگەيشتووه.
ۋەك خۇيشى لە كىيى تۇرتوبىۋىگرافى ئىستانبولدا باسى
كردووه، لە مندالىيەۋە تا تەمەنى بىستودوو سالى، خوى
داۋەتە نىكاركىشان و پىتى وا بووه لە داھاتوودا دەبىت بە
شىۋەكار. قۇناغى ئامادەيى لە قوتابخانەى كۆلىژى پۇبىرتى
ئەمەرىكايى، لە ئىستانبول خويندووه. دواى سى سال
خويندىنى شىۋەكارى و بىناسازى لە زانكۆى تەكنەلۇژىيى
ئىستانبول، تىدەگات نابىت بە بىناساز و شىۋەكار، بۇيە
دەست لە خويندىن ھەلدەگرىت. لە زانكۆى ئىستانبول دەست
بە خويندىنى رۇژنامەگەرى دەكات. پاموك لە تەمەنى بىست
و سى سالىيەۋە برىار دەدات بىت بە پۇمانىروس، دەست
لە ھەموو شتىكى تر ھەلدەگرىت، خۇى دەخزىنىتە سوۋچى
مالەۋە و دەست دەداتە نووسىن.

پۇمانى يەكەمى، جەۋدەت بەگ و كورپەكانى، سالى ۱۹۸۲ بلو كرايه‌وه. ئەم پۇمانە خەلاتى ئۇرھان كەمال و خەلاتى پۇمانى پۇژنامەى مىللىيەتى وەر گرت. سالى دواتر، پاموك پۇمانى مالى بىدەنگى خستە بازارپەوه. ئەم پۇمانە، پاش وەرگىزىنى بۇ زمانى فەرەنسى، سالى ۱۹۹۱ خەلاتى Prix de la Découverte Européene پى درا. پۇمانى قەلاى سىپى، چىرۆكى ناكۆكى و دۇستايەتى نيوان كۆيلەيەكى ئىنسىيى و زاناپەكى عوسمانى دەگىزىتەوه و نووسەر لە سالى ۱۹۸۵دا، بەچاپى گەياندووه. پاش ئەوهى سالى ۱۹۹۰، بۇ زمانى ئىنگلىزى و چەند زمانىكى تىرى پۇژئاوايى وەر گىزىدرا، يەكەم پۇمان بوو ناوبانگى پاموكى گەياندە ئاستى نيودەولەتى. سالى ۱۹۸۵، خۆى و ھاوسەرى چوونە ولاتە يەكگرتووهكانى ئەمەرىكا و ماوهى سى سال لە زانكۆى كۆلۇمبىيا، لە نيو يۆرك وەك «زاناي مىوان» كارى كرد. لەوئى، بەشىكى زۆرى پۇمانى كىتپى رەشى نووسى. نووسەر لەو پۇمانەدا، لە ميانەى پارىزەرەيكەوه كە بەدواى ھاوسەرى ونبووى خۆيدا دەگەپىت، باسى كۆلان و شەقامەكانى ئىستانبول، پابردووى شار، پىكھاتە و راپەلەكانىمان بۇ دەگىزىتەوه. پۇمانى كىتپى رەش، سالى ۱۹۹۰ لە توركىيا بلو كرايه‌وه و دواى وەرگىزىنى بۇ زمانى فەرەنسى، خەلاتى Prix France Culture پى وەر گرت. كىتپى رەش، ئەزمونىكە باسوخواسى زۆرى ھەلگرتووه و ناوبانگى پاموكى زياتر بە توركىيا و جىهاندا بلو كردهوه. ژيانى نوبى، پۇمانىكى تىرى پاموكە و بەسەرھاتى فېرخوازيكى زانكۆ دەگىزىتەوه، كە دەكەويته ژىر كارىگەرىيى

کتیبیکى جادووییه‌وه. ئەم پۆمانه سالى ۱۹۹۴ بلاو کراوه‌یه‌وه و ژماره‌یه‌كى پېوانه‌یى له فرۆشتندا تومار کرد. نووسەر، سالى ۱۹۹۸ پۆمانى *من ناوم سوورەى بلاو* کرده‌وه. ئەم پۆمانه که چیرۆكى وه‌ستایانى نىگارکیشى عوسمانى و ئىزانى و جیهانى پوژئاوامان بۆ ده‌گيریته‌وه، سالى ۲۰۰۲ له فەرهنسا خه‌لاتى *Prix du Meilleur Livre étranger*. له ئىتالیا خه‌لاتى *Grinzane Cavour* و سالى ۲۰۰۳، له ئیترلندا خه‌لاتى *International Impac-Dubli* وەر گرت. پاموک له ناوه‌راستى سالانى نه‌وه‌دى سه‌ده‌ى رابردوو، ده‌ستى دایه و تارنوسین له بواره‌کانى مافى مرۆف و ئازادى بېروراده‌ر بېندا و که‌وته په‌خه‌گرتن له ده‌وله‌تى تورکيا، به‌لام خۆى زۆر به‌ سیاسه‌ته‌وه سه‌رقال نه‌کرد. گولبژيرىكى له وتاره‌ نه‌ده‌بى و کولتوریه‌کانى بۆ پوژنامه و گوڤاره ناوخۆیى و ده‌ره‌کیه‌کان کۆ کرده‌وه و سالى ۱۹۹۹، له دووتویى کتیبیکدا به‌ ناوى *ره‌نگه‌کانى تر به چاپى گه‌ياند*. سالى ۱۹۹۲ چه‌ندین جار له ئیستانبول هېرش کرایه‌ سه‌ر باره‌گای پوژنامه‌ى *ئوئیزگوير گرينده‌مى زمانحالى کوردانى باکوور* و ژماره‌یه‌ک پوژنامه‌نووسى کورد پڤیندران و تیرۆر کران. ئەو کاته پاموک په‌کینک بوو له‌و پوژنېره‌ تورکانه‌ى که وه‌ک پشتیوانى بۆ ئازادى راده‌ر بېرین و پوژنامه‌گه‌رى پوژیک تا ئیواره له شه‌قامى ئیستىقلال، چاپى ئەو پوژه‌ى پوژنامه‌ى باسکراوى فرۆشت. نووسەر پوژى ۷ى شوباتى ۲۰۰۵، له لیدوانیکدا بۆ گوڤارى *ماگه‌تیسینى سويسراى گوتى*، «له‌م سه‌رزه‌مینه‌ ملیۆنیک نه‌رمه‌نى و سى هه‌زار کورد کوژران و من په‌که‌م تورکم که دان به‌م راستیه‌دا

دەتیم.» پاموک دواى ئەو لىدوانە ڤووبەڤووى ھىرشى توندى ناوھندە ڤەگەزپەرستەکان و میدیاکانى تورک بووھو و داواکارى گشتى بە تۆمەتى سووکايەتیکردن بە تورکايەتى و بە پشتبەستن بە مادەى ۲۰۱ى بەدناوى ياساى سزاي تورک، دواى ھوت مانگ تا سى سال زىندانیکردنى بۆ کرد. بەلام لەپاش زىادبوونى گوشارە ناوخويى و دەرەکییەکان بۆ سەر دەولەتى تورک، دادگا لە ۲۲ى کانوونى دووھمى سالى ۲۰۰۷، دۆسيەى پاموکی داخست و کوتايى بەو دۆزە ھىنا. پاموک سالى ۲۰۰۲، ڤۆمانى بەھىرى بلأو کردەوھ و نووسەر خۆى، بە يەكەمىن و دوایىن ڤۆمانى سياسىي دادەنيت. ڤووداوھکانى بەھىر، لە شارى قارس دەقەومىن و ئىسلامى سياسى، سوڤا، لايست و توندوتىژى و ناكۆکییەکانى نيوان نەتەوھپەرستانى كورد و تورک دەخاتە بەرچاوان. نووسەر بەم ڤۆمانە شىوازىكى نويى نووسىنى ڤۆمانى سياسىي تاقى کردەوھ. ڤۆژنامەى نىو يۆرک تايمز لە سالى ۲۰۰۴دا، ڤۆمانى بەھىرى خستە ڤىزى باشترىن ۱۰ كتيبى سالەوھ لەسەر ئاستى جىھان. ئىستانبول كتيبىكى ترى پاموکه، لە سالى ۲۰۰۲دا چاپ كراوھ. نووسەر لەو كتيبەدا، بىرەوھەريیەکانى خۆى تا تەمەنى بىستودوو سالى دەگىزىتەوھ. ئەو كتيبە شىعرئامىزەى پاموك، كە بە وىنەى ئەلبومى تايبەتییى نووسەر خۆى، وىنەى ھونەرمەندانى شىوھەكارى بيانى و ناوخويى ڤازىندراوھتەوھ، ڤۆلینكردنى لە ڤووى ناوھپۆكەوھ كارىكى دژوارە.

موزەخانەى پاكىزەيى، ڤۆمانىكى ترى پاموکه، لە ھاوینى ۲۰۰۸دا كەوتە بازارەوھ و مانگىك دواى بلأوبوونەوھى بە

زمانی تورکی، وەر گنډدرايه سەر سی زمانی زیندووی جیهانی. ئەم پۆمانه یه کهم کاری نووسهره له دواي وەرگرتنی خهلاتی ئەدهبیاتی نۆبل و سهرانسهریش بۆ ئەفین و پۆمانسیهت تهرخان کراوه. پاموک سالی ۲۰۱۴، پۆمانی سه مه ره یه ک له سه رمداي بلاو کرده وه، که چیرۆکی بۆزافروشیکی ئیستانبول به ناوی مه ولود ده گنډرته وه. ژنه قژسووره که یش نویتترین پۆمانی نووسهره، که سالی 2016 چاپ و بلاو کرایه وه و تیايدا له سه ر بابه ته کانی وه ک ئەفین و ئیره یی و په ههنده میژوو یییه کانی په یوه ندی نیوان کور و باوک کار ده کات.

به زمانی کوردی و به کوردستانه وه، به ره مه کانی پاموک به زیاتر له په نجا زمان له سه د و هینده ولاتی جیهاندا ده خوینرینه وه. نووسهر سالی ۲۰۰۵، خهلاتی ناشتی کۆبه ندی وه شانخانه کانی ئەلمانیای وەر گرت، که دیارترین خهلاتی بواری کولتووری ئەلمانیایه و له سالی ۱۹۵۰ وه دابهش ده کريت. خهلاتی سالانه ی Le Prix Médicis étranger بۆ باشترین پۆمانی بیانی له فه ره نس، سالی ۲۰۰۵ به پۆمانی به خر په وای بینرا. نووسهر له هه مان سالدا خهلاتی Richarda Huchی وەر گرت، که هه ر سی سال جارێک له شاری دارمشتادتی ئەلمانیای به «که سایه تی خاوه ن بیري ئازاد و هه لویستی بویرانه» ده دریت. گۆقاری Time، له سالی ۲۰۰۶ دا، پاموکی وه ک یه کتیک له ۱۰۰ که سایه تی کاریگه ری سال هه لپژارد. پۆمانی به خر، له هه مان سالدا خهلاتی Le Prix Méditerranée étranger ی پنی درا. پاموک ئەندامی شانازی American Academy of Arts and Letters ی

ئەمەرىكى و ئەندامى شانازىي ئەكادىمىيائى زانستى مروىيى
چىنە. نووسەر سالى ۲۰۰۶، خەلاتى نوبلى ئەدەبىياتى وەر
گرت و بوو بە دووهم لاوترىن كەس لە مىژووى پىدانى
خەلاتى نوبلدا.

بەرھەمە چاپکراۋەکانى ۋەرگىر

۱. مالى بىدەنگ-ئۆرھان پاموك
۲. ژنە قۇسوورەكە-ئۆرھان پاموك
۳. ئەزمونەكان-ئەلبىر كامۇ
۴. من درەختىكم-ئۆرھان پاموك
۵. باۋلەكەى باوكم-ئۆرھان پاموك
۶. سەمەرەيەك لە سەرمدا-ئۆرھان پاموك

لهم کتیبه‌دا کارم کردووہ بۆ هه‌لبژاردنی نووسینه هه‌ره به‌هیز و هه‌ره ئاسانه‌کان بۆ تیگه‌یشتن، له‌ناو ئه‌و په‌رانه‌دا که تا‌کو ئیستا نووسیومن.

چهند په‌رهبه‌ک له‌ میژوو، سه‌رده‌می مندالی و چیرۆکی قوتابخانه: کاتیک ئۆره‌هان پاموک ئه‌م پارچانه‌ی له‌ کتیبه‌کانیه‌وه هه‌لبژارد و خستنه‌ ناو ئه‌م کتیبه‌وه، ده‌ستکاری ده‌قه‌کانی کرد. نووسینه‌ کونه‌کانی گۆری، برگه‌ و رسته‌ی بۆ زیاد کردن، سه‌ردی‌ری بۆ دانان. ئه‌م هه‌لبژاردیه‌ی که پیک هاتوو له‌ جوانترین په‌ره‌کانی چل سال ژیا‌نی نووسینی پاموک، سه‌رنجی هه‌م خوینه‌ره‌ نو‌ی و که‌نجه‌کان، هه‌م خوینه‌ره‌ کونه‌کانی راده‌کیشیت. "له‌ناو دلی ئه‌م کتیبه‌دا دوو باب‌ه‌ت هه‌یه، که ئاره‌زوومه‌ له‌ باره‌یا‌نه‌وه خه‌یالدا‌نم بخه‌مه‌ گه‌ر و خه‌یال بنا‌فرینم، که ئەوانیش: سیمای نه‌یتیداری میژوو، هه‌روه‌ها یادگاریه‌کانی سالانی مندالی و خویندکاری. له‌ رۆمانه‌کانمدا، له‌ نووسینه‌ ئاساییه‌کانمدا، هه‌موو کات گه‌راومه‌ته‌وه بۆ ئه‌م دوو باب‌ه‌ته‌وه. هه‌موو جاریکیش هه‌ستم کردوو که هه‌ردوو باب‌ه‌ته‌که‌ له‌ناو سه‌رمدا چوونه‌ته‌وه ناو یه‌ک. واته‌ لایه‌نی مندالئاسای میژوو، له‌گه‌ل لایه‌نی میژوویی مندالی."

٤٠٠٠ دینار